

૪૩૪૦

ધોળ તથા પદ.

વગરે સંગ્રહ

ભાગ ૧ લો

— સ્વચ્છતા —

પુ'ટી માર્ગના વૈશ્વવોને સાક્ષ.

અમદાવાદમાં

રીચીરેડના રસ્તા ઉપર શાહુસેનની પોળમાં

“ સમશેર બાહાદુર ” છાપખાનામાં

સચાઈભાઈ રાયચંદે છાપી

પ્રસિધ્ધ દરયુ.

સંવત ૧૯૪૬

સને ૧૮૯૦

કિંમત રૂ. ૧-૮-૦

આનું ક્રમાંક

ધોળ, વિષય.

- ૧ સર્વોત્તમજીવું.
- ૨ નવ રત્નજીવું.
- ૩ એકાદશીજીવું.
- ૪ ચોરાશી વૈસ્નવજીવું.
- ૫ ચોરાશી વૈસ્નવજીવું.
- ૬ લક્ષ્મણસરજીવું ભાવે લીજે ભામણી.
- ૭ બસેખાવનજીવું.
- ૮ દીનતાજીવું.
- ૯ વીનંતીજીવું.
- ૧૦ શ્રી વલ્લભજીવું કૃં વીનતીરે.
- ૧૧ પ્રાગરજીવું ધોળ,
- ૧૨ ધન્ય આઠો અધારી રાત્ર કે.
- ૧૩ આનંદ સાગર ઉલટ્યારે લોલ.
- ૧૪ માલો સખી શ્રીગોકુળ જહઝે.
- ૧૫ શ્રીગોવરધનવાસી,
- ૧૬ શ્રીગોકુળગામ અતી શોભતાં.
- ૧૭ રૂક્ષમણીજાયા શ્રી વલ્લભ પુત્ર.
- ૧૮ ધન્ય શ્રી જુમના કપા કરી.
- ૧૯ મીલક્ષમણ સુતનેરે હેલી.

(૪)

- ૨૦ ચાલોરે સખી શ્રી ગોકુળ જમ્યો,
- ૨૧ જરે પેહલો વધાવો માહારે આવીઓ.
- ૨૨ આવોને પરમ સોહામણી.
- ૨૩ આવોજી અચળ સોહામણી,
- ૨૪ શ્રીવલ્લભનંદનેરે વાહાલા લાગોછો.
- ૨૫ નંદ ઘેર આણુંદ ઉલટયો.
- ૨૬ શ્રી લક્ષમણ સુતને હું નમુરે.
- ૨૭ શ્રી લક્ષમણભટ્ટને પર એ કુળ દીવારે,
- ૨૮ આવને આવ ઉતાવળી,
- ૨૯ પોસંભાસ શ્રી વિઠ્ઠનાથજી.
- ૩૦ શ્રી વલ્લભ રાજકુમાર તમે કાંઈ કીધુંરે.
- ૩૧ આજ સર્વયરે વધામણા.
- ૩૨ આજ માહારે આનંદ ઉર ન સમાયજી.
- ૩૩ ધન્ય ધન્ય દાહાડોરે આજનો.
- ૩૪ આપણુ જમ્યોરે શ્રી ગોકુળ ગામ સાહિલીરે.
- ૩૫ મેરે શ્રીનાથજી આરે.
- ૩૬ ચાલોતો શ્રીજી જમ્યોરે.
- ૩૭ શ્રીનાથજી તે છેલ ખીરાજતા જો,
- ૩૮ ચાલોને સખી નિરખીયે નંદકુમાર.
- ૩૯ શ્રી કાંકરોલી ગામ રણીયામણુરે.
- ૪૦ તેડી જાઓતો હુમારા મન હરે.
- ૪૧ શ્રીવલ્લભપ્રાણુ આધારને નીરખવા ચાલો.
- ૪૨ શ્રીગોકુળ સાસરીએ જાણું.

(૫)

- ૪૩ શ્રીવલ્લભ કુળને વારીરે શ્રી નાથજી અલખેલા.
૪૪ ક્ષીજ મેરા એસા રસીવા.
૪૫ પુરે જ્યેયારે માહારા વ્રજના વાહાલા.
૪૬ વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા.
૪૭ શ્રીવલ્લભ સુતને નિરખીએરે,
૪૮ શ્રી ઠંકરા ધાત્ર સોહામણારે,
૪૯ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે.
૫૦ ઓ વાહાલાજી ઉભા રહેને રંગ રસીયાજી.
૫૧ તમને સુપેલા છે પ્રાણુ ઓ છખીલાજી.
૫૨ શ્રી દ્વારકાનાથજીને લાગુ પાય કે.
૫૩ વર્ણુવું શ્રીવંદ્રાવન મુખ ધામકે;
૫૪ કાંકરોલી ગામનારે વાશી.
૫૫ અમે આળ્યા તમારે આશરે અલખેલાજી.
૫૬ વનમાં વાગેરે વાંશલી
૫૭ વાંકે અંખાડે શ્રી નાથજીને.
૫૮ હું બલીહારી તૈલંગ કુળ દીપક.
૫૯ એજન ખીજું.
૬૦ શ્રી વલ્લભ સુત વાહાલા લાગો છો.
૬૧ આનંદ સાગર ઉલટ્યોરે,
૬૨ શ્રી ગોકુળ ગામને ગાંદરે સાહેલીરે.
૬૩ લાલા લેહેરી તું રંગીલો.
૬૪ મોહન મલપતા ઘેર આવોરે.
૬૫ ગંગાબેટીએ ઝઘડો માંડીઓ.
૬૬ હરખે શ્રીવલ્લભનંદને ગાઉ.

- ૬૭ સખી આજનો લહાવો લીજીએરે કાલ કોણે દીધી છે,
 ૬૮ આજ આનંદ નંદજીને દ્વારેરે,
 ૬૯ ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળગામ અતિ રળીઆમણું,
 ૭૦ હારે વાલો એહી સમેરે શ્રી નાથજી,
 ૭૧ કાંકરોલી રાજ સાગર તીરકે,
 ૭૨ નાહાના સરખા શ્રી નાથજી,
 ૭૩ મીઠા બોલા શ્રી નાથજી,
 ૭૪ માહારે મંદીરે પધારો શ્રી નાથજી,
 ૭૫ પ્રથમ સમર્પશ્રીવલ્લભનો પરોવાર વાહાલાજી,
 ૭૬ ધન્ય ધન્ય શ્રીજીમનાં ગોકુળ નીકટ બીરાજે નવસેર
 ૭૭ વ્રજ જન વલ્લભરે,
 ૭૮ સુદીરે ગોકુળ ગામરે બીહારી સ્યામ,
 ૭૯ શ્રી મદન મોહનલાલ,
 ૮૦ શ્રીવલ્લભકુળવા રશિયા વાહાલા,
 ૮૧ ચાલી વંદાવંતને ચોકકે,
 ૮૨ વાહાલો શ્રીવલ્લભ ગ્રહે પ્રગટીઆ
 ૮૩ આજ સખી આનંદ હુએરે,
 ૮૪ શ્રીવીઠલનાથ સોહામણારે,
 ૮૫ ધન્ય ધન્ય આજનો દીન,
 ૮૬ જીરે ધન્ય ધન્યરે આજનો દીન,
 ૮૭ ધન્યધન્ય આજનો દીન,
 ૮૮ ઉભા રહોતો કહુ એક વાતડી,

- ૯૯ સરદ પુનમની રાત્રી જોઈ વાહાલે રમવા કીધું મનરે.
 ૯૦ તમે કહ્યાં ગયા વનમાળીરે ગીરધર શામળીઆ
 ૯૧ વ્રજ અતિ સોભાયું જન્મ તવ કરી.
 ૯૨ સરવ ગાઈને રહ્યા.
 ૯૩ વાહાલા તારા વચન સાંભળીને હરખ્યા.
 ૯૪ સરખી સાહેલી સહુ મળીને.
 ૯૫ દીઠી સરદની રાત સોહામણીજો.
 ૯૬ માહારા વાહાલાની વનમાંજ.
 ૯૭ શ્રીવીરનાથજી મહાજનનું ઘોળ.
 ૯૮ કોઈ મને કસ્ત દેખાડોરે શ્રી ગોકુળમાં.
 ૯૯ માહારે મંદીર પધારે શ્રી નાથજી.
 ૧૦૦ જીરે વર્ષશાખ વહી એકાદશારે.
 ૧૦૧ અથ શ્રી પુષ્ટિમારગના દશ મર્મનું ઘોળ,
 ૧૦૨ પુષ્ટિ મારગ સિદ્ધાંતની.
 ૧૦૩ ધન્ય શ્રીવસલ અઢેત્રમાં પ્રભુ વશિયા જીમનાંતીરે
 ૧૦૪ ઘેર આવોરે ગોપીઓના વાહાલા.
 ૧૦૫ સુખડાંનું માંડણુ મોતી.
 ૧૦૬ ભારેહી બાજી કાના તારી બેશ,
 ૧૦૭ શામરો નજાને મોરી પોર.
 ૧૦૮ જીરે કારતક મારા વહી અસ્તમી.
 ૧૦૯ શ્રીવસલ કુત્ર લલે પ્રગટયા.]
 ૧૧૦ સાંભળ સુજની વધામણી.

- ૧૧૧ સેન ગોરી અમા શ્રીનાથજીને ખમા,
 ૧૧૨ નાગર નંદજીના લાલ
 ૧૧૩ શ્રીગોકુળ નાથજીના લાલરે.
 ૧૧૪ આ કળીમાં કારણ એક.
 ૧૧૫ ચાલો જળ જીમનાંરે નાહાવા.
 ૧૧૬ હરી તને પ્રસ્ન કેમ ચારો.
 ૧૧૭ વરજ ચોરાશીની કેશની વનયાત્રા પરિક્રમાં.
 ૧૧૮ વારે વારે સામુ લાગે મુખ લાગે મીઠું.
 ૧૧૯ શ્રી ગોકુળીયુ મુકીને કયાંઈ જઈએ નહીં.
 ૧૨૦ વારી વારી શ્રીગોકુળ નાથજી તમારા લટકાને
 ૧૨૧ પ્રગટયા પુરસોતમ લાલરે.
 ૧૨૨ લાલ તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમતણી
 ૧૨૩ ચાલો ચાલો કાલીંદ્રીને કાંઠડે.
 ૧૨૪ અથ શ્રીગોસાઈજીનો વિવાહ ખેલ.
 ૧૨૫ વિવાહ મળીઓ શ્રવણ શુણીઓ.
 ૧૨૬ પતોતિએ દીધી છે આશિષજી.
 ૧૨૭ લગ્ન મોકલ્યુ છે શ્રીવીઠ્ઠનાથજી.
 ૧૨૮ વેહુલા થાઓ વરજનાથજી.
 ૧૨૯ આવોને પતોતિ મૃગા નેણી.
 ૧૩૦ પ્રભુજીને માટે તે પધરાવોજી.
 ૧૩૧ ચીરણજીવી ચોરીએ આવ્યાજી.
 ૧૩૨ વહવાઈ તારો માંડવડો સંભાળરે.

૧૩૩ શ્રીવીઠલ વર પંથુને પધારીયાલ.

૧૩૪ શ્રીનટવરલાલને બાંહે સુદાર શ્રી હાસલાલ
બલીહારીરે લોલ.

૧૩૫ નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાચો.

૧૩૬ હરે હરે પ્રથમ સુરજપોળ જાણોલ.

૧૩૭ પુષ્ટી મારગનાં પંચ તત્વ નિત્ય ગાયલ.

૧૩૮ સખી સરદ પુનમની રાત મુજને વાલીલ

૧૩૯ ધન ધન શ્રીદવારકાં નાથલરે.

૧૪૦ શ્રી લક્ષમણુ લટલને દવાર ચાલો તો જોવા
જમ્યેલ.

૧૪૧ શ્રીવલલ પ્રગટયા પ્રગટયારે.

૧૪૨ શ્રીવલલ શ્રીવિઠલ ગ્રાળ શ્રી યુમનાં.

૧૪૩ તમારાં નમ્રણાં છે કામણુગારાં.

૧૪૪ સજની સહુકો ચાલો જોવા જમ્યેજો,

૧૪૫ લટકાળા બાળ શ્રી વિઠલ વરને નિરખું તે
ધન્ય ધન્ય.

૧૪૬ હરે ધન્ય ધન્ય શ્રાવણુ માસ.

૧૪૭ શ્રીવલલ દુરલલ જુગમાં કહીએ,

૧૪૮ છબીલા છબી તારીજોધરે

૧૪૯ ચેત ચેત ચીરંજીવી તો રહેવું નથી જો,

૧૫૦ શ્રીગોકુળમાં એક નંદનું ધામ.

૧૫૧ શ્રી વલલ પ્રભુલ પરજુમ.

૧૫૨ કળજુગ સખ જુગતે અચીકાર્થ;

- ૧૫૩ તનક દેરી માધ,
 ૧૫૪ શ્રી કૃષ્ણ કમળ મુખ નીરખ્યા.
 ૧૫૫ જે શ્રી વલ્લભ દેવકી,
 ૧૫૬ સાધન સખ સુને બચ્ચે,
 ૧૫૭ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ નામ રસ અમરીત,
 ૧૫૮ સુંદરી ગોકળીયુ' જોવાના મુજને કોડ.
 ૧૫૯ શ્રી ગોકુળ સુખ ખાસ બીરાજે,
 ૧૬૦ વિપ્ર સિરોમણ તમલંગનાથ,
 ૧૬૧ શ્રીવલ્લભ વિઠ્ઠલ શ્રીજી રમવાને આપો.
 ૧૬૨ સરવે સર્ધર સમાણો મળી આવોરે.
 ૧૬૩ શ્રીવલ્લભ વલ્લભ યુગમાં કહીએ,
 ૧૬૪ ગોકુળની ગોપીઓરે ચાલી જળ ભરવા
 ૧૬૫ સાચા સખંધીડા ગોકુળ ક્યારે જઈશુ.
 ૧૬૬ ભજે ગોપાળ ભુજ મત જાઓ.
 ૧૬૭ આવો મળો સાહેલડીછ.
 ૧૬૮ શ્રીવલ્લભ વીઠલ હરના જાણ્યા તેને સ્તવસ્ત બોલુરે,
 ૧૬૯ શ્રીવલ્લભ પ્રભુજને શર્ણુ ન આપો,
 ૧૭૦ વળી વેગે દરશન આપીઆ.
 ૧૭૧ શ્રી વલ્લભ કુળ પ્રજનું જીવન.
 ૧૭૨ ભલે પ્રગટયા શ્રી ગીરધારીલાલ.
 ૧૭૩ ચત્રભુજ છે સારેરે.
 ૧૭૪ શ્રી વલ્લભ પ્રભુને કરે પરણામજ.

- ૧૭૫ વેણુ મધુરીરે વાય.
 ૧૭૬ આજ મારે ઘેર આવીઆરે,
 ૧૭૭ ભલે પ્રગટયા શ્રી વ્રજભુખણલાલ.
 ૧૭૮ વંદુ શ્રીવત્સલ નાથજીનો વંશજી.
 ૧૭૯ હરીજસો હરીજસો મેરે આયે નેનમે હરીજસો.
 ૧૮૦ વાંકે અંખોડે શ્રીનાથજી
 ૧૮૧ આવો આવોરે સુહાગી
 ૧૮૨ હરજન વિના સો નર જીવે કેસો.
 ૧૮૩ જય જોલો શ્રીવરજરાયલાલની,
 ૧૮૪ આનંદ સાગર ઉલટયો રસતાયે વહે છે પ્રવાહ.
 ૧૮૫ શ્રીમદન મોહનલાલ આગળ વીનતી કંઘી,
 ૧૮૬ શ્રી ગોકુળ ગામરે અતી રંધીઆમણુરે.
 ૧૮૭ શ્રી ગોકુળનાથ સોહામણુજી.
 ૧૮૮ જય જય લાલ ગોવરધન ધારી.
 ૧૮૯ સખોરે શ્રી વિઠલ નંદન આવોરે માહારે આરણુ.
 ૧૯૦ તાહારા દડકેરી વાત મેં જાણીરે.
 ૧૯૧ કોમળ અંગેરે ઓ સુજની.
 ૧૯૨ શ્રી દામોદરદાસ હરશાનાંરે હરખે ભરયા.
 ૧૯૩ ગોવરધનેશ ગુરુને ચરણે નમુરે.
 ૧૯૪ જીમનાં જતારે ઘાટે.
 ૧૯૫ આલો આલોરે શ્રી મહારાજ.
 ૧૯૬ ભલે આવી લાગી માહાજમ રાતકે,
 ૧૯૭ પાંચ રંગ પ્રભુજીના ગાઢમેરે.

૧૯૮ જય શ્રી કૃષ્ણરે ભાષ.

૧૯૯ શ્રી ગોવીંદરાયણરે રશીયા,

૨૦૦ શ્રી લક્ષ્મણ સુતનેરે ગાઉ.

૨૦૧ કૃષ્ણદાસને ધન મન મોહ કરે ધણું.

૨૦૨ સંભરવાળા દાસ દામોદરને હરી.

૨૦૩ પદમનાભ તે દાસ વ્યાસ સુખ અતી ધણું.

૨૦૪ પુરૂષોત્તમદાસ સદા સુખ અતી ધણું.

૨૦૫ ગદાધરદાસ કપીલ ક્યા માંહે ખરાં.

૨૦૬ શ્રાવણસુદી એકાદશીનું ઘેળ.

૨૦૭ વર્ધશાક સુદી એકાદશીનું ઘેળ.

૨૦૮ શ્રી વીરલજના લાલછો અતી લટકા પા.

૨૦૯ અથ શ્રી કકાનો ભાવ.

૨૧૦ મેહેતો તમો મેહેતો તમો જાણીઆરે.

૨૧૧ સજની ચાલો ઉચ્છવ આજળ.

૨૧૨ જ્યાકુ ખેદ રટત.

૨૧૩ ઉતમ કુળ અવતાર કહયા જો.

૨૧૪ ચાલો સધયરો સુંદીર વરને જોઈએ.

૨૧૫ પરમકૃપાળ શ્રી વલભ નંદન.

૨૧૬ મોહે જીગ ખેદ બચન પાળો.

૨૧૭ શ્રી વલભ વિહલ હરી ન જાણ્યા.

૨૧૮ તમારું જોયા સરખું રૂપ,

૨૧૯ ચાલો સખી આજ વંદાવનમાં જઈએ.

૨૨૦ શ્રી પુતારૂમ પ્રગટ હુવા.

- ૨૨૧ શ્રી વંદાતે વનની વાટેરે.
 ૨૨૨ રશીયો રસ ભરયોરે.
 ૨૨૩ લાગી મને નેહ જડીરે.
 ૨૨૪ ઘેસી થઈ ફરે ઘેસા ગીરંધારીની સંગેરે,
 ૨૨૫ પ્રિતની વાતડીરે જેને લાગી હોય તે જાણુરે.
 ૨૨૬ કારણ એ શું કહુરે.
 ૨૨૭ માહારા રૂપાળા રણછોડ,
 ૨૨૮ અથશ્રી જગનનાથજીના સણુગદાર.
 ૨૨૯ ગ્રીજીબાળા લટકાળા.
 ૨૩૦ આજ આણુંદ માહારે ઉર ન સમાયજી.
 ૨૩૧ તો તે જાની ભજે વનમાળી.
 ૨૩૨ દેખો હરીજનકુ એક સ્વભાવ.
 ૨૩૩ શી વલમહીકો ભારી ભરૂંસો.
 ૨૩૪ શ્રીગોવરધનકી રહીએ તલેડી.
 ૨૩૫ નમુ સરણીગત આયો.
 ૨૩૬ અમતો શ્રીવિઠલનાથ ઉપાશી,
 ૨૩૭ દ્રઢ ધન ચરણ કેરે ભરૂંસો,
 ૨૩૮ એક પલક જે રહીએ વંદરાવન.
 ૨૩૯ શ્રીવિઠલનાથ બસતજીઆ જાકે,
 ૨૪૦ હરીજનકુ હરીનામ બડો ધન,
 ૨૪૧ શ્રીવિઠલનાથ ધણી ખમારે.
 ૨૪૨ શ્રીગોવરધન એર કીધર ચલો.
 ૨૪૩ ભજીએ શ્રીવલભજીકે ચરણ.
 ૨૪૪ શ્રીગોકુળ રસ આખે.

- ૨૪૫ શ્રીવલ્લભ માહારાજ,
 ૨૪૬ સમજ સોચ વિચારી
 ૨૪૭ આજ કામ કલ કામ.
 ૨૪૮ નીશદીન લેહેરી ગોવીંદગા
 ૨૪૯ જો બસુદેવ કીએ પુર તપ
 ૨૫૦ બીના ગોપાળ ગોપાળ નહી કો અપનો.
 ૨૫૧ જીવન જેસે ભજન વિના.
 ૨૫૨ તનમાં અજોરી બસો મરે તનમાં અજોરી
 ૨૫૩ ક્યાં ચરાવત ગદયા,
 ૨૫૪ શ્રીભાગવત વિચારી કોહી.
 ૨૫૫ હોત ગોપાળ એ ગાયો,
 ૨૫૬ કહા કીએ તે આયે જુગમે,
 ૨૫૭ અખમોરી કોન ગતી બરજનાથ
 ૨૫૮ રાખો તેશે રહુ જશે,
 ૨૫૯ ઘેર ઘેર નહી આવે
 ૨૬૦ સુંદર ભેખ બન્યો ગોપાળ,
 ૨૬૧ કોપત રાખે મેરી,
 ૨૬૨ કરી મન ઉર સંતનકી સેવા.
 ૨૬૩ શ્રીગોકુળમાં રહો
 ૨૬૪ જેસે હુ તેસો તીહારો,
 ૨૬૫ રાવલ કહે ગોપ આજ બ્રજ ધુનીપર
 ૨૬૬ નડિતર લીલા હોતી જુની
 ૨૬૭ કેતે દીન હરી સ્મરણ વીના ખોએ
 ૨૬૮ કેતી કહી સમજાઈ

(૧૫)

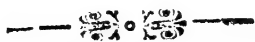
૨૬૯ ઊઠો નમે એકો નહી ભાઈ
૨૭૦ મનતુંયગો અબ જાગ્યન જાન
૨૭૧ કોહુ કામ નહી આયો
૨૮૨ જીવન એસે જોખની આવે
બઈસ્તવને નીત્ય નીમમ રાખવાની શીક્ષા
અધ્યાય, સ્લોક તથા પ્રકરણનું પ્રકરણનું પ્રમાણ
સ્કંધ વિશે
શ્રી ક્વારકાંની પરિક્રમા

ધોળ તથા પદવીગરે સંગ્રહ

ભાગ ૧ લો

ધોળ ૧

અથ શ્રી સર્વોત્તમજીવં ધોળ.

ભલે પ્રગટયા શ્રીવલ્લ દેવ, પુરૂષોત્તમ ભુતળ ફરીજી,
નહી પ્રાકૃત ધર્મનો લેશ. અપ્રાકૃત નિજ વધુ ધરીજી. ૧ કરે
નિગમ નિરૂપણ એમ, તે સાકર સ્તુતી કરેજી; માહાકા-
ળી કાળાદિક દોશ, પંડિતની દ્રષ્ટિ તિમર ભરીજી. ૨ મહી
મા નવ જાણે જેહ, તે કહીએ ખરા સુર અરોજી; વાલે દયા
કરી મુખ રૂપ, નિજ લીલા પ્રગટ કરીજી. ૩ જેહની વાણી
અતી દુર યોધ, થાએ સુયોધ જેણે કરીજી; જેનાં અઘોર
સત નામ, તે કહીએ માહા અધહરાંજી. ૪ જેના રૂપીયર
અગ્નીકુમાર, જકતી છદ નામે ધરાંજી, શ્રી કૃસ્ન કમળ મુખ
દેવ, ખીજી દ્રષ્ટ કરૂણા ભરીજી. ૫ કરે ભક્તિમાં અંતરાય,
તેહના જનપીએ જાણે સરીજી; આપે અધરામૃતની સીધ્ય,
તે મધ્યે નિશ્ચય કરીજી. ૬ ચાલ ફરી છે.

વહાલો આનંદ પરમાનંદ કહેવાય, શ્રીકૃષ્ણ કમળ મુખ
કૃપાનિધિ થાય. ૭ વહાલો દૈવી આધારણુ પ્રયત્ન ઉપાય,
જેહના સ્મરણુ માત્રથી આરત જાય. ૮ શ્રી ભગવંત ગુફા
ઈ પ્રગટાય, તે સાકર બ્રહ્મનો વાદ સ્થપાય. ૯ વેદ મારગ
ચૌદ ભોવન કહેવાય. માયાવાદ નિરાકાર સહુ ગાય. ૧૦

સર્વે વાદ નિરાશ કરે તે લાખ્ય ભક્તિ મારગ સરસ કમળ
 વિકસાઇ ૧૧ સ્ત્રી સૌદ્રાદિકના ઓદ્ધાર સમર્થ, જેહુના સા-
 ધન બળથી ન થાય અર્થ. ૧૨ અંગીકાર માત્રથી સર્વસ
 કીએ; કીધાં શ્રી ગોપીજન પતીને પ્રીએ; ૧૩ અંગીકાર ક-
 રે મર્યાદાનું સાર, માહા કંઈજા વત સમરથ અપાર ૧૪ વા
 હાલો અસેદાન દેવાને બહુ ચતુર; માહા ઉદાન ચરિત્ર કરે
 બહુ પુર. ૧૫ લીલા દેખાડી પ્રાકૃત જેહુ, તેહને વિશે મો-
 હ્યા છે સુરા રીપુ તેહ, ૧૬ વિસ્વા નર શ્રી વલભ છે નામ,
 વાહાલો સુંદરી ૩૫ સ્વજન હીત કામ. ૧૭ વહાલો ભક્તિ
 કરે જન શિક્ષાને કાજ, આપે અખિલ ઇષ્ટ શ્રી વલભરાજ.
 ૧૮ સર્વ લક્ષણથી સંપન વીવેક, શ્રીકરન જ્ઞાન દાતા ગુરૂ
 એક. ૧૯ પોતાના આનંદ થકી બહુ પુષ્ટ, છે કમળ પત્ર
 શાં નેટ સંતુષ્ટ. ૨૦ કૃપાદ્રષ્ટીની વૃષ્ટીથી હરખ્યાં મન; છરે
 દાસ દાસોજન પિએ છે અનંત ૨૧ રોષદ્રષ્ટી કરે ભક્તિ શ
 તરૂ પ્રજાગ, ભક્તિ રોવિત સુખ શેવા રસાળ. ૨૨ છરે ભ
 કિત વીના નહીં શેવા સાધ્ય, તે કારણથી કહીએ દુશસાધ્ય
 ૨૩ જેહુના ચર્ણુ શર્ણુ દુલભ દરશાય, તેહના ઉમ્ર પ્રતાપ
 ત્રિલોક કહેવાય. ૨૪ વચનામૃત કરી પુરયા શેવકના અર્થ
 શ્રી ભાગવત અમરત મથન જે સમર્થ. ૨૫ એનું સાર ક-
 હીએ વૃજ સુંદરીના ભાવ, તેનું પરીપુરણ છે દહુ ભરાવ.
 ૨૬ સાનિધા નથી દાન કરે કષ્ટ પ્રેમ, ભક્તિ સુકિત દેવાને
 જેહુને નેમ. ૨૭ એક રાશલીલામાં તેહનું તાન, પ્રભુ ક-
 ખા કરી કરે કથાનું દાન, ૨૮ વાહાલો વિરહના અનુભવને

હીત કાજ, સર્વ ત્યાગ જણાવે શ્રીવલભરાજ, રદ ઉપદેશ કર્યો
 ભક્તિ મારગ અત્યાર, લોકમાંહિ કર્યો કરમ મારગ પ્રયા
 ૨. ૩૦ વેદ શાસ્ત્ર કહે જગનાદીક દાન, તેહનું ફળ મર્યાદા
 ભક્તિનું દાન. ૩૧ પ્રભુ પુરણનંદ છો પુર્ણ કામ, સરસ્વ
 તીના દેવ ઇંશ અભીરામ. ૩૨ વહાલે શહસ્ત્ર કરમાં પુરૂષો
 તમ નામ, નિજ જનના આશરાનું છે ધામ. ૩૩ ભક્તિ
 માર્ગની રીતનો કરવા ઉપદેશ, બહુ ગ્રંથે કરી ટાળ્યો સંખય
 નો લેશ. ૩૪ જેહને પામવાને છાંડ્યા પ્રાણુથો પ્રીએ; એવા
 ભક્તિ શમાજ બીરાજે હૃદયે ૩૫ આપ સાધન કરે નિજ
 દાસને કાજ, એવા સામર્થ શ્રીવલભ માહારાજ. ૩૬ કરવા
 ભક્તિ પ્રયાસ તે ભુતગ માંહે; વશ કીધા પીતા થઈને ગ્ર-
 હી બાહે, ૩૭ સર્વે સામર્થ ધર્યું પોતાને વંશ, સરવે દુર ક
 રી ટાળ્યો વિરવેનો અંશ. ૩૮ પ્રભુ પતિવ્રતાના પતિ સંક્રા
 ત, કરે આ લોક પરલોક દીન વિક્રાત. ૩૯ જેહના અંતઃક
 રણનું ગુઢ અપાર, અંગીકૃતને જણાવે મનનો વિચાર.
 ૪૦ ઉપાસનાદિક માર્ગ જે અન્ય, તેહનો મોહ ટાળી કીધા
 શેવક અનન્ય ૪૧ કરો નીશ્ચે જે ભક્તિ સર્વથી વિશેષ,
 કીધો શરણ મારગનો બુઝો ઉપદેશ, ૪૨ શ્રી કર્શન નામની
 જાણવી વાત, લીલા કુંજ બીહારી પરિપુરણ ગાત. ૪૩ ક-
 થા રસ મગ્ન સદા છે ચિત, વિસરૂં છે તેથી સરવે બીજી
 વિત. ૪૪ પ્રીય છે ઘણું વૃજને વૃજનો વાસ, કરે પુષ્ટી લી-
 લા એકાંત વિલાસ. ૪૫ કરે ભક્તિ ઇછા પરિપુરણ દાન
 નહીં નિજ લીલાનું કોઈને જ્ઞાન, ૪૬ અતી મોહીક જેહનું

શીળ ધણું, નહીં લોક વિશે અશકિત છે અણું ૪૭ નીજ ભ
કિત વીશે આસકિત છે એક, પ્રભુ પાવન કીધા પતિત
અનેક. ૪૮ જે કરે પોતાના ગુણનું ગાન, તેહના હૃદય કમ
ળ રેહેવાનું કામ. ૪૯ પ્રભુ નિજ સ્વરૂપ અમૃત લેહેરી
તેણે રસ વાસના બીજ સરવે હરી. ૫૦ પ્રભુ પોતે સર્વ
ધકી છે પર, નવ કરે તુલ્યના કોઈ અપર. ૫૧ લીલા રસ
અમૃત તો રંગ બહુ, ભોજવ્યાં છે ભક્ત શરીર સહુ. ૫૨
રૂચી આવે ગોવર્ધન ગીરો વાસ, તે લીલા માંહે અતીસે
હિલાસ. ૫૩ કરે યજ્ઞયોગ યજ્ઞનાં કર્મ, આપે અરથ કામને મોક્ષ
ધરમ. ૫૪ પ્રભુ સત્ય વચન છે ત્રી ગુણાતીત, નિત્ય અતુર
છે અતિ અગણિત. ૫૫ જે કરે પોતાની કીર્તી પ્રકાશ
કર્યું વ્યાસ શુભનું નૌતમ ભાસ, ૫૬ અતિ તુરુષ તુલ્ય
જે માયા વાદ, કરી ભસ્મને સ્થાપો બ્રહ્મ વાદ ૫૭ આજી
ણ અસોડીક અતિ કાન્ત, હસ્ત મુખ શોભે છે બહુ બ્રાંત
૫૮ પ્રભુ ત્રીલોકનું ભુવણ સાર, વહાલો પ્રગટ ભાગ ધરણી
નું અપાર ૫૯ પ્રભુ શુદ્ધીરતા છે અતી અનુપ, ક્યમ વરણ્ય
કરી શકું એ રૂપ. ૬૦ માગે છે સહુ પોતાના જન, અરણા
વિંદની રજ જે ધન્ય. ૬૧ એ કહ્યાં એકસોને આઠ નામ
શ્રી વલ્લભ આનંદનું જે ધામ. ૬૨ ચાલ ફરી છે । ।

એ જે કે. ઇ સુદ્ધ કરી નિત્ય ગાયરે, તેહનું મન પહે
છું સ્થીર યાયરે ૬૩ અધશમૃતની સીદ્ધ પામેરે. એમાં સં
ખ્ય નહીં તે નામેરે. ૬૪ એ પામ્યા વીના મોક્ષાહનરે એ

(૫)

ફળમાં મુખત છે લીનરે. ૬૫ તેથી સરવૌતમ જપ કરવોરે
શ્રી કૃષ્ણ રસે મન ભરવોરે. ૬૬ શ્રી વિઠલ રૂચિત એ નામ
રે, જે ગાય તેહનું થાય કામરે. ૬૭ તેહનો જન્મ સફળ છે
લેખેરે, શ્રી વરજભુષણનાં મુખ દેખેરે.

ધોળ ૨.

અથ શ્રી નવ રતનનું ધોળ.

શ્રીમદ વલ્લભ મહા પ્રભુને નમુજી, શ્રી વિઠલ પ્રભુને
લાગુ પાપ, શ્રી બાળકસ્નજીને પરજીમુજી. શ્રી વ્રજ ભુષ-
ણજી પરમ કૃપાળ. શ્રીમદ. ૧ શ્રી વલ્લભ દેવે માહા કર-
ણા કરીજી, જેથી જીવનું કારજ થાય.; સરવે વધસ્તવની
કૃતીએ કરીજી; સધળી ચીંતા નીર્વત થાય. શ્રીમદ ૨ દ્રઢ
આશ્રય શ્રી મહા પ્રભુજીનો રાખીએજી, ચીંતા નવ ધરીએ
લગાર, સર્વ આત્મા શ્રીજીને સમરપીએજી; એ છે ભક્ત
તણા શણગાર. શ્રીમદ ૩ પુષ્ટી માર્ગમાં પ્રભુજી રહે સદા
જી, જીવ કીંવા છે અંગીકાર; અલૌકીકની ગત ના આપે
કદાજી, પ્રભુ નથી જોતા અધીકાર. શ્રીમદ ૪ નામ ની
વેદન કીંવા થકીજી, પ્રભુ રાખે પોતાની પાસ; વશ ન થા
એ પ્રભુ કો થકીજી, વશ થઈ રહ્યા શ્રી વલ્લભી પાસ.
શ્રીમદ ૫ નિવેદન મંત્રનું સ્મરણ કરવુંજી, સર્વદા ભગવ
તી સાથ; અવૈશ્વવની સંગે ના ફરવુંજી, કૃપા થાય ત્રીદશી
હાથ, શ્રીમદ ૬ ફળની ચીંતા નવ રાખીએજી, પ્રભુ સ-
રવેશવર કહેવાય; સર્વતા આત્મા શ્રીજીએ સાખીઆજી; હ

૨ ભક્તથી કયમ રેહેવાય શ્રીમદ્ ૭ એમને ગમે તે કરે એવું જાણવુંજ, હરીનું બદ્ધ છેરે દયાળ; સ્ત્રી પુત્રાદિક પુત્રીમાં આણવુંજ, જોગદાના વિચાર માયાળ. શ્રીમદ્ ૮ નિવેદન કરવું સરવે સંગાથસુંજ, અનવિયોગની ચીંતા ન રાખ; અજ્ઞાની હોય કીંવા જ્ઞાનસુંજ, સમજી અર્કિષ છે એવું માં રાખ. શ્રીમદ્ ૯ જેણે આત્મા નિવેદન કીધું છેજ, તેના એધારમાં સંશય ના જાણ, પ્રાણ સંગાથે શ્રી મહાપ્રભુજીએ કીધું છેજ, તેથી મનમાં સંધે ના આણ, શ્રીમદ્ સમર્પણ મંત્ર મહા સમરથછેજ, નજાણીસ પેચ્યો શાક્ષાત શ્રીમદ્ ૧૦ એકે અંશકળા નથી પુરંછેજ, શ્રીજી પુરૂષોત્તમ શાક્ષાત શ્રીમદ્ ૧૧ એ પ્રભુ સર્વ થકી પોતેપરજ, જે વળી મહાસમરથ છે નાથ; ભક્તના દુઃખ હરે સુખ કરેદેજ ચીંતા નવ કીજીએજ માથે એ નાથ; શ્રીમદ્ ૧૨ લૌકિક વૈદીક કરમ છેજ, તે હરિ સિધવા દે નહી; તોએ પણ સેવા રમરણને ધર્મજીજ, તેથી મન દુર કીજે નહીં. શ્રીમદ્ ૧૩ પુષ્ટિ માર્ગમાં પ્રભુજી રેહે સદાજ, વળી જીવનું કીધું શું હોય; પ્રભુ કરે તે તો સુખ માની રહીએજ, ઉદ્ધવેગ ન ધરીએ મન માહે. શ્રીમદ્ ૧૪ દીનતા ભાવ મનમાં રાખીએજ, બીજા સાધનનું શું કામ, સર્વદા સેવા કરો શાધવાજ, ગુરૂની આજ્ઞા થકી એ કામ. શ્રીમદ્ ૧૫ ગુરૂની આજ્ઞા ઓળંગન ના કરીએજ, એમની ઇચ્છા હોય તે થાય, આપણું મન ગુરૂમાં દીજીએજ, પ્રભુથી અધિક રાખી એ ભાવ શ્રીમદ્ ૧૬ સેવા કરો નિત્યે ચિત્ત પ્રિતશુંજ, તો

સુખે રહેા જુગ માંહ; પરીક્ષા અથ કદા શ્રીજી ચીત સુને
જી, સાક્ષી થઈ રહે સુખ હોય શ્રીમદ્ ૧૭ તોએ ધોરજ રા
ખી શેવા કરેજી, હરી સુખ કરતા છે સત્ય; એમની લીલા
જાણી ચીંતા દુર કરેજી, વૈશ્નવને એહ જુગત્ય શ્રીમદ્ ૧૮
એકાદશ ઇંદ્રીઓ પ્રભુના સનમુખજી, રોવામાં દીવસને રાત્ર;
એકે ઇંદ્રી વીમુખ નવ કીજીએજી, સરવોત્તમ ભક્તિ અહો
રાત્ર શ્રીમદ્ ૧૯ શ્રી કૃશ્ન શરણુમમ સદા જપોજી, ન વિસ
રીએ પણ માત્ર; એ જુગતે કરી ચીંતા દુર તજેજી, થાશે શ્રી
જીની કૃપા પાત્ર શ્રીમદ્ ૨૦ શ્રીમહા પ્રભુજી કહે માહરો
એ મતજી, વળી એછે નીરાધાર; સરવે વૈશ્નવ રાખજો ચી
ત ધરીજી, શ્રીજી શ્રીવલ્લભજી આધાર. શ્રીમદ્ ૨૧ એ અ-
મુલ્ય રત્ન જે કોઈ ચિત ધરીજી, તેહને પુષ્ટી દ્રઢ ફળ હોય;
જે કોઈ ઘોળ ગાએ ને સાંભળેજી, તેહને પરમાત્મ સુખ
હોય. શ્રીમદ્ ૨૨ ઇતિશ્રી નવ રત્નનું ઘોળ સંપુરણ,

ઘોળ ૩

ઉત્તમવ્રત એકાદશી સાહેલીરે; આજ મારે અપવાસ,
જુમનાજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે રંગીલી ગલી રંગીઆ
મણી સાહેલીરે; વધશ્નવની લીડા લીડ, જુમનાં સાહેલી
રે; સરખી મહીયર ટાળે મળી સાહેલીરે; હઈડે હરખ ના
માય જુમનાજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે; વહુ બેઠી હીડે
મલપતાં સાહેલીરે, સૌકોને દરશન થાય. જુમનાં સાહેલી
રે. સાકર કેરા કહરા પડ્યા સાહેલીરે, દુધડે વરસ્યો મેહ.

(૮)

જુમનાં સાહેલીરે. ગાકુળ ગામ રળીઆમણું સાહેલીરે;
મુંદર જુમનાં નીર. જુમનાં સાહેલીરે જુમનાંજીમાં ઝીલતા
સાહેલીરે, છુટા મેહુલી કેશ જુમનાં સાહેલીરે; રમણ
રીતીમાં લાટતાં, સાહેલીરે ટુટ્યા નવસર હાર, જુમનાં પ્રજવા
સી શામા મળ્યા સાહેલીરે; હરખે શાધશું કેશ જુમનાં
સાહેલીરે. પરસાદ મેહુલો મોકળા સાહેલીરે. ઠોર તણા ન
હીં પાર જુમનાં સાહેલીરે. માધવદાસની વીનતી સાહે-
લીરે; આપોની પ્રજમાં વાશ જુમનાંજી જઘએ ઝીલ-
વા સાહેલીરે.

ધોળ ૪

અથ શ્રી ચોરાશી વધશ્વવતું ધોળ.

શ્રીગુરૂ જગપદ કમળ રજવંદુ નિત્ય ધરી નેમ, દુઃખ
હરણ સુખશે નિધી; કૃપાદાયક ભક્તિ પ્રેમ. ૧ શ્રીવલ્લભ શ્રી
વિઠલ પ્રભુ, શ્રી કૃષ્ણ પુરણ કામ; ચોરાશી માહા ભક્ત તેના
કર વર્ણવ નામ. ૨ જેતું રમરણ કરેથી, અઘદુઃખ કલેશ
જાય; પુષ્ટી પંથ પ્રભુ પ્રસન્ન હોય, માહાપતિત પાવન થા
ય, ૩ મનવાંછિત કૃપા સીધર પામે; ગાતાં એ અભિધાન;
શ્રી મહા પ્રભુ નીજનંદનું કરે તેને દાન. ૪ ॥ ઢાળ ॥ શ્રી
દામોદરદાશ હરશાંનીરે; કૃષ્ણદાસ મેઘનવદેશ વાણીરે, ૫ સં
ભરવાળા દામોદરદાશરે; જેનો કનોજ મધ્યે વાશરે ૬ પગ
નાભદાશ હરીભક્તરે; તુલશાં પ્રભુ પદ આશકતરે. ૭ વધુ તે
ની કહીએ પારવતીરે; સુત રૂઘનાથદાશ સમર્તીરે, ૮ રજો
આઈ વધશ્વ વક્ત્રાણીરે, શિવા શ્રી વલ્લભરતી આણીરે; વધ

(૬)

શ્રીવ શેઠ પુરશોત્તમદાસરે; કાશીપુર મધ્યે તેના વાસરે. ૧૦
 બાઈ રૂક્ષમણી પુત્રી તેનીરે; શેવા અતુલીત કહીએ જેનીરે.
 ૧૧ શેઠના સુત ગોપાળદાસરે, શેવા રમરણથી ઉત્તમરે.
 ૧૨ રામદાસ હરી રંગ રાતારે, ગદાધરદાસ જગત વિખ્યાતરે,
 ૧૩ વેણીદાસ માધવદાસ ભાઈરે, હરીવંશ પાઠક સુખદાઈરે.
 ૧૪ ગોવિંદદાસ ભલા દયો વખાણીરે, વધશ્રીવ કહીએ અમા
 ક્ષત્રાણીરે. ૧૫ ગજનધાવને શેવા મોરારીરે, દાસ નારણ
 બ્રહ્મચારીરે. ૧૬ મહા વનની વધશ્રીવ ક્ષત્રાણીરે, જીઆદાસ
 સુરીલો જાણીરે. ક્ષત્રી વધશ્રીવ દેવ કપુરરે, શેઠ દીનકર પ્રે
 મી પુરરે. ૧૭ મુકંદદાસ માહા વધશ્રીવ મોટારે, ક્ષત્રી પ્રભુ
 દાસ જળલોટારે. ૧૮ પ્રભુદાસ ભાટ હરીજનરે, દાસ પુર
 ધોતમ ધન્ય ધન્યરે. ૨૦ લીપુરદાસ વધશ્રીવ કાયસ્તરે, પુરણ
 મલ રશોક રસમસ્તરે. ૨૧ જાદવ ઈંદ્રદાસ પ્રજાપ્રત્યરે,
 ગાંસાધદાસ શેવા હરી અંતરે. ૨૨ માધવભટ કાશ્મીરના વા
 સીરે, વાંસવાડાના ગોપાળદાસરે. ૨૩ પદ્મરાવલની અતિ શે
 વારે, પુરધોતમ જોશી તેવારે. ૨૪ જગનનાથ જોશી તેના
 ભ્રાતરે, વળી વધશ્રીવ તેની માતરે. ૨૫ જોશી નર હર હ
 રીના દાસરે, ગામ ગોધરે રાણા વ્યાસરે. ૨૬ વધશ્રીવ રજ
 યુતાણી હરીની દાસીરે, રામદાસ ગુજરાતના વાસીરે. ૨૭
 હવે ગોવિંદ હરીરસ માતારે, રજો માધવ બેઉ ભ્રાતરે, ૨૮
 ઉત્તમ અશ્લોકદાસ શેવા ભારીરે, શેવક શ્રીજીના કહેતા મે
 હેતારીરે. ૨૯ ઈશ્વરદાસ દવે રસ મગ્નરે, હરી હરી જનસ
 ચિત લગ્નરે. ૩૦ વધશ્રીવ છકડા વાસુદેવદાસરે, શેવા અરથે

રહેતો પ્રભુ પાસરે. ૩૧ કૃષ્ણદાસ ગગરી સુખ કંદરે, બાબા
 વેણું હરીત દુખ દંદરે. ૩૨ એ બેઉના એક ખવાસરે, તેહનું
 નામ જાદવદાસરે. ૩૩ સ્થાનેશ્વર વિપ્ર તે જગ્ગાનંદરે, શે
 વ્યા શ્રી હરી અતિ આનંદરે. ૩૪ આહણી અડેલીની વધશ્રી
 વ બાધરે, આનંદદાસ વિશંભરદાસ ભાધરે ૩૫ વધશ્રી વ ક્ષ
 ત્રાણી પ્રભુ પ્રીતરે. રામદાસ મીરાંના પ્રેહીતરે. ૩૬ કૃષ્ણદા
 સી ખવાસણી જાણીરે, જેહેની મની શી વદ્ધિલે વાણીરે. ૩૭
 બુદ્ધામીશ્રી શ્રીવલ્લભ વરનારે, રામનંદપડીત સ્થાનેશ્વરનારે. ૩૮
 વધશ્રીવદાસ રસ પુરરે, જીવણદાસ તે ક્ષત્રી કપુરરે ૩૯ સાર
 સ્વત દ્વીજ ભગવાનદાસરે, જેનું ચીત સદા પ્રભુ પાસરે ૪૦
 વધશ્રીવ ભગવાનદાસ ભીતરીઆરે, શ્રીજીની સેવામાં હરીઆ
 રે. ૪૧ અચ્યુતદાસ સનોડીઆ કહીએરે, ગહડવિપ્ર અચ્યુતદાસ
 લહીએરે. ૪૨ સારસ્વત વળી અચ્યુતદાસરે ન રણદાસ અંબાલે
 વાસરે. ૪૩ નારણદાસ ભાટ મથુરાનારે, નારણદાસ લવાણ
 ઠાનારે. ૪૪ ક્ષત્રાણી ગોરજસ ભરાધરે, સાસુને વહુ વધ
 શ્રીવ બાધરે. ૪૫ સાંહ્યાનંદના ક્ષત્રી સારરે, વધશ્રીવ અડેલ
 ના એક સુતારરે. ૪૬ એક વધશ્રીવ હરી ગુણ ગાતારે, દા
 મોદરદાશના ભાતારે. ૪૭ શ્રી જ્ઞાનંદ ક્ષત્રાણીનો વાસરે, ક
 વી લધા પુરશોતમદાસરે. ૪૮ ઠવીરાજ ભાટ ગુણ ગાવેરે,
 ગોપાળદાસ ઘંટોડાના કહાવેરે. ૪૯ જનારદનદાસ વધશ્રીવ
 ક્ષત્રીરે, ગરૂડાસ્વામી આહણ હરી મીત્રીરે. ૫૦ કનૈયાલાલ
 ક્ષત્રી પ્રકાસરે, વિપ્ર ઝોડીઆના હરીદાસરે. ૫૧ વધશ્રીવ
 બાળકશન બદ્રાચ્છદાસરે, શેવા રમરણના અવ્યાસરે. ૫૨

૫૪ નવ રામદાસ ચુહાણુરે, શેવા સ્મરણમાં સુખાણુરે. ૫૩
 માણેકચંદ સદુ પાડે ભવાનીરે, નરોખાઇ હુની મનમાનીરે.
 ૫૪ નરહર સન્યાસી હરીભક્તરે, જેહુની હરીપદ નિરમળ
 મત્યરે. ૫૫ ગોપાળદાસ કહીએ જટાધારીરે, વાસ વરજમાં
 સેવ્યા ગીરધારીરે. ૫૬ સંત ધોખા સ્વતંત્ર વેચી નારીરે,
 કૃષ્ણદાસે પરને સોંપી પ્યારીરે. ૫૭ આગ્રે ચોપડાસતદાસરે,
 સુરદાસે શેવ્યા અવિનાશરે. ૫૮ પટેલ માવજી વીરને સ-
 હીતરે, પતિ પતિન પ્રભુ પદ ચિતરે. ૫૯ ગોપાળદાસ નરો
 ડાના કહાવેરે, શેવે સ્યામને હૃદે હુલાવેરે. ૬૦ સુરદાસ શી
 રામજી ભક્તરે, ગાયા ગીરધારી જાણે જગતરે. ૬૧ સરવોપરી
 પરમાનંદદાસરે, ગાયા ગુણ નિધી બાળ સુકંદરે ૬૨ કુંભન
 દાસ માહારી કંદરે, સખા ભાવે શેવ્યા શ્રી ગોવીંદરે ૬૩
 સુત કૃષ્ણદાસ દ્રઢ હેવારે, છોડ્યા પ્રાણ ન છોડી ગઉ સેવા
 રે. ૬૪ કૃષ્ણદાસ કહીએ અધીકારીરે, ગાયા શેવ્યા શ્રી રાસ
 બીહારરે. ૬૫ ગાયા વધશ્રવ એ ચોરાસીરે, શ્રી વલ્લભ પદ
 નિકટના વાસીરે. ૬૬ ચાલ ફરી છે. સકળ તત્વનું ત-
 ત્વ છે, એ સાર માહે સાર; પાઠ કરતાં માત્રમાં વશ થાય
 શ્રી નંદકુમાર. ૬૭ શ્રી વલભ શ્રી વીઠલ પ્રભુજીને, જે પ્ર-
 સન કરવા ચાહે; નથી અન્ય ઉપાય એહેને, હરી ભક્તના
 ગુણ ગાયે. ૬૮ શ્રી આચારજી મહા પ્રભુજીના, દ્વિત રંગ
 જે ભક્ત; મુજ પર કરૂણા કરી, દા શ્રી વલ્લભ પદ આશ-
 કત. ૬૯ વધશ્રવ પદ કમળ, રજરતી તણી છે આશ; ગાય
 ગુણ હરીદાસના, દયારામનો દાસ. ૭૦

(૧૨)

ધોળ. ૫

અથ ચોરાશી વૈશ્નવનું ધોળ ૩

(તે લીલા જે જે સ્વરૂપ હતું તે સ્વરૂપ સાથે લખ્યું છે,)

શ્રી વલ્લભ પ્રભુ ચર્ણ રજને, નમુનિત્ય ધરી ધ્યાન; ચિં-
તા ચિતથી સહુ ટળે, ને મીઠે ઉર અજ્ઞાન. ૧ શ્રી વિઠ્ઠલ
પ્રભુ પદ પરસ, રજવંદુ નિત્ય ધરિ નેમ; દુઃખ હરણુ સુખ
શ્રી નીધી, વરદાએક ભક્તિ પ્રેમ. ૨ શ્રી આચાર્યજી માહાપ્રભુ
જીના, ચોરાશી જે ભક્ત, તેહના ગુણ વર્ણવું, જીગમાહે જા
ણે જગત, ૩ તેમના સુખ સ્વરૂપનું કહું નામ તે વીક્ષાત;
સંભળતાં સુખ અતિધણુ, પ્રભુ પ્રસન્ન હોય સાક્ષાત ૪ ઠાળ
દેશી ચાલતી. શ્રી દામોદરદાસ હરશાંતોરે, લલીતાજીનું પ્રાગ
૮ જાણોરે, ૫ કૃષ્ણદાસ મેઘન વળી કહીએરે, વિશાખાજીનું
પ્રાગલહીએરે. ૬ હેતે હરિભગતના ગુણ ગાશેરે, તેના જન્મ
કૃતાર્થ થાશેરે ૭ સંભરવાળા દામોદરદાસરે, કુંજ રચનામાં
ચિત હુલાશેરે, ૮ એ કહીએ જ્ઞાતમાં ક્ષત્રિરે, હતો દાશી
વિદુરજીની સ્ત્રીરે. ૯ પદમનાભદાસ ભરપુરરે. કોટીકમાં વિ
રલા સુરરે. ૧૦ અંકલતા સખી તે કહીએરે, મણી કુંડળા
તે તુલસા લહીએરે. ૧૧ વધુ સુતની કહીએ પારવતીરે, રૂપ
વિસની રૂપવતીરે. ૧૨ રૂઢનાથદાસ સુતનામરે, સખી રૂપ ગુ
ણ અભિરામરે. ૧૩ રંગેઆઈ વૈશ્નવ ક્ષત્રાણીરે. લલીતાજીની
દાશી જાણીરે. ૧૪ રતી કળા સખીનું નામરે, માહા પ્રભુજી
શેવાનું કામરે. ૧૫ દાસ શેઠ પુરુષોત્તમ કહીએરે, ધંદુ લેખા

નુ પ્રાગટ લહીએરે. ૧૬ મખી મોદની તેહની જાણીરે, પુત્રી
 રૂક્ષમાણી તેતો વખાણીરે. ૧૭ શેઠના સુત ગોપાળદાસરે, સ
 ખી ગાયન કળાનો હુલાસરે ૧૮ રામદાશ દ્વિજ સારસ્વતરે
 પ્રેમ મંજરી સખો રશ મતરે. ૧૯ ગદાધર સારસ્વતરે; ગા
 મ કડામાં રેહેતા આવ્યા પ્રતરે. ૨૦ જીથ કુમારીકામાં નામ
 રે; કલ કંઠી શખી શુભ આમરે ૨૧ વેણીદાસ ક્ષત્રી કહી
 એરે, બેલ નંદરાયજીના લહીએરે ૨૨ માધવદાસ તેનાં ભર
 તારે; શખી રત્નપ્રભા શાક્ષાતરે. ૨૩ હરીવંશ પાઠક સુખ
 દાધરે, સખી ગલી ઉતાલીકા તાધરે. ૨૪ ગોવીંદદાસ ભલા
 તમ આવશેરે; નંદરાયજીના ધરના ભેરારે. ૨૫ માંહે કડા
 અંખા ક્ષત્રાણીરે, લીલા માંહે રોહીણીજી જાણીરે. ૨૬ ગજ
 નધાવન ક્ષત્રી ચેનારે, સખી નામ તે એનું શુભ તેનારે.
 ૨૭ બ્રહ્મચારી નારાયણદાસરે; માહાવનમાં તેના નીવાસરે.
 ૨૮ શખી મથુરે ધક્ષણા નામરે, ભત્રીજા ચતુરા ધામરે. ૨૯
 ક્ષત્રાણી માહાવનમાં રેહેતીરે; સખી નામ તે ભદ્રા કેહીતી
 રે. ૩૦ જીઆદાસ શુર વળી ક્ષત્રીરે, સખી નામ તે શામા
 વતીરે. ૩૧ વૈશનવ ક્ષત્રી તે દેવ કપુ રે, શખી નામ પવીના
 પુરે ૩૨ સ્ત્રી તેની તે શેવાય શીલીરે, સખી નામ તેનું
 રશીલીરે. ૩૩ શેઠ દીનકર બ્રહ્મણ રશીલારે, સખી આતુરી
 નામ તે લીલારે. ૩૪ ધરાનંદ તે દીનકર દાસરે; ધરવનંદ તે
 મુકંદ દાસરે, ૩૫ ક્ષત્રી પ્રભુદાસ જળ લોટારે; શખી નામ
 તે મનમથ મોટારે. ૩૬ શીહાનંદ ભાટ પ્રભુદાસરે, કુત્ર હેં
 શી સખી સાક્ષાતરે, ૩૭ પુરશોતમદાસ તે ક્ષત્રીરે, વળી વધ

(૧૪)

શનવ હેમનો સ્ત્રીરે. ૩૮ પુરુશ નામ તે માધવી કહીએરે,
 સખી સ્ત્રી માલતી લહીએરે. ૩૯ ત્રીપુરદાસ વધશનવ
 કાયસ્તરે, સખી નામ તે હરણી પ્રસ સતરે, ૪૦ પુરણમલ
 અંબાલે વાસરે, સખી ચિત્રલેખા સુખ રાશરે. ૪૧ જાદવ
 હંદિરદાસ પ્રજાપત્યરે, ગાયા નામ તે મદોન મસ્તરે- ૪૨ ગોસા
 ઇદાશ મથુરાનાં વાસીરે; ગોવીંદ કુંડના સુવદ નીવાસીરે,
 ૪૩ માધવભટ કાશમેરી કહીએરે, નામ રતના કુમારકામાં
 લહીએરે, ૪૪ વાંસવાડના ગોપાળદાશરે; રસ પ્રકાસ રજામાં
 હુલાસરે. ૪૫ પદમરાવળ ઉજેણમાં કહીએરે, રાજ લાલા દ્વા
 રકામાં લહીએરે. ૪૬ શ્રી રૂક્ષમણીજીની ખવાશીરે, સખી
 નામ તે બીલળા હુલાશીરે. ૪૭ વધસનવ જોશી પુરુશોત્તમ
 બેહરે, ગુણ ચુડા સખી નામ તેહરે. ૪૮ સ્ત્રિ વશધનવ એ
 મની કહીએરે, દુરવા સખી નામ તે લહીએરે. ૪૯ જગનાથ
 જોશી વળી કહીએરે, નામ સખી શૌરંભી લહીએરે. ૫૦
 સખી છખી સીધી તેહની માતરે, ગંધ રેખા તે નરહર આત
 રે. ૫૧ રાણા વ્યાસ ગોધરા ગામરે. નાગરવેલ સખીનું ના-
 મરે. ૫૨ ગોવીંદ દુવે ખડાલીમાં કહીએરે, તન મધ્ય દારકા
 માં લહીએરે. ૫૩ રજા દુવે માધવ દુવે કહીએરે, લલીતાજી
 ની સખીઓ લહીએરે. ૫૪ રાજો સખી તે કુંજરી નામરે,
 માધો રસ રસાલીકા ગામરે, ૫૫ ઉત્તમ રસોકદાસ શેવા
 ભારીરે, સખી શિલ્લા નામ નીરધારીરે. ૫૬ ઈશ્વરદાસ દુવે
 વળી કહીએરે, સખી નામ તે મેનાં લહીએરે. ૫૭ વધશનવ
 છકડા વાસુદેવ દાસરે, શીંહાનંદમાં તેનો વાસરે. ૫૮ રાખ

નંદરાયજીના કહીએ, મનસુખા ગોપ તે લહીએ. ૫૬
 બાબાખેજી સખી સુરશેનીરે, કશ્નદાસ કોમળતા તેહનીરે.
 ૬૦ જાદવદાસ ખવાશ તે કહીએ, સખી નામ તીલકની લ
 હીએ; ૬૧ સ્થાનેસ્વર વિપ્ર જપતાનંદરે, સખી માધુરી મન
 આનંદરે; ૬૨ આનંદદાશ નાગરી કહીએ, વિશ્વંભરદાસ વ
 દલા લહીએ. ૬૩ ભરામણી એક અડલમાં રહેતીરે, સ-
 ખી શશી કળા સહુ કહેતીરે. ૬૪ વર્ધસનવ ક્ષત્રાણી એક
 બાધરે, સખી નામ તે લીલા ગાધરે. ૬૫ ક્ષત્રાણી ગોરજ
 સંભરાધરે, શાસુ વહુને સદા સુખ દાધરે ૬૬ સખી નંદ
 તે ગુરજ કહીયેરે, સંભરાધ તે વંદા લહીએ ૬૭ કશનદાશ
 ખવાસણી જાણીરે, વ્રજમંગળા સખી વખાણીરે. ૬૮ ભો-
 લામિશ્ર લાહોરના લહીએ, સખી નામ સૂમંદારા લહી-
 એરે. ૬૯ રામદાસ મીરાના પરાહીતરે, સખી કદાયા નામ
 સહીતરે. ૭૦ વર્ધશનવ રામદાસ ચોહાણરે, મધુ એની સ-
 ખી પ્રાણરે. ૭૧ રામાનંદ પંડિત સ્થાનેસ્વરરે, કુંજ લીલા
 માતમ ચરરે. ૭૨ વિષ્ણુદાસ છીપા રસ છકમાંરે, સખી કમ
 ણા અતી જગ સંગમાંરે. ૭૩ ક્ષત્રી જીવજીદાસ કપુરરે, સ-
 ખી ઈશ્વરી અતિ સુખ પુરરે. ૭૪ સારસ્વત દ્વિજ ભગવા-
 નદાસરે, વસુ ગંધ સખીના સુવાશરે. ૭૫ ભગવાનદાસ ભી
 તરીઆ કહીએ, સખી માધુરી નામ તે લહીએ. ૭૬ અ-
 ન્યુતદાસ તે ગોડ બ્રાહ્મણરે, મોહની સખી નામ તે જાણેરે
 ૭૭ અન્યુતદાસ કડાના કહીએ, સખી નામ રશાત્મીકા
 લહીએ. ૭૮ નારણદાસ અંબાલેકે વાસીરે, સખી નામ

(૧૬)

પરજ વિલાશીરે. ૮૦ નારણદાસ ભાટ મથુરાનારે. તેતો બા
 દર ગોકુળમાંનારે. ૮૧ નારણદાસ લવાણા ઠાઠમાંરે, સખીરે
 કેતકર નામ ઘટામાંરે. ૮૨ ક્ષત્રાણી સીંહાનંદમાં રહેતીરે,
 સુનંદા સખી નામ કહેતીરે. ૮૩ દામોદરદાસની માતરે, વી-
 રબાઇ નામ શાક્ષાતરે. ૮૪ લોલા માંહે પુલી દીજી કહીએરે,
 વનદેવી તેતો લહીએરે. ૮૫ સ્ત્રી પુરૂષ શ્રીનંદકે કહીએરે,
 વીશાખાજીની સખીઓ લહીએરે. ૮૬ રંગા નામ તે પુરૂષ
 જાણેરે, દશા નામ તે સ્ત્રી વખાણેરે. ૮૭ સુધાર ખાતી અડે
 લમાં રહેતારે, સખી નામ સુદામા કહેતારે. ૮૮ ક્ષત્રી અ-
 ન્ય મારગીનો રનેહીરે, સખો મોહની નામ તે લહીએરે. ૮૯
 કવિ લઘુ પુરૂષોત્તમ કહીએરે, નંદરાય તણા ભાટ લહીએરે.
 ૯૦ ઉમારાંકર તેનું નામરે, જરા વરણવ્યાનું તેને ઠામરે.
 ૯૧ કવિરાજ ભાટ મથુરાનારે, શાંડેલ નામ પુરાનારે. ૯૨
 ગોપાળદાસ નરોડના ક્ષત્રીરે, સંગીત કળા ગુણ ખત્રીરે.
 ૯૩ જનાર્દનદાસ ક્ષત્રી કહીએરે, સખી કૃશ્નાવતી નામ
 લહીએરે. ૯૪ ગરૂડા સ્વામી બ્રાહ્મણ વંદાવનમાંરે, સખી
 વંદી નામ દે આનંદમાંરે. ૯૫ કનૈયા લાલ ક્ષત્રી જેહરે,
 આગ્રાના વાશી તેહરે. ૯૬ રાખી લલોતાજીની કહીએરે,
 સખો નામ કમોદની લહીએરે. ૯૭ વિપ્ર ઓડીઆ નર હ
 રીદાસરે, શુંગર સખીનો સુવાસરે. ૯૮ નરહર સંન્યાસી વ-
 ણી કહીએરે, સખી નામ ગુલાખી લહીએરે. ૯૯ જદુ પાં
 ને આનારમાં વાસરે, અંદ્રભાણ ગોપ શાક્ષાતરે. ૧૦૦

(૧૭)

વળી ભાણુકચંદ કહીએ, મધુ મગળા નામ તે લહી-
એ. ૧૦૧ શદુપાંડેની વધુ ભવાનીરે. બેટી નરે ગુણી મન
માંનીરે. ૧૦૨ જશોદાજીની નણદીઓ હોયરે, બેટી રામદે શા-
મદે દાયરે. ૧૦૩ ગોપાળદાસ કહીએ જરા ધારીરે, શુભદ્રા
સખી નારધારીરે. ૧૦૪ કસનદાસ શારિત્ર આનંદરે, સખી
નામતે નંદા શુભંદારે. ૧૦૫ સતદાસ ને ચોપડા ક્ષત્રીરે, સ-
ખી ચંદ્રિકા નામ પ્રશસ્તીરે. ૧૦૬ સુંદરદાસ સખી નામ શી
ભારે, માધવદાસ સખી નામ લીભારે. ૧૦૭ પટેલ માધવ
જી વીરજી કહીએ, સખી સુયા હરખા લહીએ. ૧૦૮
ગોપાળદાસ નરોડાનો વાસીરે, જશવંત નંદનો ખવાસરે. ૧૦૯
બાળકૃષ્ણ બાદરાયણ દાસરે, સ્ત્રી સહીત મોરવીમાં વાસરે.
૧૧૦ સુત્રિઉપા સખી નામ કહીએ, સ્ત્રી નામ તે ગંગા
લહીએ. ૧૧૧ સુરદાસ તે સાગર સુરરે, ગાયા ગોરધારી ગુ-
ણ ભરપુરરે. ૧૧૨ સખા કૃષ્ણનું પ્રાગટ્ય કહીએ, સખી ચંપ
કલતા તે લહીએ. ૧૧૩ સાગર વળી પરમાનંદદાસરે, બાળ
લીલામાં જ્ઞાન ઉલાસરે. ૧૧૪ સખા તુકનું પ્રાગટ્ય જોહરે,
સખી ચંદ્રભાગા કહીએ તેહરે. ૧૧૫ કુલનદાસ કદર સમ-
સ્તરે, શ્રીજીના સ્વરૂપમાં અશક્તરે. ૧૧૬ સખા અરજીન
તે તો કહીએ, વિશાખાજીનું પ્રાગટ્ય લહીએ. ૧૧૭ સુત
કૃષ્ણદાસ દેઢ પુરારે, ગૌશિયામાં અતિ સુરારે. ૧૧૮ લીલા
માટે તે એમનું નામરે, ગોપ ગાયો ચરાવાનું કામરે, ૧૧૯
અધિકારી તે કૃષ્ણદાસરે, રાસ લીલામાં તેમનો અભ્યાસરે.
૧૨૦ સખા રીશભ નામ તે કહીએ, લલીતાજીનું પ્રાગટ્ય

(૧૮)

લહીએરે. ૧૨૧ ॥ વસંત ॥ ચોરાશી ચિત્ત લાયકે, કરે
પાઠ નિત્ય ધરી નેમ; પુણી પ્રથમ પ્રસન્ન થયે, રહે બહાવે
અતી પ્રેમ. ૧૨૨ ક્રિયા શ્રી હરીરાયજી, કરી દીન જાણી
દાશ; સુખ ચોરાશી ભક્તના, તે નામ કસ્યાં પ્રકાશ. ૧૨૩
શ્રી આચર્યજી માહા પ્રભુના, અંગ દ્વાદશ જેહ; ધર્મ સાથે
ધરમી કહાએ, શાપી દ્વાદશ તેહ. ૧૨૪ ચોરાશી વ્રજ કો-
શ માટે, ચોરાશી એ ભક્ત; પ્રેમ લક્ષણ પુરી પુરે, શ્રી વ-
લ્લભ પદ અશક્ત. ૧૨૫ એ વૈશ્નવ પદ કમળ રજ, સ્ત્રી
તણી છે અતી આશ; ગાએ ગુણ હરીદાસના, પદ રજ શ્રી
વલ્લભદાસ. ૧૨૬

ધોળ ૬

શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીના ભાવે લીએ ભામણાં, તૈલંગ
તીલકને વિપ્ર શીરોમણ ભુપજે; એમના સુત શ્રી વલ્લભ
ના લેઉ વારણાં, દીવ્ય રૂપે પ્રગટયા અનર અનુપજે. શ્રી
લક્ષ્મણ ૧ ધરમ ધોરીધર જે સુત વલ્લભ દેવના, પ્રગટ
કર્યો વેદ તણે વિસ્તારજે; ગુણ સહોદર ભરીઆ શ્રી ગોપી
નાથજી, હુળ મુશળધર હુળધરનો અવતારજે. શ્રી લક્ષ્મણ ૨
શ્રી ગોવરધનધર વીરશ્રી વલ્લભદેવના, રસના રૂપી કહી-
એ નંદકુમારજે; એ પુરુષોત્તમ પ્રગટીઆ શ્રી વિઠ્ઠલનાથજી,
નિરગુણ બ્રહ્મ તે સગુણ રનેહી સારજે. શ્રી લક્ષ્મણ ૩
શ્રી વીઠલ નાથજીના સાતે લાલ સોહામણા, સઉથી મોટા
શ્રી ગીરધરજી મહારાજજે; શર્ણુ આવે તે શોષે શ્રી નાથજી,
કરવા શું શેવા કેરા કાજજે. શ્રી લક્ષ્મણ ૪ ગોવીંદરાય

(૧૯)

તણા મન પ્રસન્ન ઉલાસમાં, આવે તેને આપે દાનજો; શ્રી
બાળકૃષ્ણ ક્રોધગ અંગે રસે ભરયા, કરાવે છે આધર સુ
ધારસ પાનજો. શ્રી લક્ષમણુ ૫ શ્રી ગોકુલનાથજી જણાવે
યુગમે જીવને, હેયા પોતે કહીને પરમ દયાળજો; શ્રી રઘુપતિ
જી રૂડેલે નિરખતાં, વદન સુધનની ભુલેલ સંભાળજો. શ્રી
લક્ષમણુ ૬ જોયા સરખા દીસે શ્રી જદુનાથજી, એ છે
બેહેની અબળાનો આધારજો; દેખી દૈવી જીવ સદા ધનરયા
મ, સીરપરરે .અમર રસની ધારજો. શ્રી લક્ષમણુ ૭ એ
સાતે લાલ તણા વંશ સદા સંસારમાં, પ્રગટ ખીરાજો પુરુ-
ષોત્તમ પરિશ્રદ્ધાજો; બુમનાદાસ અધમને કહીએ અધન
એ, શું જાણે શ્રી વલ્લભ કુળનો મર્મજો. શ્રી લક્ષમણુ ૮
ધોળ ૭.

અથ શ્રી બશેખવનનું ધોળ.

શ્રી મદવદ્ધભ પ્રભુજીને, નમુ શ્રી વીઠલેશ; સાત સરૂપ
સહીત, સઘજો વંશાત્મક વિશેષ. ૧ શેવક શ્રી વિઠલેશજી-
ના, બસેહ ને બાવન; જેહનું નામ ઉચ્ચાર આત્રથી, થાય
સહુ પાવન. ૨ ટેક. ગુણ ગોવીંદદાસના ગાઘઝેરે, હીત સ્વા
મી પરચિત લઈએરે. ૩ નંદદાસ કૃષ્ણ આશક્તરે, ચતુરભુ
જદાસ સદા અનુરક્તરે. ૪ નિત્ય નાગજીભાઈ આચરીએ.
રે, કૃષ્ણભટજીને મન ધરીએરે. ૫ ચાચાજી નારણદાસરે,
વિઠલદાસ ભક્ત ઉલાસરે. ૬ કૃષ્ણદાસ મોરારી દાસરે, બાપ
બેરા મન હુલાસરે. ૭ હરીદાસ જનાર્દનદાસરે, રૂપ મોરા-

શી રશ રાસરે. ૮ અલીખાન વલીખાન જાદીરે, જેમલ
 રજખુત હરીવાદીરે ૯ માધવદાસ ને નાહાલચંદરે, માધવ
 દાસ કાયસ્થ ગુણવંતરે. ૧૦ કાયસ્થ ધણી ને ધણીયાણીરે,
 રૂપચંદ નંદ સુલવાણીરે. ૧૧ એક આદમી રાધવદાસરે,
 ગોપાલદાસ ગુજરાતનો વાસરે. ૧૨ રાજ લાખાને એક
 બાધરે, હરોદાસ ખવાસ સુખદાધરે. ૧૩ શેઠ માનચંદ જડુ
 નાથરે, ભાઈલો કોઠારી હરી હાથરે. ૧૪ માણેકચંદને એ-
 ની નારીરે, હરજી કોઠારી ગુણ ભારીરે. ૧૫ ગોપાળદાસ
 આદમી ખંગાળીરે, વ્યાસ ગણેશ ખડુ ભાગ્યશાળીરે. ૧૬
 મદુસુખનદાસ છે હરી વાહાલારે, એક કણુખી માળા વાળા
 રે. ૧૭ એક વૈશ્નવની છે કન્યારે, રામાનંદને પરણાવી ક-
 ન્યારે. ૧૮ એક વૈશ્નવ બેટી ટકીરે, તે તો પરણા ધર્મ વિ-
 વેકીરે. ૧૯ વૈશ્નવ એક તરના સંગીરે, પાથો ગુજરી હરી
 રસ રંગીરે. ૨૦ એક પ્રજ વાસી સુત નારીરે, ગોપીનાથ-
 દાસ ગાઉ ચારીરે. ૨૧ કણુખી ગુજરાતી બે ભાધરે, દ્વિજ
 પતિ આગે રાધરે. ૨૨ એક ગાડીઆ પંડીત શોભેરે, એ
 ક સ્થુપતિ દરશન લોભેરે. ૨૩ એક પંડીતને કાહાન બાધરે,
 વૈશ્નવ ક્ષત્રી છે આગે રાધરે. ૨૪ મેહુ ઢીમરને દ્વિજ રેફરે,
 નારણદાસ હરીને તેડરે. ૨૫ એક વૈશ્નવ સુતરવાળારે,
 રાજ આશકર્ણુ પ્રભુ વાહાલારે. ૨૬ બે હતી પતીત એ
 કણુખીરે, વહુ અજબ કુંવર ખડુ ધર્મીરે. ૨૭ એક પ્રાહીત
 વેસ્થા કન્યારે, ગંગાબાઈ છે પુણી ધન્યારે. ૨૮ એક રાજાને
 એક ધોખીરે, બે સાચેરા રસ લોખીરે. ૨૯ એક વૈશ્નવ મ-

દન ગોપાળરે, બે કણુખી પટેલ રસાળરે. ૩૦ એક સેવક
 એક વિરક્તરે, દયા ભવઈઆ આરક્તરે. ૩૧ એક વાણીઆ
 ને એક નારોરે, એક પરમ વૈશ્નવતા ધારીરે. ૩૨ એક ક્ષત્રા
 ખી વિરક્તરે, વાઘજી રજપુત આશકારે. ૩૩ એક ગોપા-
 દાસ ભીતરીઆરે, બીજા આઠ સેવક અનુમરીઆરે. ૩૪
 ગોપાળદાસ સીધલ ભોળાભાઈરે, શેઠ પુત્રી દીવાનીને જા-
 ધરે. ૩૫ એક કજડી રૂપા ભાઈરે, હરોદાસ સુતા સુખદા-
 ધરે. ૩૬ એક ક્ષત્રી વૈશ્નવ બાઈરે, રાજા રાણા પુલને દા-
 ધરે. ૩૭ સાહુકારનો બેટો બીલાસીરે, એક વૈશ્નવકોડ પ્ર-
 કાસીરે. ૩૮ એક વેશ્યા ભોવનની વાસીરે, તે હરી ગુણ
 માંહી નીવાસીરે. ૩૯ પુત્રજી વડો વિરક્તરે, વેણીદાસ
 છીવા છે ભક્તરે. ૪૦ એક સામળદાસ એક નાઈરે, પુત્ર ૫
 ઠાણનો સુખદાઈરે. ૪૧ ઓઝા દામોદરદાસ છે ભક્તરે, બેટી
 સાહુકારની આશકતરે. ૪૨ વૈશ્નવ એક ખડખુઆવાળોરે,
 શેઠ આગરાઈને મન ભાવોરે. ૪૩ એક કાપડવાળો શોભેરે,
 કણુખી આંજણા વૈશ્નવ લોભેરે. ૪૪ એક શાસ્ત્રી મોરારદા-
 સરે, લાછબાઈ ભાટ ગુણુરસરે. ૪૫ રાજા રાણી હરી મન
 ભાવેરે, એક વૈશ્નવ રાજા જુલાવેરે. ૪૬ દિજ શેઠ સોની
 પરમાનંદરે, મેહુરા પુરૂષોત્તમ ગુણવંતરે. ૪૭ એક બે ભાઈ
 ચંદન લાવ્યારે, ચોપડા ભંડારીને મન ભાગ્યારે. ૪૮ ઠગ
 એક દસ એક રાગીરે, માતા બેટી હરીરસ રંગીરે. ૪૯
 એક પ્રસ્તીને વિરક્તરે, બીજા બે ભાઈ આસકતરે. ૫૦ જી-
 વા પારેખને જોપાળરે, દોશી માધવદાસ દલાલરે. ૫૧ બેટો

ખટેલનો નિત્ય આવેરે, બેટી પટવારીને મન લાવેરે, ૫૨
 હરીદાસ જમાઇ માણિકચંદરે, પ્રભુ ત્યાગ કરો એ મનરે.
 ૫૩ એક ગિરિકી પરિક્રમા કરતારે, એક નિત્ય ઉઠી વ્રજમાં
 ફરતારે. ૫૪ બે કણુનીએ કરો હેવીરે, લઈ કુવામાં નાં-
 ખાં દેવીરે. ૫૫ કણુખણુ ગુજરાતના વાસીરે, બેટી બીરખ-
 લનો સુખ રાસીરે. ૫૬ રાજા જોધશીંગ દક્ષિણનારે, વળી
 પ્રોહીત તેના ઘરનારે. ૫૭ સાસુ વહુ સુરતના વાસીરે,
 રાજા પુર્વના સુખ રાસીરે. ૫૮ શેઠ સુતનારો ગુજરાતીરે,
 એક બ્રાહ્મણી નાગર જતારે. ૫૯ શ્રી વીઠલેશ શ્રાવણે રૂપે
 રે, દીધું દરશન બેન અનુપેરે. ૬૦ એક દુસંગ મોટો વિર-
 કતરે, બીજા બાઈ આશકતરે. ૬૧ વેણીદાસ છીપા છે ભ-
 કતરે, એક રજપુત કાઠાના આશકતરે. ૬૨ દ્વિજની પત્ની
 વૈશ્નવ સંગથીરે, બોયા કોડ પોતાના અંગથીરે. ૬૩ એક
 નુન્ય અધિક બે આવેરે, એક દ્રવ્ય સામગ્રી લાવેરે. ૬૪
 એક કણુખી ગાય ચરાવેરે. એક રાસનીરત ચિત લાવેરે.
 ૬૫ એક ડગને એક ગુજરાતીરે, સિતામાઇ છે દક્ષણી
 જાતીરે. ૬૬ એક વૈશ્નવને એક બાઈરે, દામોદરદાસ
 મુખદાઈરે. ૬૭ વડનગરીમાં માધવદાસરે, એક વૈશ્નવ
 માહા વન વાસરે. ૬૮ ગુજરાતના દાસ મોરારી રે,
 ભક્ત ભીમ અતિ હિતકારી રે. ૬૯ એક દાસ ગો
 વરધન ધારો રે, રામદાસ પરમ આચારી રે. ૭૦ જ્યા
 દાસને નરહરી દાસરે, રાજા ટોડરમલ સુખ રાસરે. ૭૧
 નરસીદાસ પીતાંબરદાસરે, ધરમદાસ ગોપાળ પ્રકાશરે. ૭૨

એક બ્રાહ્મણ માધવદાસરે, એક વેપારી સુખ રાશરે. ૭૩
 એક બ્રાહ્મણને એક નારીરે, એક સ્ત્રી છે સુખકારીરે. ૭૪
 એક જન ભગવાન બે ભાઈરે, એક દીમલ સુખદાઈરે. ૭૫
 દ્વિજ પતિ પતિ પટેલરે, એક સોદાગર રસ રેલરે. ૭૬
 મીસ્ત્રીદાસ ચતુરભુજ ભાવેરે, ગોપાળદાસ ગોરવા કહાવેરે.
 ૭૭ એક ક્ષત્રી રઘુનાથરે, આઘો નરવાડી હરી હાથરે. ૭૮
 દેવે ધર્મરદાસ સાંચોરારે, સત્તદાસ ક્ષત્રી ગુણ ગોરારે, ૭૯
 ક્ષત્રી સુતને સુત બ્રાહ્મણનોરે, એક વધશ્નવ રાજનગરનોરે.
 ૮૦ વધશ્નવ ભગવાનદાસ સોહાવેરે, એક દક્ષણી વધશ્નવ
 આવેરે. ૮૧ સ્વામી કૃષ્ણદાસ વીજાસીરે, એક ક્ષત્રી મથુરાં
 વાસીરે. ૮૨ દ્વિજ બેટી રાજ ભીમારે, શાહુકાર સુત સુ
 ખ સોમારે. ૮૩ એક ક્ષત્રી જાદવદાસરે, હરીજન મથુરાં વા
 સરે. ૮૪ શાહુકાર વળી ક્ષત્રાણીરે, એક વ્રજવાસી શુભ વા
 હીરે. ૮૫ દાસ પુરશોત્તમ પોકરાણીરે, વળી દુરગાદાસ ગુ
 લ્લ ગણાતારે. ૮૬ ક્ષત્રી ચાવડા ધનદાસરે, લક્ષ્મીદાસ ગુજ
 રાતમાં વાસરે. ૮૭ તારાચંદને ચતુર બીહારીરે, વધશ્નવ ગુ
 જરાતા અતિ ભારીરે. ૮૮ હરીદાસ મોહનદાસરે, માધોસાર
 સુત ગુણ રાસરે. ૮૯ દ્વિજ બેટી ક્ષત્રી કન્યારે, એક ચોર
 શેવક થયો ધન્યારે. ૯૦ એક ઉત્તમ અષ્ટ લોક દાસરે, ખે.
 ડાવાળા ભગત રસ રાસરે. ૯૧ સાસુને સસરો જ્ઞાનીરે, રજ
 બુતની બેટી પરમાણીરે. ૯૨ સાચોરા દ્વિજ આનંદ દાસરે,
 એક ભીલડી છે સુખ દાસ રે. ૯૩ સઘનદાસ દેવભાઈ કણ
 બીરે, રાજ્ય પુત્ર મોહનદાસ ધરમીરે. ૯૪ નર નારી વસે

(૨૪)

છે પ્રાગરે, માધવદાસ સુરત અનુરાગરે. ૯૫ ભટ્ટ કલ્યાણી
વીરાબાઈરે, મહારા પુરશોતમ સૂર્યદાઈરે. ૯૬ રૂડા રતન
અધિકારીરે, રૂપાબાઈ પરમ ગુણ ભારીરે. ૯૭ વર્ધનવ ક્ષત્રી
છે આગરાઈરે, એક મહીધરને કુલબાઈરે. ૯૮ દેવ ભીમ ભં
ગરીરે, રાજા માનસીંહ અધિકારીરે. ૯૯ દેવે પ્રોહિત સુત
વિક્ષાતરે, કૃષ્ણદાસ ગોરવા જાતરે. ૧૦૦ વડનગરા માધવ-
દાસરે, દ્વિજ ઉજણીના મુખ રાસરે. ૧૦૧ નારણદાસ સનો-
ડીયા જ્ઞાતીરે, લક્ષ્મીદાસ રજો ક્ષત્રાણીરે. ૧૦૨ રાજા બીરબ-
લને તાનશેનરે, આનંદ નાપરી સુંદર બેનરે. ૧૦૩ વેણીદા-
સ દામોદર દાસરે, વીજા નગરીમાં છે વાસરે. ૧૦૪ એક એક
ફળ લખી લીધુરે, લખી સ્વરૂપ હૈયામાં લીધુરે. ૧૦૫
આલ ફરી છે. જથામતીએ કહ્યા છે, વળી બીજા છે અ-
પાર; પરમ તત્વનું તત્વ છે, એ ભક્તના આધાર. ૧૦૬ ભ-
ક્તરાજ શીરામજીને, એકનો આધાર; કર્યાછે વળી કરે છે,
વળી કરશો નીરધાર. ૧૦૭ તે માટે સરવે પ્રાત, કેઠીને
નામે કરો કરાહાર; કંઠમાં ધારણ કરો તો, હરો મળે મુખ
સાર. ૧૦૮ સર્વે ભગવતીને નમન કરીને, એજ માગુ નેમ;
શ્રી વિઠલવરની સૃષ્ટી ઉપર, રહો દુર્લભ પ્રેમ. ૧૦૯

ધોળા. ૮

અથ શ્રી દીનતાનું ધોળા.

શ્રી વીઠલ વર માહારેરે તમને તો શું કહીએ, પ્રાણ-
જીવણ છોરે પ્રભુ જ્યમ રાખો તેમ રહીએ. ૧ આશ તમારી
રે મોટી વાલાહમને, છળ નવ દેશોરે અરજ કરજું તમને.

(૨૫)

૨ દયા કરીનેરે દરસન અમને દેજો, શ્રી વ્રજભુષણ લાલજીરે
જીવને શરણે લેજો. ૩ વલ્લભકુળ પ્રગટ્યારે અનેક જીવને
તાર્યા, કોઈ જન્મનારે પ્રભુ કુમાર્ગથી ઉગાર્યા. ૪ એ વીંધા
સેરે અમો રહ્યાં છીએ વળગ્યાં, પાલવ નહીં મુકુરે કયમ
કરો કરશો અળગાં. ૫ જે પોતાના કીધારે તે મુક્યા કયમ
જાશે, બરદ તમારારે પ્રભુ ભક્ત વચ્છળ કહેવાશે. ૬ જીવ
ના દોષજરે કેહેતાં પાર નહીં આવે, અઘાર કળીમારે પ્રભુ
તમ વીના કોણુ છોડાવે. ૭ પ્રદેશ પધારોરે દાસલડીને કાજ,
રીત ચલાવોરે શ્રી વલ્લભજી માહારાજ. ૮ કત હુમારાંરે
જો વાહાલા ચિત ધર્યો, જીવ અથડારોરે હેવું તો નવ કર
શો. ૯ પુર્ણ પુરૂષોત્તમરે પ્રભુજી તમે કહાવો, અમારે સર્વસરે
તમ સાથે છે દાવો. ૧૦ શિક્ષા હુમનેરે જે ઘટે તે દેજો, શ્રી
વિઠલવર નાથજીરે જીવને શરણે લેજો. ૧૧ દાસની વિનંતીરે.
પ્રભુ હૃદયમાં લઇએ, શ્રી વિઠલ મારારે તમને તો શું કહી
એ. ૧૨

ધોળજી

અથ શ્રી વિનંતીનું ધોળ.

વ્રજના જીવન કરું વિનંતી શ્રી ગોકુળનારે અંદ, વ્રજ
ના જીવન કરું વિનંતી. શ્રી વલ્લભ નંદ, વેગે તે આણુ
મોકલો; શ્રી ગોકુળનારે અંદ, વ્રજના જીવન ૧ તમારા
દર્શન વિના વલ્લભરે, કોહોજી કેમ રહેવાય; મનડાં તે કઈ
પેરે વાળીએ, નયણે નીર ભરાય. શ્રી વ્રજના જીવન ૨
અરજ સૂણી આદર કરીએ, શ્રી જીમનાજી માંહી; વિયોગતણું

(૨૬)

દુઃખ દોહડું, કોહોળ કેમ રહેવાય. પ્રજના જીવન ૩ દુર
રહે કેમ ચાલશે, કોહોળ કોની એ રીત; આજ કાલનું
કોઈ નથી, છે પુર્વની પ્રીત. પ્રજના જીવન ૪ હરીરે હૃદ-
યામાં જાણીએ, છે પુર્વનો સ્નેહ; દ્યારે કરોને દિનાનાથજી,
નીકરે તજશું આ દેહ. પ્રજના જીવન ૫ નયણે ભરી
ક્યારે નીરખીશું, શ્રી ઠકરાણી ધાર; અંતરમાં ઇચ્છા ધણી,
જોઉં પ્રજનીરે વાર. પ્રજના જીવન ૬ આરે સુકાઈને શ-
રોર, થયારે હરી હરદર વીર; નયણાં તે રાખ્યાં નવ રહે,
ભરી ભરી આવે છે નોર. પ્રજના જીવન ૭ રાંક ઉપર
શાં રૂપણારે, પ્રભુ દિન દયાળ; દાસ પોતાના જાણીને, ઠર-
જોરે સંભાળ. પ્રજના જીવન ૮

ધોળ ૧૦

શ્રી વલ્લભજી કરું વિનતીરે, મારા પ્રાણ આધાર; દિન
જાણી કરૂં કરીરે, પ્રભુજી કીજીએ સહાય. શ્રી વલ્લભજી ૦
૧ અનુકંમ કરીને વર્ણવું, શ્રી ભાગવત રૂપ; દ્વાદસ અંગ
પ્રભુજી તણાં, શોભા પરમ અનુપ, શ્રી વલ્લભજી ૨ અ-
ધિકાર લીલા પ્રથમ સ્કંધ છે, દક્ષિણ ચરણનું ધામ; પાંચ
ચરણનું ધામ છે, દ્વિતીય સ્કંધ લીલા જ્ઞાન. શ્રી વલ્લભજી ૩
૩ સ્વર્ગ લીલા ત્રતિય સ્કંધ છે, હરીનો એક બાહુ જેહ;
વિસ્વર્ગ લીલારે ચતુર સ્કંધ છે, બીજો બાહુ જેહ. શ્રી વ-
લ્લભજી ૪ સ્થાન લીલા પંચમ સ્કંધ છે, પાંચ ભાગ
કરી જાણ; પોષણ લીલારે સષ્ટમ સ્કંધ છે, કરી ઉદર વખા-
ણ. શ્રી વલ્લભજી ૫ લીલા સપ્તમ સ્કંધ છે, દક્ષિણ હ-

(૨૭)

સ્ત કહેવાય; એક હસ્તને અષ્ટમ સ્કંધ છેરે મન વાંછીતરે
લીલા ગાય. શ્રી વલ્લભજી ૬ નવમે સ્કંધે ઈસાનું કહ્યારે,
ખીજો સ્થાન જોહ; દસમે સ્કંધે નિરોધ લીલા રદ્દછે, સમરે
ધરો નેહ. શ્રી વલ્લભજી ૭ મુકિત લીલા એકાદસ સ્કંધ
છે, એતો મુસ્તગ આશરે; લીલા દ્વાદસ સ્કંધ છે, ૮
હરીદાસ પ્રભુ શોભા નીરખીને, ધરી ભજીએ ચિત; ક્ષણું
ક્ષણું હરીને નિહાળીએ. ગુણ ગા.ધએ નિત્ય. ૯ શ્રી વલ્લભ-
જી કરે વિનતીરે, માહારા પ્રાણ આધાર.

ધોળ ૧૧

અથ શ્રી પ્રાગટનું ધોળ.

લક્ષમણ ભટજીનું ધામરે, દોસે અતી શુભ કારી; કાકરખં
ભા ગામરે તે ઉપર જાઉ વારી ૧ છે તમિંગા આઠાણુરે
માહા યુગ પચીત્ર જાણી; એમના કુળ મધેરે શ્રી વલ્લભ
પ્રગટયા જાણી. ૨ શ્રી વલ્લભ ગુણ ગાતુરે આનંદ પ્રેમ
ભરી; શ્રી હરીના મુખથીરે પ્રગટા દેહ ધરી ૩ તમિંગકુળ
મંડળરે, શ્રીલક્ષમણ તાત સહી; શેશનાગ સરીખારે જેનેમાથે
શસ્ત્ર ફણી ૪ તેતો પાર નવ પામેરે લોહારસ સિંધુ તણી;
અગ્નિ મધે પ્રગટયારે શ્રી વલ્લભનાથ ધણી ૫ અગ્નિ મધે
રમતાંરે માતાજીએ દીઠા જ્યારે એ છે સુત મારારે ધાઈને
આવ્યાં ત્યારે ૬ અગ્નિએ મારંગ દીધારે માતાજીને આવ્ય-
જાણી, બેઉ કર સાહીનેરે કુંવરને લીધા તાણી. ૭ અમરાવ
તી જીવેરે રતન પુષ્પ વૈમાન ચડી; દેવ દુદ્ધંભી વાગ્યાંરે ચોદા
સ લાગી ઝડી ૮ સુર વિનતા સહુકોરે જોવાને આવ્યાં મ-

(૨૮)

ળી અંજળી ભરી ભરેરે પુષ્પની વ્રજી કરી ૬ ફેરી વ્રજ પ્ર-
ગટ્યારે દિજ કુળ રૂપ ધરી; એ શોભા જોઇએરે કહો હરીદા
સ વળી ૧૦ વ્રજમાં વાસ આપજોરે વિનંતી શ્રવણ ધરી,
શ્રી લક્ષ્મણ ભરજીતું ધામરે. અતિસુખકારી- ૧૧

ધોળ ૧૨

ધન્ય આઠો અધારી રાત્રકે, ભાદરવા વદીરે લોલ; ધ-
ન્ય મથુરાં ધન્ય ગોકુળ ગામકે, ધન્ય જુમનાં નદીરે લોલ.
૧ જ્યાંહાં જ્યાંહાં પ્રગટ્યા શ્રીસુંદીર શ્યામકે, કમળદળ લોચ-
નારે લોલ; પુરવા પ્રજ્જનં કેરી હામકે, ભક્ત દુખ મોચના
રે. ૨ પ્રગટ્યા મથુરામાં જદુરાયકે શ્રી વસુદેવ ગ્રહીરે લોલ;
નિર્ઘે દેવકીજી સુખચંદ્ર કે મન આનંદ લહીરે લોલ ૩ વી-
નંતી કરી કહો ધન્ય આજ 'કેહેવા પ્રભુ નિરખીઆરે લોલ;
આંગણે ઉભા શ્રી વસુદેવ કે અતી ઘણું હરખીઆરે લોલ.
૪ રત્નતણાં કરવાં બહુ જાત કે, કહો ક્યમ કીજીએરે લોલ
૫ પ્રભુજીએ કીધું બાળ સ્વરૂપ કે, કહેછે તાતનેરે લોલ; ૬
મુજને ગોકુળમાં જઈ શોધો કે જસોદા માતનેરે લોલ ૬
ભાગી ભોગળ ખોલી કમાંડ કે, કાળા ગ્રહે તણારે લોલ;
જેના કશ સરીખા પુત્ર કે, તેહને શી મણારે લોલ; ૭ મુ-
તા દ્વારપાલ સર્વ સાથ કે કરચું કૌતક હરીરે લોલ; આજ્ઞા
માગી શ્રી ગોકુળ કે, માયા આવતીરે લોલ. ૮ મસ્તક લીધા
શ્રી જદુરાય કે, ચાલ્યા શ્રી ગોકુળ ભણીરે લોલ; વરશે મેઘ
ધરી રહ્યો છત્ર કે, શેષ શહસ્ત્ર ફણીરે લોલ. પધાર્યા
નંદ તણે દરબાર કે. સુતાં સહુ દીઠડારે લોલ; પોઠાડા જશો
દાજીની શેજ કે, ગીરધર મીઠડારે લોલ. ૧૦ કન્યા લાધી શ્રી

(૨૪)

વસુદેવ કે, આવ્યાં મથુરાં ફરીરે લોલ; જસોદાં છએ દીઠા
પુત્ર કે, કહે હરખે ભરીરે લોલ. ૧૧ તેડા સગાં કુંડુંબી આ
જ કે, સહુ પ્રજ સાયનેરે લોલ; તેડા બેહેન તમારી ચારકે,
નવળદે માતનેરે લોલ ૧૨ આપો મણી માણક ભંડાર કે,
આભણ જેહેનેરે લોલ; આપો દ્વીજ જનને બહુ દાન કે,
જોવચ્છ તેહનેરે લોલ. ૧૩ આંગણે નંદ તણે અતી લીડ કે,
આવ્યા પ્રજ જન તાંહીરે લોલ; આંધી કાચ્છ ખેલે નરનાર
કે, હુગધ ધ્રત દુધ દહિરે લોલ. ૧૪ એવા આચ્છવ નિત્ય
અખંડ કે, શ્રી વલભ બારણેરે લોલ; હુધડે હરી તણે નહી
પાર કે; વૈસ્નવ જય વારણેરે લોલ. ૧૫ સોભા જોઇ કહે
હરીદાસ કે દરશન નિત્ય આપજેરે લોલ; તમારી લીલા
નિત્ય અપારકે, રૂપમાં સ્થાપજેરે લોલ. ૧૬ ધન્ય આઠો
અંધારી રાત્ર કે ભાદરવા વદીરે લોલ ૧૬ સંપુરણ.

ધોળ ૧૩

આનંદસાગર ઉલટયોરે લોલ, શ્રી વાસુદેવજીને દ્વારજો
આઠમ આવણી વદીરે લોલ રોહણી નક્ષત્ર બુધવારજો પ્ર-
ગટયા શ્રી કૃષ્ણ મન ભાવતારે લોલ. ૧ પીળાં પીતાંબર પે
હરીઆરે લોલ, આઠા ઉપરણા સારજો; મસ્તક મુગટ બી
રાજતારે લોલ, કુંડળ ઝળકે છે કાનજો પ્રગટયા. ૨ ભાલ
તિલક મૃગમદ તણારે લોલ, ખીટલીઆળા કેસજો; ચારે ભુ
જાએ આયુદ્ધ ધરીરે લોલ, શંખ ગદા પદ્મજો પ્રગટયા ૩
મોકે નથ બેસર શીલીતારે લોલ, ચુની છે લાલ ગુલાલજો;
અવરપર ભૂતી લટકતારે લો, હબચીએ હીરલાની કાંતજો.

પ્રગટ્યા ૪ બાંહે બાબુખંધ બેરખારે લોલ, પોથી છે રત્ન
 જડાવળે; હાથે હાથકળ શોહાએ મુદ્રીકારે લોલ, ઉરગજ
 મોતીના હારળે. પ્રગટ્યા ૫. કેડે બાંધી છે કામેખળારે
 લોલ, ચણે ઝાંઝરનો ઝમકારળે; એવા પ્રભુજીને નીરખતાંરે
 લોલ, સરવે ગયાં છે દુખ દુરળે. પ્રગટ્યા ૬ વસુદેવ દેવકી
 જી હરખીઆંરે લોલ, નીરખ્યા શ્રી મુખ સ્વરૂપળે; એવા
 પ્રભુજીને ક્યાં રાખશુંરે લોલ, કોપે છે કંસરાય ભુપળે. પ્ર
 ગટ્યાં ૭ ત્યારે પ્રભુજી એમ મોહીઆંરે લોલ, સાં
 ભળો મોરી વાતળે; શ્રીનંદતણા દરબારમાંરે લોલ, તે
 હી મુકી આવો મારા તાતળે. પ્રગટ્યા ૮ કન્યા
 લઇને ઘેર આવળેરે લોલ, સરસે સઘળાં કાજળે; તે
 તમે કંસને દેખાડળેરે લોલ, તો મોડશે એના માનળે. પ્રગ
 ટ્યા ૯ એમ કહી માયા કૈરવીરે લોલ, ધરાયાં તે ખાળ
 સ્વરૂપળે; વસુદેવ દેવકી વિસ્મે થયાંરે લોલ, સ્વાનું લાગ્યું
 મને સારળે. પ્રગટ્યા ૧૦ ભાગી ભુંગળ ખોલ્યાં પાટી-
 આંરે લોલ, સુતા છે સઉ દરવાનળે; મુશકે લેઈ હરીને ની
 સર્યારે લોલ, લીધી શ્રી ગોકુળની વાટળે. પ્રગટ્યા ૧૧
 ઝરમર વરસે છે મેઉલોરે લોલ, ચોદિસે ચમકે છે વીજળે;
 આઘે સિંહ ધડકીઆંરે લોલ, શેશનાગે કીધી છે છાંયળે.
 પ્રગટ્યા ૧૨ શ્રી જમનાજી વહે છે રસપુરમાંરે લોલ,
 ઉડે છે લહેર ભારંગળે; હરીના ચર્ણ સ્પર્શવારે લોલ, હેઠાં
 થયાં તે જળ નીરળે. પ્રગટ્યા ૧૩ દીધો ભાગને ચાલ્યા
 ઉતરીરે લોલ, પોહોચ્યા શ્રીનંદ દ્વારળે; સુતા દીઠા સઉ

સાથનેરે લોલ, મનમાં કીધો છે વિચારજો. પ્રગટ્યાં ૧૪
 શ્રી જસોદાજીની સેજમાંરે લોલ, પોઠ્યા શ્રી ગીરધર લાલ-
 જો; કન્યા લઈ પાછા વળ્યારે લોલ, જોજો પ્રભુજીના ખ્યાલ
 જો. પ્રગટ્યાં ૧૫ જગ્યાં જસોદાજી તે સમરે લોલ, નિ-
 રખ્યા બો સુંદર શામજો; નંદજી મન હરખ્યા ઘણુરે લોલ,
 આખ્યાં છે રત્નનાં દાનજો. પ્રગટ્યાં ૧૬ ઘેર ઘેર તોરણ
 બાંધીયાંરે લોલ, માનનાં મંગળ ગાયજો; પ્રજ સઉ ઉમંગો
 પ્રેમશુરે લોલ, આનંદ એછવ થાયજો. પ્રગટ્યાં ૧૭ હળ
 દર દહીધન દુધનારે લોલ, મળ્યોછેત્રોયાએનો કીચજો;તાળી
 વાગેને ફેરે ફુડીરે લોલ, નાચે છે સઉ નરનારજો. પ્રગટ્યાં
 ૧૮ બ્રહ્માને શિવ મુની દેવનારે લોલ, બોલે છે જય જય
 કારજો; દેવનાં દુહલી વાગીયાંરે લોલ, પુષ્પની વૃષ્ટી થાયજો.
 પ્રગટ્યાં ૧૯ એ સુખ શોભા શી કહુરે લોલ, કહેતાં ન
 આવે પારજો; શ્રી વલ્લભ ચર્ણુ પ્રતાપશુરે લોલ, શોભા જી
 એછે બલોહારજો. પ્રગટ્યાં ૨૦

ધોળ ૧૪

ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઈએ, વિનતી વાહાલાને ક-
 હીએ; કે સહેજે સુખીયાં બહુ થઈએ. ચાલો સખીં ૧ ધ-
 યરે ધન્ય શ્રી ગોકુળ ગામ, પ્રગટ્યા પુરણ કામ; જેહતું મુ-
 ની ધરે ધ્યાન. ચાલોરે સખીં ૨ મળી સઉ પ્રજ તણી
 નારી, પેહેરી કસુંબલ સાડી; કે લટકે ધુધટો મારી, ચાલો
 ૧ સખીં ૩ મળી સઉ સમયરતી ટોળી, પેહેરી પંચરંગી
 ઢોળી; ચાલે ભમર ભોળી. ચાલો સખીં ૪ કર મુક્તા-

(૪૨)

ફળની થાળી, જોતાં વદન સદન વાળી; કે માંહેા માંહે લે
તાળી. ચાલો સખીં ૫ તોરણ બાંધ્યાં છે ટોડે, જય જય
રાજદ જયદ બોલે; કે વૈશ્ણવ જન મળીઆ કોડે, ચાલોરે
સખીં ૬ ધન્ય ધન્ય ઠકરાણી ઘાટ, બેઠા શ્રી વિઠ્ઠલનાથ;
સોહીએ કુંવર સાત. ચાલોરે સખીં ૭ ધન્ય ધન્ય જીમના
ની લેહેરી, મધુરીસી મોહનની વેણી; મુણતાં થઈ ગઈ છું
ધેણી. ચાલો સખીં ૮ પ્રગટયા ગીરવર ગીરધારી, કરી પ્ર
જ લીલા વીસ્તારી; માધવા જોઇ જય બલીહારી, ચાલોરે
રાખી શ્રી ગોકુળ જઇએ. ૯

ધોળ ૧૫

અથ શ્રી ગોવર્ધન વાસી લીખ્યતે.

શ્રી ગોવર્ધનવાસી સાંવરો લાલ તુંમ વિનારે; શ્રીજી તુ
મ વિના રહ્યો નવ જાયહો, પ્રજરાજ નંદનો લાડોલો; ની-
કી મોહનરે આછો મધુરીશી બજાયહો, શ્રી ગોવર્ધન વાશો
સાંવરો. ટેક. બંક ચીન મુશકાયકે લાલ, સુંદર બદન દેખાય
લોચન તલપો મીન જયું લાલ, ક્ષણું ભર પલક બહી જાયહો.
શ્રી ગોવર્ધન વાશી સાંવરો. ટેક. બંક ચીન મુશકાયકે લા
લ, સુંદર બદન દેખાય, લોચન તલપો મીન જયું લાલ,
ક્ષણું ભર પલક બહી જાયહો, શ્રી ગોવર્ધન ૦ ૧ સપ્તસ્વર
બંધાનકેલાલ; મોહન બેન બજાય, સુરત સુહાઈ બાંધ કે
લાલ. મધુરે મધુરે ગાય. શ્રી ગોવર્ધન ૦ ૨ રસીક રસીલી
બોલની લાલ, ગીરી ચઢી ગઈવાં બોલાય, ગગ બોલાય
ધ્રુમરીસે લાલ, હ્રિયે હરે મુનાય હો શ્રી ગોવર્ધન ૦ ૩ ૬

૫૨ પરિ જ્યાં દિવસ તે લાલ, તમ તે રૂથે નહીં અન. ૨
જની નિંદ્રા નવ આવહી લાલ, વિશ્વે ભોજન પાનહો.
શ્રીગોવર્ધન૦ ૪ દરસનકું નૈનાં તપે લાલ, વચન સુનનકો
કાન, મીલવેકો હૃદયે તપે લાલ, મેરે જીએકો જીવન
પ્રાણ હો. શ્રી ગોવર્ધન૦ ૫ મન અલિલખાયું રહી લાલ,
લાગી નેનની મેખ; એક ટક દેખુ આવનો લાલ નાગર નટ
વર ભેખ હો; શ્રી ગોવર્ધન૦ ૬ પુર્ણ રાશી મુખ દેખકે લાલ,
ચિત ચોરયો ઓહી ઠોર; રૂપ સુધારસ પાન કે લાલ, સા
રસ અંદર ચકોર હો; શ્રી ગોવર્ધન૦ ૭ લોક લાજ કુલ ખે
દકી લાલ, છાંડો સકળ વિવેક, કમળ કલિ રવિ જ્યુ બદ
લાલ; ક્ષણ ક્ષણ પ્રિત વિશેક હો. શ્રી ગોવર્ધન૦ ૮ મન
મમ કોટીક વારણે લાલ, દેખી ડગમગી ચાલ; જીવતી જન
મન ફદના લાલ, અંબુજ નેન વિશાળહો. શ્રી ગોવર્ધન.
૯ એ રઠ લાગી લાડીયે લાલ, જેશે ચાતક મોર; પ્રેમ નીર
ખખાય કે લાલ, નવધન નંદ કીશોરહો; શ્રી ગોવર્ધન૦ ૧૦
કુંજ ભોવન કીડા કરે લાલ, સુખ નીધી મદન ગોપાલ;
અમ શ્રી વંદરાવન માલતી લાલ, તુમ ભોગી ભમર ભુ
પાળ હો; શ્રી ગોવર્ધન૦ ૧૧ જીગ જીગ અવિચળ રાજીએ
લાલ; એ સુખ શૈલ નિવાસ; શ્રી ગોવર્ધનધર રૂપર લાલ;
બલીહારી ચતુરભુજ દાસહો; શ્રી ગોવર્ધન વાશી. ૧૨

ધોળ ૧૬

શ્રી ગોકુળ ગામ અતિ શોભિતાં મંદીર માલીઆં; શો
ક ચિત્રામણુ શોભિતા, શોભીતા જડીત્રને જળીઆ. ૧ મ
છીમાણક સ્થંભ શોભીતા, શોભીતા હીડોળા ખારે; પા

દીએ પચરંગી શોભીતા, શોભીતા ગુગળીના ઘાટરે; ૨ ત્યાં
હારે ખીરાજે શ્રી વલ્લભરાયજી, ભલી ભલી વધશનવની
જોડરે; પ્રેમે પ્રભુજી પધારીયા, પુરયા નીગમના કોડરે. ૩ કુ
મ કુમ ધાળરે કરે ધરી, ભરી મુકતાફળ સારરે; વ્રજ ત્રીયા
વેગે વધાવાને, આવે છે માંહરે. ૪ અગ્નિ થકી વાહાસા
પ્રગટીયા, કીધો છે અતિ ઘણો અમરે; એવા પ્રભુજીને નિર
ખીને, કોઈ ના જાણે તેહનો મર્મરે. ૫ શ્રી વલ્લભ ચરણે જે
નમે, તેની તે પોહોતે છે આસરે; માધવદાસની વીનતી, રા
ખજો દ્રઢ વિશવાસરે; ૬ શ્રી ગોકુળ ગામ અતિ શોભિતાં
શોભિતાં મંદિર માળિયાં. ૭

ધોળ ૧૭

રક્ષમણી જાયા શ્રી વલ્લભ પુત્ર વધાવો વ્રજરાજને; સ
ખી શ્રીરે ગોકુળના ભુપ વધાવો 'વરજનાથને, એમનું ના-
મ મનોહર રૂપ વધાવો. એક સકલ સોહામણી, વળી વર-
જ કેરીનાર; એક આવે ઉતાવળી, વિશરી વીવેક વીચાર, એ
કના મનમાં મોહ ભરીઆં, મળી મંગળ ગાએ ચાર. વધા-
વો. ૧ એક એકની ઝાલે આંગળી, પેહરયાં પીતાંબર સાર
એકે દક્ષણીનાં ચીર પેહરયાં, ચોલીએ મોતીની હાર; એકને
ચરણા ચુદડી, એકે સજીઆ સોળ શણગાર વધાવો વરજના
થને. ૨ એકને વાગે ધુધરા, તેનો શબ્દ સરસ રસાલ; એક
નાર નાખંદે કોઇને, ઉમંગી જશ ગાય; વધાવો. ૩ એકે
કંઠળીના રથંગ રોપ્યા, સાથોઆ શુભ સાર, એક કુમકુમ
ના હાથા દેતી તોરણ આંધ્યાં દ્વાર. વધાવો. ૪ એક ચોક

ચંદન પુરતી, એક ગોત્ર ભાલે છત્રીશ; એક કુમકુમ તિલ
ક કરતી એક દેતો આસીસ, એક ઉતારે આરતી, જીવો સો
ભા બેટીના વીર વધાવો ૫ જીવો કમળા બેટીજના વીર,
વધાવો ૭ જીવો દેવકી બેટીના વીર; વધાવો ૯ એક મુકતા
ની ધાત્ર લાવી, વધાવે વરજરાજ; એક વદન નીહાલતી,
આવી લોકમાં વારંવાર. એક માગે વધામણી, બલીહારી
તે માધવદાસ. વધાવો વરજરાજને. ૭

ધોળ ૧૮

ધન શ્રી જીમનાં કૃપા કરી શા ગોકુળ પ્રજ સુખ આપ
જો; વરજની રજમાં અહરનીસ હમને, સ્થીર કરીને સ્થાપન-
જો. ૧ તમે મહોદયં છો શ્રી માહારાણી, તમે જીવ તણી કડ
છા જાણી; શરણે હમને લેજો તાણી. ધનશ્રી જીમનાં ૨ શ્રી
વંદ્રાવનની વાટમાં, નાહાવું શ્રી જીમના ધાટમાં, વાલે રાસ
રસાડયાં એક રાતમાં, ધનશ્રી જીમનાં ૩ ચાલો તો ધર્મજો વ
રજવાશી, પરિક્રમા કરવી ચોરાસી, માહારા જન્મ મરણની
ટળી ફાંસી, ધનશ્રી જીમનાં ૪ પધરાવો સપ્ત સ્વરૂપ શેવા,
આરોગાવો મોઠા મેવા, વૈશ્ણવને લાભ ઘણો લેવા, ધનશ્રી જી
મના ૫ ગોકુળ મથુરાની ગલીઓમાં, માહારાજ મુજને
ત્યાં મળીયા, માહારા જન્મ મનોરથ સફળ થયા, ધનશ્રી જી
મનાં. ૬ નંદજીનો વાહાલો વનમાળી, કાલંદ્રી કાંઠે ધેન્ય ચા
રી; વાહાલો હસી હસી હમશું લે તાલી. ધનશ્રી જીમનાં.
૭ જીવ જાણે શ્રી જીમનાંજી નાહીએ, એવા અખંડ પ્રજ
વાશી ધર્મજો, એ નામતમ લીલા નિત્ય ગાધજો. શ્રી જીમનધ

(૩૬)

નાં. ૮ સખી સમરોતે સારંગ પ્રાણી, વૈશ્વવને વાહાલી એ વાણી; એ લીલા હરીદાસે જાણી. ૯ નશ્રીજીમનાં કૃપા કરી શ્રીગોકુળ પ્રજસુખ આપજે. ૯ સંપુરણ.

ધોળ ૧૭

શ્રી લક્ષ્મણ સુતનેરે હેલી, એમને નિરખુ સરવે પહે-
લી. ૧ એમના ગુણનેરે ગારો, તેના લવના ફેરો જાશે. ૨
સુત ગોપીનાથ શ્રી વીહલ જાયા, જાણીએ કલ્પવૃક્ષની છા-
યા ૩ પ્રગટયા દર્શવી હવ આધિકારી, સુખ છબી ઉપર જાઉં
અલોહારી. ૪ માહારૂ મીતડું એશું બાંધ્યું, એમની ચર્ણક-
મલ રજ માગુ. ૫ ચરણે રાખો શ્રી વલ્લભનાથ, માહારે મ
સ્તક ધરજે હાથ. ૬ શ્રી મહાલક્ષ્મીજી મહાવર આપો,
મહારા લવનાં બાંધન કાપો ૭ પુરવા શેવક જનના કોડ,
એમને સાત કુંવરની જોડ. ૮ સાત કુંવર છેરે એવા, સાત
ને સપ્ત સ્વરૂપની શેવા. ૯ શ્રી ગોવર્ધન નાથજીરે બોરા
જે, શેવા સપ્ત સ્વરૂપની રાજે. ૧૦ એ શોભા જોઈ હરીદા
સ ગુણ ગાયે, એ છબી લોચન માંહી શમાયે, શ્રી લક્ષ્મ
જી સુતનેરે હેલી. ૧૧

ધોળ ૨૦

ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઈએ, નીરમળ શ્રી જીમ
નાજી નાહીએ; કે અખંડ પ્રજવાસી થઈએ, ચાલો. ૧ ની
ત્ય પિત્યે જસોદાજી ઘાટે, મહા પ્રભુ ઉભા રંગીલી વાટે,
કે પ્રગટયા ભક્તિ રશિક માટે. ચાલો ૨ શ્રી ગોકુળપતિ
જાન દીઓ ભારી, અંગીકૃત્યને વરષિ કીધીછે ન્યારી; સદ્ગ

પ્રભુ મહા મંગળકારી, ચાલો ૩ પ્રાણજીવણ મંદીર રાજે
 ભક્ત તણાં મહા દુઃખ ભાજે, આનંદ શ્રી ગોકુળમાં ગાજે.
 ચાલો ૪ નરણાં ભરી પ્રિતમજી વિગળુ, જન્મસ્થળ સફ
 ણ કરી પરણુ; વાહાણજીનાં મુખડાં બોધ હરણુ. ચાલો ૫
 શ્રી ગોકુળ રંગતણી રેલી, લતાદરમ દુઃખી રહી વેલી; નિર
 ખતા થઈ રહી ઘેલી. ચાલો ૬ રાધીકમણી શ્રી ગોવર્ધન
 સોહીએ, શ્રી વંદરાવન જેતાં મન પા પીએ; ક્યાં સ્થળ જ
 ન્મ જન્મ સોહીએ. ચાલો ૭ શ્રી ગોકુળ વશીએરે હેલી;
 માહારાણીજી સાર કરે વહેલી, ખેલું જમ પ્રીતમજી પહેલી
 ચાલો ૮ શ્રી માહારાણી ઘેર બહુ ભાવે, ભક્ત સહુ દર
 શને ભાવે; માધવદાસ દેખી મુખ પાવે. ચાલો સખી શ્રી
 ગોકુળ જઈએ.

ધોળ રેવ

છરે પહેલો વધાવો મારે આવીએ, શ્રી ગોકુળપતિને દવા-
 ર, માતા જસોદાજીએ હરખે વધાવીએ, એમના મુખપર
 જાઉં બસીહાર, ભાવે શ્રી ગીરીવસ્ધર જનમીઆ. ૧ છરે વ્ર
 જજન સરવે આનંદીઆ, મળી વંદીઆ ચરણ સરોજ;
 ગીરીવંશજી નવલ નંદલાલના, એમ કરતાં નીશદીન કાચ,
 ભલે શ્રી ૨ છરે પ્રભુ રૂપે નહણે નિહાળશુ, મલી ટાળીશુ
 ભવતાં દુખ; છરે તનમન સરવે વારાશુ, હવે શુરલભ થ
 યાં છે સરવે મુખ. ભવે ૩ છરે દંધી દુધ વ્રત મધુરસ ભ
 રીયા, મળી છાંડકે નરને નાર; નંદદાન દે બહુ રસ ભ-
 ર્યા. હરીદાશ શોભા બની જાય, ભલે શ્રી ગીરીવસ્ધર જ

મમીઆ. ૪ જીરે બીજીને વધાવો મારે આવીઓ, શ્રી રાવ
 લ હુવારે આનંદ; બ્રહ્મભાન કીરતી ઘણું હુરખીઆ, કુંવ
 રી જન માહારે મુખ ચંદ્ર. ભલે શ્રી રાધા પ્રજ પ્રગટીઆ.
 ૧ જીરે પ્રજ જન સરવે ટોળે મળી, મળી ગાયે સુ મંગ
 લ આર; કુંવરી પ્રગટ્યાંરે પરભાવશું, ગુણરૂપ જગત વિ
 ક્ષાત. ભલે શ્રી રાધાં ૨ હવે દયો જસોમતીને વધાંમણાં, ર-
 ણીયામણી સાંભળી વાત, હવે નીશદીન નંદણે નીહાળશું
 લીલારસ સિંધુ અપાર. ભલે શ્રી રાધાં ૩ હવે સરવે મ
 ણીને કોહો શ્રી નંદને, આપણે કરવો વેહેવીસાળ, હેવા
 નવલકુંવર નંદલાલના, તેહેવાં શ્રી બ્રહ્મભાન કુંમાર. ભલે
 શ્રી રાધાં ૪ જીરે એ જોડી અવીચળ સદા, શ્રી વંદરાવન
 વિલાસ; કરજોડીને કંઈ વીનતી, હરીદાસ શોભા બની જાય.
 ભલે શ્રી રાધાજીપ્રજ આવીઆં. ૫ જીરે ત્રીજીને વધાવો મ-
 હારે આવીઓ, શ્રી લક્ષ્મણ ભટજને ઘેર, શ્રી એક્ષંબાજીરે
 ઉર પધરાવયા, કળી જીવ એધરવા કાજ; શ્રી વલ્લભ જી
 તળ પ્રગટીયા. ૧ નોજ ધામથી પ્રભુજી પધારિયા, કરવા સે
 વક જનની સંભાળ, એવા દવીજ કુળ રૂપે પ્રગટીયા, એવા
 અઢલક પરમ એધાર શ્રી વલ્લભ ૨ જીરે તીમર હરયારે
 ત્રેલોક્યના, તમ્હલંગ કુળ ઉગીઓરે સુર; જીરે મારગ પુગટી
 કેખાડીઓ; સોંપી શેવા રસરૂપ. શ્રી વલ્લભ ૩ જીરે શેશ
 સહસ્ર મુખ આચરે, ના લહે એમના ગુણનો પાર; કરજો
 ડીને કંઈ વીનતી; હરીદાસ શોભા બની જાય. શ્રી વલ્લભ
 જીતળ પ્રગટીયા. ૪ જીરે એથો નેવધાવો માહારે આવીઓ;

(૩૯)

ભલે પ્રગટીઆ શ્રી વીંડલેશ; જીરે ભકત સકળ મન હરખી
યા, ગયો અનેક જનના મનનો કલેશ; ભલે શ્રી વીંડલેશ
પધારીઆ. ૧ જીરે જેને એ સુત જનમીઆ, ધન ધન કહી
એ એ માત, જેણે ઓછંગે લઈને હુલરાવીઆ, તેની કીસ્તી
જગત વિકાત. ભલે શ્રી ૨ જીરે સુરીનર મુનિજન હરખી
આ, જીરે વરખીઆ કુસુમ અપાર; શ્રી વલ્લભને વારણે, જે
તાં આનંદ મંગળ થાય; ભલે શ્રી ૩ જીરે કળીમાં કારણ
જાણજો, વખાણજો દવીજ કુલરાય; કરજોડી કર વિનતી, હ-
રીદાશ શોભા બની જાય. ભલે ૪

ધોળ ૨૨

આવોને પરમ સોહાસણી મળી મંગળ ગાઘએ આ-
જ આનંદ મારે અતી ઘણા. સર્વ વાજંત્ર વાઘએ ૧ પ્રગટ
શ્રી વાંડલનાથજી, જન્મનોરે દહાડો, મોતીતે કેરા સાથી-
આ મંદીર માંહે કહાડો. ૨ મણી મુક્તાશ્રણ કેવડો વચે ચો
ક પુરોવો શ્રી વલ્લભજી દાન આપે ઘણાં કેહેતાં પાર ન
લાવો, ૩ ભાટ યાચક મળી ઘણા, બોલે જય જય થાય; ભ
ગવદી મન આનંદ ઘણા. કુલી અંગ ન સમાય. ૪ માધવદા
સ પ્રભુના જશ સઉકો ગાય આવોને પરમ સોહામણી,
મળી મંગળ ગાઘએ ૫ સંપુર્ણ.

ધોળ ૨૩

આવોજી અચલ સોહાસણી, મળિ સહિઅર સમાણી
શ્રીગોકુળનાથને નિરખીએ, જીગ બલભ જાણી આવોજી ૧
કાલંદ્રિને કાંઠડે શ્રી ગોકુલ ગામ; ત્યારે બીરાજે જીઓ પરી

(૪૦)

પુણ્ય કામ આવોજી રશ્રી વિકુલ કુલમંડન ખંડન. પાંખડી
જેહને જીત્યું કળિકાળમાં કળિ રૂપ કુડડી આવોજી ૩ નખ
શિખ શુદ્ધીરતા તણો, કોઈ પાર નપામે શુરમુની નારદ
સારદ, કયમ કહે વખાણ આવોજી ૪ સરળશુદ્ધેશ શોહામણા,
શીરવાળ વિશાળ; વદન કમળ પાશે રહી, જાણે મધુકર
માલ. આવોજી ૫ લલીત લીલા યજ્ઞશે ભલી, હરીચંદન
રેખા; હાગુડી કામ કમાનને બહુ બાણ વિશાખા આવોજી
૬ વાહાલા વિન વિનતા તણા ઉર અંતર ભેદ, તતક્ષણ
નયણે નિરખ્યા, કુલ શાકુલ છેદ. આવોજી ૭ લોચન લોલ
હસંતા શુભી મંડલ ૫ પરશેતા કરણભર સદા, બહુ રસ
વરશે આવોજી. ૮ નવલ નિરૂપણ નારીકા, ગળસ્થળ ઝળકે;
કંચન મણી કુંડળ તણી, આભાશ અતી ચળકે આવોજી.
૯ અંધર અમરત ભરયા, દંતા દાદમ ઓર: નાક પુષ્પ રસ
દષ્ટતી, ભ્રમાદીક ભુલ્યા. આવોજી ૧૦ કરપર ગ્રાવા ઉદરની
ઉપમા શી દીજે ત્રીભોવનમાં કો નહી, તેહની સમોવડ લીજે.
આવોજી ૧૧ સોભા જોતાં શુખ હોય તેતો મનજ જાણે, મુગો
મીઠાઈ તણો કયમ સ્વાદ વખાણે આવોજી ૧૨ અનુભવીના
આનંદનુ, પ્રેમરૂપ કેણ જાણીએ, જ્યાહાં વાણી વરમી રહે
કવી કયમ કરી ગાઘએ આવોજી. ૧૩ ભુગભુગ જીવો જગત
પ્રભુ શેવક શુખકારો, નારાયણ ગુણ રૂપને, જાય બલીદારો
આવોજી અચળ શોહાસણી, મળી સમ્પર સમાણી

ધોળ. ૨૪

શ્રી વલ્લભનંદનરે વાહાલા લાગોછો, જેહનુ રમરણ ક

રતાંરે દુખડાં ભાગોછા. ૧ પુરશોતમ લાલજીરે પ્રિતે આવો-
છા, જોઈ રૂપ રસાળુરે મનમાં ભાવોછા ૨ મહારા કીયાં જ
ન્મનાંરે શુદ્ધિત ફળીઆંછે, માહારા જન્મ જન્મ નાંરે દુખડાં
રળીયાં છે. ૩ અમને નામ રમરણુરે વાહાલે આપ્યાં છે. મા
હારા પુર્વ જનમનારે પ્રાપ્ત કાપ્યાં છે ૪ મહારા મંદીર
પધારોરે મનડામાં વશીઆછા, વાહાલો હેત કરીનેરે હૃદયા
માં હુશીઆછા. ૫ મેહેતો રૂપ રસાળુરે જુગતે જોયું છે હ-
રી હૃદયે વશીઆરે મનડું મોહયું વાહાલે પામ સોરગારે
સીરપર ધરીઓછે. આભુપણ અંગેરે આપે ધરીયા છે ૭ કુમ
કુમના તિલકરે ભાળે કરીઆં છે વહાલો મંદીર અમારેરે
મલપતા આવેછે, પ્રભુ દાસને પ્રીતેરે લાડ લડાવેછે. ૯

ધોળ રૂપ

નંદ ધેર આનંદ ઉલટયો; શ્રી ગીરધરસાલ વૃજની ૧ બા
વન અંદન ગઈ વળી; મોતીડે પુરયા છે ચોક વૃજની શો
ભા શી ફહું. ૨ રંગે અંગેશુ નીસરયા સઉનો સરખો શણ
ગાર. વૃજની ૩ ટોડે તોરણ બાંધીઆં હુમણા હુલેછે ગોખ
મજની ૪ દીપક જયોતોરે જળહુજો; મેહેલો દ્વારને ગોખ
વૃજની ૫ નોખત વાઝેરે નવરંગી રંગીરાજ દરબાર મજનીફ
નાહાતું સરખું શ્રી ગોકુળીયું આવ રૂડા નંદજના લાલ
મજની ૭ વેહેતી નગરીમાં નીસર કાંઈક કારણ રૂપ, વૃજની
૮ એછે વહાલો દયાળવા પુરણ પરસોતમ ભુપ મજની ૯
ગીરધર ગાયો ચરાવતા; શુંદીર જમનાને તીર. મજની ૧૦
કાળદ્રીને કાંઠે ઉભા હજધર વીર, મજની ૧૧ માધવદાસની

વીનંતી, રાખજો દ્રઢ વિસવાસ. વ્રજની શોભા હું શીકહું.

ધોળ ૨૬

શ્રી લક્ષ્મણ સુતને હું નમુને, કરું તે પ્રણામ; વાણી તે હુમને આપજો, જ્યમ ગાઉ જરા વિસ્તાર. મનમાં તે આનંદ અતિ ઘણો, મુખડે કહ્યો નવ જય; કૃપા હોય જો તમ તણી, તો દાસ કોઇ ગાય. શ્રી લક્ષ્મણ ભટજી તાત એમના, શ્રી એલંબાજી માત; પ્રગટ લીલા તમ તણી, સાંભળો કહો એક વાત, શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીના સુપનમાં, શ્રીજી પધાર્યા ઘેર; વિશ્વાધાર તમ ઘેર પ્રગટશે, તેહેની તે કરજો પેર. કાશીએ જાઓ વેગે કરી, શ્રી એલંબાજી લેજો સાથ; પુરણ પુરવોતમ પ્રગટશે, મારગમાં એ નાથ. સાત વરસ અહીંઆ રહો, તોએ ના પ્રગટ થાય; ગર્ભવંતા દુઃખ પામશે, શ્રી એલંબાજી માત. વચન લેઈ માથે ચડાવ્યાં, પ્રભુ તમે કહો તે સત્ય; કહ્યાં તમારાં સત્ય છે. મારે ચાલવું નીરધાર. ત્યાંથી તે વાલોજી પધારીઆ, માળા તે આપી બે; એક કંઠી કંઠધરી, બીજી જાપ જપવાને તેહ. જીવંત શુધ રીતે માઆ રૂપી, મણકા એકસોને આઠ. તે માલા નીત ફરવો, અંથનો કરવો પાઠ, ઉપરણા શ્રીઅંગનો, શ્રીજીએ આપ્યો સાર, વસ્ત્ર લઈ ઓરાઢજો, બાલકને વરી ત્યાં, ત્યાંથી વાલોજી પધારીઆ, ચંપારેજી રહ્યું ગાઉ ચાર, રાતે રસોઇ એ ત્યાં કરી; મનમાં તેકર્યો વીચાર, શ્રી કુન્દનજીને પ્રીઆજી સંગ સુંદરી બે સાથ, બેઠેને દરશન ત્યાં હવાં, સ્વપ્નામાં નીરધાર, નેત્ર ઉઘાડીને ન્યાળીઆં, તારે દીઠાં વસ્ત્રને માલ, બે

ઉને દરશન ત્યાં થયાં, સ્વપનામાં વળી સાર; તંબોલ લઇ
 શ્રી પ્રીઆજીએ આપ્યા જનમધુરી બાળ, રસના વરસે તે
 તણા, બીજી વાણી તણા નહી પાર, પ્રગટ શ્રી વલ્લભદેવના
 હૃદયે તે હરખ ન માય, દેવનાં તે દુદંભી વાગીઆં પુરપની
 વૃષ્ટી થાય, પ્રગટ થઈ પ્રાકૃમ ક્રીધાં, હૃદયે હરખ ન માય, જી
 ગ જીગ જીવો મારા વાલમા, બલીહારીતે માધવદાસ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૨૭

શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીને ઘેર એ કુળ દીવોરે, ભલે પ્રગટયા
 શ્રી વલ્લભરાય એ ઘણું જીવોરે. ૧ આ એમના સુતછે જે
 ઉ અતીસે રૂડારે, જે ન નામે એમના શિષ્ય તે જન કુડારે
 ૨ શ્રી અંકાજીકુખે અવતરયા સુખકારીરે, ગોપીનાથ શ્રી વી
 ઠલનાથ એપર વારીરે. ૩ બળદેવ શ્રીગોપીનાથજીને જાણોરે
 શ્રી કશ્મ શ્રી વીઠલનાથ એ અજરાણો. ૪ એ પુરસોતમને
 પ્રેમ ધરીને ગાયર, તેનાં જન્મ જન્મનાં પ્રાયશ્ચીત સઘળાં જ
 થરે. ૪ શ્રી વીઠલનાથજીને સાત કુંયર સુખ દાતારે, કળીયુગ
 માં પુષ્ટી પ્રકાસ એ વોખ્યાતરે. ૬ શ્રી ગીરધરજી ગુણવંત
 સહુને ગમતારે. જઈ જીવો શ્રીજી નવનીત પ્રીયાજી શું રમ
 તારે. ૭ શ્રી મથુરાનાથ મનોરથ પુરે મનનારે, તમો સમરો
 શ્રી નરવરલાલ જય દુખ તનનાંરે. ૮ શ્રી ગોવીંદરાય રસ
 મગન, રસ ભરી નીરખેરે, જેહને મંદીર શ્રી વીઠલેસરાય જે
 ઇ જોઈ હરખોરે. ૯ શ્રીબાળકશ્મજી કપા કરી સુખ આપોરેશ્રી
 દ્વારકાંતાનાથજીના રૂપ રૂદયમાં રથાપોરે. ૧૦ શ્રી બલદેવ
 શ્રી ગોકુલનાથ શેવા શ્રી ગીરધારી, જેણે રાખ્યો માળા પ્રસં

મ એપર વારીરે, ૧૧ શ્રી રઘુનાથજીને જોઈ મનડાં મોહીએરે
જેને મંદોરશ્રી ગોકુળચંદ્રમાજી સોહીએરે. ૧૨ શ્રી જહુપતીજી
જીગતે જોવા જેવારે, શ્રી બાળકશ્રીજી તે કેરી સુંદરી શેવારે. ૧૩
શ્રીધનસ્યામજી પુરજી કામ છે ધણું રશીયારે, શ્રી મદનમોહન
જી માહારાજ મારે મન વશીયારે ૧૪ એ શોભા જોઈ હરી
દાસ જાય બલીહાણીરે, એ લીલા ગાજ્યો નીત્ય નરને નારી
રે. ૧૫ શ્રી લક્ષ્મણજી ભટજીને ઘેર એ કુળ દીવારે.

ધોળ ૨૮

આવને આવ ઉતાવળી, લાલને જોવા જઈએ; મનડ
તે પ્રેમે ભેળીને, આપજી નિર્લજ થઈએ. ૧ નાહાનકડી શ્રી
દ્વાર સજી, માહારે હાંડે વશીયા; તેઓ નિદ્રા નહી કરે,
જોવાના છે રશોઆ. ૨ અમાએ હરી હરીનો આંખડી,
અતી છે અણીઆળી; સાચું જીવોને સુંદરી, લાલે મીઠડી
માંડી. ૩ ચંચ જાણે પોપટ તણી, એમના નાકની ઢાંડી,
જાણે પરવાળાં અધર, દીસે એમ રાતડી. ૪ મુસ્તક નવ
રંગ મોળીઆં, શોભે કમળને વાંને; બે પાસે શોભીતા
લાલને, માતી ઝળકે છે કાંને. ૫ આઠન આછી લોખડી,
કેટ કનકની માળા; એક જલ્યાએ શુ કહું, એમના અં-
ગના ચાળા. ૬ ચિતડું તે માહારું ચોરાયું, મોરલીને ના
દે; કાળા ધોળા બોલાવતાં, એમને સરવે સાદે. ૭ એવો
કેઈ સાંભળ્યો નથી, નથી નયણેરે દીઠા; હાંડે છે મોડા
મોડ તે, અતી લાગેછે મીઠા. ૮ સનાકદીક સેવે સદા, એ
નો રસ છે રૂડા; ધરમાં રહી શું કીજીએ, સંસાર છે કૂડા.

(૪૫)

દ મનુષ્ય દેહ પામીને, રૂઢ રતનજ સીધું; શ્રી ગીરધરલાલ
જીવન શું, માહારૂં ચિતજ બાંધ્યું. ૧૦ જુગ જુગ જીવે
માહારા વાલમા, શેવક સુખકારી; નારાયણ ગુણ રૂપને, જ
ઉ બસીહારાં. ૧૧ આવને આવ ઉતાવળી, લાલને જો-
વાને જમ્યે.

ધોળ ૨૯.

પોસ નામે શ્રી વીઠલનાથજી, હારે વાહાલો પ્રગટયા
શ્રી વલ્લભ દ્વારજો; એમને જોવાની થઇ ચાતુરી, હારે વા-
હાલે કીધી સેવક સારજો. પોસ નામે ૧ ત્યારે શ્રી નંદ
ધર પ્રગટીઆ, હારે વાહાલે પુરયા જસોદાજી કોડજો; રમતા
સખો સઉ સાથમાં, હારે વાહાલો હરી હળધજતી જોડજો.
પોસ નામે ૨ હવે શ્રી વલ્લભ સુત એ થયા, હારે વાહા-
લો શ્રી ગોપીનાથજીના બ્રાતજો; ગોદ લઇને હુલરાવતાં,
હારે વાહાલો ધન્ય શ્રી આંકાજી માત જો. પોસ નામે ૩
એમના સુખની કાંઇ કહી ના શકું, હારે વાહાલો વેદ કહે
છે નિતિજો; શેષ સહસ્ર મુખે આચરે, હારે વાહાલો ધન્ય
શ્રી જીમનાજીની રીતી જો. પોસ નામે ૪ ત્યાં હારે વા-
હાલો ગાયો ચરાવતાં, હારે વાલો રમે છે રાસ વિલાસ
જો; વેણ વગાડી વાલે વનમાં, હારે વાહાલે પુરો શ્રી પ્રજ
મુંદરીની આશજો. પોસ નામે ૫ રાસ બીહારી પ્રજ વ-
લ્લભો, હારે વાહાલે આપ્યો શ્રી પ્રજમાં વાસજો; કર્ણેડી-
ને કંઈ વિનંતી, હારે વાહાલો શોભા જીવે છે હરીદાસજો,
૧૨ નામે ૬ પે સંપૂર્ણ.

(૪૨)

ધોળ ૩૦

શ્રી વદ્ધલ રાજકુમાર, તમે કાંઈ કીધુંરે; માહારૂં ચિત
વિત ગોકુળનાથ, હરીને લીધુંરે. ૧ ગીરધારીએ ઘેલી કરી,
મુને આજ ન ભાવે અત્રરે; ધન કુંવર શ્રીઅંકાજીએ જોયા,
તેથી મોહું માહારૂં મન. તમે કાંઈ કીધુંરે ૨ ભોભાણા
ભોભો રહ્યા, ને નંદકુવર રંગ રેલવે; રશીયા ઠાકોર ભીમના,
માહારો અરજ મુણે અલખેલ. તમે કાંઈ કીધુંરે ૩

ધોળ ૩૧

આજ સમઅરે વધામણાં, વ્રજ વાગ્યાં નીસાણ; પ્ર-
ગટયા શ્રી વિઠલનાથજી, હવાં કોટી કથ્યાણ. ૧ આલની
આલ ઉતાવળી, લાલને જોવાને જમએ; તન તપે મન ભેલી-
ને, આપણે આનંદ થમએ. ૨ અમીરે ભરી હરીની આં
ખડી, નર્મણાંછેરે રસાલ; ચરીત્ર કરે મન ભાવતાં, પાલણી-
એ પોહોડી. ૩ એનો નીદ્રા નહીં કરે, જોવાના છે રશીઆ;
માવેવદાસના પ્રભુજી, માહારે મન વશીઆ. ૪

ધોળ ૩૨

આજ માહારે આનંદ ઉર ના સમાયજી; પ્રગટયા શ્રી
વર વદ્ધલ સકુમારજી; ભુતળ ભાગ તણે નહીં પારજી, દધ
વી તે જીવનો કરવા ઉધારજી. ૧ મંદીર માંહ્ય તે ચોક પુ-
રાયજી, તોરણુ બારણે બંધાયજી; હુંએ કરું વીધ વીધના
સજ્જગારજી, હરખે તેડાવું સહીયર સાથજી. ૨ નાચુ ગાઉ
તાલી પાડું હાથજી, કોને કહું કહું નવ કેહેવાયજી; છબા
પરજન રસીક બલ ભાયજી.

ધોળ રૂઠ

ધન ધન દાહાડોરે આજનો, ધન શ્રી ગોકુળ ગામ;
 ધન ધન નંદ જશોમતી, પ્રગટયા સુંદોર સ્યામ. ધન ધન૦
 ૧ આવણુ માસ સોહામણો. નોમી તનમાંરે નામ; પ્રજમાં
 ચાલી વધામણી, ખરચ્યાં દસગણાં દામ. ધન ધન૦ ૨ પ્ર-
 જમાં પ્રેમરસ ઉલટ્યો, ટાળવા દુનિયાના દાપ; રૂપીને તે-
 ડેરે રાયજી, જુગતે જોવાને જોષ. ધન ધન૦ ૩ આનંદ
 આચ્છવ અતી ઘણો, ગોપીયો ગાય છે ગીત; માણેક મોતી
 ને હીરાનાં, આખ્યાં હીમનાં દાન. ધન ધન૦ ૪ ડુલ્યા ડુ-
 લ્યારે સઉ ફરે, ડુલ્યા શ્રી ગોપીરે જન; ડુલ્યા શ્રી જુમના
 જોઈને, ડુલ્યા શ્રી વંદારેવન. ધન ધન૦ ૫ સુરી નર સ્વપ્ને
 દેખે નહીં, શીવજી સરખારે સંત; બ્રહ્મા નીગમ જાણે ન-
 હીં, કોઈએ ન પામેરે અંત. ધન ધન૦ ૬ મોહોટાં ભાગ
 આહીરનાં, શોભા કહી નવ જાય, પ્રેમે પ્રગટયા શ્રી નાથજી,
 ગુણ માધવદાસ ગાય ધન ધન૦ ૭

ધોળ રૂઠ

આપણુ જઈએરે શ્રીગોકુળ ગામ સાહેલીરે, શ્રીજીને
 નીરખીરે, છરે જીવતીનાં જીથ ટાળે 'મળીયાં' ગોપી સજી
 આરે નસવત શણગાર. સાહેલીરે. ૧ ગોપી વેગે તે ચાલો
 ઉતાવળાં, જઈ જોઈએરે અનુપમ નાથ. સાહેલીરે ૨ ગોપી
 કંચન થાળે કર લીએ; માંહી ભરીયાંરે ચુકતા ફળસાર. સા-
 હેલીરે ૩ માહરં મનરે મથુરાં ચિત શ્રી ગોકુળમાં, માહરં
 જીવડોરે; રહો શ્રીજીનપાસ; સાહેલીરે ૪ ગોપી ચરણ કમળ

રજ લઇ રહ્યા; વાહાલો આપેરે અભેદાન; સાહેલીરે. ૫
ત્યાં તો સાત મંદીર સોદ્યામણું, ગોપી આબ્યાંરે ઠકરાણીને
ઘાટ સાહેલીરે ૬ મથુરામાં તે વાણંત્ર વાગીયાં, ગોકુળમાંરે
ગડગડીયાં નિશાન, સાહેલીરે. ૭ જાઉં વટલભ મુતને વાર
છે, બલીહારીરે જાય માધવદાસ, સાહેલીરે.

ધોળ ૩૫

મેરે શ્રી નાથજી પ્યારે, દ્રગનસે હોજી મત ન્યારે; ૨
ગનસે હોજી મત ન્યારે; મેરે શ્રી નાથજી પ્યારે. ૧ ગલેજા
માં દદામોકા. કમર પટકા બદામીકા, ૨ સોરંગી પાધ શીર
સોહીએ લસત બનમાલ મત મોહીએ. ૩ લગાં કોઇ કાન
માં દુતી, તજી મોહ સેજમાં સુતી. ૪ મેરા દીલ લે ગયા
આલી; લગી તનમાં તાલાવેલી. ૫ મત ભુલ દેખી તન ગો
રા, જુગમાં જીવના થોરા, ૬ કઠણ હે મોહકી જવારા; બજા
તા હે સંસારા. ૭ સદા પ્રજાદિશજી ગાવે, છબીપર વારણે
જાવે. ૮ મેરે શ્રી નાથજીપ્યારે દ્રગનસે હોજી મત ન્યારે.

ધોળ ૩૬

ચાલોતો શ્રીજી જઈએ, શ્રીમુખ જોવાને; આવોતો ત
તબર થઈરે શ્રીમુખ. ૧ મને ઘરમાં લાગે છ ઘેહુલુંરે, શ્રીમુ
ખં હુંતો કાંઈ ના સમજી પહેલુંરે, શ્રીમુખં ૨ હુંતો ઘર
ના ધધો ભુલીરે, શ્રીમુખં હુંતો અંગોઅંગે દુલીરે. શ્રીમુખ
૩ મને ભુખે ભોજન ન ભાવેરે. શ્રીમુખં ૪ સેજડોએ નીકા
ન આવેરે, શ્રીમુખં ૪ મારા મનમાં મનમથ વશીયારે શ્રી
મુખં મારે કામ સકામે ધશીયુંરે શ્રીમુખં ૫ મોરલીમાં

કામણ કીધુંરે, શ્રીમુખ૦ માહરં મન હરીને લીધુરે, શ્રીમુખ૦
 ૬ કોઈ નંદણને લાલ જોવા ચાલ્યારે, શ્રીમુખ૦ જસોદાજી
 ના જીવણ પ્રાણુરે. શ્રીમુખ૦ ૭ એવા રશીકરાય ગીરધારીરે
 શ્રીમુખ૦ શ્રીદાસનો દાસ જાય ખલીહારીરે, શ્રીમુખ સુધી
 ૨ જોવાને ૮

ધોળ ૩૭

શ્રી નાથજી તે છેલ ખીરાજતાજે, ટેક. સખી ચાલોતો
 જઈએ શ્રીજી શેહેરમાં જો. શ્રી ગોવર્ધન નાથજી ખીરાજે લી
 લા લેહેરજો શ્રીનાથજી ૧ પેહેલાં દરશન તે મંગળનાં હ-
 ખીઆંજો. માહરા નાથનાં સ્વરૂપ નયણે નિખીયાંજો; શ્રી
 નાથજી. ૨ ખીજ દરસનમાં શણગાર વાહાલે બહુ ધર્યા-
 જો; માહરા નાથજીને લક્ષ્મીજી વર્યાંજો; શ્રીનાથજી. ૩ ત્રી
 જાં દરશન તે ગ્વાલ બાલ ભોગનાંજો, મુખે મોરલીને છડી
 લોધી છેલમાંજો, શ્રીનાથજી. ચોથાં દરશન તે રૂઠાં રાજ-
 ભોગનાં જો, વિવોધ ભાતની સામગ્રી સંજોગમાંજો શ્રીનાથ
 જી. ૫ પાંચમાં દરશન ઉથાપનનાં સાંભળ્યાજો, સંખ વા-
 ગ્યોને વૈશ્રવ થયા ઉતાવળાજો, શ્રીનાથજી ૬ છઠાં દરસનતેભો
 ગ સંજોગનાંજો, વિવિધ અમ્રત મેવા ધરા ઉમંગમાંજો. શ્રી
 નાથજી ૭ સાતમાં દરશન તે આરતીનાં મન ઠૂંચાંજો ભીડ
 ભારીને વઘસનવ બહુ મળ્યાજો શ્રીનાથજી. ૮ આઠમાં દરસ
 ન તે શેન કર્યા શ્રી હરીજો. દરશન કરીને વઘસનવ આનં
 દ ભરીજો. શ્રીનાથજી ૯ મટુલાલ મટુલાલજી જોડે છે જો.
 ગીરધરલાલજી ખીરાજે લીલા લેહેરમાંજો શ્રીનાથજી ૧૦

વહુજી ભાભીજીને બેઠીજી માહારાજ છેલ્લે, એમને આઠે દર
શનનો ઘણો ભાવ છેલ્લે, શ્રીનાથજી. ૧૧ જે કોઇ ગાય શી-
ખેને સાંભળેલે; તેના ચરણ કમળમાં વાસે છે જો. શ્રીનાથજી
૧૨ એમના દરશન થકી સુખ થાય છે જો, હરીદાસ તે વ્રજ
લ ગુણ ગાયછેલ્લે. શ્રીનાથજી. ૧૩

ધોળા ૩૮

ચાલો સખી નિરખીએ નંદ કુમાર, લટકતા આવે હ
રી દીન દયાલ; જોજો હરી છેલછબીલા હરીની ચાલ, કીએ
ને ચતુરે ધડી હરીની ચાખડીરે લોલ. ૧ ખેસણીએ કાંઈ ધ
રેરે મુનીવર ધ્યાન, લોકમાં કાંઈ લખ્યારે નાગરવેલ પાન,
ચરણ સકોમળ કંકુ વર્ણવાન, કારીગરે કોતરી ફરતી મેહ-
લી પાંખડીરે લોલ. ૨ પાનીયે કાંઈ હુંસ પોપડને મોર,
મુસ્તક ભમરોને ઉપર મોર; તેની આગળ સોરે અમારો
તોલ, ઝીણી ઝીણી ગુધરી શબ્દ કરે ઘણારે લોલ. ૩ સાંકળી
અં કાંઈ ગાંઠારે સોના કેરી તારરે, હીરામાણુકે ગુંથ્યા હરી
ના હાર; ફુલપે ઝાછરા કીધા વાહાલે ભાર, પીળાને પચ
રંગી ખોરાજે હરીના કુમતારે લોલ. ૪ લંગરમાં કાંઈ મુર્ય
રતનને ચંદ્ર, હાથેછે હારલોને પહોચીયે નંગ; તેતો રૂખી
માહાર થાય ઉછરંગ, આંગળીઓમાં વીંટી અંગુઠીમાં આ
રશીરે લોલ. ૫ કાષ્ટના કડકાની કીધી વાહાલે શાર. એટ
લે તે શીઃ લીએ હમારી સંભાળ; ગોવાળીયાના પુન્ય તણો
નહી પાર. પેહરીને પંચારીયા ગોવાળીયાની ઘેરમાંરે
લોલ. એક એકની શાનમાં સમજી જાય, જેહને જેવા ભાવ
હોય તેવા ગાય; પ્રથમ નીરખું ને પછી લાગુ પાય, મીવલ

(૫૧)

ભકુળને તથે તે લીધા સહુને લેહરમારે લોલ. ૭ ચાલો સ
ખા નીરખીએ નંદ કુમાર,

ધોળ ૩૯

શ્રી કાંરોલી ગામ રાગીઆમણુરે, ત્યાં તે ખીરાજે શ્રી
દ્વારકાનાથ; પ્રગટયા શ્રી વ્રજભુખણુ લાલજી ૧ ફરીવાળો
શેવક કારજ આવીયારે, ઇછા ધરીને મન સંગાથે લાલ. પ્રગ
ટયા ૨ શ્રી પદમાવતી વહુજીએ લાલજી જનમીઆરે જુગમાં ૫
રત્યો જયજયકાર લાલ. પ્રગટયા ૩ સં. ૧૮૩૬ માં અષ્ટમ સુદ ૮
સનીવાર લાલ પ્રગટયા. ૪ સહી નક્ષત્ર લગ્ન પુનરવશુરે, પુણી
છ ઘડી શેષ્ય પ્રમાણુ લાલ. પ્રગટયા. ૫ લગ્ને ભૂતપતિ આ-
વ્યા સહીનારે, ત્રીજે શનિથર તોળાના લાલ. પ્રગટયા. ૬
પાંચમે કેતુ આવ્યા ધનનારે, આઠમે જુધ શુકરરવી મીનના
લાલ. પ્રગટયા ૭ નવમે મંગળ આવ્યા મેશનારે, અગિઆ
રમે રાહચંદ્ર. મૈથુનનાલાલ. પ્રગટયા. ૮ હેવેને જોગે વાહાલો
જનમીઆરે, શ્રી વિઠલ વશેહર્ષ ન માય લાલ. પ્રગટયા. ૯
શ્રી ચારોમતો માણ મન હરખ્યાં ઘણુરે, સહુને દેછે આકર
ભાવ લાલ. પ્રગટયા. ૧૦ બાંધ્યાં તોરણ પુર્ણ સાથીઆરે,
ગુણીજન ગાય મધુરે ગાન લાલ. પ્રગટયા. ૧૧ વૈરનવ જુથ
જુથ મળ્યાં ઘણુરે, આવીને વાહાલાને હુલરાવે લાલ. પ્રગ
ટયા. ૧૨ કંચન થાલ ભરયા રાગ મોતીએરે. આવી વાહા
લાને વધાવે લાલ. પ્રગટયા ૧૩ દાસ વલભ પર દયા કરોરે
રાખે ચર્ણુ કમળની છાંય લાલ. પ્રગટયા શ્રી વ્રજભુખણુ
લાલજીરે. ૧૪

(૫૨)

ધોળ. ૪૦

તેડી જાઓ તો હુમારાં મન ઠરે, હું તો જોઉં શ્રી ગો-
કુળની રીતરે; હુતો જઈ નીરખું શ્રી નાથજી, છે પુર્વ જન્મ-
નો પ્રીતરે. ૧ ત્યાં તો સાત અંદીર શોભા ધણી, ભોવન
ભોવન વસે પ્રજનાથરે; વસે શ્રી વલભાચાર્યજીના લાડીલા,
મહા મોટા મુની વસ્યારે. ૨ શ્રી વંદ્રા તે વન રણીઆમણું,
સોહામણી ઠકરાણી ઘાટરે; સોહામણી વાય વાહાલો વાં-
સલી, તે તો ખલભદ્ર કેરા વીરરે. ૩ શ્રી વંદ્રા તે વનની
કુંજમાં, એમાં સેના સરજા મારરે, અમો હેલ કરત નંદા
નંદસું નેણે નિખત નંદ કીશોરરે. ૪ હું તો પ્રહ્લે દર્શનની
વ્યાકુલી. જર જરણ માહારી દેહ; હું તો વહુ બેટીઓને
પાયે પડું, નિહાળુ શ્રી મુખ નાથરે. ૫ જેણે નયણે ના
નિરખ્યા શ્રી નાથજી, તેણે શાને ધરીઆ દેહરે; જેણે શ્રી
ગોવરધન જોયા નહીં, તેનો મુનો ગયો સંસારરે. ૬ જેણે
શ્રી વલ્લભ કુળ જાણ્યા નથી. તેને એમે ગયો અવતારરે;
ધીક ધીક પડ્યો આ દેહ, ના નાહ્યો શ્રી જમના નીરરે. ૭
ધન ધન જીવક પ્રજ વાસીતું, જેહણે પ્રજમાં તે પુત્ર્યા વા
સરે; કરજોડીને કડું વિનતી, ખલીહારી તે માધવદાસ. ૮
તેડી જાઓ તો હુમારાં મન ઠરે, હું તો જોઉં શ્રી ગોકુળ
રીતરે.

ધોળ ૪૧

શ્રી વલ્લભ પ્રાણુ આધારને નીરખવા ચાહો એ સજ-
નીજી, સ્યાં સ્યાં મુખરે વખાણુ એના જાણું દિવશને રજ-
નીજી; શ્રી ગોવરધન ધર થકી પ્રીત તે હુવી મણી દેખોજી,

(૫૩)

નઈથે તે પસક લાગે નહીં જાણું તે ચત્રુ અલ લેખાંજી. ૧
તેઉં પરસપર હુશી હુશી વચન કહ્યાં તે એવાં એવાંજી,
જે જે કહ્યાં તેતો કીધાં તે પ્રિતમ અંગીકાર એવાંજી; મો
કસી અમો આવીયા જીવ પોતા તણા લેવાજી, પોતે ક-
રીને ઢખાડીજી વીવીધ પ્રકારની સેવાજી, ૨ બ્રમ સમંધ-
કરાવીને જીવનો કીધો અંગીકારજી, શ્રી ભાગવત મથનક
જેયાંજીરે સંબોધનીજી સારજી; શ્રી ગોકુળ ફરીન વસાવીયું
સાથ સરવેને તેડીજી, લીલા ફરી તે શી કહું રસના એકે
જે પામીજી. ૩ દાસ ગોપાળની વિનતી પરીવાર થીર કશી
પામીજી, શ્રી વલ્લભ પ્રાણુ આધારને નીરખવા ચાલીએ સ-
જનીજી.

ધોળ ૪૨

શ્રી ગોકુળ સાસરીએ જીવું, મોહનવરતુ આંજી આવ્યું;
લખ્યું હરત તણું લાલું શ્રી ગોકુળ ૦ ૧ જીવુંછે લટકેનેમટકે
મોહનવર જોઈ જોઈ મન અટકે, પાથે નેપુરીઆ હમકે, શ્રી
ગોકુળ ૦ ૨ આજીશણ પહેર્યાં છે અંગે, સખી સહુ શોભેછે
સંગે; મોહ્યા માઠા મોહનવર રંગે, શ્રીગોકુળ ૦ ૩ વાલોજી
જીવેછે વાટો, સખી વેગે વેહેલાં ચાલો, નયણાં ભરી ભરી
પ્રીતમજી નીહાળો, શ્રીગોકુળ. ૪ સાસરી મુને વાલેરી લાગે,
ત્યાં મારી કામ વાસના લાગે, મોહનવર જોઈ જોઈ રઢ લા-
ગે શ્રી ગોકુળ ૦ ૫ સખી મારે આ અવસર રૂડો, અચળીત
સોહાગ્ય પેહેર્યો ચુડો; મારે શ્રી ગોકુળપતી વર રૂડો. શ્રી
ગોકુળ ૦ ૬ અદ્ભુત લેહેરનો રંગ ભારી, શ્રી જમુનાં જળ

(૫૪)

જારીછે જારી; મોહનપર વારંવાર વારી શ્રીગોકુળાંડ શ્રીવદલ
લ નામ સદા રટવુ, જાત સજાતીમાં રહેવું. ચરણે શ્રીજી
જાવરંધન નમવું શ્રી ગોકુળ સાસરીએ જાવું.

ધોળ ૪૩

શ્રી વલ્લભકુળને વારીરે, શ્રીનાથજી અલબેલા; શ્રીવિઠલ
નાથ વીહારીરે, શ્રીનાથજી ૧ રૂડા એમના શુતછે સાતરે,
શ્રીનાથજી કળીયુગમાં વેદ વિક્ષાતરે, શ્રીનાથજી શ્રીગીરધ
રજી ગુણવંતરે, શ્રીનાથજી શ્રી મથુરાનાથ નિધાનરે, શ્રીનાથ
જી ૩ શ્રી ગોવીંદજી રસ રૂપરે, શ્રીનાથજી શ્રી વીડલેશ ૫
રમઅનુપરે; શ્રીનાથજી ૪ શ્રી બાળકુરુનજી પ્રતીપાળરે, શ્રી
નાથજી શ્રી દ્વારોકાનાથ દયાળરે, શ્રીનાથજી ૫ શ્રી ગોકુળ
નાથની શોભા સારીરે, શ્રીનાથજી જોણે શેવ્યા ઘેર ઘેર ગી
રધારીરે, શ્રી નાથજી ૬ શ્રી રઘુપતી રૂડા જોધરે. શ્રીનાથજી.
શ્રી ગોકુળ ચંદ્રમા સોહીએરે શ્રી નાથજી ૭ શ્રી જદુપતી
માહારાજરે, શ્રીનાથજી શ્રી બાળકૃષ્ણ ગરીબ નીવાજરે,
શ્રીનાથજી ૮ ધનશામ પુણ કામરે, શ્રીનાથજી શ્રી મદનમો
હન સુખ ધામરે, શ્રીનાથજી ૯ મુખ મહીમા નવ કહેવાય
રે, શ્રી નાથજી નટવરજી નવનિધ્યરે, શ્રીનાથજી ૧૦ સઉ
શોભતા શણગારરે, શ્રીનાથજી પાય ઝાંઝરનો ઝમકારરે,
શ્રી નાથજી ૧૧ એ નીત્ય નીત્ય લીલા ન્યારીરે શ્રીનાથજી
રૂઘનાથદાસ બલીહારીરે શ્રીનાથજી અલબેલા ૧૨

ધોળ ૪૪

શ્રીજી મેરા એસા રશીયા, મુજ બોલાવે ધડી ધડી; મો

(૫૫)

૨ મુમ્મ પીતાંબર શોહીએ, બનશી બળવે વાહાલા ત્યાંહાં
ભરી શ્રીજીમેરાં ૧ સખ સખીયનમેં રાસ રચ્યાહું, દરશન
દેવે ધડી ધડી. શ્રીજીમેરાં ૨ દોડ દોડકું દરશન બાવે, જાપ
૮ વાગે તડાતડી શ્રીજીમેરાં ૩ ચાર ચોકકો મંદીર બનાયો.
આપ બીરાજે વાહાલા છપરતરી, શ્રીજીમેરા ૪ નંદાસ પ્ર
ભુકો છખી નીરખત, શ્રીજીકે ચરણમાં જાય પરી. શ્રીજી મેરા
એસા રશીયા મુજ બોલાવે ધડી ધડી. ૫

ધોળ ૪૫

પુરે જોયારે માહારા પ્રજના વાહાલા, પ્રજ મુંદરી સંગ
મોહયારે મારા પ્રજના વાહાલા. ૧ તમશું શો આશંગારે
મારાં તમારે બહુ પડંગારે મારાં જ્યાં જાઓ ત્યાં મુખી
આરે, મારાં વેદ પુરાણે લખીઆરે મારાં ૩ ઉતમ કુળઅ
ધીકારીરે, મારાં મુંદીરવર ગીરધારીરે મારાં ૪ પેહલે એમ
ક્યાં કીધુંરે મારાં ૬ શરદ નીશા અજવાળીરે મારાં ગોપી
રાશ રમાડારે મારાં ૭ હુશી ધશી લાજ છોડાવીરે મારાં
ગોકુળમાં અસવારીરે મારાં ૮ સ્યામજીની મુખકારીરે, મા
રાં માધવદાસ બલીહારીરે મારાં ૯ પુરે પ્રેમે જોયારે મા
રા પ્રજના વાહાલા.

ધોળ ૪૬

વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા, આજ મારે આનંદ અતી ધણો
પ્રગટયા શ્રી વીઠલનાથકે, વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા. ૧ માગસર
માસ સોહયામણા, નોમીનો દીનકે, વંદ્રા. ૨ કસ્તુરપદ્મ વાડે
હદે હવા, ગોકુળમાંરે રતન વંદ્રા. ૩ જીવતીનાં જીવ રાજે

મળ્યાં, સજીયા નવસત સજીગાર કે વંદા. ૪ પેહરણ નવર
ગી ચુંદડી, ચાલે ગજ ગતી ચાલ કે વંદા. ૫ કનક થાગ ક
ર ગ્રહી, માંહે મુક્તાકૃષ્ણ સાર કે વંદા ૬ ગાતાં મંગળ ઘોળ
સોઢાંમણાં, આટ્યાં શ્રી અંકાજીને દ્વાર કે. વંદા. ૭ શ્રીવીઠ
લવર મોતીએ વધાવીઆ, આનંદ અંગ ન માય કે વંદા. ૮
તીલક કરે ન વધાવે પ્રેમશું, ગાયત્રી ગોકુળપતીનું ગીત. કે.
વંદા. ૯ શ્રી જસોદાજીના જીવણ લાડીલા, શ્રી અંકાજીના
કુંવર કોઠામણા; જીવતિના જીવણ પ્રાણ. વંદા ૧૦ જસોદા
જીનો જીવન કાહ્લનકે, રંબી લોભી ન લેનવા નકે. વંદા. ૧૧
ઝળકે બેઝી કાનમાં રવિ શશી કોટી સમાન, વંદા. ૧૨ શી
રખર પુલની પાઘકે, પુલ્યો નવરંગી બાગ કે રતીપતી મા
હા અનુરાગ કે. વંદા. ૧૩ તોરણ બાંધ્યાંરે બારણે, તોડે ૨
ઉકે મોરકે; બોલે હરધર વીરરે વંદા. ૧૪ પ્રાત સમેરે માંહે
ધુમતા ધુમે ધમકે છે પ્રાંત, કંકણ ખળકેછે હાથ કે, વાજી
ત્ર વાગે બહુ ભાતકે. વંદા. ૧૫ જીગ જીગ જીવો મારો
વાલમો બંલીહારી માધવદાસ કે, વંદાવનનારે ચંદ્રમા ૧૬

ધોળ ૪૭

શ્રી વલ્લભ સુતને નીરખ્યારે મારા શ્રીજીના વાહાલા;
કુંદર જોવા શરખારે મારા શ્રીજીના વાલા. વેદ પુરાણે લખી
આરે. મારાં જ્યાં જાએ ત્યાં સુખીઆરે, મારાં ૨ જીમ
નાંજીનો તોરરે, મારાં વસ્ત્ર હરયાં હજધર વીરરે. મારાં ૩
શ્રીવંદરાવનની વાટેરે, મારા. મહી લુટ્યાં શા માટેરે મારા.
૪ સોળ સહસ્ર ઘેર નારીરે, મારાં તોએ કહેતયા શ્રમઆ

(૫૭)

ચ.રીરે મારાં ૫ શ્રી ગોવરધન ગીરધારીરે, મારાં આધર
ઠાસ બસીહારીરે. મારા પ્રજના વાહાલા. ૬

ધોળ ૪૮

શ્રી ઠકરાણી ઘાટ સોહામણારે છોકરે લેકેછે દારરે;
મારૂં ગોકુલ રણીયામણું. ૧ શ્રી વલભ વંશ બીરાજતારે
શ્રી વીઠલનાથજીનો સાથરે. મારૂં ૨ ગુણનીધી થીગોપીનાથ
જીનારે હુળવરનો અવતારરે. મારૂં ૩ ગુણનીધિ વિઠલનાથ
જીરે, શ્રી કૃષ્ણ તણા અવતારરે. મારૂં ૪ શ્રી રૂક્ષમાણી વહુ
ના કંથરે, શ્રી પદમાવતી વહુના કંથરે, મારૂં ૫ ગુણવંતા
શ્રી ગીરધર લાલજીરે. શ્રી ભામનીજી વહુના કંથરે. મારૂં
૬ ગુણવંતા શ્રી ગોવિંદરાયજીરે, શ્રી રાણીજી વહુના કંથરે.
મારૂં ૭ ગુણવંતા શ્રી બાલકૃષ્ણજીરે, શ્રી કમલાવતી વહુજી
ના કંથરે, મારૂં ૮ ગુણવંતા શ્રી ગોકુલ નાથજીરે, શ્રી
પારવતી વહુજીના કંથરે. મારૂં ૯ અજીતને જીતી વળ્યારે,
રાખ્યો માળાનો ધરમરે. મારૂં ૧૦ ગુણવંતા શ્રી રંધુ નાથ
જીરે, શ્રી જનકીજી વહુના કંથરે, મારૂં ૧૧ ગુણવંતા શ્રી
જહુનાથજીરે, શ્રી માહારાણી વહુના કંથરે. મારૂં ૧૨ ગુણ
વંતા શ્રી ધનસ્યામજીરે, શ્રી કૃષ્ણાવતી વહુજીના કંથરે. મા
રૂં ૧૩ લક્ષ્મી રાત સભા બેઠીરે અંગજનો અનુદારરે.
મારૂં ૧૪ શ્રી નવતિત પ્રિયાજીને રીઝવારે, શેવા વિવિધ પ્ર
કારરે. મારૂં ૧૫ સોહ્યા યમુના કમળાદેવકીરે, જેને સાત
બંધુ સોહાગરે- મારૂં ૧૬ શ્રી ગોકુલથી શ્રીજી પધારિયારે
અઢવો શ્રી ગોવરધન ટેકરે. મારૂં ૧૭ સાઠમાં શ્રીજી પધા

રિઆરે, આપે શ્રી ગોવર્ધન નાથરે. મા૩૦ ૧૮ શ્રીજીની શે
વામાં સોંપીઆરે, સાત કુંવરની જોડરે. માહા૩૦ ૧૯ લો
ગ ધરાવે શ્રીજીને લાવતારે. શ્રી જીમનાં જલ ઝારી હાથરે
મા૩૦ ૨૦ આચમન કરાવી બીડાં ધિરયાંરે, આરતી ઉતારે
વરજનાથરે. મા૩૦ ૨૧ દરપણ ધરે વ્રજ મોદશુરે, માળા
પહેરાવે હાથરે. મા૩૦ ૨૨ બનશીમટના ચોકમાંરે. મારે વા
લે કર્યો વેણુનાદરે. મા૩૦ ૨૩ રમવું રાધાજીના રાશમાંરે
તોળી ગોવર્ધન હાથરે મા૩૦ ૨૪ કરજોડીને ઠડું વીનતીરે.
નમી નમી દંડવત થાયરે. મા૩૦ ૨૫ માધવદાસની વિનતી
રે, આપો શ્રી ગોકુળ વાસરે. મા૩ શ્રી ગોકુળ ગામ ર-
ળિયામણુરે. ૨૬

ધોળ ૪૯.

ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, વાલો વસે વરજના ધણીરે;
ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, દવારકાં નાથજીની શોભા ધણીરે, ૧
ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, પુરસોતમ સેવા કરેરે; ધન્ય કાંકરો
લી ગામરે, રળીઆમણા રાયસાગરે. ૨ ધન્ય કાંકરોલી
ગામરે, દુનીયા દરશન જાય છેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે,
માનુની મગજ ગાય છેરે, ઉધન કાંકરોલી ગામરે, આ
નંદ આછવ થાયછેરે, ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, જે જીવ શર
ણુ જાય છેરે. ૪ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, તેહનું જીવતર સ
પ્રજ થાય છે રે, ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, માધવદાસ ગુણ ગા
ય છેરે. ૫ ધન્ય શ્રી કાંકરોલી ગામરે, વાલો વસે વરજ
નો ધણીરે. ૬

ધોળ ૫૦

ઝો વાહાલાળ ઉભલા રહોને રંગ રશીયાળ, મુજને
 મળવાનું કહેને રંગ રશીયાળ; વાહાલાળ મારા વશ
 કરીનેરે મુકો, ચતુર થઈશું ચુકારે રંગ રશીયાળ. ૧ વાહા-
 લાળ મારા કામણીયાં મુને કીધાં, મારાં ચિત ચોરી લીધાં-
 રે; રંગરશીયાળ. ૨ વાહાલાળ મારા અમે અખળા માણસ
 તે શું કરીએ, સાસરીઆથી ડરીએરે; રંગ રશીયાળ. ૩
 વાહાલાળ મારા ગમતી જીમનાળને ધાટેરે, ગીરધારી મળી
 વા વાટેરે; રંગ રશીયાળ. ૪ વાહાલાળ મારા કાળ ન-
 જીવલ હુતી સાથે, બેઠાંના ભાર માથેરે; રંગ રશીયાળ. ૫
 વાહાલાળ મારા તે માટે નવરે બોલાયાં, તમ સામાં નવ
 જોવાયાંરે; રંગ રશીયાળ. ૬ વાહાલાળ મારા રશીયા તે
 સાડું, ના જાણ્યું દુઃખ માડુંરે; રંગ રશીયાળ. ૭ વાહા-
 લાળ મારા મુખ મરડીને રહ્યા છે, નિરદય શું થયા છેરે;
 રંગ રશીયાળ. ૮ વાહાલાળ મારા દરદ હુમાડું જો જા-
 જો; દયા મન આજોરે; રંગ રશીયાળ. ૯ વાહાલાળ મારા
 રાત દિવસને રહેણી, ના જાણું મરગા નેણીરે; રંગ રશીયા-
 ળ. ૧૦ વાહાલાળ મારા કોના આગળ વાત કહીએ,
 સઉકોનાં મેહુણાં સહીએરે; રંગ રશીયાળ. ૧૧ વાહાલા
 ળ માહારા સઉકો કાનુડાની કેહેછે, હવે તો દગો દેછેરે;
 રંગ રશીયાળ. ૧૨ વાહાલાળ મારા બીક ગાખું હવે કો
 ની, નથી વાત છેડતીરે; રંગ રશીયાળ. ૧૩ વાહાલાળ
 મારા વચન આપુ તે દયો કરમાં, ચાલો તો રાખું ધરમાં-

રે; રંગ રશીયાળ. ૧૪ વાહાલાળ મારા ખાજાં જલેખીને
 લાડું, જમો તો થાય ડાહુરે; રંગ રશીયાળ. ૧૫ વાહાલા
 ળ મારા સામગ્રી સરસ ખનાવી, મુખ આગળ તો ધરાવીરે;
 રંગ રશીયાળ. ૧૬ વાહાલાળ માહારા જે જોઇએ તે કેહે-
 ને, મીઠા મેવા લેજો; રંગ રસીયાળ. ૧૭ વાહાલાળ મારા
 હરીદાસને હરી કહેજો, ઉત્તર હમને કેજો; રંગ રશીયાળ. ૧૮

ધોળ ૫૧

તમને મુખેલા છે પ્રાણુરે હો છખીલીળ, પ્યારીરે તું
 તો જોતી હું શરીરે સુકાયો, તુજ રૂપમાં લોભાયોરે હો
 ખોલીળ. ૧ પ્યારીરે મુજને તુજ વિના અન્ન ના લાવે,
 નિંદ્રા નય આવેરે હો છખીલીળ. ૨ પ્યારીરે તારે નિત્ય
 નોતાં દરશન દેવાં, ચિત્ત નોહોતાં હરી લેવાંરે; હો છખી-
 લીળ. ૩ પ્યારીરે હું તો અરજ કરું એવી, જ્યાંહાં ત્યાહાં
 તું જેવીરે; હો છખીલીળ. ૪ પ્યારીરે તારી સેરડીએ તુજ
 મારે આપું, સાથે કોનેન લાવુરે; હો છખીલીળ ૫ પ્યારીરે
 તું તો હરીદાસ હરીને કહેજે, ઉત્તર હમને કેજો; હો છ-
 ખીલીળ. ૬

ધોળ ૫૨

શ્રી દ્વારકાનાથજીને લાગુ પાય કે, મતી દેજો ભલીરે
 લોલ; શ્રી બાળકૃષ્ણજીનો જન્મ પવિત્ર તે ગાઇએ સહુ મ-
 જારે બોલ. ૧ સંવત સોલસેહેને ખરકે કુશન સહીરે લોલ
 ૨ રાણી રૂક્મણી માતન કુખે કે લાલજી પ્રગદીઆરે લોલ;
 શ્રી પાંડવનાથજી દેઠે દાનકે જાગ્યક સહુ હરખીઆરે બોલ. ૩

સાંભળી આનંદ નરને નાર કે, સહિ મળીયારે લોલ, કાંધે ૬
 ધોના સોકા ધરયા કે, સહિ મન ભાવીયારે લોલ, ૪ શ્રીવલ્લ
 ભ રાજકુમારને ઘેરકે, દધી કાદો મચ્યારે લોલ; શ્રીવીઠલનાથ
 જીને ત્યાંય કે, બધાઈને, રંમ રચ્યારે લોલ. ૫ એક એક ન
 રને એક એક નારકે, હાથ તાળી દીધેરે લોલ; નાચે ગાવે
 ઓછવ થાય કે; સહુ જે જે કહેરે લોલ, ૬ નાચે ઢાડી સુ
 ફળે સુખાન કે ઝાંઝ લેધ હાથમારે લોલ; વામે ઝાંઝ અદગ
 ઉમંગ કે, કવિતા કરી તાળમારે લોલ. ૭ ગાવે વૈશ્વવ જ
 ન નર નારકે, ઘોળ પ્રગટયા તણારે લોલ; લુટાવે શ્રી વલભ
 નંદ ઉદારકે, મીઠ્યાન મોદક ઘણારે લોલ; ૮ શ્રી ગીરધરજી
 પ્રદુલીત મનકે, ગાવિદ હરખીયારે લોલ; આવી દેવ બેશી
 વધમાન કે, કુશુભ બહુ વરખીયારે લોલ. ૯ આઠ્યાઠ જોશી
 સહુસ પ્રવીણ કે, લાલ પ્રગટયા મુણીરે લોલ, એમને ખટ
 પુત્ર કન્યા એકકે, એક કહે છે મુનીરે લોલ. ૧૦ આઠ્યાઠ ગ
 રગાદી મહા મુન્ય કે, ધુની કહે વેદનીરે લોલ; શ્રીગોસ્વામી
 કરી પરમ ઉદાર કે આપી વધામણારે લોલ. ૧૧ આવા
 ગોકુળની સહુ નાર કે, હુડે હુડ મળીરે લોલ; જોયા શ્રીમુખ
 સ્યામ સ્વરૂપ કે આશીશ દેસહુરે લોલ. ૧૨ ચીર્ણજીવો શ્રી
 વીઠલ રાજકુમારકે, ભક્ત શીર ગાળજોરે લોલ. પ્રભુજી શે
 વા કરજો નીત્ય ગોકુળમાંહી માહાલજોરે લોલ. ૧૪ અવીચ
 ણ ચપળતા રહેજો નીત્ય કે, ભક્ત હુલાવજોરે લોલ; હુંહું
 સરણુ શેવકનો દાસ કે, કપણ પાપી ઘણારે લોલ. ૧૪ રાખો
 અરજ કમળની પાસ કે બરદેષ તમ તણુરે લોલ; બલીહા

રી જાય માધવદાસ કે દોષ નીવારજોરે લોલ, ૧૫

ધોળ ૫૩

વર્ણવું શ્રીવંશવન સુખ ધામકે, શોભા ત્યાં ધણીરે લોલ
લ; જુમનાં નીર વહે ગંભીર કે, ગોવર્ધન ગીરીરે લોલ, ૧
બનશીખર સુંદર ધનધોર કે, નાજ કુંજ છબી રી કહુરે લો
લ; ફુલ્યાં ભાર અઢારે દરમકે નામ પણ શું કહુરે લોલ. ૨
ફુલ્યો અંખોને કચનારકે, કદમને કેતકીરે લોલ; ફુલી ગુલગા
દો ગુલબ.સકે. અંગેલી માલતીરે લોલ. ૩ ત્યાં ધનશામ અ
રાવે ઘેનકે, બળવે વાંસળીરે લોલ; સ્વર સુણી ગોકુળની પ્ર
જનારી, ચીતડેથી ચળીરે લોલ. ૪ કીધા અવળ સવળ સણ
ગારકે, સહુ દોળે મલીરે લોલ-ચાલી સહુ સખીઓ મળી
સાથ કે, મુખ્ય ભ્રગુભાન ટળીરે લોલ; ૫ આવી વંદરાવન
સુખ ધામકે, જ્યાં ઉભા હરીરે લોલ; કરીપર કર મુક્યો પ્રજ
નાથ કે, અધર મોરલી ધરીરે લોલ. ૬ એવી છબી જોઈ પ્ર
જનાથકે, ધણી થઈ આતુરીરે લોલ; કીધા હાવ ભાવ સન
માન, બધારી આતુરીરે લોલ. ૭ સુંદીર સ્યામ હરી કર ઝાલો
ગયા મળી કુંજમાંરે; મન્યો ત્યાં રાસ બીલાસ અનેક, રતી
સૂખ રંગમાંરે લોલ. હેવી લીલા અપરમપારકે, નહી ગાધ
શકુરે લોલ બદરી કહેશું ગાઉકે, મહા ગતી મંદહુરે લોલ. ૮
વરણવું શ્રી વદરાવન સુખ ધામકે, શોભા ત્યાં ધણીરે લોલ.

ધોળ ૫૪

કાંઠેલી ગામનારે વાશી, તેંહે તો વાહાલા મુજને ફી

ધી છે દાશી. ૧ પુર્વ જન્મનીરે પ્રીત્યે, તે રસ માણુ છું રંગ
રીત્યે. ૨ નિર્ભે થઇનેરે નાચું, જ્યારે શ્રી વ્રજભુખણને જા
ચું. ૩ એ વિના સર્વેરે કાચું, નિગમ કહુછે એ છે શાચું.
૪ દયા કરીછેરે દયાળે, કૃપા કરી પ્રભુ જીવ પર ભાળે. ૫
માહાસુખ પામ્યારે જોતાં, હવે માહાગં ભરકણ ભાગ્યાં
ગોથાં. ૬ તણ્યાતું ડોકાણુંરે એછે, દસ મનોર નીરખી કહું
છે ૭ કાંકરોક્તી ગામનારે વાશી.

ધોળ પથ

અમે આવ્યા તમારે આશરે અલખેલાજી, હવે શું ક-
રીએ જઈ સાસરે અલખેલાજી, ૧ ફેરા તણું ફળ એ મ-
ળ્યું અલખેલાજી, મન ગમતું મુજને મળ્યું અલખેલાજી.
૨ હીરલો લાગ્યો હ.થમાં અલખેલાજી, તમે શોભો સઘઈ
૨ સાથમાં અલખેલાજી. ૩ તમારું શામળુ અંગ અડશો-
માં અલખેલાજી, ગુણવંતીને લાંછન લગાડો માં અલખેલાજી.
૪ જો જાણુસે માહારી માવડી અલખેલાજી, કોની સાથે
પ્રિત્ય છે એવડો અલખેલાજી ૫ અમે કાજળ આંખમાં
આંજશું અલખેલાજી, તમે નેણાંતી ચોટ નાંખો માં અલ-
ખેલાજી. ૬ હું તો દાણુ નહીં આપું દાકડો અલખેલાજી,
અમે જવાળ આપીશું રોકડો અલખેલાજી. ૭ હું બીવરા
બી બીહીતી નથી અલખેલાજી, હું આશીયાળો કોઈતી ન-
થી અલખેલાજી. ૮ હું આશીયાળી પ્રભુ તમ તણીં અલ-
ખેલાજી, શ્રી વલ્લભના સ્વામી તમે છા ધણી અલખેલાજી.
૯ અમે આવ્યા તમારે આસરે અલખેલાજી.

ધોળ ૫૬

વનમાં વાગેરે વાંસળી, માહારે મંદીરીએ સંભળાય;
વનમાં ૧ મોહ સઉ પાંખોરે શોહાગણી, જવડા આકુળ વ્યાકુ
ળ થાય વનમાં ૨ વેગે ચાલીરે વીનતા, મેહુતો ઘરમાં નવ
રહેવાય. વનમાં ૩ દેહની દશારે વિસરી, અંગે આહુશણ
બદલાય. વનમાં ૪ ભોવન બેવનથીરે ભામની, ચાલી કામ
કરી ઘર તાજ. વનમાં ૫ સાસર મહીયરે મેહુલીયું, લોપી
લોકડીયાની લાજ. વનમાં ૬ વન સહુ આવીરે ગાપીયો,
નર્ણુ નિરખ્યા સ્યામ શરીર વનમાં. ૭ રૂગનાથ હરખારે હઠ
એ, ઘણી શુદીર જીમનાં કેરી તીર. વનમાં વાગેરે વાંસળી,
આહારે મંદીરીએ સાંભળાય. ૮.

ધોળ ૫૭

વાંકે ખખોડે શ્રીનાથજીને, શુંદર સ્યામ સ્વરૂપ; શ્રીવ
લભ શુભ શેવા કરે, એ શ્રી ગોકુલના ભુપ. પાંચ બાંધે
પાહાલો જરકશી, ને શુંદર વાઘા સાર; પરકા તેછે પચારંગના
જાળ્યા તે શોળસજ્જાર. કેસરી તીલક સોહામણાં, નાશી-
કા વિસવાધાર; ચીયુકની અતી કાંત છે, કંઠે મોતીના હાર
ઉ હુબ્બચીએ. હીરલો ઝગમગે, એહના તેજ તણા નહી પા
ર; અધર ખીંચ એ રશીક છે, ઝળકે તે જોત પ્રકાર. ૪ બાહે
બાબુમંધ બેરખા; હરીના ખીટળીઆળા કેશ; નિરખા ને
વળી નિરખશું, એનો પાર ન પામે શેષ. ૫ ડાબી બાબુએ
મીરીવર ધર્યો, જમણે કટી મધ્ય ભાગ; કપા કરો શી ના
થેલ, માહારા હુમડા દાઢા થાય. ૬ પાંચે ધુધરી રણઝણે,

મોજલીએ મોતીની હારય, કૃપા કરો શ્રી નાથજી, બલીહારી
રી માધવદાસ ૭ માધવદાસ કહે હરી, માહારૂં માગ્યું આ
પો માહારાજ; વળી વળી કરૂં વિનતી, મુનેદેજો વરજમાં
વાસ. ૮ વાંકે અંબોડે શ્રી નાથજી; સુંદર સ્યામ સ્વરૂપ.

ધોળખટ

હું બલીહારી તૈલંગકુલ દિપક, શ્રી લક્ષ્મણ તાતનેરે
લોલ; જે કુળ પ્રગટયા શ્રી વલ્લભ દેવ. જગત હિત કારણેરે
લોલ. ૧ માથો માસ કૃત્ત એકાદશી, ભર વૈશાકનીરે લોલ
પ્રગટ ધર્યું અર્પિ મધ્ય કે, અર્પિ રૂપ સહીરે લોલ. ૨ સંવ
ત પંદરશે પાંત્રીશ કે, વાર સ્વી ખરોરે લોલ, સરવે સરીયાં
શેવકનાં દાજઠે વરજજન આવી મળ્યારે લોલ, જીવને આ
ખ્યાં દાન અનેક કે, વાર નવ લાગીરે લોલ. ૩ પુસ્તી મારગ
આઘ્યા મરજદ કે. મર્યાદા ધણી ક્ષણરે લોલ. ૪ જગતને
દ્રઢ કરવાને કાજ કે, શ્રીજી આવી મળ્યારે લોલ. વાક્ય કહ્યું
શ્રી કસ્તુર પ્રત્યે કે, બેઉ એકાંતે મળ્યારે લોલ; ૫ જીવ હે
તે રાખ્યો નિરધાર કે, લઈ ચરણે ધરોરે લોલ; લાવી સો
પ હમારા ચરણ કે, દ્રઢ રાખશું રે લોલ, ૬ હેવા વચન મુ
જાને હરીયા કે, જીવને દયા કરીરે લોલ; નિશ્ચે વચન કહ્યા
પ્રમાણ કે, લણવાર ફરી ફરીરે લોલ, ૭ પછી વીચાર્યું દીન
દયાળ કે, ત્યાંહાં હરશાંની સહીરે લોલ; પુછવા લાગ્યા દીન
દયાળ કે. કહો કહ્યું કાંહાં મુણીરે લોલ. ૮ ત્યારે શિષ્ય ન-
માવ્યું નાથકે, હું સમજ્યો નહીરે લોલ, કૃપાનાથે કૃપા કરી
કહ્યું કે, સાંભળા દ્રઢ કરીરે લોલ, ભકત જન ઉપર દયા ધ

ભેરી કે, હરશાનીએ લહયુરે લોલ, લક્ષ્મીને આપ્યાં દાન અ
નેક કે, મન આનંદ ધણેરે લોલ. ૧૦ વાહાલે ઝોધારયા જી
વ અનેક કે; જીવ વિસ્તારે લોલ; પ્રથમ હરી હજીવર પ્રગ
ટ્યા કે, રચના શી કહીએરે લોલ, ૧૧ આપા વાદ રાજ્યો
ભાર કે, પ્રભુ સમરથ સહીરે; ત્યાંહાંથી આગળ આલ્યો
વિસ્તાર કે, રાત મધ્યે રત્નમણીરે લોલ. ૧૨ પ્રજનો જીવ
જી એ વિશ્રામ કે, શ્રીગોકુળનાથ ધણીરે લોલ; જેણે જીત્યા
ખળ પાખંડ કે, શાહા જહાંગીર સહીરે લોલ. ૧૩ આપી
ગજ મુકતાની માળ કે, પ્રભુ રાખે નહીરે લોલ; લેખને શોં
ખી શ્રી જીમનાં મધ્ય કે, જીમનાંએ હાથે કહીરે લોલ. ૧૪
ત્યારે કહી જહાંગીરને વાત કે, શાહા માની સહીરે લોલ
માળા દેખે હમારી નાથ કે. બદલ ફરી કરેરે લોલ. ૧૫
શાહને લેઈ બેઠા પ્રભુ નાવકે, ૩૫ જીમનાંએ ધરયુરે લોલ;
માળા આપી તતક્ષણ હાથ કે. શાહ રીજ્યો ધણુરે લોલ.
૧૬ એ સુખ નીચળી શ્રી વલભદાસ કે, મન આનંદ ધણેરે
લોલ. હું બસીહારી તૈલંગ કુળ દીપક કે, શ્રી લક્ષમણ તા
તનેરે લોલ.

ધોળ પદ

હું બસીહારી તૈલંગકુળ દીપક કે, શ્રીલક્ષમણ તાતનેરે
લોલ; એ કુળ પ્રગટ્યા શ્રીવલભનાથ કે, જગતહિત કારણેરે
લોલ. ૧ એમના બેઉ શુત પર્મ કંપાળકે, ચતુર શીરોમણી
રે લોલ; શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વિઠલનાથકે, હમશીર એ ધણીરે
લોલ. ૨ તેથી વિઠલનાથ ને સાતકે કુંવર પ્રગટ્યા સહીરે લોલ;

જાડીએ પેતે સાત સ્વરૂપ કે, ધરોને પ્રગટયા મહીરે લોલ ૩
 શ્રી ગીરધારીજી પરમ શુશીળ કે, શુભટ અતી શોભતારે લોલ
 શ્રી ગોપીંદરાય તણે મુખચંદ્ર કે, ભક્ત જન લોલતારે લોલ.
 ૪ શ્રી બળકૃષ્ણજીનાં અતીશયનોલ કે, ચર્ણ ચિત લાવીએ
 રે લોલ. શ્રી ગોકુળનાથજીના ચર્ણની કેણુકે જગતમાં કાહા
 વીએરે લોલ. ૫ અનુર શીગમણ શ્રી રઘુનાથકે કે, હેતનાગુણ
 ગામઝેરે લોલ; શ્રી જટુપતી નાથના ચર્ણ સરોજ કે, તેણે દુ
 લીલ ધારીએરે લોલ. ૬ સામર્થ્ય વેદ તણે નારીં વર્ણવ કે,
 ગુણ ધનસ્યામનારે લોલ; રાણે ચર્ણ કમળની ડાંચકે, એછે
 કામનારે લોલ, ૭ સાત સ્વરૂપ તણે નિજવશકે, જગતમાં
 ખીરાજળેરે લોલ, સકળ સ્વરૂપના ચર્ણની રણ કે અમ શીર
 ગાજળેરે લોલ ૮ એ શ્રી વલભના નિજવશકે, જગતહિત
 કારણે લોલ, શ્રી વજ્રભુષણ જોઈ મુખચંદ્ર કે જય વારણેરે
 લોલ, ૯ હુ બલીહારી તૈલંગકુંઠદીપક.

ધોળ ૬૦

શ્રી વલભ શુત વાહાલા લાગો, કે તેથી ભય સઘળો
 ભાગો; શુકીત કીજે શું જાગો, શ્રી વલભ. ૧ પ્રગટયા શ્રી
 પુરસોત્તમ પેતે, દિજ શુંદીરવર મનશુંતે; દેવી પ્રગટ થયા
 જોતે, શ્રી વલભ. ૨ સાત કુંવર કહીએ તેવા, સ્વરૂપની
 સોંપી છે શેવા; જીવને દાન ઘણા દેવા. શ્રી વલ્લભ ૩
 શેવક જન પુષ્ટીમાં પાળ્યા, અજગા અથડાતા ટાળ્યા; સમ
 પુર્ણ મુખ વાટે વાળ્યા. શ્રી વલભ ૪ ચોરાશી ચર્ણ કીધા,
 અષ્ટ સ્થાપી આઘા લીધા; ભગવંદ રસ ભાવે કીધા. શ્રી

વલ્લભ ૫ જેજીન હરીચર્ણે રેહેશે, નિરમળ શુભનાથ ના
હાશે, અખંડ પ્રજવાણી થાશે. શ્રી વલ્લભ ૬ શેવક જન
હરીના દાસ કહાએ, ધ્યાન સદા એમનું ધરીએ; આપણુ
શ્રી ગોપીનાથજીને ગમીએ, શ્રી વલ્લભ-સુત વાહાલા લાગો.

ધોળ ૬૧

આનંદ સાગર ઉલટો સખી આજ મહારૂ મન મોહયુરે
અંગે અંગે કુદયાં અતિ ધણાં. સખી કહયાં તે કેને નવ
જાયરે. ટેક. ભલે પ્રગટયારે શ્રીગોકુળનાથ; શ્રીવિઠલનાથ ૬
ઉ હેલી હરીને વધામણાં. ૧ બાવનાચંદન બહુ વળી વ
ચે ચોક નવડી જાતરે; પાછળ ફરતાં કુલડાં વચે વેલડીની
જાતરે; સિંહાસનરે શિહાસનરે; મેહેલો ઢંગકતા હાથ. લટ
કતા હાથ; દઉંહેલી હરીને વધામણાં, ૨ બહુ મુલાં રત્ન હી
રે જડયાં, માતીડે પુરી થાળરે, કુમકુમભર્યારે કચોલડાં,
મહા પુરુષ કેરા માળરે, શોવાશણરે શોવાશણરે, ગાય મં
ગળ ચાર, ગાંધ રસાળ, દઉં હેલી હરીને વધામણાં. ૩ આજ
વ ઉપન્યો પૂઆત ધણો, સખી આણીએ નવરંગરે; વાજાંત્ર
વાગે અવનવાં, સખી ઢિલ ભેર અદંગરે. આજ મન ઉપ
ન્યોરે; મન ઉપન્યોરે સખી અતિ આનંદ, દઉં હેલી હરીને
વધામણાં, ૪ પ્રિતે પ્રજુજી નિરખ્યા, શ્રીગોકુળપતિ મહારા
જરે; હરીદાસ કહે મારા મન તણા, પાત્યા મનોરથ આજ
રે, હવે સરીયારે હવે સરીયારે શેવકનાં કાજ વધસ્જવના
કાજ. દઉં હેલી હરીને વધામણાં. ૫ આજુંદ સાગર ઉઠ્યો
સખી આજ મહારૂ મન મોહયુરે.

(૬૯)

ધોળ ૬૨

શ્રીગોકુળ ગામને ગાંદરે સાહેલીરે, આશા ઝાકમ જોળ
 મોસાઈજી ગોકુળમાં પધારીઆ, સાહેલીરે. ૧ મંડપ છાંયો
 મોગરે સાહેલીરે, તોરણના છે માર, ગોસાઈ૦ ૨ ચોકે ! ચિ
 લામણ અતિ ધણાં સાહેલીરે, ઘેરઘેર કદળીના સ્થાલ. ગો૦
 ૩ ઘેર ઘેર મંદિર ઉધડ્યાં સા૦ ઘેર ઘેર ઓછવ થાય. ગો
 સાઈ૦ ૪ રંગીલો ગઢી રળીઆમણી સાહેલીરે, ભક્તની લી
 ૬ અપાર ગો૦ ૫ ગુજરાતી આવે મલપતા સાહેલીરે, વધ
 શાન્વ સોરઠ દેશ, ગો૦ ૬ માધવદાસના સ્વામી મળ્યા સા
 હેલીરે, સરીઆં સેવકનાં કાજ. ગોસાઈજી ગોકુળમાં પધા
 રીયા સાહેલીરે,

ધોળ ૬૩

મુરજ ઉગી ઉદય થયો, સરવે સંસારીને મોહ રહ્યો લા
 લા લહેરી તું રંગીલો. ૧ માંને કુંડળ મકરાં મોતી, હુંતો
 શ્રી દવારકાંનાથજીનાં મુખ જોતી. લાલા૦ ૨ શેરીવાસી ફુલ
 ડાં વેર, આવતાં જાતાં હું તમને ઘેર, લાલા૦ ૩ મહારે ઘે
 ૨ આવજો દહાડી દહાડી, મારે ઘેર ફુલ ચંપાની છે વાડી.
 લાલા૦ ૪ મારે ઘેર આવોને અટકે મટકે, લવીંગ સોપારી
 બાંધુ દોપટકે, લાલા૦ ૫ મારે ઘેર આવો હરી રમઝમતા,
 તમે મારી સાસુ નણંદને બહુ ગમતા. લાલા૦ ૬ ઓરા આ
 વો ચોટી ઓળું, પલંગે પોહોડો તો પ્રજુજને વા દોળું.
 લાલા૦ ૭ મહારે ઘેર આવો હરી મશે, કુધ સાકરીઆ
 પાઉ રમે રમે. લાલા૦ ૮ લાડકડા આવો તો રમાડ,

ઘરમાં પધારે તો જમાડું લાલા હ મેંતો તમ સાથે પ્રીતી
 બાંધો, છોડવી ન છુટે હીરની ગાંઠી. લાલા ૧૦ દાસ વલ
 ભ કહે ચરણે લાગે, તેથી મહારા જન્મ જન્મના ભય ભા
 જો. લાલા લહેરી તું રંગીસો. ૬

ધોળ ૩૪

મોહન મલપતા ઘેર આવોરે, માહારે ઘેર પુરુષોત્તમ
 પધારયારે; મેંતો લેધને મોતીડે વધાવ્યારે. ૧ વાહાલે મા
 હારે કરુણાની દ્રષ્ટીએ જોયું, બાધ માહારે એ વર શા
 મન મોહુંરે ૨ પડ્યું માહારે નંદના કુંવર સાથે પાતુંરે,
 હવે હુંતો કયમ કરો રાખીશ છાતુંરે. ૩ દુરીજનને કેહેલું
 હોય તે કેહેજોરે, વાહાલા માહારા રૂઢીયા કમળ વચ્ચે રે-
 હેજોરે. ૪ ધન્ય ધન્ય ગોકુળની ગીરધાનરે, વાહાલાને જો-
 વા મળી છે નર નારેરે. ૫ હારે હું તો વદીલ કુળની
 દાશીરે, હારે વાહાલા કૃપા કરો પ્રજ વાશીરે. ૬ વાહાલે
 માહારે પ્રજમાં આપ્યો વાસરે, હારે બલીહારો તે માધવ-
 દાસરે. મોહન મલપતા ઘેર આવોરે. ૭

ધોળ ૩૫

ગંગા બેરીએ ઝવડો માંડીઓ, પીરધારીના લખ્યારે
 પ્રમાણ; વારી જાઉ શ્રી નાથજી. ૧ બાદશાહે તે પ્રમાણે
 મોકલ્યો, છોડો છોડો શ્રી ગોકુળ ગામ; વારી જાઉં ૨ છો-
 ડો છોડો શ્રી મંદીર માળીઆં, છોડો છોડો ને બરશાના ગા
 મ. વારી જાઉં ૩ પ્રજ વાશીએ મનમાં વિચારીઆં,
 એમના સામા બાંધોને હુથીયાર. વારી જાઉં ૪ શ્રી નાથ-

જીએ આગનાએ નવ કરી, નોએ નોએ એ દેવતાનો ધમ્મ;
 વારી જાઉં ૫ ત્યાં થકી શ્રી નાથજી પધારીયા, આવી
 પધારયા દશ વીશ કોશ; વારી જાઉં ૬ નવ ખંડ તે પૃ
 થ્વી આપણી, ચોદશા એખાજનાં રાજ્ય; વારી જાઉં ૭
 વાહાલે તળાવે તંબુ તાણીયા, ચાપારણ વિશે ગાઉં ચાર;
 વારી જાઉં ૮ ત્યાં થકી શ્રી નાથજી પધારીયા, મધ્ય રાતે
 મેવાડ દેશ; વારી જાઉં ૯ રાજા પ્રજાને હુઠરે વધામણી.
 આપણા શ્રી નાથજી પધારયા નજક. વારી જાઉં ૧૦ રાજા
 પ્રજાએ મનમાં વિચારીઆં, આપણ શી શી કરીશું ભેટ;
 વારી જાઉં ૧૧ એમને સોએ ઘોડા ને બસેં હાથીઆ, એ
 મના રથને સંખતણું નહીં પાર; વારી જાઉં ૧૨ વાહા
 લે કુંગર કેરી મંદિર કરયા, પધાર્યા શ્રી ગોવરધનનાથ;
 વારી જાઉં ૧૩ એમની ઉચી મેડી ને મંદિર માળીઆં,
 નીપના નીપના પગથીયાં ચોક. વારી જાઉં ૧૪ નીપના
 નીપના તે ચારડા ને ચારડી, નીપની નીપની રસોઢ્યાના
 ઠામ. વારી જાઉં ૧૫ કમળ ચોકમાં જુલે ધંમર હાથીયા,
 એમને ટાલડે ટાલડે છે મોર. વારી જાઉં ૧૬ એમ મંચરે
 તે ગોવરધન ભર્યા, બન્યો સજળ તે માહારાણીજનાં નીર.
 વારી જાઉં ૧૭ જળનો તે ગોવીંદકુંડ ભર્યો, તેમાં મ-
 ધુરાં ભર્યાં ભરપુર. વારી જાઉં ૧૮ એક વડલો તે બં
 સીબટ ભર્યો, કાંકરોલી તે બંસીબટના ચોક. વારી જાઉં
 ૧૯ ત્યાં તે સાકર કેરા કરા પડયા, ત્યાં તે દુધડે વરસ્યા
 છે મેહ. વારી જાઉં ૨૦ ગંગાખાઢએ તે વિનતી એમ ક-

રી, મુને આપજો વરજમાં વાસ. વારી જાઉં શ્રી નાથજી, ગ
મા બેઠીએ ઝઘડા માંડીઓ.

ધોળ ૬૬

હરખેશ્રી વલ્લભ નંદને ગાવુંજી, શ્રી વિઠ્ઠલનાથને વાર
જી જાઉંજી ૧ જેના તેના મન તણે મહીમાયજી, સકળ અ
મંગલ અળગાં થાયજી. ૨ જેણે તે પુષ્ટીનું કીધું છે દાનજી
દાળયું દાળયું જીવ તણું અજ્ઞાનજી. ૩ કીધો કીધો માહા
મોટો ઉપકારજી. ઇશ્વરી તે જીવનો કીધો વીસ્તારજી. ૪
મનડાની આશા પુરણ કીધીજી, શિક્ષા તે શેવા કરવાની ફી
ધીજી. ૫ મર્યો મર્યો અસુર તણે આવેશજી; કીધો કીધો
ભક્તી તણે ઉપદેશજી. ૬ જીવને અહમ સમ્બંધ કરવાજી,
જે થકી પુરૂષોત્તમ મન ભાવ્યાજી. ૭ વારંમવાર એને આ
શ્રય જીવ જાતાજી, રાખો રાખો અસમરપીત વરતુ ખાતાજી
૮ શ્રીમદ્ ભાગવદ્ રૂપ પ્રકાશજી, તેહ થકી તત્ત્વ વેદનુ ભા
શજી. ૯ બાંધી બાંધી ભક્ત સિંધુની સ્વેતજી, કીધું કીધું ૬
ઇશ્વરી જીવનું હેતજી. ૧૦ સપ્ત તે લાલ કેસ તાતજી, શ્રી એ
ખીનાથ તણે જે આતજી. ૧૧ શ્રી અંકાજીમા ગરભ તણે
એજ તનજી, પદ્માર્યા ભક્તોનું કરવા જતનજી. ૧૨ તેમની
ભક્તી તણે સીર સોહીએજી, નિરખતાં નિજ જનનાં મન
મોહીએજી. ૧૩ શ્રીમદ્ વિઠ્ઠલના જે દાસજી, તેમના તે પદ
રજની આશજી. ૧૪ વળી વળી એહજી વીનંતી કીજેજી, જ
જ શેવકને અભેપદ દીજેજી. ૧૫ તેડાવું સહીયર સાથજી, ના
ચુ ગાઉ તે તાળી પાકુ હાથજી. ૧૬ કોને કંહુ કંહુ તે વધ

કહેવાયછ, જમીપર જનરશીક બળી બયછ ૧૭ હરખે શ્રી
વલ્લભ નંદને ગાવુંછ.

ધોળ ૬૭

સખી આજનો લાહુવો લીજ્યે, કાલ કોણે દીઠી છે
ટેક. ફુલનો ગાદીને ફુલના તકીયા, ફુલનાં બીજાનાં બિજા-
વોએ, કાલ કોણે દીઠીછે ૧ સોનાના સોગટાંને રેશમી ચા-
પાટ, હીરલાના પાસા ઢળાવીએરે, કાલ કોણે દીઠીછે ૨
શોનાનું પારજું રેશમની ઢારી, હરખે શ્રી નાથજી જુલાવીએ
રે. કાલ કોણે દીઠી છે ૩ વાણીના મેહુલા ને આનંદની
હૃલિ, સુખને સરવડે લીજ્યેએરે, કાલ કોણે દીઠીછે. ૪ વલ્લ
ભના સ્વામી પ્રભુ રસીક, શીરોમણી, વળી વળી મુખમાં
નિહાળીએરે, કાલ કોણે દીઠી છે. ૫ સખો આજનો લહા
વો લીજ્યેએરે, કાલ કોણે દીઠીછે.

ધોળ ૬૮

આજ આનંદ નંદજીને દવારે, વરજમાં થઇ છે લીલા
લેરે, ૧ ગોપી અતીરે ઉલટ ભરી આવેરે; થાળ માતીને
ભરી લાવેરે. ૨ વાલાને વિવેકે વધાવેરે, વાહાલા ત્રિભુવન
નાથ કહેવાયરે. ૩ વાહાલો હસ્તના ધાવણ ધાવેરે, વાલો
ગોપીઓને લાડ ભડાવેરે ૪ એવાં હેત ગોપીપર કીધારે; ૬
શ્રી માંખણ ચોરીને પીધારે, ૫ વાહાલા મથુરામાં શું મીઠું
રે એવું કુમળમાં શું દીધુંરે. ૬ વાલો કુમળની સંમે મો
હયારે, વાહાલો ગોપીઓની સાથે સોહયારે. ૭ ગોકુળ આ
વોને વરજના વાલારે, તમે નંદ જશોદાના ભાલારે. ૮ ગોકુળ

આવોને વરજના વાશીરે, તમે પ્રાણુ સોસ્થાછો માશીરે, ૬
ગોકુળ આવોને ગીરીવરધારીરે; તમરી વાટ જુએ વરજના
રીરે ૧૦ વાલા જુમનાજીને ધારે. તમે વસ્ત્ર હરયાં શામાટ
રે, ૧૧ વાલે ગીરી ગોવરધન ધારયોરે, એવો મદ ધંદનો ઉ
તારયોરે, ૧૨ વાલા વંદાવનની વાટરે, તમે મહી હુટ્યા શા
માટરે, ૧૩ વાહાલા જુમનાજીને તીરરે વાલે; મોરલી વગાડી
ધરી ધીરરે. ધન્ય ધન્ય જુમનાજી આરેરે, મારો સફળ કર્યો
જનમારોરે ૧૫ વંદાવન રમીઓ રાસરે, પુરી સરવ ગોપી
ની આશરે. ૧૬ બલોહારી જય માધવદાસરે, માગે ચરણ
કમળનાં આશરે. ૧૭ આજ આનંદ નંદજીને દ્વારે.

ધોળ ૬૯

ધન્ય ધન્ય શ્રીગોકુળ ગામ અતિ રળીઆમણું, કોઇએ
દીઠા શ્રી પુરપોતમ લાલ જુમનાંજીમાં ઝીલતાં; વાલો શરીરે
ઉરાડે નીર, ગોપીઓને મન ગમતાં, ૧ વાલો બોલે મધુરા
બોલ મુખમાંથી મોતીગરે, વાલો ચાલે ચમકતી ચાલ કંકુ
ના પગલાં પડે ૨ ધન્ય ધન્ય શ્રી મહારાણી માની કુખ, જેહ
ની કુખે રતન જડયા; હેવા નથી કોઇના સ્યામ સ્વરૂપ.
થોડે થોડે કનકે ઘડ્યાં. એમનાં મુખ પુનઃચદ્ર દેખી મા
રાં મનડાં હરયાં, એમનાં અણીયાળાં લોચન ગાલે રૂડાં ગ
ળીયાં પડ્યાં, ૪ વાલે છુટા મેલ્યા કેશ, કેસરી તિલક બન્યા
વાલે મોતી કેશ શણગાર; પોતાને અંગે ધર્યા, ૫ મારે ૨
હેવું શ્રીગોકુળગામ; સાસરીયું ખોટું; બેની શું કરીએ સં
સાર; એ મહેણું ગોહોટું. ૬ બલોહારી જય માધવદાસ

(૭૫)

શ્રીવીરલવરને, રાખજો ચરણકમળની પાસ, દયા કરી નીજ
જનને, ધન્ય ધન્ય શ્રીગોકુળગામ અતિ રળીઆમણું.

ધોળ ૭૦

હાંરે વાહાલો એહી હમારે શ્રીનાથજી, હાંરે લવ તાર
જુહાર. એહી હમારે શ્રીનાથજી, જોગ જપવરતકો કરેજી. હા
રે તપ તીર્થ અવાર, એહી અમારે શ્રીનાથજી. ૨ સોસસળ
ગયા બે ગયાજી, હાંરેમન માને મોરાર, એહી હમારે શ્રીના
થજી ૩ એહી અક્ષર સુરદાસ કહે, હાંરે લવ શરણુ સાર,
એહી હમારે શ્રીનાથજી, ૪

ધોળ ૭૧

કાંકરોલી રાજશાગર તીરકે, વસે હમારો વાલમોરે લો
લ. દરશન દેછે દીન, દયાળકે; શ્રી દવારકાંનાથજીરે લોલ. ૨
સાથે પ્રજવાશીની લીડ કે, મંદીર સોદ્યામણારે લોલ. ૩
શેવા કરે શ્રીગોકુળનાથ કે સંસારને તારવાર લોલ. ૪ પા
લો મારો પ્રતીસવારે નાયકે. પ્રભુની કરે આરતીરે લોલ ૫
ઓઠે દરશન દેછે નાથકે શેવકને કારણેરે લોલ. ૬ સનમુખ
રહેછે શ્રીગોકુળનાથ કે શ્રી દવારકાંધિશનેરે લોલ. ૭ ઝળ
હળ તેજ તણો અંબારકે, જોતાં સુખ પામીએરે લોલ. ૮
ખહુ સંપ તણી અતી પ્રીતકે, સારસ થાકીએરે, લોલ ૯
ક્ષણ ક્ષણ ધરીઆ નવલા રંગકે, ખાનક બેહુનેરે લોલ ૧૦
ધન્ય ધન્ય ભરતખંડ કે, ભાગ્ય ભુમી તણારે લોલ ૧૧ મા
યાવાદી કીધા ત્યાજ કે ભાર ઉતારીએરે લોલ, ૧૨ સુરતર
ગોલે જય જયકાર કે દુદંભી ગરગરેરે લોલ, ૧૩ ધન્ય ધન્ય

નર નારીના દેહ કે; જેણે એહને ઓળખ્યારે લોલ. ૧૪
એવા પ્રભુજી નિરખો નિત્ય કે બોલે કોઈ નથોરે લોલ. ૧૫
દસ મનોહર નાથે ગાય કે નિરખે થકીરે લોલ. ૧૬ કાંકરે
હી રાજ સાગર તીરકે.

ધોળ ૭૨

નાહાના સરખા શ્રીનાથજી, નાના નાનારે હાથ; ના
ની લખુડીઓરે કરમહી; સુદીર દીસાંછે પ્રાણ નાથ, ના
ના. ૧ નાના સરખા ગોવાળીયા, નાની સરખીરે ગાય; સા
થે શીંગડીરે સોબતી; ગઉધેન ચારવાને જાય, નાના ૨ ના
ની બનસીઓ કર મહી, હરીયાં ગોપોનાં મન. રૂડા નંદ
જીના લાડીસો, રૂડા વંદાવન, નાના ૩ નાની સરખીરે મો
જડી નાના સરખા છે પાય; પાએ રણજીલુ ધુધરી, અણવટ
બીકુડા સાર, નાના ૪ પ્રભુજીના મુખપર મોરસી, વાઘ વે
ણુરસાળ; શબ્દે મોહીરે ગોપીકા, રોતાં મેહુટયાં છે બાળ,
નાની ૫ કાળંદ્રીને કાંઠડે ઉભા વગાડોછો વેણુ, જવાદાને
જાદવા, મજામાં થાશે પોકાર નાના. ૬ આંગળી સહીને
હરી તાણુશો, પ્રભુ મારૂં ધુજેછે અંગ. સઘળી ગોપીકા આ
બશે, તમને ઘેરશે મહારાજ. નાના ૭ કે બનસીબટના ચો
કમાં, ઉભલા વળાડોછો વેણુરે; માંધવદાસની વીનંતી આપો
મજામાં વાસ નાના સરખા શ્રીનાથજી.

ધોળ ૭૩

મોઝા બોલા શ્રીનાથજી, મળોયા મારગ માંહે; સઉ
મુખ આપોરે સેજમાં, ટેક. મનકું મહારે મોહી રચુહ,

પુરવ જનમનીરે પ્રીત, શોભા શી કહુ શામની, નિત્ય નિ
ત્ય નવલી રીત, મીઠડાં ૧ વાંકો પાઘ વરણાગીઆ, વાંકી
ચાલેછે ચાલ; વાંકાં નયણાં સોહામણાં; કે વાંકી વેણ રસા
ળ મીઠડાં ૨ નયણાં તમારાં શ્રીનાથજી, ક્યમ કરી કરે
વખાણ. શુધ ન હોરે શરીરની, માતુની મુદેછે માન, મીઠ
ડાં ૩ શ્રીજીમનાંજીમાંરે ઝીલતાં, તુરયો નવસર હાર; માતી
સઘળાં વહી ગયાં, હીરલો લીધો છે હાથ. મીઠડાં ૪ કે મ
નક મારેરે મોહી રહ્યું, દેખી છખીલાની ચાલ; ધન ગોવીં
દ પ્રભુ એહી મળ્યા, પામ્યા મોહરો ઉલાસ. મીઠડાં ૫
લો શ્રી નાથજી.

ધોળ. ૭૪

મારે મંદિર પધારો શ્રી નાથજી. હું તો જોઉં તમારી
વાર; માહારે મંદિર પધારો શ્રી નાથજી. ૧ હું તો શીરો
વળાવી સજ કરું, હું તો ધુજડાં વેરાવું સારી વાર. મારે
૨ હું તો ચીરના ચઢવા બંધાવતી, હું તો પથરાવું લીલા
પીળા પાર. મારે ૩ હું તો સણગાર કરાવું હરીના ભા-
વતા, હું તો દરપણ દેખાડું મારા નાથ. મારે ૪ હું તો
મીઠડાં મેવા મંગાવતી, આરોગાને વધકુંઠ નાથ. મારે ૫
હું તો શીરો કરાવું સ્નેહથી, જીવણ આરોગો પ્રીતમારે
હાથ. મારે ૬ હું તો જીમના જળ ઝારી ભરાવતી, આ
ચમન કરો શ્રી વધકુંઠ નાથ. મારે ૭ બાસઠ પાનનાં ખી
ડલાં બંધાવતી, મુખવાસ કરોને વધકુંઠ નાથ. મારે ૮
હું તો સોનાના સોગઠાં મંગાવતી, રમત રમજો સારી

રાત. મારે ૯ હું તો સજ્યા પથરાવું સ્નેહથી , પોઠણ કરે શ્રી ગોકુળ નાથ. મારે ૧૦ હું તો કુલના પંખા ભ. રાવતી, વીજણું કરે સારી રાત. મારે ૧૧ હું તો કુલની જાળી ભરાવતો, માહે. જાણે શ્રી ગોકુળનાથ. મારે ૧૨ હું તો થાળ ભરું સગ મોતીએ, વધાવું શ્રી વલ્લભ કુળ. પરીવાર માહારે મંદીર પધારે શ્રી નાથજી. ૧૩

ધોળ ૭૫

પ્રથમ સમજું શ્રી વલ્લભનો પરીવારે વાલાજી, વાલા તેજ થકી ઉતરવું મારે પાર મારા વાલાજી. ૧ શ્રી વલ્લભ શ્રી ગોપીનાથ, શ્રી વીઠલ કહીએ વાલાજી. વાલા ભક્તિ મારગ સ્થિર સ્થાપો, શરણે રહીએ મારા વાલાજી. ૨ પરથમ વરણવું શ્રી ગોવર્ધન ગીરધારીરે વાલાજી, વાલા ત મ દીઠે સુખ થાય રૂઢેમાં ભારી મારા વાલાજી. ૩ બીજે શ્રી નવ નીલ પ્રીયાજીને ગાવું વાલાજી, વાલાને હરખી નિ રખી હરખ હૃદયમાં પાવું મારા વાલાજી. ૪ ત્રીજે શ્રી મ છુરાં નાથ છખીલો બીરાજે વાલાજી, વાલે કર્યા મનોરથ પુરણ્યમર શીર છાજે મારા વાલાજી. ૫ ચોથે શ્રી વીઠલેશ રાય જોષ જોષ હરખું વાલાજી, વાલો જુગલ સ્વરૂપ બી- રાજે સરખા સરખુ મારા વાલાજી. ૬ પાંચમે શ્રી દ્વારકા નાથ કરે રાજધાનીરે વાલાજી, વાલે શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ ધ- ર્યા મન માની મારા વાલાજી. ૭ છઠે શ્રી ગોકુળનાથ ધ- ર્યો ગીરીરાજરે વાલાજી, વાલે ઈંદ્ર તણો મદ મોડયો સરી- માં કાજ મારા વાલાજી. ૮ સાતમે શ્રી ગોકુળ ચંદ્રમા વેણું

ધારીરે વાહાણ, વાલે કીધો છે રાસ વિલાસ તેડયાં વ્રજ નાં
 રી મારા વાહાણ. ૯ ગાઠમે શ્રી મદનમોહનજી ગઈ રત્ન
 સોહીએરે વાહાણ, વાલો જીગલ સ્વામની સંમ વ્રજ સ-
 હુ મોહું મારા વાહાણ. ૧૦ નોમે શ્રી ગીરધરજી છે શુભના
 ભંડારેરે વાહાણ, એઉને શરણે રહીએ તો ઉતરીએ પાર
 મારા વાહાણ. ૧૧ દશમે શ્રી ગોવિંદરાય રશીલાને નિર-
 ખુરે વાહાણ, જેણે શેવ્યા શ્રી વિક્રમેશરાય હૈયામાં હરખું
 માહારા વાહાણ. ૧૨ એકાદશી મેં તો બાળકશ્રીને દોઢા
 રે વાહાણ, વાહાલાના દરશન કરતાં લાગે મનમાં મીઠા
 મારા વાહાણ. ૧૩ દ્વાદશી શ્રી ગોકુળનાથ શેવ્યા ગીરધા-
 રીરે વાહાલાણ, જેહને રાખ્યો માળાનો ધર્મ એ પણ વા
 રી મારા વાહાલાણ. ૧૪ ત્રયોદશી શ્રી ચંદુનાથજીને ગાવુરે
 વાહાલાણ, શ્રી જનકી જીવન નાથ ચરણ રજ પાઉ
 મારા વાહાણ. ૧૫ ચતુરદશી શ્રી જદુનાથજીની સેવા જા-
 હીરે વાહાલાણ, એમને નમે છે માયા ભુપ રાય ને રાણી
 મારા વાહાલાણ. ૧૬ પુનમ પુરણ ચંદ્ર શ્રી ધન સ્વામરે
 વાહાલાણ, વાહાલાના દરશન કરતાં પોહોવ્યા મનના કોઠ
 મારા વાહાલાણ. ૧૭ પંદર તથો પુરણ યમ એમ જાણીરે
 વાહાલાણ, વાહાલા રાખો ચરણની પાસ દાસ વખાણી મા
 રા વાહાલાણ. ૧૮ શ્રી વલ્લભ કુળની કૃપા થકી હું ગાઠરે
 વાહાલાણ, વાહાલા સાત સ્વરૂપની ચરણ કમળ રજ પાઉ
 માહારા વાહાલાણ. ૧૯ પ્રથમ સમરૂ શ્રી વલ્લભનો પરી-
 વારે વાહાલાણ.

ધોળ ૭૬

ધન્ય શ્રી જીમનાં શ્રી ગોકુળ નીકટ બીરાજે નિત્ય નવ
 સે રંગે, ત્રાસો રંગ તણા આબ્રણ સુંદીર સોહીએ શ્રી મ
 બીયા હતા વાટે. ૧૬. અલૌકિક ડીગર રાજે, જાંહાં વર્ધનવ
 જન ઘેર ગાજે, ત્યાંહાં મંદીર શોભા મુખ છાજે. ધન્ય. ૧
 ત્યાં નીત્ય કોડા નંદલાલ કરે. પ્રજા જીવંતીના જીથ હરે,
 ત્યાંહાં રમણ રેતી તન તાપ હરે. ધન્ય. ૨ જહાં કુશુભ દરે
 મ બને બેલો સોહીએ, જેહેને દીઠે ત્રીભુવન મન મોહીએ
 ત્યાં અખંડ આનંદ નિત્ય પ્રતી હોએ ધન્ય ૩ ત્યાં કમળ કં
 મળ રસ રંગ ભરીયાં, પ્રીતમ ઉપર અંતર પરવરીયાં, આ-
 વે મધુકર અંતકારજ સરીયાં, ધન્ય ૪ ત્યાં ગોવર્ધન ગીરી
 સંગ ડોલે, ત્યાંહાં પ્રજાવાસી મુખ યશ બોલે; નહી તપ
 તીર્થ વૃત તે તુલ્યે. ધન્ય ૫ ત્યાં વિદ્યામઘાટ મધુપુરી જતાં,
 ત્યાં બેઠક વલભ મુખદાતા, બીજા ઘાટ અનેક મુનીવર દાતા
 ધન્ય. ૬ ત્યાં ઉતરી શ્રી વસુદેવ આવ્યા, કોયલ ઘાટ શ્રી વ-
 ભિલ મન ભાટ્યા, એથા જશોદા ઘાટ લખી લાવ્યા, ધન્ય.
 ૭ ત્યાં બ્રહ્માંડ ઘાટ મરતીકા મીઠી, છડી દરશન વસંત સમે
 દીઠી, ત્યાં ગોપ કુપ અધર રસ છુટી ધન્ય. ૮ ત્યાંહાં ગોકુળ
 માહાવન ગીરધારી, ત્યાંહાં જમલા અરજન મુખધારી, બા
 બે પુત્રના પ્રાગટ સંહારી ધન્ય. ૯ ત્યાં ગોકુળ શ્રી માહા
 પ્રભુ રાજે, બ્રહ્મ છાકર નિત્ય ગુણ ગાજે; શ્રી ઠકરાણી ઘાટ
 જોષ ભવના ભય ભાજે; ધન્ય ૧૦ ત્યાંહાં જગન્નાથ ઘાટ
 નહોતાં, અષ્ટ સખા બ્રહ્મપાદ નિત્ય ગુણ ગાતાં, ત્યાંહાં રાવ

ળ રજ નીત્ય ગુણ ગાતાં, ત્યાંહાં રાવળ રજ નીત્ય પ્રિત્ય
જતાં; ધન્ય. ૧૧ ત્યાંહાં દાસ ગોવરધન ગુણ ગાઇએ; કરો કૃ
પા તો વ્રજવારી થઇએ, મન કર્મ વચને આનંદી થઇએ.
ધન્ય, શ્રી જુમના શ્રી જુમના શ્રી ગોકુળ નીકટ જીરાજે ના
ત્ય નવલે રંગે. ૧૨

ધોળ ૭૭

વ્રજ જન વલભરે, શ્રી જસોદા જીવણ જોઇએ; એ સુ
ખ દુરલભરે, શ્રીવલભ કૃપાથી લઇએ. ૧ પ્રગટ બારાજેરે,
શ્રી ગોવરધન ધર પોતે; ગુણગુણ ગાજેરે, નિત્ય પ્રતી અખંડ
અંધાતે. ૨ સુગટ મનોહરરે, મકરાકતની જોતે; સાંભળ શહી
યરરે, નાશીકા લાકે ગજ મોતી. ૩ સુખં છબી ઉપરરે, કે
શ કુટોલ છબી છાજે; આંખ અણીઆળીરે, કોટ કમળ બી
રાજે. ૪ ચીથુક બિરાજેરે; તેજ તણાં ચીત હરીયાં; અપાર
અનોપમરે, અરૂણ અમીરસ ભરીયાં ૫ નખ સીખે શોભેરે;
શેશજી પાગ ન પામે; મિજજન નિરખેરે વરહ તણાં દુખ વાં
મે. ૬ અંગે આભણુરે, વિવિધ બસન હરી ધરીયાં; એ છ
બી જોતેરે, નિજ જનનાં મન ઠરિયાં. ૭ નવ ધન નાગરરે
કળીયુગ પ્રગટ બિરાજે; સોભા સાગરરે, લોક તણા ગુણ
ગાજે. ૮ દુરલભ સુરલભરે, શ્રી વલભ એ સુખ આપો,
કોટી જનમનારે, ભવબંધન વાહાલા કાપો, ૯ નાથ બિરા
જેરે, ભુતળ ભાગ્યે આપ્યા; એ છબી છાજેરે, ભકત પરેમ
મન ભાવ્યા. ૧૦ જેણે નવ દીઠારે, શ્રીનાથ ગોવરધન ધારી
ભવોભવ ગાંઠારે અવસર બેઠા હારી. ૧૧ આસુરી અળગારે

(૮૨)

દમ્બવી એ રસ માણે; મુઠમતી વાહાસારે, ભવજળ તે શું
જાણે. ૧૨ શ્રી કૃષ્ણ કૃપા નિધીરે, શ્રી વલ્લભ નીકટ ખીંચ
જે; કળીમાં કારણરે, સમરણથી અથ ભાજે. ૧૩ જેને નવ
જાણ્યારે, શ્રી નટવર નંદના નંદન. કોઈ નવ માન્યારે ૫
ડીયા ભવ દુષ્ણ કંદન. ૧૪ ધોક ધીક કહેછરે, દેવ મુનીજ
ન તેહને; અવસર ખોયોરે, કુષ્ણ બગાડી રહેને, ૧૫ જેણે
નવ નિરખારે, શ્રી જીમનાંજી માહારાણી; મન નહી વળી
ચુરે, પાપીજન તે પ્રાણી. ૧૬ વરજ રજ સોટારે, હરખતે
હૃદ ભરીયા; સુરોજન સાક્ષારે, તે ભવજળથોતરીયા. ૧૭
હિતથી ચીત હલશેરે, હરા સેવા સુખકારી; એ રસ વીલસે
રે, અહભાગી નરનારી. ૧૮ શરણે રાખોરે, શ્રી વલ્લભ વરજ
રજ દીજે; કાંઈ નવ જાણુરે. દાસ ગોવર્ધન કીજે. ૧૯ વર
જ જન વલ્લભરે, શ્રી જસોદા જીવણુ જોયા.

ધોળ ૭૮.

સુંદીર ગોકુળ ગામરે, બીહારી સ્યામ, બ્રહ્મસખંધનું
ઠામરે બીહારી સ્યામ. ૧ દમ્બવી જીવને દાજરે બીહારી સ્યા
મ, પ્રગટયા શ્રી વલ્લભરાયરે બીહારી સ્યામ. ૨ પોતાના
જે જનરે બીહારી સ્યામ, વીચાર થયા છે બહુ દીનરે બી
હારી સ્યામ ૩ શ્રી પુરુષોત્તમે કર્ણ કરી બીહારી સ્યામ,
શ્રી વલ્લભજીએ દેહ ધરી બીહારી સ્યામ, ૪ ઉંચ નીચને શ
રણે લીધા બીહારી સ્યામ, દોશકોશ નીવારીયા બીહારી
સ્યામ. ૫ સમરણુ આપ્યાં સારરે બીહારી સ્યામ, શેવાના
કીધો છે અપીકારરે બીહારી સ્યામ, ૬ દયા કરો દીનાનાથ

રે બીહારી સ્યામ, શેયા ગીરધારીજીને હાથરે બીહારી સ્યામ. ૭ રાખે ચરણની છાંયરે, બીહારી સ્યામ, શોભા જોઈ હરીદાસરે બીહારી સ્યામ; શોભા જોઈ હરીદાસરે બીહારી સ્યામ. દેજો તે વરજમાં વાસરે બીહારી સ્યામ. ૮ મુંદીર ગોકુળ ગામરે બીહારી સ્યામ.

ધોળ ૭૯

શ્રી મદન મોહનલાલ તમશું લેહે લાગી, મારે તમ ઉપર ઘણું વહાલ, ભે ભવની ભાગી. ૧ છું ચરણકમળની દાસ, ચીત ચરણે રાખો; મને આપજો વરજમાં વાસ મુ ખંસંપન દાખો. ૨ મારા પ્રાણતણા આધાર અળગા રેહે શો નહી. હરી છો હૃદયાના હાર કોઈને કેહેશો નહી. ૩ મારા કુટુંબ સહિત દરશન તમારાં કીધાં; વહાલા તમે મ ટાડ્યા તાપ દરશન બહુ દીધાં. ૪ માહારા વીનતી સાંભળો નાથ તો તમને કહીએ, મને આપો વરજમાં વાસ તો શ રણે રહીએ. ૫ નાહીએ જળ જીમનાં નીર, દરશન નીચ કરીએ. એમ કહેછે હરીદાસ ભવોભવ તરીએ. ૬ શ્રી મદન મોહનલાલ.

ધોળ ૮૦

શ્રી વલ્લભકુળના રશીયા વાહાલા શ્રી જોવરધન નાથરે, આવોને અલખેલા વાલા કહું એક વાતરે. ૧ પીતલડી કી ધીરે વાહાલા મેં તમારો સાથરે, પીતલડીની સાથે મારા પ્રાણ સંધાયા નાથરે. ૨ વાહાલપણની વાત વાહાલા કોને નવ કહેવાયરે. તમને મળવાને મનડું મારૂ આકુળ વ્યાકુળ થાય.

રે. ૩ પ્રિતલડી પાસ માહરો પ્રાણ અંધારો, સામળીઆ
 સુદીરવર મનડામાં આણરે. ૪ તમ વિના વાહાણું ખીજી
 કોઈએ નવ જાણુંરે, સંસારનો ભે કદી હું હૃદયે નવ આ
 જીરે, ૫ ગીરધારી ગુણવંતા આવો કાઠડી તો કીજેરે, હૃદય
 ઠરેજો વાહાણા આલિંધન દીજેરે. ૬ દુભાણના રહીએ મારાદી
 નખંધુ નાથરે; શ્રી વલ્લભ પલુએ તુળશી આપી મેળવ્યા
 છે હાથરે. ૭ સાચો સખંધ કીધો મહારા ચતુર મુજણરે;
 છોડાવ્યો પલુ નવ છુટે મારા જીવણ પ્રાણરે. ૮ મોહનજીની
 માયાએ મુને મારયાં મોહનાં આણરે; પ્રહે તણી વેદનાથી
 હુતો ભુક્ષી ગધ શુધને સાનરે. ૯ રીસાન્યા નવ રહીઆ
 માહારા પ્રાણ આધારરે, હરજી મને હેત ઘણું છે હૃદયના
 હારરે, ૧૧ અંતરના કીજે મારા અંતર જામીરે; ઉમ તપને
 પુન્યે હુતો સુદીરવરને પામીરે. ૧૨ પ્રભુજી પાતળીઆ વા
 હાણા એવડુંના કીજેરે. પ્રજ સખીની દારીને તો બોલાવી
 ને લીજેરે. ૧૨ શ્રી વલ્લભકુળના રસીયા વાહાણા.

ધોળ ૮૧

(પંચદી રાગ ગરબી.)

આલી વૃંદાવનને ચોક કે, આલી મહી વેચવારે લોલ.
 ૧ મારજે મળીઓ મારો નાથકે, મુજને અંતરીરે લોલ. ૨
 માહારાં ફાડયાં મહીનાં માટકે, ગોરસ મારાં ઢોળીયાંરે લો-
 લ. ૩ આલ્યા નંદ તણે દરબારકે, જઈ ઉભાં રહ્યાંરે લોલ.
 ૪ માતાજી તમારો કાનકે, અળવીતરોં બહુ કરેરે લોલ.
 ૫ માતાજીને ચડી રીસકે, મંદોર થકી નીસરયાંરે લોલ. ૬

માતાજીએ લીધી સોડી હાથમાં કે, કાંદાનજીને સોધવારે
 લોલ. ૭ માતાજીના હાથમાં દીઠી સોડી કે, કાંદાનો કદમ
 ચઢ્યાંરે લોલ. ૮ ઉતરે ઉતરે મારા નાથ કે, કહું એક બિ
 નતીરે લોલ. ૯ સાંભળો સાંભળો મારી વાત કે, આજનીવી
 નતીરે લોલ. ૧૦ રૂડા બનશીબરનો ચોક કે, ત્યાં હું
 એકલોરે લોલ. ૧૧ એકે કરી નેણની સાંન કે, હું તો ત્યાં
 ગયોરે લોલ. ૧૨ એકે મરડી મારી પોંચી કે, અંગુઠી ઉ-
 તરીરે લોલ, ૧૩ કાંદાનજી નાહાનેરું છે બાળ કે, અળ-
 વીતનાં શાં કરેરે લોલ. ૧૪ ધન્ય ધન્ય ગોકુળની વરજનાર
 કે, જેહને ઘેર નહીંરે લોલ. ૧૫ માહારૂં સોના કેરું બેહુ-
 કું કે, રૂપલા ઉઘણીરે લોલ. ૧૬ મા હું જળ ભરવા કેમ
 જાઉં કે, કાંઠે ઉભા કાંદાનજીરે લોલ. ૧૭ કાદાનાં કાંકરડી
 મત માર કે, સોના બેહુકું નંદારોરે લોલ. ૧૮ છોડી જુદા
 બોલી નાર કે, તું કીયા ગામનીરે લોલ. ૧૯ છોરા તારે
 શી પક પુછ કે, ગોકુળ ગામનીરે લોલ. ૨૦ જોયું ગોકુળી
 બુને ગામ કે, આ પાસે રહી ગયુંરે લોલ. ૨૧ મળિયો ન-
 રસધપાનો નાથ કે, રસ વાંચો ધણોરે લોલ. ૨૨ ચાલી
 વંદાવનને ચોક કે, ચાલી મહી વેચવારે લોલ.

ધોળ ૮૨

વાહાલો શ્રી વલ્લભ ગ્રહે પ્રગટીયા; સુદીર વરજ. શ્રી
 વિઠલ ધરીયાં નામરે, સુદીર વરજ. ૧ એનું રૂપ રશા-
 ળ ધણી ચાતુરી, સુદીર વરજ; એનું મુખ જોવાને આતુ-
 રી, સુદીર વરજ. ૨ એને સેહજે કરતુરી તિલક લાળરે,
 સુદીર વરજ; એના લોચન લાલ ગુલાલરે, સુદીર ૩ એ-

ને અજ્ઞાન બાહુએ હરી, સુંદીર વરણ ૪ એના ચરણ
કમળ શોભા ગણી, સુંદીર ૫ વધશ્રવ જન માથે એ ધ-
ણી. સુંદીર ૬ એને કેસરી ધોતી શોહીએ, સુંદીર ૭ એને
તેજે ત્રીલોચન મોહીએ, સુંદીર ૮ એના ઉપરણા છે જર
કશી. સુંદીર ૯ સુર વિનતા છબી દેખી હશી, સુંદીર ૧૦
એમ કહી પુષ્પ વૃષ્ટી કરે, સુંદીર આ સુખ જોઇ હૃદય ઠરે,
સુંદીર ૧૧ પુષ્પલતા બહુ પાસરે, સુંદીર ૧૨ ત્યાં શ્રી હરી
રમીયા રાસરે, સુંદીર ૧૩ ભાગ્ય વડાં વરજ વાશીના, સું-
દીર ૧૪ વાલા શું રમતા રાસરે, સુંદીર ૧૫ બેઉ કર્ણેડી
ને વીનવું, સુંદીર ૧૬ શ્રી જીમનાજીને હુ નમું, સુંદીર ૧૭
શ્રી જીમનાજી જોયાની આશરે, સુંદીર ૧૮ મુને આપજો પ્રજ-
માં વાસરે, સુંદીર ૧૯ હરીદાસ શોભા જોતાં, સુંદીર ૨૦ આરા-
મનના મનોરથ સહુ પોતા. સુંદીર વરણ. ૧૩

ધોળ ૮૩

આજ સખી આનંદ હુઓરે, આપણા શ્રી નાથજીને
જીવે; જેને કાજે તલપતાં હુતાં ઢાડી, તે દાર મેલ્યાં છે ઉ-
ઢાડી. ૧ પ્રજ ત્રીઆ વેગે કરે શણગાર, પેહરોની નવ-
સર મોતીના હાર, આવે છે વરજ સુંદરીજીને વાહાલો,
તેને તેમનયણાં ભરી ભરી નહાળો. ૨ જોતાં તપ્ત ન થાય,
માધવદાસ બલીહારી જાય.

ધોળ ૮૪

શ્રી વીઠલનાથજી સોહામણારે, એમનાં લીજીએ પેરે
પેરે ભામણારે. ૧ દ્વિજ કુળમાં વાહારો પ્રમદીયારે, દેખી

નિજ જન મન અતી હુરખીયારે. ૨ રાજ્ય સિરોમણ
રાજ્યારે, દેખી શોળ કળા સગી લાજ્યારે. ૩ સજ્જન
સર્વે સંતોડીયારે, એ તો અમરત વાણીએ પોખીયારે. ૪
તન મન ધન કરં વારણે, પ્રભુ પ્રગરીઆ ભક્તને કારણે-
રે, ૫ કોડ પુરયા વાહાલે ભક્ત તણારે, સુખ પામ્યા માંહે
માંહે અતી ઘણારે. ૬ દાસનો દાસ કરે વિનાંતીરે, ચીરણ
જીવે શ્રી ગોકુળ પતીરે. ૭ શ્રી વીઠલનાથ સોહામણાંકે.

ધોળ ૮૫. ૫૬. ૧

ધન્ય ધન્યરે આજુનો દીન, આજુની રાત રણીયાંમ-
ણીજ; પધારયા શ્રી વીઠલનાથ, વેગે તે આપો વધામણીજ.
૧ જીરે ઉલટ અંગ ન માય, આજુની શોલા અતી ધ-
ણીજ; જીરે માનુની તે મળીરે આજ, છખી નીરખવા પ્ર-
ભુ તણીજ. ૨ જીરે હીંડે તે માંડલા માંહે, કનક કળસ
સીરપર ધરીજ, જીરે એક કરે પુષ્પની માળ, ખીજે કરે કું
મકુમ ભરીજ. ૪ જીરે તે ઊપર શ્રીકૃષ્ણ શાર, મુકતા થાળ
સંગે ભરીજ; માહારા વાહાલાને વધાવાને જાઉ, ઉમંગી
ઉમંગી આનંદ ભરીજ. ૪ જીરે ચરણ જીવેરે જુગલ કી-
શાર, આ જોડી અવીચળ સદાજ, બલીહારી શ્રી વીઠલના
થ, કોડ પુરો મારા મન તણાજ, ૫ ધન્ય ધન્ય.

ધોળ ૮૬ ૫૬. ૨

જીરે ધન્ય ધન્ય આજુનો દીન, શ્રી વીઠલનાથ પધારી
યાજ; સુણી સુરીનર હુરખ્યા મન, કળજુગ જીવ આધારીયા
જ. ૧ જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રી વલ્લભ તાત, પ્રગટ પુરૂસોત્તમ સુત

હુવાળ; જેતાં જાણુંરે અઢભુત વાત, પુરણ પ્રિત્યે પામવાળ
 ૨. જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રી અંકાળ માત, કુંવર કર હુલરાવીઆ
 ૭, જીરે એ તા મુખમાં તે સાયર સાત, જશોદાજીને દેખાડી
 યાળ. ૩ જીરે એના મુખમાં તે બીડી બરાસ, વધશિનવ જન
 નને આપીયાંજ, વાહાલે આપ્યાં તે ચોરવતીનાં દાન, લાવ
 નાં બંધન કાપીયાંજ. ૪ જીરે ધન્ય ધન્ય જીમનાજીતું તીર
 નીત્ય નીત્ય નાથ કીડા કરેજ, વાહાલો ઓઢેર ઉપરજી શા
 ર, દીઠડે મારા મન ઠરેજ, ૫ જીરે ધન્ય ધન્યરે વરજવાસી
 લોક, વદન નિહાળે વળી વળીજ; જેતાં જાણું, તે કારણ
 કાંય, મંગળ ગાએ નહીં મળીજ. ૬ જીરે ધન્ય ધન્યરે શ્રી
 ગોકુળ ગામ, વરજ નાયક વાસો વસેજ, હુવે સરીયાં શેવક
 નાં કાજ, મરજાદો મનમાં હુસેજ. ૭ જીરે ધન્ય ધન્યરે એ
 જીવ આજ; શ્રીવલ્લભજીને બારણેજ; ત્યાંતો વાગેરે તાલ ૫
 ખાજ, બંદીજન બહુ જશલણેજ. ૮ જીરે ધન્ય ધન્યરે માગ
 શર માસ, ઉત્તમ વદ નવમી ભલીજ; મુખ પામ્યોરે સહી
 યર સાથ, લોડા દેખી નિત્ય નવી નવીજ. ૯ બહીહારી તે
 માધવદાસ, શોભા માહારે મન વશીજ; શેવક જનનાં સ
 રીઆં કાજ, એ લોડા સઉને મન ઠરીજ. ૧૦ જીરે ધન્ય
 ધન્યરે આજીતો દીન.

ધોળ ૮૭ ૫૬. ૩

ધન્ય ધન્ય તે આજીતો દીન, આજની રાત રળીઆમ
 જીજ; પધાર્યા શ્રી વીઠલનાથ, વેગે તે આપો વધામણીજ. ૧
 આપણ સદા સોહાગણી તાર, આપણ શીરપર એ ધણી

છ, તમે પેહરોને નહિતમ ચીર, સુદરી નવસ'ત વરસ તણી
 છ. ૨ તમે પેહરોને આભણુ અંગ, સરખા સરખી મુદરી
 છ; સખી એક કરે પુરની માળ, બીજે તે કરે કુમકુમ ભ
 રીછ. ૩ ઉપર શ્રીકૃણ શ્રીકૃણ સાર, કનક કળસ કેશર ભર્યા
 છ; માહારા વાહાલાછને નિરખવા જાઉ, નીરખી હરખી
 માહારસ ભરયાછ. ૪ જઘ જોયા શ્રી જુગલ કીશોર, દેહની
 દશા ગઘ વિસરીછ; જોયા શ્રી રૂક્ષમણી વહુછના કંથ, ઉર
 ઉપર અમી ભરીછ. ૫ જોયા શ્રી પદમાવતી વહુછના કંથ
 તે દીડે મારાં મન ઠરેછ; માહાર માગ્યુ આપોને માહારા
 નાથ, મનડાં તણાં કારજ સરેછ; ૬ સદા શ્રીગોકુળ માહા
 રો વાસ, પ્રભુની છખી મારે મન વશીછ. બહીહારી તે મા
 ધવદાસ, એ લાંબા મારે મન વશીછ.

ધોળ ૮૮

ઉભા રહોતો કંહુ એક વાતડી, શ્રી નાથજી તમ મારે
 ગાળીછે મેંતો જાતડી શ્રી નાથજી, ૧ તે દિવસે મળ્યા હતા
 વંદાવનમાં. શ્રી નાથજી તે દીવશનો તાડાવેલી તનમાં.
 શ્રી નાથજી. ૨ શ્રીનાથજી જોયાના મને કોડરે, શ્રી નાથજી
 પુરી માહારા રાન કેરી આશરે શ્રી નાથજી ૩ હશેહો મ
 હુર વાંકુ જોધને શ્રી નાથજી નેનકરાક્ષ માહારા મન મોહી
 ને. શ્રી નાથજી ૪ ક્ષણક્ષણ ભણકારા વાગે કાનમાં, શ્રી
 નાથજી ધરમાં જાઉને ગાઉ તાનમાં, શ્રીનાથજી ૫ ચિત
 ચોરતુ નથી ધર કામમાં, શ્રી નાથજી ઘેલી ઘેલી કહેછે ગા
 કુજી ગામમાં, શ્રી નાથજી ૬ કેહેનારા ના કહેછે પણ મા

ચૈછા ધણી, શ્રી નાથજી ૦ વલવના સ્વામી હું દાશી તમ ત
ણી, શ્રી નાથજી. ૭ પુરો મહારા મન ફેરી આશરે, શ્રી ના
થજી. શરણે આવ્યોહુ તમ દાસરે, શ્રી નાથજી. ૮ ભવોભ
વ પાર ઉતારીએ, શ્રી નાથજી, બસીહારી જાય માધવદા
સરે, શ્રી નાથજી. ૯

ધોળ ૮૪

સરદ પુનમની રાત બેઈ વાહાલે રમવા કીધુ મનરે,
વન ફુલા તે લીલા શકતે તે મન ચંદ્ર જતન; હરી રસ મા
તારે, ૧ વેણુ વળડી ચીત હરયું, પ્રગડયું અંગે અનંગરે;
સાંભળતાં ગોપીજન આવ્યાં, ફરન સમીપે સંગ. હરી ૦ ૨
વેણું સાંભળીને દાહોવાં મુકયું; દાહોતાં વાસણરે, ખીર અ
ઠાવી તેમજ મુકી, વાહાલા પાસે મન. હરી ૦ ૩ તાતાં દુધ
જમાવતાં, પતી સેવા ભોજનરે; લેપનતાં લોચન આંજતાં,
વિપ્ર તે આભરણ હરી ૦ ૪ પતિઓનાં રોક્યાં નવ રહ્યાં
આતમા હરીરસ માનેરે; કેટલાએક પતીએ રોક્યાં, માધવ
ચરણે ચીત ભગન. હરી ૦ ૫ સઉથી આગળ તે જઈ પોહો
તા, સગુણ મુકી તનરે, ત્યારે રાજાએ ૩ પુછ્યું, એ કેમ
પોચે જન. હરી ૦ ૬ શુકલ ત્યારે એમ આચરવા, પેહલું
કહ્યું તે સતરે; દ્વેશ ભાવે શીશુપાળ આધારવા, એતો પી
આ જુગત. હરી ૦ ૭ વીરજ રતનાં આવ્યાં જાણીને પ્રભુજી
એ કહ્યું વચનરે, આવ્યાં તેતો સાડું કર્યું, કારણ દહો
પ્રસનરે. હરી ૦ ૮ રજની એવી જંતુ ભયંકર, હમણાં જ
આ ઘેરરે, માલ પિતાને પુત્ર ભાંડ, શું છે તેહની પેર. ૯

રીં ૯ વન દીકુ ચંદરકળી શોભે, કાળીંદ્ર જળ તેમરે; ઘેર
 જઈ પતી શેવા કરે, પાળો બાળક જેમ. હરીં ૧૦ જો મા
 હારે પરમે આંખા છે, તોએ તે પણ જોયુંરે; પતીને મુકી
 ને આંખ્યાં, પતીવ્રતા ધરમ ખોયું ૧૧ ધરડો મુરખ રોગી
 એવો, તોએ પતી નવ તણ્યેરે, નિંદા આવે સરવે જીએ
 તેથી અન્ય નવ ભણ્યે, હરીં ૧૨ શ્રવણ કોરતન ધ્યાને
 આવું; એમ નહી કાંઈ વહેલાંરે; એવાં વચન સાંભળી ગો
 પી, વિભળ થયાં સરવ ઘેહેલાં. હરીં ૧૩ મુખની ચુંબી
 બાદર સૂકે, શોક ફરી નીશાશોરે; નયણે ભોમી લખીને મા
 ગે. અવની વીમળ વિમાસે. હરીં ૧૪ પ્રભુજીએ વાત કરી
 મન જોયું, એમ કહે શું વઠેરે; નયણે આંસુ ફેરવી .લીધાં,
 બોલ્યો ગદગદ કંઠે. હરીં ૧૫ ન મુકાય તે મુકી આંખ્યાં,
 એવું કહેવું નવ ઘટેરે, જો ખીજી કહ્યું તે જાણું; ધરમ કો
 જીથી પ્રગટે. હરીં ૧૬ ધરમરૂપ કરી તમને જાણું, તમ ભ
 જે સહુ વિલસેરે, મુકી નિત્ય અનિત્ય શું કરીએ, અતુર
 થઈ આજખાશો. હરીં ૧૭ ઘણા દિવસના તાપ હુતા તે
 તમો વિના કોણ સમાવેરે, કો કેહેશે જે કહ્યું ન માન્યું,
 કોડો કયમ ઘેર જવાય, હરીં ૧૮ અિત હરયુંને કામ ન
 વ મુજે, જ્યાં ચાલો ત્યાં જઈએરે; અધરામૃત કરી વરેહ સ
 માવો, વરેહ અગ્નિ નવઝરીએ. હરીં ૧૯ નહી સમેતો પદ
 વી થાશો. ચરણ તમારાં સોહીએ; ચરણ રમાને દુઃસભ
 છેરે, જોઈ સંરક્ષણ હોઈએ. હરીં ૨૦ પ્રક્ષ સમક્ષ લક્ષમાં
 રાજે છે, તોએ પદજ ધ્વજેરે; સમસ્થ વાધ્યું તમ દીકા

માટે, ઢાંશી કેરો સહુ ઈજે. હરીઃ ૨૧ અલકાવ્રત શ્રીમુખ
અપીલોકતે, થઈ અપ્રચર આજરે, વેણું ગ્યાન સાંભળતાં
મોહી. ત્રેલોક્ય જીવતી સમાજ. હરીઃ ૨૨ ગોદવિજ દરમ
પુલકીત થયાં, બીજની શી વાતરે; સ્તન મુસ્તક કર પંકજ
ધરે. આરત મીટો ગાત, હરીઃ ૨૩ ખેદ વચન સાંભળતાં
પ્રભુ, ગોપી સંગે રમાણુ કર્યા ઉડગણને વચે ચંદર જેમ
તેમ ગોપી પ્રભુ ઈચ્છ્યાં હરીઃ ૨૪ સતના જીવ મળીને ગાએ
પ્રજમાં ફરવા લાગ્યારે, જીમનાં ધુલીને મળી સહુ આવ્યાં,
કેવળ રસમાં પામાં હરીઃ ૨૫ સ્ત્રીમાં અધિક કોણ અમવિ
ના, એમ કરચું મદ મનરે, પ્રભુજીએ જાણી મનનો વારતા.
ત્યાં થયા અંતરધ્યાન. હરીઃ ૨૬ શ્રી વલ્લભ શ્રી વીઠલ પ્ર-
ભુજીની, કૃપાથી ગાય એમરે તમનિજ દવારકેશ ઉર લા
વ; લીલા વરણવી પ્રેમ. હરીરસ માતારે. ૨૭ સરદપુનમની
રાત જોઈ, વાહાણે રમવા કીધું મનરે.

ધોળા ૯૭

પંચદી રાગ ગરબી.

તમે ક્યાંહાં ગયા વનમાળીરે ગીરધર સામળીયા; ટેક.
વરજ ભક્ત અંતર હેત, જાણીને કલેશ ચિતને લીધુરે; હા
રુપ વિલાશ વિહાર જોઈ જોઈ મન હરીને લીધુરે. ગીરધર.
૧ હું છું કંઈ તમે છો કંઈ, કહે સહુ તમને થઈ; વન
નવ ખોજે ઉચે ગાય, અહીંયાં છે કે નથીરે. ગીરધર ૨
અસ્વસ્થને જઈને પુછું, નંદ શો નવ કાંઈ દીઠા; કુરખાદી.
કને ત્યમ પુછું, એમ ગયા છે મીઠારે. ગીરધર ૩ હે વન

બાંધી હરીચરણ પ્રીય છે, અલીસે રેભુજી જોયારે; હે બપ
 મધ્વીકા માલતી, તપ છોટે રસ મોહ્યારે. ગીરધરં ૪ હે ર-
 સાળ ઉપગારી છે, યમુના ઉપકંઠે વશીયારે; હે ધરણી ત
 મો તપ મોટા છે, એમ ગયા છે રશીયા. ગીરધરં ૫ હે
 મૃગપત્ની દીકા પ્રભુજી, ખારી સંગે રસ મોહુરે, કંદ્રપ રા-
 ગે હે તરૂં સરવે, નમન તમારૂં દીકું. ગીરધરં ૬ હે વેલ
 ડીઓ પ્રભુજી જોયાં, દીસો છો રસ બહારે; ઉનમતે પુષ્પ
 સરવને, કરીએ પ્રભુજીનીલીલા. ગીરધરં ૭ એક પુત્ના
 થઈ કશન, એક સ્તન પીધું તે રીતેરે; સકટા ચરણ ગાકા,
 રોગણ કીધું રીતે. ગીરધરં ૮ એક રામ કશન ગોપી, બ-
 ગાસુર બક માર્યોરે; ગાય દુરી મુખ વેણુ વળાડી, તેડી વ-
 દન નોહાળો. ગીરધરં ૯ એક ખાલુ ખંધ પર રાખી, ક-
 શન લીલાગત જોએરે; એક એક સ્તન અંચળ ઉંચો કરી,
 વરખા ભમના ખુવે. ગીરધરં ૧૦ એક ચરણ તે મસ્તક
 મુકી, કહુ દુષ્ટ ખલભી ચોરે; દાવાનળતું પાન કરું છું,
 વેહેલાં આખો મીચોરે. ગીરધરં ૧૧ એક પુષ્પ માંજથી
 બાંધ્યાં, એક હસ્તને અનુખલ લીતાઆં, એ લીલા કરી
 વન વન ચાલ્યાં, દીકા તે પદમાં. ગીરધરં ૧૨ નંદસોવન-
 ના હે પદ નીચે, બ્રજ અંકુશ પદ લઈઆંરે; બીજા જોડે
 ચરણ વિલોકીત, મન વીમાશી રહ્યારે. ગીરધરં ૧૩ હે
 જોડે પદ જુઓ કેહેનાં, બપમ હસ્તની હસ્તી; જુઓ એ
 તું ભાગ્ય સહુ કહીએ, એમ મુકી ખીલસ્તીરે. ગીરધરં
 ૧૪ ચરણેણી સ્તુતી શું કરીએ, બ્રહ્મા ઇશ અહરનીશ

જાએ, જે પદ જોયાં તે નવ દીઠાં, જાણું ખેસે નાચેરે. ગી-
રધરં ૧૫ પુષ્પ વચે થયું આ ઠામે, પદ અડયાં દેખઈ-
યાં; અહીંયાં પુષ્પ કેશમાં ગુંથાયા, બેશી નીચાં થયાંરે.
ગીરધરં ૧૬ આત અમારાં મરે માહા કડું તે જોતાં દીન-
તા જોઈએરે; અમો સરવને વન મુકીને, અમન ભજતા ઘો-
ઈએરેને. ગીરધરં ૧૭ મુખ સરવેમાં હું છું જાણું. માન
કડું તે રીતેરે; મુજથી હવે ચલાયે નહીં, ચાલો તે પદ
મીતેરે. ગીરધરં ૧૮ સ્કંધ ચઢે કહું કશીજી, વિપ્રીતે મ-
ન જાણુંરે; ત્યાં થયાં અંતર ધ્યાન વાહાલાજી, વળી વળી
વિલાપ વખાણુંરે. ગીરધરં ૧૯ જોતા આઠ્યા સરવે, એ
પણ દુઃખે ભરીયાંરે; એના મુખના વચન સાંભળો, વિરમે
થઈ સઉ રહ્યારે. ગીરધરં ૨૦ ચંદ્ર પ્રકાશ ગયાં ત્યાં સો-
ભી, તમ જોઈ પાછાં દ્રવ્યારે; ભાગવદ ગુણ અલાયે પ્રભુ
ના, ગાઈ ગાઈ ઘર વીસરીયાં. ગીરધરં ૨૧ જીમના પુ-
લીન મળી સહુ આઠ્યાં, કશી ગવન ચિત લઈયાં; દ્વારકેશ
ની અનુચર જાણી. કુપા કરાક્ષે કહ્યારે, ગીરધર સામળીયા.
૨૨ તમે કયાંહાં ગયા વનમાળારે.

ધોળ ૯૧

પંચદી પદ ૩ જી લક્ષીત છંદ.

પ્રજ અતી શોભીયું, જન્મતવ કરી, રમા શોભીયું હો
મળ્યા હરી. ૧ વિરખે જળ થકી અત્યું રાખીયું, ગીરધરે ક
હ્ય એહ જાણીયું ૨ આનંદ ગોપીકા અખિલ જીવને, શ્રી
પ્રાર્થના, જદવ કુળે થયું, સંસાર ભય થકી, ચરણ શરણજી

(૯૫)

લક્ષ્મી કરે પ્રહરો, તેજ કરે ધરો. ૪ શીકારે તે થસે મુખ
 દેખાડીયું; સરવ ભક્તનું ગર્વ તે હર્યું. ૫ પ્રણીત જીવનું
 પાપ છેદ્યું, ચરણ કમળથી કામ ભેદ્યું. ૬ મધુર વાણીએ
 આનંદ જે થયું; એવા ભક્તને અમરૂત પાવ્યું. તવ કથા
 મન કરી વ્રત તે જીવને; ક્ષિપણ મંગળે દુઃખ તે ગર્યું ૮ હા
 સ્ય વખાણું પ્રહરે દયા નથી. રહે છોડીને ચીત ચોળીયું ૯
 ગાય ચારતાં પ્રજા ધારીયું; ભક્તી ત્રણ શક્તિયિત દેખીયું,
 ૧૦ ગોખ આ અવાસમે, વહન ગઠિર જે, જોઈ પંચસ્વર, પ્ર
 ગટ તે થયું. ૧૧ નમન પામીયું રમાએ રમ્યું, ધર્યા ભુશ
 ને એહજ થયું. ૧૨ વેણુ નાદથી શોક નાશીયું, અન્ય નમ
 ન ન જોઈ અધર પાવ્યું, ૧૩ ભ્રમણ અન્ય કરો નિમેશ જી
 ગ થયું, વહન દેખતાં પલક દુઃખ ગર્યું; ૧૪ સરવ મુકીને
 સમીપ આવીયાં, જ્યાન સાભળી કહો કયાં ગયાં. ૧૫ અ
 ત દિદારદો ઇંદ્ર રાધવું, તે જોઈ રામાનુ મન મોહીયું ૧૬
 સરવ ભક્તના વ્યક્ત રૂપદો, સરવ રૂઢેનું કપણ તાગીયું.
 ૧૭ અન્ય ભ્રમણ પુમાસણ જીચીયું, તણ રૂઢે પદ ધરો ક
 હયું માનવું, ૧૮ જીગલ ચરણની રેણું આપવું, દાશને દા
 શ દારકેશ જાણવું. ૧૯ પ્રજા અક્ષી સોભીયું.

ધોળ ૯૨

પંચદ્વી પદ ૪ થું.

સરવ ગાઈને રહ્યા, પ્રભુજીને આઘ્યાં એમ, શું સ્વ
 રે કરી રૂઢન કીધું; દુઃખ મનમાં ત્યમ. કહીએ પ્રાણનિધ્ય
 ની વેલ. ૧ પ્રગર્યા ત્યાંથી કરનજી, મુખ સદન મુખારવીં

૬ ખીતાંબર અધુરની માળા; એહ ગોકુળચંદ કહીએ. ૨
 સરવ ઉભા થયાં ગોપી, કરી કાંટ પ્રસન; પ્રભુ આવ્યા
 હાથ પગથી, થયાં ઉભાં મન. કહીએ ૩ કેટલા અંબુલી
 કરી કરી, ગરહાં વેદ પ્રસન; ચંદન ચરજીત બાહુ લેધને, ૪
 ૩ સંશે અંશ. કહીએ ૪ કેટલાં અંબુલી કરીને, ગરહયો
 છે તંબોળ; એક હસ્તસરોજ લીધુ, ધરણુ રૂદે અમુ ય. ક
 હીએ ૫ કેટલાં બ્રહ્મી કુટીલ રાખી, પ્રેમનો આવેશ, ૫
 ૬ દ્રષ્ટી કરીને જોયું, રસ ભયી આવેશ, કહીએ ૬ એક
 દરજી દીક જોઈ રહ્યા | મુખ પાનથી ન જાવાય; નઈન
 કારા રૂદે લાની, ન મેલ ન ભીડાય. કહીએ ૭ ત્યાં ફરી
 જોઈ જોઈ, પ્રભુજી આનંદીઆ, પ્રહુ તાપ સમાય; પ્રભુ
 કત હરી સવલીત છે તે અધિક શોભા થાય. કહીએ ૭
 દાળીદરી સહુ પુલીન આવ્યાં, હરણ મનમાં અપાર; ચ
 દર કીરણે નિશાનિશા, નિરમળ વળી ભોમી રસમાર. કહી
 એ ૮ ઉટહાડે કરી રૂતી નામનો રથ, જયમધુર્ય કામ; ઉ
 તરી વસ કુમ કુમ અંકીત, પાથરયાં તે કામ. કહીએ ૯
 ત્યાં ખીરાજયા પ્રાણનીધી ગોપી સ્યામ સ્પસ્ટ, સ્પર્શ હસ્ત
 અનંગ દીપત, સ્મરણ ગોપી દરસ્ટ. કહીએ ૧૧ ભજે તેહ
 ને ભજે જે કોઈ તે કરીએ વીપરીત. ભજે ન ભજે નહી
 ભજે, કહો ક્યાંની રીત. કહીએ ૧૨ કહીએ ૧૨ પરસ્પરે
 ભજે જે કોઈ, આપ આપણે અરથ, વિપ્ર જોગી ભજે છે
 તે જાણજો જુગત. કહીએ ૧૩ એક જોગી કામ પુરણ મુ
 કુચર દરોહીસ્ટ, ચાર જાણની એક રીત છે કહ્યું છે ગોપી

૧૨, કહીએ ૧૪ અમે તો ભજતાં નથી, તે ધ્યાન છુટી જાય; દ્રવ્ય પામે જાય ત્યારે, અધીક તનમાં થાય, કહીએ. ૧૫ અમે ભજન પરાક્ષ કીધું, જાણુ જો એ સત્ય; ત્યમ ભજનું શું કહુ, કહેતાં ન આવે કત્ય. કહીએ. ૧૬ ચીરણુ કાળનું આયુસ્ય લેઈને, આશીર્વાદ કયમ થાઉ; દવારકેસ છે છબીપર, નીરંતર બલજઈ, કહીએ પ્રાણુ નીધની વેદ્યા. ૧૭

ધોળ ૬૩

પંચધી પદ પ મું રાગ ગરબી.

વાહાલા તારાં વચન સાંભળીને હુન્ન્યા, વાહાલા તારાં વિરહ તાપ કરાવ્યા, વાહાલા તારાં અડતાં આનંદ પર ખ્યા. રાસ રમીશું શ્રી ગોકુળચંદ્રશુરે લોલ. ૧ વાહાલા રાસ આરંભણ કીધું, વાહાલા નરત્ય ભેદ ગતી સીધું વાહાલા આહુ પરસ્પર લીધું, રાસ ર વાહાલા ઉછવ રાસ અમુલ્ય, વાહાલા અનેક મંડળી ગોળ વાહાલા કુસન આદે તે સોળ, રાસ. ૩ વાહાલા દેવ શ્રી દરશાવ્યાં, વાહાલા ચઢી વર્ધમાન સહુ આવ્યાં; વાહાલા સંગે સખ કાહાવ્યાં. રાસ ૪ વાહાલા દેવ દુહંભી વાજે; વાહાલા ગાંધર્વ આનંદ રાજે; વાહાલા પુષ્પ પ્રસી કરી શાજે, રાસ ૫ વાહાલા ને પુર કંકણી વાજે, વાહાલા બાંહેમાં મધ્ય મણી રાજે; વાહાલા રાસ મંડળી રસ સાજે, રાસ ૬ વાહાલા શ્રમ કણુ મુખપર અલકે, વાહાલા ભુવીલાસ ભુવી લળકે. વાહાલા લલીત મેઘ જળ ઝળકે, રાસ ૭ વાહાલા ઉચે સ્વરતે ગાય, વાહા

રાગ રંગ ત્યાં થાય; વાલા તે રસનું શું કહેવાય. રાસ ૦
 ૮ વાલા અધીક સરવકો નીરખી, વાલા ૩૬ કેહેતાં હર-
 ખી; વાલા સંગ સખી સહુ સરખી. રાસ ૦ ૯ વાલાને રા
 સ અમીત કોઈ કહીએ, વાલાને બાહુ કંઠરે બ્રહ્મીએ; વા
 લાને મળી અમે ક્ષિલા લહીએ. રાસ ૦ ૧૦ વાલાલા ચં-
 દન ભુજને દીધું, વાલા આતિ સુભાસ મન લીધું; વાલા
 પુલકીત ચુંબન કીધું. રાસ ૦ ૧૧ વાલા નિત્યે વિદ્વલ
 સરશે, વાલા મુખ કપોળ કર પરશે; વાલા ચરવિત ખિં
 હ દરશે. રાસ ૦ ૧૨ વાલા નરત્યજ્ઞાન મન ઠરચું, વાલા
 નેપુર કિકીણી રસીયું; વાલા હસ્ત રૂપર ધરચું. રાસ ૦
 ૧૩ વાલા એકલા પામ્યા ગોપી; વાલા કંઠ બાહુ આસો-
 થી; વાલા રંગરેલી મન સોંપી, રાસ ૦ ૧૪ વાલા ચરણ
 કમળ બિરાજે, વાલા હરમ અલક મુખ ભાજે; વાલા બ્ર
 મર રસ ગુણ ગાજે. રાસ ૦ ૧૫ વાલા માંગ માતી કેલી,
 વાલા તેમ ગોપી રંગ રેલી; વાલા બાળક દરપણ ખેલી.
 રાસ ૦ ૧૬ વાલા બ્યાકુળ રસ આનંદ, વાલાલા કેહેતાં ન
 આવે છંદ; વાલા એ વંદાવનચંદ. રાસ ૦ ૧૭ વાલા એ-
 ચર સ્ત્રી રસ જોયું, વાલા કામ દ્રષ્ટ મન મોહું; વાલા વ-
 રદાને રસ સોહું. રાસ ૦ ૧૮ વાલા અતી વિરહેથી આ-
 શ્વો, વાલા પ્રેમ અમરીત સુખ જાણો; વાલા પુછ ન કીધું
 પાણી. રાસ ૦ ૧૯ વાલા સ્પર્શે આનંદ થાએ, વાલા લીલા થઈ
 તે ગાવાએ; વાલા અમરત દ્રષ્ટી જોવાએ. રાસ ૦ ૨૦ વા-
 હાલા અમરિત સરવે જાણો, વાલાલા કીડા કરીને વખા-

શ્રો; વાલા જળ પ્રવેશ મન આંશો. રાસ૦ ૨૧ વાલા જળ
 કોઠાની રીત, વાલા ઠહે ન આવે પ્રીત; વાલા પરસ્પર
 થઈ હત્ય રાસ૦ ૨૨ વાલા જળથી ગમન કર્યું, વાલા
 પ્રુષ્પીત વન સંચર્યું; વાલા તે જોઈ મન ઠર્યું. રાસ૦ ૨૩
 વાલા નરંગ નાટક સાજે, વાલા ચંદ્ર નીશા અતો રાજે;
 વાલા મદન જોઈને લાજે. રાસ૦ ૨૪ વાહાલા રાજાએ પુ-
 છ્યું એમ, વાહાલા ધર્મ રીત્ય તે તેમ, વાહાલા અધર્મ
 પ્રવેશ તે કેમ. રાસ૦ ૨૫ વાહાલા ધર્મ સત્ય કરી સ્થાપી,
 વાહાલા વ્યકતા કરતાં રાખ્યો; વાહાલા પરદારા કેમ જાપો.
 રાસ૦ ૨૬ વાહાલા પોતે પુરણ કામ, વાહાલા ઇચ્છિત
 કીધું તેમ; વાહાલા અભિપ્રાય કો એમ. રાસ૦ ૨૭ વાહા-
 લા શું કીટ્યે કહો વિચાર, વાહાલા પુરણ એ અવતાર;
 વાહાલાં અનલ પડે સર્વ સાર. રાસ૦ ૨૮ વાહાલા ઇશ્વર
 વચ્ચે પ્રમાણુ. વાહાલા આ ત્રણે કરે અજાણુ; વાહાલા યુ-
 દ્ધિવાન તે અજાણુ. રાસ૦ ૨૯ વાહાલા હરીચંડની ગમ વ-
 ખાણુ, વાહાલા તવન કરે અજાણુ; વાહાલા જેમ રૂડું વિ-
 ખ ખાણુ. રાસ૦ ૩૦ વાહાલા ઉચિત કરે વાણી, વાહાલા
 ઉચિત વગર સુહાણી; વાહાની હંકારી જાણી. રાસ૦ ૩૧
 વાહાલા એતું કર્યું પ્રતાપે, વાહાલા ઇશ્વર કરી સઉ જા-
 પે; વાહાલા ભક્ત મનોરથ આપે. રાસ૦ ૩૨ વાહાલા
 જેહી પદ રજ માગે, વાહાલા બ્રહ્માદિક અનુરાગે; વાહાલા
 કરમ બંધનું લાગે. રાસ૦ ૩૩ વાહાલા શુભાખી પ્રીત
 જાણે, વાહાલા અંતરજામી માણે, વાહાલા બાંધ કુકર્મ.

ધખાણેા. રાસ૦ ૩૪ વાહાલા મનુષ્ય દેહ ધરયું, વાહાલા
તે ક્રિડા આચર્યું; વાહાલા ગુણ ગાઇ ભક્તિ વચ્ચે, રાસ૦
૩૫ વાહાલા ગોપ મન કાંઈ નાવ્યું, વાહાલા ચોગ માયા
કરી છાયું; વાહાલા પાશે દારા દેખાયું, રાસ૦ ૩૬ વાહા-
લા અદ્ધ રાત્રી તે જાણી, વાહાલા તેએ તૃપ્ત ન માણી;
વાહાલા ઘેર ગયાં સહુ રાણી. રાસ૦ ૩૭ વાહાલા એ લી
લા જે ગાવે, વાહાલા શ્રવણ રૂદે રસ લાવે; વાહાલા ભ-
ક્તિ માહા કૃપા પાવે. રાસ૦ ૩૮ વાહાલા ધન્ય પ્રજાવંતો
ગોપી, વાહાલા મન કરી સરવ શોંધી; વાહાલા ધન્ય જમુના
રસ એપી. રાસ૦ ૩૯ વાહાલા શ્રીમદ વલ્લભ ચરણે, વા
હાલા શ્રી વિઠ્ઠલેશને વરણે; વાહાલા દ્વારદેશ છે શર્ણે. રાસ
રમીયું શ્રી ગોકુળચંદ્રશુંરે લોલ. સંપુર્ણ.

ધોળ ૯૪

પંચદી પદ ૬ રાગ ચરખી.

સરખી સાહેલી સહુ મળીને, નવ સત આબ્રહુ સજી
આંરે; સાન કરીને વાહાલાને તેડા, લરકે ગરબે રમીએ,
ચાલો જોઈએરે, ૧ રયામા રયામને મધ્ય બેસારી, તાળી
બાહે હાથેરે, નિર્મિતાં વાહાલે રીઝીજી. જીવે કયાક્ષ સાથે;
ચાલો. ૨ સત્ય સ્વર એકવીસમું રચના, ગ્રામ ત્રણને ભેદ
રે. રાગણીઓ છત્રીસે મેળવી, ગાઓ પ્રબંધ ભેદ; ચાલો. ૩
લાગ દારતે ઉર પતી રસ, સંગીત નરત્ય ગતિ લીકરે; મુશ
કાંઈ વાહાલારે જોયું, સરવે રસમાં લીજાં, ચાલો. ૪ શ્યામ
ળીએ ત્યારે ઉલા થઈને, બેજું વામ કાંઈ કીધુંરે, વિહવળ

થયાં સાંભળી સરવે, મન આકરશીને લીધું. ચાલો. ૫ છુ
 ઠા કેને રવેત શ્રમ શ્રી કરભુજા આહીડી લટકેરે, કરણકુલ
 નકષેસર દીલડી, કંકણ પહોચી મટકે, ચાલો. ૬ અહ્માનંદ થ
 કી ઉગાર્યા ભજનનાંદે લીધારે, રાસ રમી જળ કિડા કી-
 બી, સરવ મનોરથ શીધાં. ચાલો. ૭ અહ્માદીક સનકાદિક
 શંકર, ચઢી વર્ષમાને જોયરે; ગુણગાંધરવ અપસગ કીનર,
 પુરુષ પ્રચી ત્યાં હોએ. ચાલો. ૮ ધન્ય વિદ્યુતની પેરે સ
 હુને દરશન એણી રીતેરે, અહ્માગ્રીને લેખે કીધું, એણીપેરે
 સરવે જીતે. ચાલો ૯ ધન્ય ગોપી પ્રજા શ્રી ભુમનાં ત્રઠ જ્યાં
 કૃષ્ણ રસ પાયરે; શ્રી વલ્લભને ચરણ પ્રતાપે, દ્વારકેશ નીજ
 ગાએ, ચાલો જોડએરે. ૧૦

દ્વિતીય કથ

અથ શ્રી પંચધા ૭

દીડી શરદની રાત રોહામણીજો, વહાલે રાસ રમવા
 નો ઇચ્છા કરીજો; ૧ વાહાલે વેણુ વગાડી વનમાંજો, સ્વર
 પુરો સખીના કણ રહયમાંજો. ૨ નારી અવણે સુણી સહુ ની
 સરયાજો. કુળની મર્યાદા વીસરયાજો, ૩ તેહને તતક્ષણ ગ્રહ
 કાજ મેલોઆંજો. અંગે અટપટાં આભુષણ પહેરીઆંજો, ૪
 એમ આવતાં તે દીડાં સુંદરોજો, ત્યારે ગમન વાયક બોલ્યાં
 હરીજો. ૫ તમે જ્ઞાને તે આવ્યાં સહુ મળીજો. તમે કુળવં
 ત આવો કામનીજો. ૬ એમ લોકમાં તે લાંછન લાગશેજો.
 તમારે પતિવ્રતા વ્રત ભાગશેજો. ૭ પતિવ્રતા પતીને છોડ
 નહીજો, પરપુરુષ શું પ્રિત જોડે નહીજો. ૮ શ્રીમદન મેહન

જી રૂપે ધરીજો, બે પાસે તે શાહુ દામનીજો, ૯ મધ્યરા
તેશ્રી ગીરધર રાજીઆજો, પ્રભુ સાતે સ્વરૂપ બીરાજીઆજો,
૧૦ પ્રભુ સાતે સ્વરૂપ લીલા કરેજો; ઝેણીપેરે તે મજામાં
વીચરેજો, ૧૧ ત્યારે શુંદરીને અભિમાન આવીયુંજો, ભાગ્ય
પોતાનું સરાવીયું, ૧૨ ત્યારે અંતર્યામન હુઆ હુરીજો, ૬
જો વિલાપ કરેછે સુંદરીજો ૧૩ શ્રી જીમનાંજી પુલીન આ
વી રહ્યાજો, ત્યારે નાથજીને મન કરૂણા લાવીયાજો, ૧૪ શ્રી
ગોકુલચંદ્ર માજી રૂપે ધરીજો, ત્યારે શુંદરીને દરસન આપ્યાં
હુરીજો, ૧૫ દ્વારકેશ પ્રભુને જાઉં વારણેજો ફરી, મજા પ્રગ
ટ્યા હુમ કારણેજો, ૧૬

ધોળ ૯૬

માહારા વાહાલા વન માંદ્ય, વાગે રૂડી વાંસલડી, હુ
તો ધેલી ફર ધરમાંદ્ય કોણે દીધી સાંકલડી, ૧ કુંભ વિનાજ
ળ ભરવા ચાલી; શીરપર મેલી ઉઠાણીરે; ગયણુરે લઇ જ
ળ ગળવારે બેઠી, કુંભની શુધ્ધિયુધ ભુલી, વાગે, ૨ ગુણીયા
વીના ગઉ દાવારે બેઠી, સાડી ભીજાઇ નવ જાણીરે, વાછડુ
વાળતાં ગોપીયુરે, બાળક બાંધ્યાં તાણીરે, વાગે ૩ ધી તા
વીને છાસમાં રેડ્યાં, ને દુધમાં રેડ્યાં પાણીરે; નેતરૂ લઈ ના
વલીઆ બાંધ્યા, ધરનો ધણી નવ જાણ્યોરે, વાગે ૪ પતી
વીના મેં ભોજન પીરસ્યા મોઢક મરચાં ભેગીરે, સાકર વ
ડીનાં શાક વગાર્યાં, સેવમાં સુક ભેગીરે, વાગે, ૫ સાથુ
કહું વહુને વ્યંતર વગાર્યાં, અવચગીઆ ઉતરાવોરે, દીયર ક
હું ભોજાઇને બાંધે, સાન કરી સમજાવોરે, વાગે ૬ તનમ

ન મારા પ્રાણ હરીરે, માના વાલાજી મથુરાં જાયરે; રામકંસ
ન પ્રભુએ રસ પીતાં, વારે વારે સમજાવુરે. વાગે રૂઢી
વાંસરડી, ૭

ધોળ ૯૭

શ્રીવીઠલનાથજી માહારાજનું ધોળ

માગશર વદી ચતુરદશી સાહેલીરે, શુભવેળા સુભવાર
શ્રીવીઠલપર ભુતળ પ્રગટયા સાહેલીરે, ૧ ધન્ય ધન્ય માત ચ
રોમતી સાહેલીરે, પુરસ્સોતમ અવતાર, શ્રી વીઠલ ૨ ઘેર
ઘેર પોતી વધામણી સાહેલીરે. હરખા છે વસુ તાત શ્રી વી
ઠલ ૩ તોરણ બાંધાં બારણે સાહેલીરે, ઘેર ઘેર ઝોછવ થાય
શ્રી વીઠલ ૪. ધન્ય ધન્ય એ કાંકરોલીએ સાહેલીરે; માનુ
ની મંગળ ગાય. શ્રી વિઠલ ૫ જયક સહુ રાજે મળ્યા સા
હેલીરે, મુણી અનોપમ વાત, શ્રી વિઠલ ૬ વીધશું વેદ
સ્નાન કરે સાહેલીરે, દાન આપે વરજનાથ શ્રી વિઠલ ૭
ધોળ ભરયો સગ મોતીએ સાહેલીરે, આવ્યાં શ્રી વરજની
નાર શ્રી વિઠલ ૮ વિપ્ર વેદ ધુતી ઝાચરે સાહેલીરે, દેછ
સઉ આશાસ્ય શ્રી વિઠલ ૯ વધાવા આવે સહુ લાલને સા
હેલીરે, હમડે હરખ ન માય. શ્રી વિઠલ ૧૦ દાદીજીએ લી
ધો ગોદમાં સાહેલીરે, નિરખે સધળો સાથ શ્રી વિઠલ ૧૧
વધશનવ ગાય આનંદસું સાહેલીરે, આજ શ્રી જુગદીશ
શ્રી વિઠલ ૧૨ દેવના દુંદભી વાગીયાં સાહેલીરે, પુરુષની
મસ્તી થાય. શ્રી વિઠલ ૧૩ દધવી જીવને કારણે સાહેલીરે,
ફરી લીધો અવતાર શ્રી વિઠલ ૧૪ શરણે લીધા જીવને શા

(૧૦૪)

હુલીરે, લીલાનો નહી પાર. શ્રી વિઠલ ૧૫ દાસ વસલ
જાયે વારણે શાહુલીરે પુરસોત્તમ અવતાર. શ્રી વિઠલ ભુત
ળ પ્રગટીયા શાહુલીરે ૧૬

ધોળ ૯૮

કોઈ મને કશ દેખાડોરે શ્રી ગોકુળમાં કોઈ મને પ્રભુ
જી મેળાવોરે મધુવનમાં, મેરી મતા હુરી તરો મરમ ન જ
લે. વનમાં ફરે વાહાલો તનમાંરે. મધુવનમાં કોઈ મને. ૧
સકળ જન હુઠયાં સકળ વરજ ઘેરયાં, અતીસે ઉદાશી મારા
તનમાં. મધુવનમાં કોઈ મનેર અમર ચીર પેહુરયાં મેઘાડંમર
જોઢયાં, દુલડાં જ્ઞેનનતી બાગનમાંરે. મધુ જનમાં કોઈ મને
૩ ફાટતાં ચીરને હાર માહુરા દુટયા નીર ભરાયાં લોચનમાં
રે. મધુજનમાં કોઈમને, ૪ સુરદાસ કહે પ્રભુ તીહારે મીસન
કુ અતારે ઉસર માહુરા તનમાંરે મધુજનમાં, કોઈ મને કળુ
દેખાડોરે શ્રી ગોકુલમાં. ૫

ધોળ ૯૯

માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાયજી, હું તો જોઉં તમા
રી વાટ; માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાયજી. ૧ હુંતો શેરી
વળાવીને સજ કડં, હુંતો પથરાવું લીલા ખીળા પાટ. મા
રે. ૨ હુંતો કંકુ કેસરના ગારો ઘાણું, હું તો મોઢી કસ્તુરી
પડાવું ભાત, મારે. ૩ હુંતો ગોખે ગોખેરે દીવા કડ, હરખે
ખંધાવું હીચોળાખાટ, માહારે. ૫ હું તો શણગાર સજુરે
શોભીતા, ચરણ ચોળી ગરચોળાંને ઘાટ, મારે. ૬ હુંતો
આડ કડરે કેસર તણી, હુંતો ચોખલીયા ચોડ લેસાર. મારે

(૧૦૫)

૭ હું તો સદીર મંગાવુરે સુખડી જીવણુ જમવા તમારે કાંજ
મારે. ૮ હું તો બાડી વાળુરે બાસઠ પાનની. આરોગાવું શ્રી
વલભરાય. મારે. ૯ હું તો થાળ ભરૂં સગમોતીએ; વધાવું
શ્રી વલભનો પરીવાર. મારે ૧૦ હું તો કર્મોડી કરૂં વી-
નતી, બહીદારી બય માધવદાસ. મારે મંદીર પધારે શ્રી
નાથજી. ૧૧

ધોળ ૧૦૦

જીરે વડશાકવદી એકાદશીએ, શ્રી વલભજી પધારવા-
ની ઘેરે, શ્રી લક્ષમણ ઘેર રોહડો, જીરે અલંગાજીએ મ
નમાં વિચારણુરે, જીરે સુત તે પધનારીએ ઘેરે, શ્રી લક્ષમ
ણ. ૨ જીરે અજ્ઞાકુંડે માગજ આપાઓરે; જીરે બેહુ સ્તને
વહે છે ખય નીધારે, શ્રી લક્ષમણ. ૩ જીરે નિજન સરવે
ઉધારવારે, જીરે ભક્તીનો કીધો ઉપદેશ શ્રી લક્ષમણ. ૪ જી
રે બ્રહ્મ સમંધ કરાવાયરે, જીરે શેવા કરાવી પ્રીત્યરે, શ્રી લ
ક્ષમણ ૫ જીરે પૃથ્વી મારગની વીધો ગતીરે, જીરે કેને તે ન
વ કહેવાયરે; શ્રી લક્ષમણ. ૬ જીરે હેવાના કુમાં શ્રી કરન
પ્રગટીઆરે જીરે, અઢળક શ્રી વલભરાયરે. શ્રી લક્ષમણ ૭
જીરે નિશાધન જનને તે એ પ્રભુરે, જીરે પ્રગટ દેખાડી છરી
તરે. શ્રી લક્ષમણ ૮ જીરે એને કારણ હરી દેહ ધરીરે, જીરે
તેમાં સંસય નહી લગારે શ્રી લક્ષમણ. ૯ જીરે અધર્મ તે
જીવ ઓધારવારે, જીરે શ્રી વલભ વિઠ્ઠેશરે. શ્રી લક્ષમણ
૧૦ જીરે એહુના ચરણ કમળ નીત શેદીએરે. જીરે છાડીએ
સકળ કલેશરે. શ્રી લક્ષમણ. ૧૧ જીરે હરીદાસ શોભા પ્રભુ

(૧૦૬)

ત્રીરખાતરે, ૭ર ચરણ કમળ ધોરી ધારરે; શ્રી લક્ષ્મણ ધેર
સોહીસોરે, ૧૨

ધોળ ૧૦૧.

અથ શ્રી પુટ્ટી મારગના દસ મરમ ઘોળલખ્યુ છે.

૧૬ મારગ તણાં મરમ દસ જાણીને; નિત્ય આચર
ણ કરીને રૂઢે વિચારે, તો તેહને વશ થાયરે શ્રી હરી પ્રેમ
ની વેલડી ત્યાંહાં વિરતારે. ૧ પ્રથમ એક મરમ શ્રી મહા
પ્રભુ જાણીને. વિદ્યાસ દ્રઢ કરી વચન પાળે; અવર સાધન
સરવ લઉકીક કામના, એહુની કપો વિના ફળ નવ ભાળે.
૨ બીજા મરમ તે કેવળ શ્રી ગુરૂ, વાક વિદ્યાસ આચરણ
કરવુ; જે જે વાણી શ્રી વલ્લભ આચરે, તે તે વીચારીને મ
ન ધરવુ. ૩ ત્રીજો મરમ તે શ્રી કુશનના નામનો, માહાત્મ
હરદે થાય સફળ સારરે; અનેક પ્રકારના ધરમ કો ઉચરે, કો
રીને અંસે નહીરે ભારે ૪ ચોથો તે મરમ વિસ્વાસ આણી
કરી, પ્રભુજી કરસે તે અતિ રૂઢ, રાક્ષસ રમણ શ્રી વરજ બી
હારી હરી, ભજન કરવુ અન્ય જાણી કુડ. ૫ અવર લીલા
સહુ અનંત રૂપે કરી, અંતરશામક સદારે જાણો; શ્રી હરી
સામજો અનંત રૂપે કરી નિત્ય લીલા પ્રભુ નિત્ય માણો.
૬ પાંચમો મરમ શ્રી કસ્ત શરણાંગત; લોક વાદ સરવ પરી
ત્યાગ ભાવે, નિરપેક્ષ ભાવ તે સરવત્ર પરીપીએ, ત્યારે શ્રી
કૃપાને દ્યારે આવે, ૭ છઠો મરમ તે કેવળ નાથનો; સરવ
પરિત્યાગ ગુણુ ગ્યાન કરીએ; ગ્યાના દ્વારા કરી સરવ લીલા
ખરી, શ્રી વરજનાથને રૂઢે ધરીએ ૮ સાતમો મરમ તે અંત

(૧૦૭)

સી સેવા, વરણાત્મક વરજ માંહે ફરીએ, ભાવાત્મક ત્યાંહાં
વિપુરે પોતા તણુ સખી ભાવે થઈ સહુ વરીએ. ૯ આઠમે
મરમ તે કિડા રસ ભાવના, અંતરમાં અનુભવ કરવો જે
મ જેમ સખી સંગ કોડે, તેમ તેમ તે આચરવો. ૧૦ નવ
મે મરમ તે દ્વધત ફલ ભાવનાં, તાપ કલેશ રૂઢમાં ભાવે;
જોશળ દશા વરજ સુંદરી ભોગવે, ત્યમ ત્યમ એઉને અનુભ
વ કરાવે; ૧૧ દસમે મરમ તે દીનતા ભાવના સર્વ પ્રકાર
કરી રૂઢે દુઃખ આણે; અવર સંધન નાના વીધી છે ઘણા ક
રના કંપા વિના કાંઈએ ન માને. એ અર્થ દસ જે કોઈ ગા
ય ને અનુભવે, તેને શ્રી કૃપા આધીન થાય; શ્રીમદ્ વલ્લભ
નીકર કરણા કરે, આપણા વ્દાસની બાંહ સાદા. ૧૩

ધોળ. ૧૦૨ ૫૬, ૨

અથ શ્રી પુટી માર્ગના સિદ્ધાંતનું ધોળ પરિત્ર

જોકાદશીનું લખ્યું છે.

પુનઃ મારગ સિદ્ધાંતની, કહું એક વાત; શ્રાવણ સુદ
એકાદશી, વચન કહ્યા જે રાત. ૧ શ્રીમદ વલ્લભને મન ધ-
મ્હા ઉપની એહ, આજ્ઞા બ્રહ્મ સમ્બંધની પ્રભુએ કીધી
તેહ; પોતાના જન જાણીને ચીંતા ધરી મન માંદો, આતુ
રતા કીધી ઘણી, શીજી પધારયા ત્યાંય. ૨ પુરણ પુરવોત્તમ
તમે છે, જીવ છે દોષ રાહીત; આધારણુ કારણુ પ્રભુ, દહે-
જો ધરા મન ચિત્ત. ૩ ત્યારે શ્રીજી એમ બોલીયા, સાં-
ભળો વલ્લભરાય; નામ સમર્પણુ જે કરે, તેહના પ્રાપ્તિચિત
ભય. ૪ જીવ જંત જે કોઈ આવે, તમારે શરણુ; તે ઉપર

કરૂણા કરી, રાખીશ માહારે ચરણ. ૫ પવિત્ર કરીને સુ-
ત્રનું, પહેરાવું શ્રી જુગદીશ; કેશરી રંગે રંગીયું, તાર ત્રણ-
શેહને ત્રણવીશ. ૬ મીશ્રી ભોગ ધરાવીઓ, વસ્ત્ર ધરું ત-
ત્કાળ; કોર છેડા કરી કેશરી, ઘોતી ઉપરણા સાર. ૭ શેવક
ને સુખ કારણે, શ્રીજીએ કીધો શ્રમ; નામ સમર્પણ આપી
ને, રાખો વૈશ્ણવ ધર્મ. ૮ શ્રી ગીવધારીજી મંદીર પધારીઓ,
એ સુખ કહ્યાં નવ જાય; હરીદાસ શોભા જોઈને, અનેક
મંત્રણ ગાય. ૯

ધોળ ૧૦૩

ધન્ય શ્રી વલ્લભ અઢેળમાં પ્રભુ વશીઆ જીમનાં તીરે,
ધન્ય વધશ્રવ જન વંદે એ પદ રજને ત્રવેણી તીરે. ૧ ધન્ય
જીમનાજીનો સંગમ છે, હેની લેહરે રંગ તોરંગ છે; પાવન
થાવ સ્થાવર જંગમ છે, ધન્ય ૦ ૨ ધન્ય પ્રયાગ વારી નિ-
રખીએ, ધન્ય તીરથ સઘળાં પરખીએ; ધન્ય ૦ ૩ ધન્ય વે-
ણી માધવ સુખપર વારી, એનો છખી નિરખી જાઉં બહી
હારી; ધન્ય ધન્ય સર્વ જનના સુખકારી. ધન્ય ૦ ૪ ધન્ય
પ્રયાગ તીર્થ રાખ્ય છે, ત્રવેણી તીરે દરવાજા છે; તે તો સારે
સરવનાં કાજ છે. ધન્ય ૦ ૫ ધન્ય દશાસ્મેધઆરે જાતાં,
ધન્ય નિરમળ ગંગાજી નાહાતાં; ધન્ય ધન હરખે હરી ગુણ
ગાતાં. ધન્ય ૦ ૬ ધન્ય એ માધવટો નાહાતાં, ધન્ય નિર્મળ
તેહનાં તન થાતાં; ધન્ય સેહજે તે વૈકુંઠ જાતાં. ધન્ય ૦ ૭
ધન્ય અઢિએળ રાજે છે, ધન્ય પેલી તીરે શ્રંગ ખીરાજે છે;
મધ્ય ત્રવેણી ગાજે છે. ધન્ય ૦ ૮ જેણે એ બેઠકને ભોગ

(૧૦૯)

ધરીયા, ધન્ય ભવ સાગર કેરો ટળીયા; ધન્ય પ્રેમ સુધારસમાં
ભળીઆ. ધન્ય ૦ ૯ ધન્ય જીમનાજીમાં વાસ છે, ધન્ય વલ્લ-
ભ કુળની પાસાંછે; ધન્ય શોભા જોધ હરીદાસ છે. ધન્ય શ્રી
વલ્લભ અટ્ટેળમાં, પ્રભુ વશીયા જીમમાં તીરે. ૧૦

ધોળ ૧૦૪

ધેર આવોરે ગોપીચુના વાલા, આનંદ વધારો નદના
લાલ; નાથ નથી કાંઈ નાના કાલા, તો પ્યાલા પીજે પ્રેમ-
નારે ૧ આવો તો આલાંધન દીજે, પ્રેમતણા રસ પાઈને
પીજે; દાશલડાને દરશન દીજે, તો નિરભે કેજો નામનીરે. ૨
જન્મો જન્મના સ્યામછો શંગી, મળે ગોપીચુ એકજ રં-
ગી; નાથ વિના નહી બીજા સંગી તોરહીએ તીલંગી ટેકમાં
રે. ૩ આપ બળે ગોવરધનધરીયો, સુરપતી કેરો ગર્વજ હ
રીઓ; વરજવાશીના કારજ સરીઆં તો ગોકુળ રાખ્યું રેલ
તુરે. ૪ માડી મહારે એ વર રૂડો; જોની બીકથી કંસરાય બુ
ઢા, નહાનો એ પરાક્રમે પુરો, તો ચોઢા અવિચળ આંદોરે
પ કુમકુમ કેરા છડા દેવરાવો, મહીરે માતીના ચોક પુરાવો;
તરીયા તોરજુ દવાર બંધાવો, તો વહાલાને વધાવો પ્રેમશું
રે, ૬ જોશીડા તેડી જોશ જોવરાવો, ધડીઆં લગ્ન ઠીક ઠરા
વો, ખાતીલ ખુપની ચોખ્ખું કરાવો, તો તેજ જઘ સ્વદાન દ
ધનેરે. ૭ તમારા પીતાજી ભજ્યા લેછે, વહારજો બેના ત્રાગ
ફળ્યા તમારે; પાકે તો પહેલે કોડ અમારા, તો કેહો માથ
વડાએ કરગર હુરે.

(૧૧૦)

ધોળ ૧૦૫

કુમરી

મુખડાનુ માંડણ મોતી; મહારાજ મહારા મુખડાનુ માં
ડણ મોતો, મેં જળાં જુમનાં ભરન ગઈની; મુખકુ ધોતાં
ખોચું મોતી, માહારાજ મહારા મુખડાનુ માંડણ મોતી. ૧
ગાગર ભર પનઘટપર મુકી, લાગી કુળ મોતી જોતી જોતી.
માહારાજ ૨ ધર જાઉં તો મોરી સારા લડતલે નણુંદી પોતે
છે મેણા દેતી, મહારાજ ૩ પુરશોતમ પ્રભુ આએ અવ્યાનક.
મોતોડુ લીધું છે મહારા ગોતી, મહારાજ મહારા મુખડાનુ
માંડન મોતી.

ધોળ ૧૦૬

કુમરી

ભારેહી બાળ કાહાના તેરી બેસ બાસુરીયાં મેરાળ
અરા ધરે નહીં ધીર. રેક ગોંકુળ બાળ અંદાવન બાળ,
જુમનાળ કેતીર. મેરાળઅરા ૧ મોર મુગટ મકરાકત કુડ
ળ મુંદીર ક્યામ શરીર મેરાળઅરા. ૨ પુરશોતમ પ્રભુકી
બમી નિરખત; ધન્ય મનવાર શરીર. મેરાળઅરા, ૩ ભોલા
રેહી બાળ કાહાના તેરા બેર બસુરીયા, મેહેરાળઅરા
ધરે નહીં ધીર.

ધોળ ૧૦૭

કુમરી

સામરો ન જાને મેરી પીર, કનાઈયો ન જાને મેરી પી,
કે પીર પીર પીર જોલી અરરરરર; સામરો ન જાને મોરી

પીર. ૧ મોઢધી બેચન ગઈતી બંદાખન, શામરાને ખેંચો મોઢ
રો ચીર; ચીર ચીર ચીર જ્યમ ફાટો જ્યમ અરરરરર, શામ
રો ન જાને મોરી પીર, ૨ મેહુજળ જુમતાં ભરન ગઈતી,
સામરાને ડારો મોપે નીર, નીર નીર નીર છાંટો જ્યમ છર
રરરરર, શામરો ન જાને મોરી પીર. ૩ બંદાખનમે રાશ ર
ચોહો; હરીયા હુમાન જીવ જીવ જીવ જીવ આઘ્યા જ્યમ
ખરરર શામરો ન જાણે મોરી પીડ. ૪ સુરદાશ પ્રભુ લીહા
રે માલિનક, બંશરીકો ફેંક્યો મોપે તીર; તીર તીર તીર કં
પી જ્યમ થરરરરર; શામરો ન જાણે મોરી પીર. કનઈયો ન
જાણે મોરી પીર

ધોળ ૧૦૮.

જીરે કાસ્તગ માસ વઢી અષ્ટમી, જીરે પ્રગટયા શ્રી ગી-
રધરલાલ; આનંદ મુને અતી ધણો. ૧ જીરે ઘોઢ સકળ ગા
જી રહ્યું, જીરે વાજે જીરે નીશાન, આનંદ ૨ જીરે ઘેર ઘેર
હરખ વધામણી, જીરે ઘેર ઘેર ઓછવ આજ. આનંદ ૩
જીરે મમળ શજ કરો માનની, વરજ નારી વધાવા જાય;
આનંદ ૪ જીરે ગોકુળ ગુંડારે ઉછળે, જીરે તરીયા તોરણ
બંધાય; આનંદ ૫ જીરે દાન આપે કેશરીરાયજી, જીરે
મજરથ અશ્વને ગાય. આનંદ ૬ જીરે ગોકુળ ગામ રળી
યામણ, રળીયામણ શ્રી જુમના તીર. આનંદ ૭ જીરે
કિડા કરે ગીરધરલાલજી, જીરે રતન ગંગાજનાં નીર. આ-
નંદ ૮ જીરે એ પ્રભુને નવ ઓળખ્યા, તેહનો ફરો પ-
ડ્યો સંસાર; આનંદ ૯ જીરે એ પ્રભુને જોણે ઓળખ્યા,

તેહેનો ભાગ્યતણો નહીં પાર. આનંદ ૧૦ જીરે આશ પુ
રી વાહુલે ભક્તની, બલીહારી જય માધવદાસ. આનંદ
માહારે અતી ધણો.

ધોળ ૧૦૯

શ્રી વલ્લભકુળ ભલે પ્રગટયા, પ્રગટયા શ્રી વીહલનાથરે;
દાસને મનરે આનંદ ધણારે, વેદપુરાણે આવાતરરે ૧ ધન્ય
માતાજી શ્રી અંકાજી, જેણે કરે શ્રીનાથજી હુલારાવ્યારે; શુ
ક શનકાદીક ગમ નહીં, પ્રગટયા શ્રી પુરુષોત્તમ આચારે.
૨ ઘેર ઘેર ગુંડી ઉઠળે, તોરણ દ્વાર શોહાયરે; પરમ પનોતો
મુંદરી હરજીને, નિરખવા જાયરે. ૩ મુંદરી સરવે ટોળે મ
ળ્યા, મુખ જોઈ જોઈ મોહરે; આનંદ સાગર ઉલટયો, ત્રી-
ભોવન જય જયદાર હોયરે. ૪ વાળંત્ર વાગેશોભીતાં, ઘેર
ઘેર ઝોઝવ થાયરે; દુંદભી વાગે દેવતાનાં, શુકજી શ્રી ભા
ગવત ગાયરે. ૫ દેશર કુમ કુમ છાંટણાં, દેવની આશીશ
થાયરે; દાન આપે શ્રી વલ્લભજી ધણાં, ઉલટ અંગન માય
રે. ૬ ભક્તી મારગ સ્થીર સ્થાપવા, વઠશ્રવની કરવા સા
હ્યરે; આપને અનુગ્રહ કરો, જોગી ન જાણે એ વાતરે. ૭
ભક્તી કરો શ્રી વીહલજીની, બીજી ફાકટ વાતરે; ઝેરે લીલા
જે કોઈ જાણુસે, તે પ્રજવાસીનો સાથરે. ૮ માગશર વદી
ને નોમી ભલી, ભલી ભલી આબુની રાતરે; શ્રી વીહલવર
રે રૂઢ્ય હુવા, પ્રગટયા શ્રી પુરણ બ્રહ્મરે. ૯ ધવળ મંગળ
હોય ધણાં, આ મુખ અંતે ન માયરે; ચીરજી જ્યો મા
હારો વાલમો, બલીહારી માધવદાસરે. ૧૦ શ્રી વલ્લભ કુળ

(૧૧૩)

ભલે પ્રગટ્યા, પ્રગટીયા શ્રી વીઠલનાથરે.

ધોળ ૧૧૦

સાંભળ સુજની વધામણી, શ્રી ગોકુળપતીને દરબાર;
પારવતી માણ્યે સુત જનમીઆ, શ્રી દવારકાનાથજી અ
વતાર; પ્રગટ્યા શ્રી પુરૂષોત્તમ લાલજીરે. ૧ વાળંત્ર વા
ગે સોહામણાં, ગુણીજન ગાય છે જ્યાન; માગણ જાન્યક મ
ળ્યા સહુ; તેમને આપ્યાં બહુ દાન. પ્રગટ્યા ૦ ૨ ધન્ય ધન્ય
વર્ણિાખ માસનો ધન્ય સુદી પડવેનો દીન; ધન્ય ઘડી શુભ
વારનો, હરખ્યાં સરવનાં મન. પ્રગટ્યા. ૩ જીવતી જનરે ટો
ળે મળી, નવ સપ્ત સજ્યા શણગાર; ચાલો પ્રભુને વધાવા
ને, કર ધરી મંગળચાર. પ્રગટ્યા. ૪ કંચન કળસમુરત
સોહાંચિ, ગાતા મંગલ ગીત; પ્રિતશું પોહોઆ દરબારમાં,
જાણે આવા રાણાજીત પ્રગટ્યા. ૫ ભેટ ધરે મન લાવતી,
વળો વળી વારણે જાય; એ પ્રભુ ચરણ પ્રતાપથી, નીજદા
સ આનંદ ગુણ ગાય. પ્રગટ્યા શ્રી પુરૂષોત્તમલાલજીરે.

ધોળ ૧૧૧

સેનગારી અમા શ્રીનાથજીને ખમા, ખમારે નંદરાય
સાંજ; સેન૦ ગોખે ચડી નીહાલવારે, અમા૦ અમને આ
શા વાસન ગારી, અમા૦ કેશરીઓ બાંધો સોહીએરે. અમા૦
માથે સોહીએ પાગ ગારો, અમા૦ બાંહે બાજીબંધ ઘેરખા
રે. અમા ૦ કુડળ જરકે છે ચાર ગારી અમા૦ ગારી કુંદન ઝ
ળકે ચાર ગારી, અમા૦ હુમક લટકે ચાર ગારી, અમા૦ મીઠે
લાલનકુ અમા૦ દુલરી અણવટ પોહોઆએરે, અમા૦ ગળે

(૧૧૪)

ગુળ કાહાર ગોરી, અમાં ભીમના ઠાકોર ભેટીએ, અમા
વરજના પ્રાણ આધાર ગોરીં અમાં સેન ગોરી અમા
શ્રી નાથજી ખમાં

ધોળ ૧૧૨

નાગર નંદજના લાલ, માહારી ચુંદડીના ચોર; ચું-
દડી ચોરી વાહાલો કદમ ચડી બેડો, શાસરીયા સુનાથકે દુર
થકી દીડો નાગર ૧ કાનક કાળા મોરલીવાળા, મકર ધા
રારે; આધી નાત્ર મથુરાથી આંચોરે, કંસ કારણે. વા-
હાલા નંદનાં ૨ લાખ ટકેડી ચુંદડી, અજભ રૂડો રંગ;
સાસરે સંતાપસે; મેરો જુરો થશે અંગ. વાહાલાં ૩ નંદ
કુંવર સ્યામ ચુંદોર, મદન બોહનલાલ; નંદકે ગીરીધર જ-
વને મેરો નામ, વાહાલા પ્રજનારે મેરી ચુંદડીના ચોર. ૪

ધોળ ૧૧૩

શ્રી ગોકુળનાથજના લાલરે, શ્રી પુરૂષોત્તમ વર રંગ ૨-
શિયા; વાહાલે કીધા વર્ષકવ નાહાલરે, જનમ જનમ મ-
હારે મન વશીયા. ૧ એમનું નામ શીખ અદ્ભુત રૂપરે,
શ્રી પુરૂષોત્તમ; વાહાલો શ્રી કાંકરોલીના ભુપરે- જનમો જ-
નમ ૨ તમારાં સુંદર નેણુ વિશાળરે, શ્રી પુરૂષોત્તમ; ત
મો તીલક મુદ્રા ધર્યા ભાળરે. જનમો જનમ ૩ શ્રી સુખ
છે પુનમ ચંદરે, શ્રી પુરૂષોત્તમ; જોતાં ભાગ્યાં ભવ દુઃખ
દુરરે, જનમો જનમ ૪ તમો શ્રી વરજભુખણના ભાતરે,
શ્રી પુરૂષોત્તમ; તમો શ્રી જીમનાજના તાતરે. જનમો જન-
મ ૫ તમો વરજકોર બેટીજના તાતરે, શ્રી પુરૂષોત્તમ; શ્રી

આરોમતી વહુજના નાથરે. જનમો જનમં ૬ શ્રી પદમા
વમની વહુજના કથરે, શ્રી પુરુષોત્તમ; સુત શ્રી ગીરધરજી ગુ
ણવંતરે. જનમો જનમં ૭ તમો ગજનગર સુખ આપ્યુ
રે. શ્રી પુરુષોત્તમ; મહા પતીત વાચળ દામ્ય કાપ્યુરે. જન
મો જનમં ૮ છાત્રી કાંકરોલી જનમ દીન કીધોરે, શ્રી પુરુ-
ષોત્તમ; નિજ દાસને શરણે લીધોરે. જનમો જનમ માહોરે
મન વશીયારે. ૯

ધોળ ૧૧૪

આ કળીમાં કારણ એક, અષ્ટાક્ષર ભારી; શ્રી વલ્લભ
શ્રી મુખથી, પ્રગટયા શ્રદ્ધી તારી; શ્રી વલ્લભ વંશની કૃપા
થકી, કહું અષ્ટાક્ષર વરણરે; શ્રી મુખ પ્રગટયા એ શ્રી વલ્લભ,
એ વેળાને કહું પ્રણામ; અષ્ટાક્ષર ભારીં ૧ આ દર્શવી જી
વપર દયા વિચારી, રસ વરસાવા ભારીરે; શ્રી વીંછત પ્ર-
ભુજીએ કીરપા કરીને, અંથ પ્રગટયા જીઉ બલીહારી. અષ્ટા-
ક્ષર ભારીં ૨ અષ્ટાદસ કર્યા શ્લોક, પ્રગટયા શ્રી વલ્લભ
રાજ કુમારરે; સાહા ગુઠ રસ પ્રગટ કર્યા, જીઉ વંશ સહી
ત બલીહારીરે. અષ્ટાક્ષર ભારીં ૩ પ્રથમ શ્લોકમાં પ્રગટ
બતાવ્યું, શ્રી કૃષ્ણ ચંદ્રનું રૂપરે; કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ નેતી કરી-
ને, સદા જપો રસ રૂપ. અષ્ટાક્ષર ભારીં ૪ આનંદને વ-
ળી પરમાનંદનું, સુખ અષ્ટાક્ષર માંહીરે; નિશ્ચિંત ને વળી
નિશાફળ થઇને, ભજે મળે પ્રજરાય. અષ્ટાક્ષર ભારીં ૫
શ્રી માહા પ્રભુજીએ સાત ભક્તીના, દાન કર્યાં આમંત્રરે;
માહા અધોર કળી જીવ ઓધારવા, સાતે ભક્તીનો એ

૩. અષ્ટાક્ષર ભારીં ૬ સાત લક્તીના નામ વખાણું;
 શ્રવણ વળી કીરતનરે; સ્મરણને વળી શ્રવણ લક્તી, પાંચ-
 મી છે અચર્યન. અષ્ટાક્ષર ભારીં ૭ પાદ શ્રી વંદન વંદન
 વાસ તવ, એ સરવ મળાને સાતરે; માહા પ્રાદમી સાતે
 જણને, એક એક મળી વિક્ષાત. અષ્ટાક્ષર ભારીં ૮ શુક
 પરીક્ષક પ્રહસાદ શેશજી, લક્ષ્મીને પ્રથુરાજરે; હનુમાન આ
 દે સાતે જણને. એક એક લક્તીએ કાંધાં કાજ. અષ્ટાક્ષર
 ભારીં ૯ એવા મોટાને બહુ પરા કષ્ટથી, પ્રાપ્ત થયું 'રતન
 રે; આ દર્શવી જીવ પર દયા વિચારી, અષ્ટાક્ષત ધન્ય ધ-
 ન્ય. અષ્ટાક્ષર ભારીં ૧૦ આ સાતેમાંથી એક સાધન, આ
 કળીના જીવ શું કરશેરે; અષ્ટાક્ષર માહા મંત્ર જાપ્યાથી,
 ભવસાગર તે તરશે. અષ્ટાક્ષર ભારીં ૧૧ જે દીવશથી શ્રી
 ગુરૂ કૃપાથી, અષ્ટાક્ષર મળ્યું દાનરે; તે દીવસથી જીવત,
 પર્યાન રૂકું રાખ્યું ધ્યાન. અષ્ટાક્ષર ભારીં ૧૨ સ્વાસો
 સ્વાસને હરતાં ફરતાં, અષ્ટાક્ષર સુખે ગાયરે; નિંદ્રા જાગ્રણ
 રસ્તે ચાલતાં, અહરનીશ ચાલ્યા જાય. અષ્ટાક્ષર ભારીં
 ૧૩ આનંદ ને વળી પરમાનંદનું, સુખ મળે સુખ થાવું;
 માહા અલૌકીક લીલાને અનુભવ, મુકરી લીલામાં જીય.
 અષ્ટાક્ષર ભારીં ૧૪ પરથમ શ્લોકમાં શ્રી વલ્લભ શ્રી
 વિઠલ, કૃપા બહુ ગુઢ કીધારે; નિશ્ચયીને દાન આપીને,
 સકળ કામના સીધી. અષ્ટાક્ષર ભારીં ૧૫ બીજા શ્લો-
 કમાં સર્વદા, શ્રી કૃષ્ણ સ્મરણ કરવુંરે; જમના દુતનું
 કાંઈ ન ચાલે, લેશ માત્ર નહીં ડરવું. અષ્ટાક્ષર ભારીં ૧૬

(૧૧૭)

૧૬ અધાત ભકતો અષ્ટાક્ષરની; માહા પાતક સહુ નાસેરે,
ગો બ્રાહ્મણ સ્ત્રી બાળકની હત્યા તે સહુ ત્રાસે નાશે. અ-
ષ્ટાક્ષર ભારી ૧૭ ત્રીજા સ્લોકમાં મહાત્મ જાણી અસ્તાક્ષર
નીત્ય જપાવોરે, જમનાદુત પડે નહીં દ્રષ્ટે; એવો અસ્તાક્ષર
ઓળખવે. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૮ કાળ કર્મ તેને નહીં બાંધે
ઉલટો અનુકુળ થાયરે; મયા મોહના આપે તેને જે અષ્ટા-
ક્ષર નીત્ય ગાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૯ જ્ઞાન અજ્ઞાને શ્રી
કૃશ્ન ભજનથી અગ્રણીત પાપ સહિ જાયરે; અજ્ઞમેળની વા-
ત વિચારે માહા પાપી પાવન થાય, અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૦
ચોથામાં શ્રી સહીત અષ્ટાક્ષર વરણુ શ્રી વિઠ્ઠલેશરે. નિજ
‘અસ્ટી ઉપર હેત વીચારી, ગુરૂરૂપે ધનશામ્લ. અષ્ટાક્ષર ભા-
રી. ૨૧ નિર પક્ષવડે નીરાધાર કરીને, પ્રગટ કર્યા માહારાજ
રે; પાંચમા શ્રી મુખ્ય કછથી, શ્રી વલ્લભે કીધાં કાજ. અષ્ટાક્ષ-
ર ભારો. ૨૨ શ્રી ગીરીરાજ ધરણુ ચીતા મટાવા, મારામંત્ર
પ્રગટાઓરે; જયમ રૂઢ ઢગલો ચીનગી બાળે, તેમ જીવના દો-
શ મટાવો. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૩ દ્વાપરમાં પ્રભુ પ્રગટ થઈ;
પ્રત્યીતો ભાર ઉતાર્યોરે; તેમ કળીમાં આ અષ્ટાક્ષરથી, વા-
હાલે સકળ શ્રદિને તાર્યા. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૪ શ્રી વલ્લભ
શ્રી વીઠ્ઠલેશ કૃપા કરીને, પુષ્ટીરસ પ્રગટાવોરે; માળા તીલક
છાપ અષ્ટાક્ષર, પંચાક્ષર ઘણા ભાવ્યા. અષ્ટાક્ષર ભારી ૦
૨૫ છઠા સ્લોકમાં અષ્ટાક્ષરના, અક્ષર વરણુવ્યા ત્રણુરે; શ્રી
કૃશ્ન નામને સુભાગ્ય સાથે. દ્રઢ કરી મનનું પરણુમતા. અ-
ષ્ટાક્ષર ભારી ૦ ૨૬ શ્રીથી અખંડ શોભાગ્યની પ્રાપ્તી. મળે

અલઉકીક ધન્યરે; કુશબ્દ પાપ તાપને ટાળે, શ્રીશબ્દ ક્ષણ
 અન્ય સાધન, અષ્ટાક્ષર ભારી ૦ ૨૭ સાતમા સ્લોકમાં
 શરણ ત્રણ એ, અક્ષર વરણવ્યા આપરે; પ્રથમ શબ્દથી લ
 ક્ષ ચોરાશી ટાળી મટાળ્યાતપ અષ્ટાક્ષર ભારી ૦ ૨૮ રકાર
 શબ્દથી મહા અલઉકીક લીલાનુ થાય જ્ઞાનરે; અણકારથી
 અન્ય આશરો છુટે, ૬૬ ભક્તીમાં રહે ધ્યાન; અષ્ટાક્ષર ભા
 રી૩૨૯ આઠમા સ્લોકમાં બે મમાએ કંપા ગુઢ બહુ કીધીરે;
 પ્રથમ એ ૬૬ પ્રીત બતાવી, બીજે સઉજન સીધી અષ્ટાક્ષર
 ભારી ૦ ૩૦ નવમા સ્લોકમાં માહાત્મ જાણી, અષ્ટાક્ષર નિ
 ત્ય ગાયરે; શ્રીજી શ્રીવલભના ચરણ પરતીત, સદે દૃઢ થાય.
 અષ્ટાક્ષર ભારી ૦ ૩૧ દસમાં સ્લોકમાં માહા મંત્રથી, રોગ
 પાપ સઉ જાયરે રીધી સીધી સહુ ધરમાં આવે, પરમાનંદ
 સુખ થાય. અષ્ટાક્ષર ભારી ૦ ૩૨ એકાદસમા આણંદને, વળી
 પરમાનંદ પુરણરે; સ્નેહ કરી અષ્ટાક્ષર જાપે- તેહેને રોગ જ
 વરતું ચુરણ, અષ્ટાક્ષર ભારી ૦ ૩૩ દ્વાદશમા વળી પ્રેતભુ
 ત, પિસાય સરવેને શીધેરે; ચારે શતરૂનો ૩૨ નહી તેને, અ
 ષ્ટાક્ષર રાખો ઢીંગ. અષ્ટાક્ષર ભારી ૦ ૩૪ ત્ર્યોદશમાં કુર્કિયા,
 કુર્ધ અષ્ટાક્ષરથી ત્રાસેરે, આનંદ મુરતી શ્રી કશનચંદ્ર; નિજ
 ભક્તને રાખો પાસે. અષ્ટાક્ષર ભારી ૦ ચતુર દસમાં
 સરવે પ્રકારતુ, દુખ મટે સુખ થાયરે; અહોરાત્રી શ્રી કુસ્ણ
 ભજનથી; ઉભય લોક સુખ ગાય. અષ્ટાક્ષર ભારી; ૩૬
 પંચદશમાં વલભ પ્રભુને, શરણ થઇ સુખ ગાયરે; સર્વ મી
 ત્રનો રાજ શીરોમણી, ભજે સ્વર્ગ મટે વરજ થાયે. અષ્ટા

(૧૧૯)

ક્ષર ભારી, ૩૭ ખટ દશમો અસ્ટાક્ષરનો, ગુપ્ત તે જપ થા
યરે; મહાત્મ જાણી અથા પુરવક, ભજે તાપ કલેશ સહુ
જાય. અસ્ટાક્ષર ભારી, ૩૮ સતરમો સહુ અસ્ટના ઉપર હે
ત કરો પ્રગટયારે; વેદશાસ્ત્ર પુરાણ આદ્યનો; સાર સહુ મન
પાવે અસ્ટાક્ષર ભારી ૮૯ અશ્વાદશમો રલોક શ્રી વીઠલ,
પ્રભુજીએ પુરણ કીધારે, અસ્ટાક્ષરમાં નીધી જાણી, સકળ
મનોરથ સીધો, અસ્ટાક્ષર ભારી ૪૦ એવે વાહાલે નીજ શ્ર
સ્થીપર દયા વિચારી ભારીરે; શ્રીગુરૂકૃપાથી વરણવ કીધો;
જાયદાસનો દાસ બક્ષીહારી અસ્ટાક્ષર ભારી ૮૧

ધોળ ૧૧૫.

ચાલો જળ જીમનારે નાહાવા ગીરંધર આવશો ગાયો
પાવા. ૧ ગોવાળની મંડળી લેઈનેરે; વાહાલો મારો નાચે
તાતા થેધરે ૨ સુખની શો કહુરે શુજની, વાત કંઈ વરણ
વી ન જાય વરજની. ૩ વરજ વરણવામારે ન આવે. એ
શુખ અનુભવીયાર્થી ન આવે ૪ અનુભવમાં છેરે એહુને,
એ ક્યાંથી જેહુને તેહુને. ૫ એ સુખ પાંડવા રેહો પાસે,
એ શુખ અરજીનને અક્ષીલાસે દાસ વલ્લભનારે સ્વામી,
વાહાલા મારાછે અંતરજામી; ચાલો જળ જીમનારે નાહાવા.

ધોળ ૧૧૬

હરી તને પ્રસન તે કયમ થાશે તાહારા દીલનુ કપટ
ન જાય. પ્રભુ તને પ્રસન તે કેમ થાશે. ટેક બે પધશાની ગુ
રૂ શેવા બતાવે ત્યારે ત્યાં ગણગણતુ બોલે, ધરનો સ્ત્રી
જયારે માગે ધરાણું, ત્યારે હરી મગન થઇ ડોલે, હરી ૧ હ

રીના ભક્તને હુજીશુક વેઠ વળગી હોય જાણે, સગા સખં
 ધી જ્યારે પડણા આવે; ત્યારે મીસ્ટાન પીરસે પરાણે, હ
 રી. ૨ એકાદશી ઉછવ જામણમાં, ત્યાં તને નીંદ્રા લાગે;
 ભાંડ ભવઝયા નત્યભ નારી સગ, આખી રાત્ર તું જાગે. હ
 રી. ૩ હરીની શેવા કરતી વેળા કાયા તારી કંપે; ગંછકો
 શોગરાં રમતાં, આખો દિવસ ના જંપે, હરી ૪ હરીનું ચંદ
 ન ધસ્તી વેળા, શ્રમે શરીર બગડે, કુંડી કતક મરી મશા
 લો, ભેળી ભાવે ભાંગ રગડે. હરી ૫ ખોટાં મોતી કાચ કી
 ડીયાં ભગવત ભુપણ ધાલે, સોનુ રૂપ મણી મુગતાફળ; ધ
 રની સ્ત્રીને નવ ચાલે. હરી. આ કરંબુ આ ના કરંબુ; એમ
 સહુને શીક્ષા દેછે, કહ્યા પ્રમાણે કશું કરતો નથી, અનુચિત
 કરમ કરેછે, હરી. ૭ જગત દેખતાં જપને એસે બાકી નવ
 નહાય ખાવા ગળું કાપતાં ધાય ગરગળો; એ વર્ધશનવના
 ભાવ, હરી. ૮ નર હરી નામ રઠણમાં અતી આજસ તાહા
 રે, ડાંચાં કુટણું પરનિદ્યામાં આખો દિવસ ન હારે; હરી ૯
 અંતરની ગત્ય કોય ન જાણે, જાણે અંતર જામી; સાચો
 સખંધો સામળીઓ, દાસ દયાનો શ્યામી. હરી. ૧૦
 સંપુર્ણ.

ધોળ ૧૧૩

બ્રજ ચોરાશી કોસની વન યાત્રાની પરીક્રમા.

છરે પ્રથમ પ્રણામ શ્રી વિઠલ નાથ, એમના શેવક જ
 નનો મળીઓ સાથ. ૧ ચાલો ચાલોરે વૈશ્રવ વ્રજમાં જ-
 ધ્યએ, શ્રી ગીરધારીજી નીરખી ધણીઆતાં થઈએ. ૨ પેહુલા

(૧૨૧)

શ્રી જુમનાથ વિશ્રામ ઘાટે નાહીએ, પરિક્રમા કરતાં હરી
ના ગુણ ગામએ. ૩ સરવે ભગવદી મળી મધુવન જઈએ.
તાલ વન કમોદ વન જઈ નાહીએ ૪ સતુ વાધ મૈશરીને
ખોહાળાં વન, ત્યાંહાં તો શ્રી કુંડ નાહી થમએ પાવન. ૫
નાહાઈએ રાધા કૃષ્ણ કુંડ પ્રભુને ભજીએ, શ્રી વલ્લભ શ્રી વિ-
કૃલની બેઠકે નમીએ. ૬ નારદ કુંડને કુસ ગોખરજે, શ્રી
પ્રભુનું ભજન મનશું કરજે. ૭ જીરે ગંગા પોખર નાહી-
એ તેહ, શ્રી ગીરધારીજીની ટલેટીમાં લોટીએ દેહ. ૮ ગીરી
ધરણુ ધીરજ મંદોર જોવાં, ત્યાં તો જન્મ મરણના દુઃખ
ખોવાં. ૯ નાહીએ માનસો ગંગાને ભ્રમ કુંડના સ્નાન,
માહા પ્રભુની બેઠકે કરીએ પ્રભુભ. ૧૦ દાન ધારીયા બી
લ છું જાતું, ત્યાં તો ચક્ર તોરય શાહોદું નાહાતું. ૧૧
પાપ મોચન રણુમોચન વંદન, લીલ ના સ્થળ તે તો નંદ
નાંદન. ૧૨ ચંદ્ર કુપ સરોવર ખટ મુલ, માહા પ્રભુની બેઠકે
થઈએ અનુંકુળ. ૧૩ શંકર ખટ કુંડ ગંધવ કુંડમાં નાહીએ
ગોવીંદ કુંડ નાહી કરતાર્થ થમએ. ૧૪ માહા પ્રભુ બેઠકે
ત્યાં ભોગ ધરીએ; હેતે મળી હરી કીરતન કરીએ. ૧૫ જીરે
અવજરા કુંડને પુજરીએ; જીણી શીળાનલાગ ઉટેરણીએ. ૧૬
હરી હાથી ગાયનાઘગલાં એક મુગટ શીળાના દરશન કર્યાં
૧૭ રામ ઢોક બેઠક શ્રીજીની, એક ગણ ગોવીંદ સ્વામીની ૧૮
બાંધ બાંધણે સીધુરા શીલાર ભક્તી, હરજી પોખરચુર કુંડ
ચરણે રૂઢકુંડળી. ૧૯ શાળાઈંપ્રતીને નમાવા શીશ, શ્રી ગોવ
રધન સ્થળની શોભા અતીશ ૨૦ પુજણી શીળાને ભોગ ધર

(૧૨૨)

મા, નિત્ય આવે લોક બહુ દરશન કરવા ૨૧ ગુલાલ કુંડ કંઠે
 ડી પરમંદરના સરણુ, જીરે અલકનંદાને બદ્રીનારાયણુ. ૨૨ ક
 દમખંડીને ઇંદોલી કામવન નાહીએ પ્રેમ કુંડ વિમળકુંડ નિ
 રમણ વન. ૨૩ બીજા કુંડ ઘણેરા છે ત્યાંહાં, આંખ્યમીચાખ
 હીની ગુફા ત્યાંહાં, ૨૪ ચરણ પાહાડીને ઘસ સીફલા, ભા
 જન ઠારીને ભોગ કંઠેરા ભલા, ૨૫ જીરે ગફા એક વછાસુર
 ની, સુરણી કુંડે બેઠક વર વસલની. ૨૬ સેતેરી કદમ બડી
 ધામ, ત્યાંતો સ્ત્રીત્રામણી શક્તિને ચીત્ર સમાન ૨૭ તેતો દેહ
 કુંડ નાહાવુ ઉચે ગામ, ત્યાંતો દરશન કરવા રેવંતીને બળ
 રામ. ૨૮ ભાનુક્ષેત્ર ને બરશાના ગામ ત્યાંતો રાજ કરે રૂડા
 ભ્રમુભાન. ૨૯ શ્રી રાધિકાની સંગે અસ્ત સખીચો જણ, જી
 રે સાંકડી ખોહ ને ધાંટી દાણુ ૩૦ જીરે દાન મનઘડમાં પ્રદમન જી
 રે દાણી કુંડ રતન કુંડને ઘેબરવન. ૩૧ માલા પ્રભુની બેઠકે
 મોર, જીરે નોખારી ચોખારી ભાનુનુ વન ડર પીરી પોખર
 સંકેત બદ્ધમુલ, બીચલા કશન કુંડને રૂપિ કુંડ ૩૩ નંદ ગા
 મને નંદ જસોદા માન. ૩૪ કશનની સાથે વસલજી જાત.
 ૩૫ શુરજકુંડ મધુવન કુંડ સધળા, આણું જોઇને મન થયું વિ
 મળા. ૩૬ ચરણ પાહાડી ચરણ અંકુશ શીફલા, દરશન કળી
 ને ગાચી લીલા ૩૭ દધી ગાળુંસેકુંડને કોટીકવન, ક્ષીર શાગ
 ર સગેસાધ નેમલવન ૩૮ શ્રી જુમનાંજ કીધાં શ્રી બળરામ
 અખેમટ કાત્યાયની વરતના દામ. ૩૯ ગોપીઘાટ ઘાટ ચીર
 હરવાનાં જીરે નંદ ઘાટ ઉતરવાનાં, ભાંડવન જાઉં નાઉની
 વાટે. ભાંડીર કુવોને બટ બીજેરી ઘાટે ૪૦ વેલવનમે માન

સરોવર શુભધામ, માકાશોદ્ધા પીપરોલીને માટમાન ૪૧ લો
 વનરાવન પરગટ્યાં રાધા, મહાવન બ્રહ્માનુષ્ઠાટ માટી ખાતા,
 ૪૨ શ્રી ગોકુળ મંદીર પ્રભુના સાત, ત્યાંહાં તો રમણ સ્થળ
 ની શો કહુ, વાત. ૪૩ શ્રી મહા પ્રભુની બેડક છે જ્યાંહાં,
 છરે બ્રહ્મ સમંવની આજ્ઞા ત્યાંહાં ૪૪ પેહેલા છોકરે કુક
 રાજી ઘાટ નાહીએ ગોપ કુવો નહી બળદેવ જઈએ પછે
 વંદાવન બનરીખટ જેહુ, પરિક્રમાના સ્થળ આવ્યાં તેહ.
 ૪૬ છરે મથુરાં જન્મ ભુમી શ્રીનાથછરે સ્થળ સઘળાં બે
 વાની હામ. ૪૭ ચૌરાશી કોશની પરિક્રમા કરી, સરવે ભગ
 વદી મળી ગુણ ગાએ હરી ૪૮ જે કોઈ પાઠ ભણેને નિત્ય
 ગાય, તે હેતે વનયાત્રા કૃપા અધિકજ થાય. ૪૯ એ કોઈને
 પાઠ કરે નિત્યે નેમ તેહને હરીસુખાડે અતિ ધણો. પરેમ
 ૫૦ છરે વન ઉપવન કીધો કરી જોડ; શ્રીવરજભુખણછરે
 શુરયા કોડ ૫૨ છરે હરીગુણ ગાએ વલભદાસ; તેહના મન
 તણીતો પુરજો અ.શા, પર.છરે પ્રથમ પ્રણામ ફી વિહસનાથ

ધોળ ૧૧૮

દયારામ કૃત લખિછે

હુ સું બાણું જે વાહાલે મુજમાં સું દીકું વારે વારે
 સામુ ભાળે મુખ લાગે મીકું હું સું બાણું જે વાહાલે મુજ
 માં સું દીકું. ૧ જળ ભરવા બઉં ત્યારે પુંઠળ પુંઠળ
 આવે, વગર બોલાવ્યો વાલો બેહેડહું ચઢાવે. હું શુ બ-
 ણું ૨ લકુ ને તરછોડું તોયે રીસ ન લાવે, કોઈ મીસે મા
 રે ઘેર આવીને બોલાવે. હું શું બાણું ૩ એકલી બણીને

(૧૨૪)

વાહાલો પાવલે લાગે, રંકે જથઘ વાહાલો કંઘ કંઘ માગે.
હું શું જાણું. ૪ મને જાતાં જાણી વાહાલો દાઢયો આવે
દાટે, પોતાનાં માળા લેધપેહરાવે માહારી કેટે. હું શું જાણું
૫ મને જાતાં જાણી આગળ આવી રોકે, દયાનો પ્રિતમ
બેહેની કેડા ન મુકે, હું શું જાણું વાહાલે મુજમાં શું
લીકું.

ધોળ ૧૧૯

શ્રી ગોકુળીયું મુકીને કંઘ જઈએ નહીં. ટેક. વાસો
વસીએ ચરણ કમળની છાંય જો, શ્રી જીમનાજીતા મુંદીર
ત્ર રંગીઆમણ; જ્યાંહાં માહારા વાહાલાજીના પરમ રમ
ણ મુખ ધારજો, શ્રી ગોકુળીયું. ૧ જસોદા ઘાટે આનંદ સા
ગર ઉસટયો, સુખસાગર માજીની લેલકત સમાનજો; શ્રી
ઠકરાણી ઘાટે સુદર બેઠક શોભીતી સદા બીરાજે શ્રી વલભ
પ્રાણ આધારજો. શ્રી ગોકુળીયું ૨ શ્રી ગોકુળિયાની વક્ષલ
તા સહુ નમી રહયા, ચરણ પરશવા શ્રી ગોકુળ અટ્ટરીધામ
જો; શ્રીગીરી ગાયરધન રત્ન ખચીત શોહીએ ધણાં, આઘ
વંદાવં નિત્ય રમણુ ધામજો શ્રી ગોકુળીડો. ૩ આનંદ મં
ગળ મારગ સીંધુ ઉસટયો, કુંજની કુંજમાં બેસે શ્રી નંદકુમા
રજો, આ નરણુ શ્રી ગોકુળીયુ નિરખ્યુ સહી, આ નરણાના
ભાગ્ય તણા નહી પારજો, શ્રી ગોકુળીયું ૪ શ્રી વલભજી ધા
ટે પ્રીતમજી બેસે ધણા; આનંદ ગલીમાં ભીડ તણા નહી પા
રજો; રંગીલી ગલી શ્રી ગોકુળપતી મંદીરજાતાં ત્યાં કંઘ વા
માયો વળી લેછે દાનજો શ્રી ગોકુળીયુ. ૫ જગમોહનમાં બેઠ

(૧૨૫)

ક સુસોલીતો, મનોર્થ પુરે શ્રી ગોકુળ નાથજી, રમણ રેતીમાં
રાસમંડળ રચના કરી, હરખા નીરખી જન્મક્રત્યાર્થ થઈએજી;
શ્રી ગોકુળીયુ ૬ લેક પેહરામણી ભાવ સહોત સહુકો કરે, વ
ધરનવ કેહે અમને આપો પ્રજમાં વાસજ; શ્રી જીમનાજી કે
રાં નીર અતી શોભીતાં, હેવી રીતે કહે છે શ્રી વલભદાસજી
શ્રી ગોકુળીયુ મુકીને કંઈ જઈએ નહા ૭ સંપુરણ

ધોળ. ૧૨૦

વારી વારી શ્રી ગોકુળ નાથ, તમારા લટકાને. ૧ લટકે
શ્રી ગોકુળ ગામ વસાવ્યુને મોહોટા મંદીરનું રાજયરે સહુ
શેવકને ચરણે રાખો, અઉંદ ભોવનના નાથ દરશન જઈએ, વા
રાં વારી. ૧ પીળા પીતાંબર પરવટ વાળી, હોડયા ઉપરના
સારરે; કેશરી કેરાં તીલક ખીરાજે, સીરપર કેશરી પાધ; દર
શન જઈએરે; વારી વારી ૨ કંઠે શોહીએ હુગડગી ને
હીરા કંઠી અતી સારીરે; કંઠે મોતનકી માળા ખિરાજે; કુડળ
ઝળકે કાન; દરશન જઈએરે, વારી વારી. ૩ સુદર સારા કડાં
ખિરાજે, ને પોહોચી રતન જડાવરે; બાંહે બાળુબંધ બેર
ખા ખીરાજે, એવા વાહાલાને શણગાર, દરશન જઈએરે; વા
રી વારી. ૪ મદન મોહનજી આપે ખીરાજે, બાળકરન નહા
ની જોડરે; નવ નિત્ય પ્રીયાજી આપે ખીરાજે; ખડાં વધરનવ
નાં ભાગ્ય, દરશન જઈએરે, વારી વારી. ૫ સાલે સ્વરૂપ શ્રી
ગોકુળમાં ખીરાજે, તે જાણીએ ગઉલોક પુરીરે મોહોટા મંદીર
ગોકુળનાથજી ખીરાજે, સામા વિહલનાથના લાલ; દરશન જ
ઈએરે, વારી વારી. ૬ ગોકુળનાથજીને પારવતી, વહુજી નિ

(૧૨૬)

ત્ય નથી આરતી પુરેરે, લટકે શ્રી ગોકુળનાથ આરતી ઉતા
રે; શેવકને સુખ આપે દરશન જમ્યેરે; વારી વારી. શ્રી ગો
કુળનાથજી તમારા લટકાને. ૭ સંપુર્ણ.

ધોળ ૧૨૧

પ્રગટયા પુરૂષોત્તમ લાલરે, સાંભળ મારી સાહેલી; બા
હાલા છે આનંદકારીરે, વાત કરે હરી હરી. ૧ હેવા દૈત્ય-
વ જનના બુથરે, નિરખું છું નમણું ભરી; એવા પુરૂષોત્તમ
પાતળીઆરે, લોધું છે સરવસ હરી. ૨ એવા ચતુર શીરો
મણુ જાણુરે, સાન કરી સમજાવે છે; રશીઆ છે રસનો ભો
ગીરે, પ્રેમા પ્રિત્ય ઉપજાવે છે. ૩ પેલા દુરીજનીઆના
દિલમાં, દાઝ ધણેરી આવે છે; તમારું શ્રી સુખ જોયા આવ
તારે, મહે ધણા સંતાપે છે. ૪ ધરમાં તો નથી ગમતારે,
આંગણીએ નથી રેહેવાતાં; વાહાલા તમ વિના માહારાજરે,
અળગાં નથી રેહેવાતાં. ૫ માહારા કામણગારા કાનરે,
વારે વારે શું કહીએ; માહારૂ અખળાતું શું જોરેરે, રૂદન
કરી થાકી રહીએ. ૬ મરકડે મોહ પાપી છુંરે, અંગે આતુ
રતા હજે; મને બીજું ના આવે નજરેરે, સાંભળ મારી સા
હેલી. ૭ સહીઅરરે સંદેશા કહેજોરે, વિનતી માહારા વા
હાલાનો; સહીયર સમજાવી કહેજોરે, શ્રી ગોકુળનાથજીના
લાલાને. ૮ પ્રભુ દયાના માહારા દયાળરે, ઠાંકરોલીના છે
વાશી; પ્રભુ પ્રીત કરી પધારોરે, ચરણ કમળની છું દાશી.
દ પ્રગટયા પુરૂષો લાલરે, સાંભળ મારી સાહેલી. સંપુર્ણ.

(૧૨૭)

ધોળ ૧૨૨

લાલ તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમતણી;
શ્રી દાઉદજી તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમતણી.
ટેક. લટપટી પાંચ કેશરીઆ વાઘા, જડાવ તીલકની શા-
લા ખની. લાલ ૦ દાઉદ. ૧ રસીક કુંડળ લોલકક લળકે,
જડાવ જડયાંરે મહી હીરામણી; લાલ દાઉદ ૦ ૨ બાહે બા
જુખંધ બેરખા શોહીએ, જડાવ પહોંચાની શાલા ધણી.
લાલ દાઉદ ૦ ૩ ઈત ગોકુળ ઈત મથુરાં નગરી, બીચ જુમ-
નાજી નીર વહે. લાલ દાઉદ ૦ ૪ વંદાવનમાં રાસ રચે
હે, સહસ્ર ગોપીને વચ્ચે ગીરધારો. લાલ દાઉદ ૦ ૫ વંદાવ
નની કુંજ ગલનમાં, જુગ જુગ રહીએ એ જોડી. લાલ દા
ઉદ ૦ ૬ જુમનાજીની નીરેતીરે ઘેન ચરાવે, વાહાલો બંસી
બુખવે વાહાલો કદમ ચઢી. લાલ દાઉદ ૦ ૭ સુરનાસ પ્રભુ
તાહારે મીલનકું, રંગ તણા માહારાજ તણી. લાલ તમા
૧ લટકો જોઈ, મને ચટકી લાગી પ્રેમતણી. ૮ સંપુરણ.

ધોળ ૧૨૩

ચાલો ચાલો કાળીદ્રને કાંઠે, ગીરધારી ચારે ગાયો;
શ્રી નાથજીને નિરખીએ. ૧ હરીના શોર ફુલની શાલા ધ-
ણી, એમને ઢોગલડે શણગાર, શ્રી નાથજી ૦ ૨ હરીને સા
લે તીલક સોહી કેશરી, એમના ખોટીઆળા છે કેશ. શ્રી
નાથજી ૦ ૩ હરીને બોલ સદારસ મીઠાં, એમની આંખ-
લડી અમરીત, શ્રી નાથજી ૦ ૪ હરીને કાંને કહ્યું ફુલ શા-
લીતાં, એમનાં કુંડળ રતન જડાવ. શ્રી નાથજી ૦ ૫ હરીને

(૧૨૮)

હડપચીએ હીરલા ઝગમગે, એમના તેજ તણે નહાં પાર.
શ્રી નાથજી ૬ હરીને કહે તે માળા શોભીતિ એમને ઉર
ગજ મોતોના હાર. શ્રીનાથજી ૭ હરીને બાંહે બાબુબંધ
એરખા, એમની પોહોચી છે રત્ન જડાવ. શ્રીનાથજી. ૮ હ
રીને પીળાં પીતાબર શોભતાં. વાહાલે ઓઢા ઉપરણા સાર.
શ્રીનાથજી. ૯ હરીને કેહોડે શોહીએ કઠી મેખળા, એમને
ઝાંઝરનો ઝમકાર. શ્રીનાથજી. ૧૦ હરીને ચરણે આંખડી સો
ભતી, એમની ચતુરાઈની ચાલ. શ્રીનાથજી ૧૧ હરીને હાથે
સોહીએ લાલ લાકડી એતો ઘેનુ ચરાવાને જાય. શ્રીનાથજી.
૧૨ હરીને રાંગે તે સરખા ગોવાળાયા. ત્યાંહાં વાહાલો મધુ
રોશી મોરલી વાય. શ્રીનાથજી ૧૩ વાહાલો તે શ્રીવંદાવન
ની કુંજમાં ત્યાં ખેલે શ્રી નંદકુંમાર. શ્રીનાથજી ૧૪ એ સ્વ
રૂપની શોભા જોઈને, બલીહારી જાઓ માધવદાસ. શ્રી ના
થજીને નીરખીએ. ૧૫ ચાલો ચાલો કાળંદ્રીને કાંઠે, ગીરધા
રી ચારે ગાયો.

ધોળ ૧૨૪

અથશ્રી ગોશોધજીનો વિવાહ ખેલ.

શ્રી ગોવરધન ધારીજી, વારીશ્રી મુખપર જાઉંજી; કરોરે
કંપા પ્રભુજી તમે શ્રીવિઠલ વિવાહ તે ગાઉજી. ૧ એરે વિવા
હ વિસ્તારતાં. જો મુખ કાંઈયે કહેવાયજી; એમ કરતાં કાંઈ
હેતથી, દાસલકાને મુખ થાયજી. ૨ એવા કંપાળ કંપા નાથ
જી, કંપા કરી અમ તણી જાણીજી; આપણી આરત જાણીને
એ વાત ચીતડામાં આણીજી, ૩ હરખ્યા તે હરીવંશ અતી

ધણું, માગ્યું. તે અમતણું દીજેલ; વેહેલા થાઓરે ત્રિવાહ કરે, વેદ પુરાણે એ થાપ્યું જ. ૪ આપણી ઈચ્છાએ ઓચ રયા, શીખ હરીવંશને દીધીજ. જાણ કરે સહુ ન્યાતમાં, વાત વિવાહ તણી કીધીજ. ૫ ધણારે ધણા ઘેર આવજો, એરે વી વાહ તણી વાતજ; પરમ પનોતુ છે એ કુળ, પનોતી છે ક ન્યાની માડીજ. ૬ પીતારે પનોતોજ જેહનો,જેણે લીધી મા હા મોતી પેરજ, પ્રગટયા પુરસોતમ નાથજ, આદર આવશે ઘેરજ; ૭ કુમકુમ છડા દેવરાવીયા, મોતીના ચોક પુરયાજ; પાટ ઢાળોરે પ્રકાશશું, સોહાશણ ગાવાને આવેજ. એ રીતે ગીત ગાઈશું, પનોતો ભલોરે વેહવાઈજ; તાહાડ તે પુન્ય છે અતી ધણું, પાખો તે શ્રીવિઠલ વરજમાઈજ ૯ સકળ શાસ્ત્રની રીતશુ, નિત્ય તે ભલી પેરે ગાયજ; વિવાહ રે ભલો શ્રીવિઠલવરનો, માધવદાસ બલીહારીજ. ૧૦

ધોળ ૧૨૫

પદ ૨.

વિવાહ મળીયો શ્રવણ સુણી, હુવો જય જયકાર; આ નંદ વાધ્યો અતી ધણો, મન કુળનો નહીં પાર. ૧ ઘેર આ બ્યા ભલે ભાવ્યા, સગાં સહુ સંગીત; આપણ અતી ખડભાગીઆં, બાનંદ અતી ધણો ગાત. ૨ વહુજ પ્રજના ધણને પુછી પુછી ધણો ગાત; આચારજ બોલાવીએ, હુઈ હરખ અપાર. ૩ તમારી પ્રીત જોઈ જોઈ; મેહ જાણ્યું મન માં એમ; વિજેગ તમો કમળ હાથ, આવડું જાણ્યું કેમ. ૪ મુખે બોધ્યાં મરગાનેણી, વાણી વેદ તે સત્ય, શુદ્ધ ત

(૧૩૦)

એ છે. અતી લાલેરા પ્રાણનાથ સુરત. ૫ એજ માંગુ માવ
ડી. મુને આપો મુકો આજ; માયા કરજો મુજને, બધમસ
રે અમારાં કાજદ ગુરુજ શું ગોઠ પુછી, તેતો પ્રભુજની પેર;
સમાધાન કીધાં લલા; પછી વિપ્ર વળીયા ઘેર. ૭ વાત જ
છી ચિત આણી, માનની મન માંદ; વિવાહ આદર અતી
ઘણો, શીનાથજી છે જેહ, ૮ એક હમાની વિનતી, તમે આ
વી ધરજો નાથ; માધવદાસ બલીહારડે આવે, સેજ સ્થાપો
સરવ સાથ. ૯

ધોળ ૧૨૬

૫૬ ૨ જી

પનોતીએ દીધી છે આશીશજી, વિવાહ તે કીધો આણે
લ માસજી, ૧ હુંએ તમને પુછુકુ ગીરધજી, જમ પુછો ગો
વીંદ જીઓ. વરજી. ૨ જોશીડો તેડવો મહારાજજી, એમ
કીજે શેવકજનનાં કાજજી, ૩ જોશીડો ઉતાવળો આવજી,
જયોતીસ સઘળે ડોલાવેજી. ૪ આવીને દંડવત કીધોજી, ૫
સ્તકમળ શીરપર દીધોજી. ૫ જોશીએ વિચાર્યું છે મનજી
જોશી લણેલો ધન્ય ધન્યજી ૬ જોશીએ જોયું છે વિચારીજી.
પુછેજી સઘળેરી નારીજી. ૭ જોશીએ જોયું એ રૂકુજી, નથી
કંઈ આણે માસ કુંડુજી. ૮ સમત સોળ રૂડા વીસજી, વધ
શાખ સુદી રૂડીજી આજજી. ૯ લગ્ન મોકલ્યું છે મન રળી
જી માધવદાસ બસજીએ વળી વળીજી. ૧૦

(૧૩૧)

ધોળ ૧૨૭

પદ ૩ જી

લગ્ન મોડક્યું છે શ્રી વિકૃતનાથજી, રૂડો શ્રી વલ્લભનો
સાથજી, કૃપા કરો પ્રભુ તમો તણી, કૃપાનાથ મોહોટા મા
હારાજજી, એમ કીજે દાસલડાંના કાજજી. ૧ હરખેતે સુ
રીનર રાજ્યા, માંડવે ગાંધ્રવ નાથજી, માંડવે આદર ઝાજો
જી, દુંદહી મધુરી વાજેજી, ૨ માંડવે પ્રહલ રચાયજી; વચ્ચે
અમુલખ રચાયજી. માંડવ અતી ધણી મરમજી, એ સરવે
વિદ્યોગત કરમજી, જેહુ પારો જોવીંદજીની નારોજી; માધ
વદાસ શ્રીમુખપર વારોજી.

ધોળ ૧૨૮

પદ ૫

વેહુંડા થાઓ વરજનાથજી. કાજ સહુ મોટરા કીજેજી
એડીપેરે કારજ કીજેજી, પ્રભુ યોગ્યા વાણી એ સત્યજી, ૧
સમરથ સહીત જદુનાથજી, કરોડ તેત્રાસને ત્યાં જોયજી.
કુળ ધરમ કરમ સઘળું કંચું તુ પ્રભુજીએ જણ્યું એ મન
જી, ૨ નવલ તે જળન નાથજી; ચઢીઆ તે શ્રી વલ્લભ સુ
ત ધન્ય ધન્યજી; સમીરે સાંજનો સમો થયો, માડડા ભહુ રૂ
ડુ ગામજી, ૩ તુરે ભહી ધુરગાવતી, સુતી આવી લેતી એ ના
મજી. ખાત કરી ધણી રાણીએ વાણીએ હરીરસ ગાએજી, ૪
આદર અતી ધણા કુળજી, તોરણ આવ્યો છે અશ્વજી, નવ
લ કીશોર તોરણ ચઢ્યા, જીવો વરમોહન વિશ્વજી. ૫ કંદ્ર
પ કોદી સ્વરૂપજી ભુતળ ભહીપેરે ભાવ્યાજી, જાણ કરો વ

હુજને ગેર; ફોટી બ્રહ્માંડ આવ્યાજી ૬ વહુજએ વાત સધ
 ને કહી, નાકહી કોણે પેરજી; અણચીતવ્યારે ઉતાવળા મણ
 જી પધાર્યા છે ઘેરજી, ૭ વચન સમરથ અન્યોઅન્ય, મન
 જાણીજે એમ કોજેજી; વસ્ત્ર અમુલખ, નિત્ય તે નવરંગી
 લીલાજી, ૮ આબ્રજી તે અતો સોભીતાં આબ્રજી અંગેજે મો
 તીજી; બીચ બીચ ચીત્ર અમુલખ, સખી ધણી ધણી પેરે
 જોતીજી ૯ નાગ નાગોદર ગુમજી, લીલાવદી તિલક તે સો
 યજી; નાકે ફુલીનથ વેસરી, હૃદયે હરખ તે અતુલ્યજી. ૧૦
 સખી તણા રનેહ, અખળા તે એણીપેરે બોલ્યાંજી, ધર સહે
 જાશે શ્રી વિઠ્ઠલવરનો, વધ્ઠલોક નહી કો તોલજી ૧૧ તમે
 એતે એમ મન જાણજો, કહી લહી વાત એ રૂઢીજી; પાવલે
 નેપુર વાળ્યાં, પાટડીએ જડીઓછે ચુનીજી. ૧૨ કાને તે ઝાં
 ઝર ઝખુકતી, ગલે તે ફોટી પ્રકાશજી, નેત્ર અંજન મરંગા
 નેણજી, શજ થમ નીરખી દયો વરજી ૧૩ માંહેા માંહે શઉં
 એમ કહે. શખી શઉં શોભીતા શાયજી, માનનીયે મનમાં
 જાણીયું એ આવે સુંદર નાથજી ૧૪ ત્યાં થકી ચઢ્યા સુણી
 નાથજી કામ તે આવડુ શું વહેજી. એરલે આવી વધામસી,
 સોહાવાની તોરણ ટોરજી ૧૫ શ્રી વિઠ્ઠલનાથજી આવીયા,
 ભાવીયા, ભલીપેરે કાનજી; પુરુષ પ્રસ્ટી કરે દવતા, જોગી
 એ મુક્યાંજે ધ્યાનજી, ૧૬ ગ્યાન કરે શરવે અનંગ, બેઠી અ
 કડોળની પાંતીજી; અસ્ત્ર હસ્તી કહુ કેટલા, ના લહુ ગોડલે
 જન લીલાજી. ૧૭ શ્રી વિઠ્ઠલનાથજી, પહેરયાં પીતાંબર પીળાં
 જી. કનકમે પાટ ઢગાવીએ, ઓઢ્યાં પીતાંબર લીલાંજી, ૧૮

(૧૩૩)

ભાવદંડએ વહુજને કહ્યું એ શહુને અહીંઆં તે તેડ્યાંજ,
માધવદાશ જાય બલીહારડે, બીજે શહુ શાય છે કેડેજ ૧૯

ધોળ ૧૨૯

પદ ૫

આવો પનોતી મૃમાનેણી, બહુ ગુણવંતી નાર; આવો
સોહાસણ સુંદરી, સોહાગી ઉભાછે બહાર ૧ એક લેઈ મો
તીની થાળ ભરીને, બીજ લે પુરપતી છાપ ત્રીજએ તોરણ
આવીયાં, ચાથીયે ચંદન લાવ ૨ એણી પેરે આનંદ ઉલ
ટયા, ચાલે ચંદ્રાવળીને શાય; ગજ ગતી ચાલે હરખે ભ
શ્યાં, ઉલટ અંગ ન માય પ્રભુજનો પરેમ જણાવીયા,
તેહને આપો ઊર કેરો હાર; જ્યારે દીઠા શ્રીવિઠલ વરને,
જણે હુટી ચાટ્યા ગજ રાજ. ૪ ભેરભુંગળ તાળ અદંગશુ
ગાયે, શ્રીવિઠલવરનો દાશ, પરેમ શબ્દ વાજે ધણા; નાથ
નંદરીના નાદ ૫ આવ્યાં સુંદીર સોહામણા, માંડવે હુવો
જયજયકાર; શ્રીવિઠલનાથ પધારીઆ, જોવા તેત્રીશકોડ. ૬
પદમની પરેમ કરે ધણે, શરીઆં તે વહુનાં કાજ, ભક્તત
ણાં મન ફુલીયાં શ્રી વિઠલ સુખની રાશ. ૭ પોખોને પ
ધરાવીઆ, આવીઓ સુંદીર જોડ. વેદધુની ત્યાં હોય ધણી
દેવ વૈમાન ચડી જોય, ૮ શ્રીપુરૂષોત્તમજી પધારીયા. માહારે
મોટી લાજ માધવદાશ બલીહારડે, શરીઆં વઈશ્રવનાં
કાજ. ૯

ધોળ ૧૩૦

પદ ૬,

મહુજને પાડે તે પધરાવોજ, વહુજને જોઈ જોઈ તન

(૧૩૪)

મન વારેજી. ૧ વર કન્યાજીને આવેજી, કન્યાજીને વેગે તે પધરાવેજી. ૨ સંભઠયાજી સંભઠયાજી સંભઠયાજી, વીલમ ના કીજે એક મૈયાજી. ૩ ત્રૈલોકના નાથજી તેડેજી, આપું એમ કીજીએ જોડેજી. ૪ પરમ પતેનાંજી આવ્યાંજી, માંહય રામાં રૂડાં લાવ્યાંજી. ૫ વહુજીએ જાણ્યું એ ચીતજી, પુ રસોતમ પામી તે સત્યજી. ૬ શેવા સુખ દમ કહેવાયજી, સે વક સુખ દુખ દેવ દેખાજી. ૭ માંહયરામાં શી શી પેર હોયજી, શાસ્ત્ર મરજદા સહુ હોયજી. ૮ વેહેલા થાઓ વર માળા પહેરાવોજી, માધવદાસ બલીહારી જાય કરજોડીજી. ૧૦

ધોળ ૧૩૧

પદ ૭.

ચીરજીવી ચોરીએ આન્યાંજી, સહીયર વહુજીને કા હોવોજી. ૧ આઠતમ એડલું ત્યાં કરજોજી, અમને તે ચીતડાં માં વરજોજી. ૨ આપની કુળ ચાલ તે કીજોજી, બીડી કરી હસ્ત કમળમાં દીજોજી ૩ મધુરેસ્વરે માંડ્યું છે આનજી. જોઉં તમને કેટલી છે સાનજી. ૪ સુંદીર સરોવર છે સાધજી; એકું પાસે ધવળના છે નાદજી. તે જોતાં રૂડાં છે સંસારજી; હવે મંઝાવે છે કંસારજી. ૬ કણસાર પીરસે કન્યાજીતી મા ડીજી, પહેરી છે પચરંગી સાડીજી. ૭ કંસાર સારો રૂડો સ્વા દજી; એ લોલા મોટી છે પુસ્ટીજી. ૮ શ્રીમુખે એમ આશી ૫ દીધીજી, ગુરૂજીએ ચોગી કરમ કીધુજી, ૯ ગુરૂજી બોધ્યા જે વાણીજી, એ વાત ત્રિલોકે જાણીજી. ૧૦ જુગલ સ્વરૂપ

(૧૩૫)

ચરીઆ વરઘોડેજી, માધવદાસ બળ કરજેડીજી, એકવાર બો
લો શ્રી રાજુછેડેજી. ૧૧

ધોળ ૧૩૨

પદ ૮.

વેલુવાઈ તાહારો માંડવો સંભાળકે માંડવો સંભાળ કે
રશીક વર રમી વરયારે, સંગે સોહીએ પદમાવતી નારકે.
આવી ટોળે મળીરે. ૧ વળી વહે કન્યાજીનો ભાઈએ કે
બાઈ ક્યારે આવશેરે, શ્રી વંદરાવનચંદ્રશ્રી વીઠલનાથ કે, સા
થે રૂડો ભાવશેરે. ૨ વળી વહે કન્યાજીની માડી કે, કોહો
રાત કેટલીરે; મુંદરીને શીખામણ દીજે કે, થઈ રલ ભેટલીરે
૩ મુંદર તાંહે મુખ રાસતો, વદન જીવે વળી વળીરે, સોહા
શણ શાસરે જાય તો, સહીયર વળાવી વળીરે, ધન્ય તમલંગ
ની નાત્ય કે, સંગે બહુ સખીરે, વહુજીને વળાવીને જાય કે
એ વાત વેઢે લખીરે. ૪ વાટડી વીલંબના કીજે, તો દુજે
માગુ સહીરે; વળી વળો પંથ નીહાળે તો, આપણ સાથજીરે
૬ શ્રી વીઠલવરને વેગે વધાવો કે, ધંદ્ર શોહાશણીરે; માધવદા
સ બલીહાર જાયકે, એ જોડ રૂડી બનીરે.

ધોળ ૧૩૩

પદ ૯.

શ્રી વીઠલવર પરણીને પધારયાજી, સુરીનર જોવાને ત્યાં
આવ્યાજી. ૧ જોઈ શકો તો એ વર જોજોજી, આનંદ એણી
પેરે થાયજી. ૨ કંદ્રપ કોટી છે સ્વરૂપજી, ભુવન ભલીપે
૨ ભાવ્યાજી. ૩ વહુજીએ વાતજ ઘેર કાહાવીજી, પછી ત્યાં

(૧૩૬)

પહેરામણીઓ આપીછ. ૪ ઢાળ પહેરામણી ભલી રીતશું,
શ્રી વીઠ્ઠનાથજીને મન ભાવીછ; સરવે આણીને દરસ્ટે ક-
ર્યું, કારજ તેહવાઇં તજું સીધુંછ. ૫ બાગપણે વીપરીત
શું શું કીજે કુળતણી રીતશું, પંચ દિવસ પ્રભુજી ઐહલે
ઐહ, અલઉકીક છે રીતજ, ૬ લોક જીવે લોકની રીતશું,
પ્રભુ જીવે પ્રજ કેરો સાથજ, કઉતક નાહાના પેરના ઘેર ઘે
ર દીસે છે અંતજ. ૭ વર વહુજી ઉતાવળાં વળી, મળી ર
ળી રમતજ. વાહાલાજી વારમાં કીજએ, દીજએ માગુ એ
વરદાનજ. ૮ વાહાલાજી વારમાં કીજએ, વળી વહુની એ
જનજ; સ્વરગથી સુખ પામ્યા દેવતા, જાગી મુક્યા એ
ધ્યાનજ. ૯ પાતાળેથી શેષનાગ રીઝીયા, ઈંદ્ર નીશાન વજ
ડાંચાંજ, મોહોટાં ભાગ્ય છે જે તણાં, એ વર નહી સમ
તોલજ. ૧૦ માંધવદાસને આસરે, સંસાર સઘળો છે બળી
ચોજ, કૃપા કરી શ્રી વીઠ્ઠનાથજીએ, રસ લેહેરમાં બળીઓ
જ, શ્રીરે ગોવર્ધન ધારીજ; વારી શ્રી મુખપર જાઉજી રી
જ. ૧૧ સંપુરજી.

ધોળ. ૧૩૪

શ્રી નટવરલાલને વારણેરે સુદીર શ્રી છોટાલાલ બલ
હારીરે લાલ શ્રી નટવરલાલને વારણેરે. ૧ રાજનગર રળી
યામજીરે તેની સુદીર શોભા શારીરે લાલ, શ્રી નટવરલાલ
ને ૨ છપનભોગ સોહામજીરે; કીધો બહુ બુધી વીચારે
લાલ. શ્રી નટવરલાલ ૩ શર્ધકું સંવત અકારમાંરે ચતુર
ચારણવો મુલકારીરે લાલ, શ્રી નટવરલાલ ૪ વેગે વધશાક

(૧૩૭)

માસમાં, સુદની સાતમને સોમવારે લાલ શ્રી નટવરલાલ
 લાલ ૫ દશોદશથી આવીઆરે, સડકે આવીઆં નરને નારીરે
 લાલ ૭ શ્રી નટવરલાલ ૬ આતરથી હુરી આવીઆરે શ્રી
 ગોકુળ નાથજીની ગાદી ભારીરે લાલ શ્રી નટવરલાલ ૭ શ્રી
 લક્ષ્મણલાલને જોધનેરે, સડકેને પ્રીતી ધણી છે પ્યારીરે
 લાલ ૭ શ્રી નટવરલાલ ૮ દશજીથી દુઃખ કાપવારે, આવીઆ
 શ્રી કટ્યાણરાય હેતકારીરે લાલ શ્રી નટવરલાલ ૯ પુરવ
 થી પ્રભુ પધારીયારે, શ્રી ત્રીકમજી માધવરાય ગીરધારીરે
 લાલ શ્રી નટવરલાલ ૧૦ પશ્ચિમથી પ્રભુ પધારીઆરે આ
 વ્યા શ્રી મગનલાલજી મહારાજરે લાલ ૧ શ્રી નટવરલાલ ૧
 મટુલાલ મથુરાં નાથજીરે બીજા બાળક જાઉં બલીહારીરે
 લાલ શ્રી નટવરલાલ ૧૨ સેજે સાતને તારીઆરે તેહેને
 મેહેર કરી માહારાજરે લાલ શ્રી નટવરલાલ ૧૩ સેજે દા
 રા જમનાને દયા કરીરે; હેતે લીધો છે ઉઠારીરે લાલ, શ્રી ન
 ટવરલાલને વારણેરે,

ધોળ ૧૩૫ ૫૬

નાથ કેશે ગજકો બંધ છાડયો એહી અચરજ મોપે
 આઓ. નાથ કેસે ગજકો બંધ છાડયો ટેક, ગજ ગજ આ
 ર મહ લડત જળ લીતર. લઢત લઢત ગજ હારયો; જવપુ
 ર મુંઠ રહી જળ ઉપર, તખ હુરી નામ પુકાર્યો નાથ. ૧ સ
 બરીકે બેર સુદામાકે તાંદુળ, રૂચી રૂચી ભોગ લગાયો. દુ
 રોયોધનકે મેવો હી ત્યાગી, ભાજી વીદુર ઘેર પાયો નાથ.
 ૨ પેડ પાતાળ કાળીનાગ નીથ્યો ફીણપર નરત કરાયો; ગી

(૧૩૮)

શ્રી ગોવર્ધન કરપર ધારયો નંદ ઘેર લાલ કહેવાયો નાથ; ૩
અગાસુર મારે બગાસુર મારે, દાવાનળ પાન કરાયો; સ્થા
ભ ફેડી હારણકસ્ય માયો, નરસીંહ નામ ધરાયો, નાથ
૪ અજમેલ ગજ રુણકા તારી, દ્રેપદાકો ચીર પુરાયો
પયપાન ત્રતાં પુતના મારી; કુબ્જયાકો રૂપ બનાયો નાથ,
૫ કઠિરવ પાંડવકો બુધ રચાયો, કઠિરવ કુમાર મારે હડાયા
દુર્ગીયાધનકો માન ધરાયો; મોખે ભરૂસો વ્યાયો નાથ, ૬
સખ સખીયત મીસી કંગન બાંધ્યો રેશમ ગાંઠ બંધાયો;
છુટે નહીં રાધાજીકો કંગન, કેસે તે ધનુષ્ય ઉડાયો, નાથ. ૭
બોળ કોટડી પ્યાદળ ધાયો ગરૂકુ નાજ સંતાયો; છુટે નહીં
રાધાજીકે કંગન; ચોર ચો બળ કયાંરે છુપાયો; નાથ. ૮
જોગી જયાકો ધ્યાન ધરત હે, ધ્યાન ધરત નહીંઆયો; સુર
દાસ કહે પ્રભુ તીહારે મીલનકુ, જસોદાકો ઘેન ચરાયો, ના
થ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો. ૯

ધોળ ૧૩૬

જરે જરે પ્રથમ સુરજપોળ જાણેજી, રમા વૈકુંઠવખા
જો જરે જરે. ૧ નવસીડંચે નવધા ભક્તિજ, શ્રી ગોવર્ધન
ચોક પ્રેમ અશક્ત. જરે જરે ૨ રૂળ ચોક માહાસુખ કુંડ
જી, સીંગ પોળ જમ આનંદ જરે જરે. ૩ બે હસ બે હસતી
બીરાજેજી, ચારે વેદ માહાધુની ગાજે, જરે જરે, ૪ કમળ
ચોક રાસ કિડા રમણજી, શીવ આવે ગોપીધરીતન; જરે
જરે. ૫ બેકમારે શામનીજનાં નેનજી, ત્યાંહાં તો મુરછાખા
ધ પડ્યાં મીન, જરેજરે. ૬ રત્ન ચોક સ્યામનીજનાં તનજી

(૧૩૯)

સુર આવ્યા ચડી વધમાન. હરેહરે ૭ જગ મોહનમાં મહા
રાણીજનાં મનજ; મણી કોઠા જીવતી આસન હરેહરે. ૮
ચોક કીરતીની આગલાજ, દરશન કરવા આવે સહુ મળી,
હરેહરે. ૯ વેળું બાજે કીરતીનોઆં ગાયજ, ત્યાંહાં તો
આનંદ ઉર નાસમાય; હરેહરે, ૧૦ માનુ છડી માંડી ત્રિ
ત્યેજ, આસપાસ ચીત્રામણુ ભીંતે, હરેહરે ૧૧ નીજ મંદી
ર આપ સ્વરૂપજ, પાસે સજ્યા મંદિર અનુપ, હરેહરે ૧૨
શ્રીજની નાચે વસ્ત્ર સુખકારીજ, માનુ હું ચંદ્રાવળી નારી,
હરેહરે ૧૩ ચરણ ચોક ગડલોક કેહેવાયજ; ત્યાં લોકો ક
હેવાયજ; ત્યાંહાં તો ઈર્ષવી હોય તે જાવ, હરેહરે ૧૪ પી
છા વધ ચંદ્રાવળી જાણાજ, ચંદરવો જીમનાં મન આણા.
હરેહરે ૧૫ ગાદી સુંદીર મન ભાયકજ; પીઠ તડીઆ મહા
દાએક હરેહરે ૧૬ આશપાશ બે તડીઆ રાજેજ. મહાસુ
ખ એકાંતે બીરાજે. હરેહરે ૧૭ એ શાશતરતયાં સૂખધા
મજ, પડે ચંદ્રાવળીજનુ નામ; હરેહરે. ૧૮ બે જીરરી સ્વા
માજના તનજ, સરમ જળ શ્રી મહારાણીજના મન હરે
હરે, ૧૯ બે બીડા મહાપ્રભુ દક્ષણા ભલો; મુખ વસ્ત્ર મો
હન ચામાં જરેહરે ૨૦ એવો મારગ થયો નહો થાયજ,
શ્રી મહાપ્રભુની કૃપા થકી પુસ્તી કહેવાય હરેહરે ૨૧ છડી
નુ ત્યાંહાં તતકાળજ; ગુણ ગાય શ્રી વલ્લભ લાલ હરેહરે,
પ્રથમ સુરજપોળ જાણાજ ૨૨

ધોળ ૧૩૭

પુસ્તી મારગના પાંચ તત્ત્વ નિત્ય ગાયજ, તેહેના જ

(૧૪૦)

જમ જનમના પાપ સરવે જાયછ. ૧ શ્રી નવ નિ
ત્ય પ્રીયાછ સુખકારી સમરો શ્રી મથુરાનાથ કુંજ બીહારી
છ. ૨ શ્રી વિઠ્ઠલરાય શ્રી દ્વારકેશ રાય ગીરધારીછ શ્રી એકું
ળયંદ્ર માછ શ્રીમદનમોહન પરીવારીછ ૩ બાળુ તત્વશ્રાવ
લભ કુળને ભજ્યેછ; કુડા લોર લાજને કામ સરવે તછ
એછ ૪ આ ત્રીલુ તત્વ શ્રીગોવર્ધનધર નિત્ય ગાયેછ; શ્રી
નરવરલાલનુ ગમતુ સરવે થાયછ. ૫ આ ચોથુ તત્વ શ્રી
ભુમનાજને જાણેછ. કરો સ્નાન જળને પાન એ સુખ મા
નેછ, ૬ આ પાંચમું તત્વ શ્રી વરજ લોભીને ગાક્યેછ; નિ
ત્ય ઉડી વધસ્તવ જન પદરજ પઢ્યેછ, આ પાંચે તત્વનુ
ધ્યાન નીરંતર કીજેછ, તે મન વાંછીતનાં ફળ સરવે લીજે
છ. ૮ આ પાંચ તત્વ શ્રી બ્રહ્માદિકને દુરલભછ, શ્રી વરલ
પ્રભુ પ્રગટ તજ્જ, કહ્યાં સરવે સુન્દીરછ. ૯ એ સોભા જોઈ
હરીદાસ જાય બલીહારીછ, એ લીલા ગાજ્યો નીત્ય ન
રને નારોછ ૧૦ પુસ્તી મારગના પાંચ તત્વ નીત્ય ગા
ધ્યેછ. ૧૧

ધોળ ૧૩૮

સખી સરદપુનમની રાત મુજને વાહાલીછ, એવી ગોકુળ
વરજની નાર રમવા ચાલીછ. ૧ એવા નાક પ્રમાણે નથ
નીરમળ મોતીછ, એવા દરપણ લીધાં હાથ મુખડાં જોતીછ
૨ એવાં કાંબી કહ્યાં ચાર, વીજવા ચમકેછ એવો ઝાંઝરનો
ઝમકાર ધુવરી ધમકેછ ૩ એવા ચોળીને પેહરયા ચીર; પી
તાંબર પીળાંછ; માહારા વાહાલા સાથે રમવો રોસ કરવી

લીલા ૭ ૪ એવી લીલા તે ગાજ્યો નરને નારીજી, તાંહાં ૨
મે ગોપીઆને કહાન, રમતાં ભારીજી ૫ એવા બાંહે બાજી
અંધ ઓગનીઆ ખગકેજી, એવો હુધડે એકાવળ હાર ક્રમ
છાં ઝળકેજી ૬ તાંહાં કુદડી ફરે ગોપી ચાર, વચે ગીરધારી
જી એવા માધવદાસના દાસ જાઉં બલોહારીજી ૭ સખી સ
ર પુનમની રાત સુજને વાહાલી

ધોળ ૧૩૬

ધન્ય ધન્ય શ્રી દવારકાં નાથજીરે, વંદુ વધશનવ જન સા
થરે. ૧ તઠરાજીત મોહોલ અટારીરે, રશ સાગર અમરત વા
હીરે. ૨ માહા ભાગ્ય મેવાડો દેશરે, જ્યાં પ્રીતે કરે પરવેશ
રે. ૩ ધન્ય ધન્ય તે કાંકરોલી ગામરે, મહારે વાહાલે તે ક
ર્યો વિશરામરે. સુગતી અધીક પુરી મહારાજરે, સદા વ
દરનવ જનને કાજરે. ૫ અમરાપુરી એ થકી લાજરે પ્રભુ
પુરદી પ્રકાશ ખીરાજરે. ૬ પરધાર અનોપમ દીશેરે; જોતાં
વધરનવના મનહીશેરે. ૭ ચોક ચંદરવા ઘણું સોભેરે, જો
તાં વધશ્રવનાં મન લોભેરે. ૮ નિજ મંદીરની શોભાયરે. તેતો
સુખે કહી નવ જાયરે, ૯ હીરા હેમ જડાવના જાળીરે, કુંજ
રાજીત પુજશાળીરે ૧૦ હીમ આશને હીરા ઝળકેરે મુકતાફ
જ ચોદાશાએ લળકેરે ૧૧ દીધુ દરશન દારકાધીશરે, એતો
સકળ ભોવનના ઇશરે. ૧૨ મેઘવરણ મનોહર અંગરે, જો
તાં લાજેછે લક્ષ અનંગરે. ૧૩ બેડ પાશે ગોસાધજી ઉભારે
કુપ ચારની એકજ શોભારે. ૧૪ શ્રી વીઠ્ઠલૃપ નીધાનરે શો
ભા કોટીક કામ સમાનરે ૧૫ ગુણવંત શ્રી ગોકુળનાથરે

અમ્બુખણુ લાલજ સાથરે, ૧૬ જોતાં નમ્બુ અપ્ત ન થાય
રે, ૩૫ અધીક શોભાયરે ૧૭ બહુ છવને ચોધારવા કાજ
રે, હેવું ૩૫ ધરણું મહારાજરે, ૧૮ સુખ સીધું હરીયે વિનોદ
રે, જોતાં ઉપજે મહા મન મોદરે, ૧૯ ધણું ચરણ કમળની
આશરે ગાએ નીરખે તે પ્રભુદાશરે ૨૦ ધન્ય ધન્ય શ્રી દવા
રેકાંનાથજીરે.

ધોળ ૧૪૦

શ્રી લક્ષમણભટ્ટને દ્વાર ચલોતો જોવા જમ્યેજી જન્મ
દીવશ છે આજ મળીને ગાઈએજી. ૧ વાળેછે ઢોલ નીશાન
નોખત વાળે અતી નવી; થાયછે દુંદભીના નાદ વેદની ધુની
તાંહાં હરી, ૨ અંદીજન બહુ કરે ય્યાન વધસ્તવ જાય વાર
જી, માતીના ચોક પુરાય તોરજી આંધ્યાં બારજી. ૩ શીવલલ
ને નવરાવ્યા, કેસરચંદન ઘસ્યામ; મરતન કર્યાં કૃત્તેલ શે
વક જનના મન હરખ્યાં. ૪ ઊરજીદક પ્રભુજી નાહી; અં
ગવસ્ત્ર કર ધર્યાં, કેશરી ઘેતી ઉપરજી સાર; પ્રભુજીએ પે
હર્યાં. ૫ કુમકુમ ભાગ તીલક, અક્ષત સાહે પીળા; આ
શને બેઠો શ્રી વલભ, વધસ્તવ નીરખે લીલા, ૬ જોવાને દે
વતા આગ્યા મારકંડની પુજા સી; શ્રીરૂળ દ્રોણ સાર દક્ષ
જી જે જેને ગમે; સગા કુટુંબ સહુ સાથ ભોજન કીધાં પ્રી
તશું; અંદીજન વિવીધ પ્રકાર, બીડાં આપ્યાં રીતશુ. ૮ સ
રવે વધસ્તવ જનને પ્રસાદી જીઠણ દીધી છે. એ શોભા બે
ઘ હરીસ; પ્રીત્યે કરી પીધીછે. ૯ શ્રી લક્ષમણ ભટ્ટને
દ્વાર ચલોતો જોવા જમ્યેજી.

પે. ૭ ૧૪૧

શ્રી વલ્લભ પ્રગટયા પ્રગટયારે; શ્રી લક્ષ્મણુ ભટજીને ઘેરે
 થઈ રહી છે લીલા લહેરે. પુણીની કરવા પેરે શ્રી વલ્લભ
 ૧ થયાં અવની ઉપર અજવાળારે; ત્રીલોકના તીમર ટાળ્યા
 રે; વહાણે વેણુ અમારાં પાળ્યારે. શ્રી વલ્લભ ૨ આદરથી આ
 વ્યા હરી ઘેરે, પોતાની કરવાપેર; શીખવી શેવા કીધી મહેર
 રે, શ્રી વલ્લભ ૪ માયા મન કીધા ખંડે, પાખંડીને દીધા
 દંડે, એહુનો યશ વાધ્યો નવ ખંડે, શ્રી વલ્લભ ૪ એશ્રી
 લક્ષ્મણુ ભટજીના નંદે, વહાણે પુરવ જનમના અંદે; વર
 તારેછે અતી આનંદે, શ્રી વલ્લભ ૬ નવ ખંડમાં નવા નવા
 દેશરે, એહુના ગુણુ ગાએ નીગમ મહેશરે, એહુનો પાર ન
 પામે શેશરે, શ્રી વલ્લભ ૭ સુખડાનીં લહેરો જાયરે; તાંહાં તો
 આનંદ ઉર ન સમાયરે; હરીદાસ વલ્લભના જશ ગાયરે, શ્રી
 વલ્લભ પ્રગટયારે પ્રગટયા.

ધો. ૭ ૧૪૨.

શ્રીવલ્લભ શ્રી વીઠલ શ્રીજી શ્રીયુમના શ્રીનવનીત્ય પ્રીય. ૭
 સેવા કરો આનંદમાં શ્રીજીતો રંજશે શ્રી ગોપીપતીજી. ૧ ૬
 ૬ આશરો શ્રી મહાપ્રભુજીનો રાખો અષ્ટાક્ષર નીશદીન ભા
 ખે, અણુસમરપીત વસ્તુ રખે આખો, તો રાખજો ગુરૂ ચરણે
 મતીજી; ભગવદીએ સતસંગજ કરજો, દયા સરવે કોઈ ઉપર
 ધરજો, વધશ્રવની રીતે અનુસરજો, તો ધરજો ટેક ધણી એક-
 નીજી. ૩ હરી ગુરૂ વધજનવ સરખા લેખો, ભીનભાવે રૂદ
 નવ દેખો; દાસપણું ત્રણેતું મહુજો, તો તનમન ધન વીવેક

શું. ૩ પ્રકૃતિત મને હરીના ગુણ ગાળે, કપટ દંભથી અ
જગા રહેજે; દુષ્ટ સંગથી દુર પળજે; તો નાહાજો પદર
જ હરી ભકતમાં ૫ દિનતા ભાવ અતરતા ભુસ્નેહી, પ્ર
ભુ પ્રસન્નતાનું કારણ એહી, નીશચે માનજો નહી સદેહીતો
દેહ દમો શા કારણે. ૫ મનુષ્ય જન્મ મહા દુરલભ જાણે
તેથી દુરલભ હરીના ચરણ વખાણે; એ જે પામી શેવા ર
સ માણે તો જાણજો જીવ્યા ભકતમાં. ૭ શ્રી વલ્લભ પ્ર
ભુ માહાગ સ્વામી, પ્રાણુ જીવણુ ધન્ય અંતર યામી, અક્ષર
બ્રહ્મ તણુ એ ધામીતો, દાશ દયા જાય વારણે. ૮ શ્રી વીઠ
લ શ્રી શ્રી નવ નીત્ય પ્રીયાળ.

ધોળ ૧૪૩

તમારા નંદણાં છે કામણુગારાં, શ્રી નાથજી ધુતારા તમે
હરયાં છે ચીત અમારાં, શ્રી નાથજી ધુતારા. ૧ ધુતારો હો
ય તે ધન ધુતે, વાહાલા મારા બીજની શી માયા; એ
ધુતારે માહાડ સરવશ ધુતું, પરવશ કીધી મારી કાયા શ્રી
નાથજી. ૨ સુંદીર સ્યામ સણુણી મહારી સજની, વાહાલા
મહારા નંદણા પાર પેઠા, ચીતમાં ધર કીધું, એવો ઘેલડો ૩
દીઆ કમળ વચે પેઠા; શ્રી નાથજી, ૪ સુંદીર આવો મારે ૫
રીપાલવ, વહાલે મારે કૃણ સાડ વખાણુ; સાખ તણો રસ
લીજીએ, શુડલા તો તને રશીઓ હું જાણુ શ્રી નાથજી. ૪ મો
હનજી તમારી મીઠડીએ, કેઈ વાહાલા મારા હું નવ ૫
લવ થાપુ, જુગમાં તે જીવ ભાવીક કહીએ, તે આવી આવી
રસ પામું શ્રીનાથજી. ૫ તન મન ધન સમરપણુ દીધું

(૧૪૫)

વાહાસા મારા હવે નથી કાંઈ કાચુ; શ્રીવલ્લભના સ્વામી ૨
શોક શીરોમણી, જન્મો જન્મ હું તમને જાચુ, શ્રી નાથજી
ધુતારા. ૬

ધોળ ૧૪૪

સજની સડકો ચાલો જોવા જઈએજો, શ્રી પ્રજનાથજીનો
લાલ ઇગાળો નીરખીએર લોલ. ૧ શ્રી વાહલનાથજી કામ
જુગારા કાહાનજો, કામણ કાધારે બેહેની વાતમારે લોલ. ૨
જેરે બેહેની પાધ પચરગી લહેકે જોતોરારે મેસારે ચાહનલા
લનો લોલ. ૩ કેશર કૈર તીલક ખીરાજો જાળજો, વાંકને
આંખોડે મનડુ વેવાંઈ ગચારે લોલ. ૪ જેરે બેહેની મુખડુ પુ
નમ ચાંદજો આંખલડાને ચાળે ચોતડુ ચોરીચુરે લોલ. ૫ વા
હાલો મહારો મુખડે હશી હશી મધુર જોલેજો, આમરતને
વરશેરે હર્ષયુ શીયાચુરે લોલ, ૬ બાબુમંવ પોહોચી કંઠે બી
રાજે માળજો, નટવરને ભેખેરે ધરીઆ રાસનેરે લોલ. ૭ કો
મળ કર ૧૨ સુંદીર રેખા સોહીએજો, પોતાના જાળાને લા
હલડાવીઆરે લોલ. ૮ જેરે બેહેની વાકડાં બોલા શ્રી વિહલના
થજો; છખીલાને જોવાને મનડાં મોહી ગચારે લોલ. ૯ હવે
ધરના કારજ નવ સોહીએજો. વાહાલાને જોવાને મનડુ ટળ
વજેરે લોલ. ૧૦ એ વાહાલાની પાસે દાશી રહીશુ જો, સો
કહીઆની લાજથી હુંતો નવ કડરે લોલ વાહાલો મહારો સ
રવે મુખ આપેજો; કાલાને વાલા મનોહર નીત્ય કરેરે લોલ.
૧૨ સજની સડકો ચાલો જોવા જઈએજો,

(૧૪૬)

ધોળ ૧૪૫

લટકાળા લાલ શ્રી વીઠલવરને નીરખુ તે ધન્ય ધન્ય, ૩
રૂણા સાગર, દઈવી જીવના તારણ પ્રાણજીવન. ૧ શ્રી મુખતી
શોભા શી કહીએ ચાલો સરવે જોવાને જઈએ. શરણે જઈ
એ ધણીઆતાં થઈએ, લટકાળા લાલ. ૨ વાહાલો પુરસોતમ
કહીએ, તેનું ધ્યાનરૂઢેમાં રાખી રહીએ; એને મુઠી બીજે ક્યાં
જઈએ, લટકાળા લાલ. ૩ વહાલો મજપતીકો કહાવે છે,
નીજ જનના તાપ સમાવે છે, નીરખતાં મોહ ઉપજવે છે,
લટકાળા લાલ. ૪ વાહાલો કાંકરાણી માંહે રહે છે, બાહાલો
ગોરધર ઘાટમાં રહે છે, વાહાલો નીત્ય નીત્યે દરશન દેછે લ
ટકાળા લાલ, ૫ કર્ણેડી વલ્લભદાસ કહે વીનતી રૂઢીઆ માં
હે લહે, તાપ ત્રીનીત્રી, તનમાંહે સહે, લટકાળા લાલ શ્રી
વીઠલવરને નીરખુ તે ધન્યધન્ય.

ધોળ ૧૪૬

જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રાવણ માસ, શુકલ પક્ષ ચોકાદશીજી
જીરે અરધી રાત્રીનો પ્રકાશ એ વાત પ્રભુજીને મન વશીજી.
૧ જીરે ધન્ય ધન્ય ગોકુળ ગામ, શ્રી જીમતાં પુણીત સોહા
મણાંજી; જીરે મહા લીલા મુખ ધામ, કુજનીકુંજ રણીઆ
મણાંજી. ૨ ત્યાં બીરાજે શ્રી લક્ષ્મણ પાસ; દામોદર દાસજી
પધાર્યા શ્રી વદરાવનચંદ, ખેલતા આન્યા તે રાસજી. ૪ જી
રે જે ગાવાથી વલ્લભરાજ, ગુણવો પ્રભુજીએ કહ્યાંજી દઈવી
નું કરવા કાજ, ખોલ દીધા પ્રભુજીએ સહીજી. ૪ કરાવા
બ્રહ્મસખંવ, નીરદોશ જીવ ધાય વળીજી; જીરે જીરે સધળા

(૧૪૭)

ખંધ, ચરણે શરણે આવી મળેછ. ૫ જીરે દાષ તે પાંચ પ્ર
કાર ક્ષણ એક એક રહે નહીંછ. જીરે અમે કરોશું અંગીકાર,
૨, શા કારજ ગળશને વગ રહીછ. ૬ જીરે અન્યો અન્ય
સો હોય પત્રીત્રાં પત્રીત્ર ધાલે ગળેછ; જીરે મીશ્રી ભોગ ધ
રાય, ૩૫ દીઠા એકઠા મળીછ, ૭ જીરે પુરુષ પત્ર કળ તો
ય, અન વસ્ત્ર કળ અરપે બહુછ, જીરે જ્ઞાન અજ્ઞાન જો હો
ય, પ્રેમ ભક્તિ સરવે ગરહીછ. ૮ જીરે વચન શ્રી વલભ
હાથ, ૬૪ પ્રભુજી પંધારીયાછ, જીરે નીજલાલ વરજનાથ,
રાસરમણ વીસતારીઆછ. ૯ જીરે ધણા દીવશનો વીછેય.
જીવની કસરવે બાંહે ગરહીછ, જીરે સંસાર માંહે મોહ, તે
ધુટી ચરણે રહ્યાંછ. ૧૦ જીરે શ્રી વલભાચાર્ય મહારાજ, જે
શ્રી વીઠલનાથનેછ, જીરે ફુલ દવાર કરે કારકાર અણેહ, જો
વરધન નાથ તેછ. ૧૧ જીરે કટપવરક્ષ શું મુળ, શ્રી વલ
ભ શ્રી વીઠલ ફુલીઓછ, જીરે સારવા સ્વારથ અનુકુળ, પુ
ત્ર પત્ર વંશ લીએછ. ૧૨ જીરે તારદશી જનને સગદે, ૬
ન અતુલ ફેરેછ. જીરે રહે હરીરેશ શરણ મંત્ર નીત્ય આચ
રેછ. ૧૩ જીરે અસમરપીત અનાચાર, આવા અસરથી બી
હે ધણુછ; જીરે આસુરી બુઘી વીચાર, બીતા રહે ક્ષણ પ્ર
તીક્ષણુછ. ૧૪ જીરે જ એ વર છે અંગીકાર, વીસવાસ મ
નમાં રાખજેછ, જીરે સાધન તજ અપાર, શ્રીકરશ્રી શ્રીકૃષ્ણ
મુખ ભાખજેછ. જીરે પુરહી મારગ એહ. શ્રી ભગવદી સંગ
અનુસરેછ; જીરે શ્રી વલભ વર જોય, શ્રી વલભદાસ રૂ
ધરેછ.

પેળ ૧૪૭

શ્રી વલભ દુરલભ જગમાં કહોએ, પ્રગટયા આણીવા
રજો; ભુલ્યા ભુલ્યા છવ પોતાના, તેનો કી સંભાળજો
૧ ચરણ કમળ મકરંદ લોભા, તેનાં લાગ્ય અપારજો,
વચન સુધારસ શ્રવણ સીમ્યાં, શ્રી વલભનીજી સારજો, ૨
વદન માધુરી રૂપ અનુપમ, કીમ વાંચી શણગારજો; શ્રી
જોકળ તે ફરી વસાયો, શ્રી વલભ પાદકુમારજો, ૩ નંદ
ન વર શ્રી વલભ સુનશુ, બાંધી પ્રીત અપારજો, શણગાર ક
રીને ગોરાથી ઉતર્યા, ચાલી આંસુડાની ધારજો, ૪ ત્રણવાર
પ્રથવી પરાક્રમા કરી, હરયો ભુમીના વારજો; એ વિના
આવી કોણ કરયા કરે, એછે પરમ ઉદારજો, ૫ દાસ ગોપા
ળ ક્યાં લગી વરગુણે, સકળ ભેદ દોષિર ધીરજો; શ્રી વલ
ભ દુરલભ યુગમાં કહોએ પ્રગટયા આણીવારજો.

ધોળ ૧૪૮

છમોલા છમી તારી જોધરે, રહયુ મન માફ મોહીરે ૧
વાંકી વાણી તાહારીરે, મનોહર મુખાર જાઉવારીરે, ૨ મોર
લી અધરધર ઓપારે, વગાડા વહાલે પરાં કીધાં ગોપીરે, ૩
વંદાવન વગાડી સુંદીર સ્યામરે ત્યાજ કરાવ્યાં ધરનાં કામ
રે, ૪ જાણજે વંદાવન જાઉરે, પાલવ પાતલીઆનો સાહુરે
૫ જાણજે હવે શીધેર થાશેરે, જોયા પીના છવડો જાશેરે, ૬
હુરખ ભરયા આવે મજની નારીરે, નાસુ જીવોને દેવ મોરા
રીરે, ૭ સનેહ શા માટે કીધારે, હુમાંગ ચીત ચોરી લીધારે
૮ જુખ્યા મન્ને ભોજન નવ ભાવેરે, શેજલડીએ નીંદા નવ

આવેર, જાણીને હરી યા વેળા આવેર. ૧૦ વસોણા વસો
 વા રહુરે, માંજાણી આવે તો ઉતાડેર. ૧૧ સાંજે હુતો
 ગાવલડી દોતોર. ૧૨ સાંજના વાટલડી જોતારે. ૧૨ મારે ઘે
 ૨ આવોને હોસારે, રાત્રી મરજદા મેલીર. ૧૩ ૧ મારે
 દીવાળીનો દીનર; દેવે વેળાચા બુગજવનરે. ૧૫ હરીવર આ
 વંતો રૂડારે, આવાચા આંદલીઆ ચુડારે. ૧૬ વલલના સ્વા
 માં છ રશીઆરે, હાલ રૂદાઆમાં વશીઆરે. ૧૭ છબીલા
 છબી તારી જોડારે, રહુ છે મન આર મોહીર. ૧૮

ગાળ ૧૪૯

ચેત ચેત ચીરણુચી તો રહેવું નથી જો, શ્રી ગાકુળેશ
 પ્રભુતું સ્વરૂપ લે સતીજો. ચેતચેત. ૧ નારી છોકરાં એ કો
 ઇ નથી તાડજો, મુક જીવીયા તેને તું કહો છે મહાર જો,
 ચેતચેત. ૨ તે સતી તું થા પ્રભુ કેરી શરણમાં જો, લીનક
 પામશો કેવાના વરણમાં જો. ચેતચેત. ૩ આવુ પીવુ
 એકવુ ને જો કાંઈ પેદરણુજો ચરણ સ્પર્શ કરયા વીનાં તે સા
 મુ ન રહેવુ જો, ચેતચેત ૪ કહયુ માની પ્રીત્ય કરવી હરી
 દાસમાંજો, બીક રાખવી તે અલકીક આશમાંજો, ચેતચેત
 ૫ એવો અતુલ્ય પ્રતાપ વલલ વશમાંજો, દાશ થાય છે શા
 શાસ્ત્ર તુ અન્ય અંકમાંજો, ચેતચેત. ૬ તારૂં ધનને જોખન
 જશે ઝખમારતુજો, મું સુતો છે મોહજળમાં ગમાર તુજો.
 ચેતચેત. ૭ અવધ આવી ઊભુ રહેશે પાંચેક માંજો; મા
 ટે ટેક રાખો પુષ્ટીના વાવેકનોજો, ચેતચેત. ૮ એમ કરતાં
 માત પેશો ગમ્મ અંગમાંજો, આંધ્યો પાસ લેતાં દુત આવી સં

(૧૫૦)

મમાંજો, ચેતચેત. ૯ ખાધુ પીધુને ના વાવરયુ કોઈ રીતથી
જો, સગાં સેધ ચાલ્યા મશાણ વીપરીતથીજો, ચેતચેત. ૧૦
લાગી પળએકમાં લખ્મ થઇ ગયોજો, ચેતચેત. ૧૧ એવુ જ
છી શરણ રહેવુ વલભ દેવનીજો, ઈચ્છા રાખવા તે શરણ કેરા
શેવકનીજો; ચેતચેત. ૧૨ લગવત 'મંડળીમા બેસતાં ના લા
જવુજો ઝાઝ હાથમાં સેધને ગાતા ગાજવુજો ચેતચેત. ૧૩
પાપથી ભરેલા એવ તેહને નહી ગમેજો શુધ પુષ્ટી હશે તે
તો રાસમાંજો; ચેતચેત. ૧૪ લાજ રૂપે દાશ વેઠા બહુ અં
ગમાંજો, તેથી મુખ ના લેવાયુ સત સંગમાંજો, ચેતચેત. ૧૫
વેદ શાસ્ત્રમાં લગતી એક સાર છે જો તે વીનાના છપ જ
ગતના ભાર છે જો, ચેતચેત. ૧૬ જે કોઈ પુષ્ટી રસ દીન થ
ઈ ચાખશેજો, દાસ ગવરીને શ્રીગોકુળ પાસ રાખશેજો, ચેત
ચેત ચીરણુલવીતો.

ધોળ. ૧૫૦

શ્રીગોકુળમાં એક નંદનુ ધામ, ત્યાં પ્રગટયા શ્રી મુંદી
રસ્યામ, કરવા શેષક જનના કામકે ધન્ય જશેદા માવડી.
૧ અંધારી આઠમ અજવાળી તે રાતરે પ્રગટયા વનમાળી, મં
ગળ ગાય સહુ વરજનારીકે ધન્ય૦૨ તરીયા તોરણ બાંધ્યાં છે
દ્વાર. સાથીઆ શુભ તણા નહી પાર, દ્ધી છાંટે સહુ નર
ને નારકે ધન્યા૦ ૩ દુંદભી દેવના વાજંત્ર વાગે, પસુ પક્ષી
સહુ પાવલે લાગે; શ્રીકૃષ્ણની ભકતી સદા મુખ માગેકે ધન્ય
૪ સહીયર સહુ મળી વારણે જાય, ઘેરઘેર વાત વધામણી થા
ય; શ્રી જશોદાને હૃદયે હરખ નમાયકે ધન્ય ૫ સહીયર શ

(૧૫૧)

ઉં ત્યાં ગાતી આવેરે, વરૂં આલુશણ હરખે પહેરાવેરે; મ
બન થઈ મંદિરમાં મહાસે કે ધન્ય ૬ જાતકજન મળી જસજ
ગાય, નંદ બધાઈમાં નાહાલજ થાય; હેવા આપને સુખે ના
કેહેવાય કે, ધન્ય ૭. પ્રજ જન ન્યાહાલ થયાં તે કીજે, એ
મના ભાગ્યનો પારના લીજે; પુષ્ટિમાં ધાલ્યા નંદજને છઈએ
કે ધન્ય, ૮ વેદ કહે એનો પુરણબ્રહ્મ, કેમ ના જાણે એનો મ
મિ; શાં સુકિત કર્યાં નંદજએ એ ધરમ કે, ધન્ય ૯ હીનપુ
ઠળીન હરખમાં જાય શ્રીગોકુળમાં ખેલ બહુ થાય; શ્રીવલ
ભવેદ પુરાણ ગાય કે ધન્ય જશોદા માવડી ૧૦.

ધોળ ૧૫૧.

શ્રી વલભ પ્રભુજી પરણુમું શ્રી મહાલક્ષ્મીજી ગુણ ગ
રણુમું. ૧ એમની કુખ ઉપર જાઉ બલીહારી, સુત શ્રી ગોપી
નાથજીપર જાઉ વારી. ૨ શ્રી વીઠલનાથજી સુત છે છોટા,
ગુણ વરણવી શકે નહી કંચી મોટા ૩ શ્રી રૂપમણીવહુજના
પ્રાણપતી, છોટા વહુજને પદમાવતી. ખટ પુત્ર પ્રગટ શ્રી રૂ
ક્ષમણી તૈજંગ તીલક ત્રીભોવન ધણી. ૫ શ્રી પદમાવતીને
એક પુત્ર હુવા, તેમના વેદ પુરાણે જશ હુવા. ૬ શ્રી ગીર
ધરજને સંગ ભામની, શોભા જોઈ ચકીત થઈ દામની. શ્રી
ગોવીંદરાયજને વહુ રાણી, એમને જોવાને આઠ્યાં ધંદરાણી
૮ શ્રી બાળકરશજને કમળા વહુ, એમને જોવાને આઠ્યાં
સહુ, ૯ શ્રી ગોકુળનાથજને પારવતી, રામ તુલ્ય ન આવે ૨
બાવતી. ૧૦ શ્રી રઘુનાથજને જાનકી સોહાઈએ, એમને નીર
ખી નીરખી નિજ જન મોહીએ. ૧ શ્રી જઘનાથજને

(૧૫૨)

શ્રી મહારાણી, ગુણ ચતુરી મધુરી અમરત વાણી. શ્રી ધન
સ્થાપણને કાનવતી, એમનું સ્મરણ કરીએ નીત્ય પ્રતી; એ
સકળ સ્વરૂપ સોહામણાં, શોભા જોઈ હરીદાસ ભામણાં. ૧૪
શ્રી વસંત પ્રભુજી.

ઘોળ ૧૫૨ ચદ

કળજીગ સખ જીગને અધીકાઈ, જા જીગમે પ્રગટે શી
તળ, શ્રી વસંત મુખદાર્ઢ. જો કોઈ શરણુ આએ હે ઇનકો
તન કોહોવસ હાથી, દાસ ચરણુ હરિ વાકે નાસકી, ચરણુ રે
હુ નિલ પાઈ. ૨ કળજીગ સખ.

ઘોળ ૧૫૩

તન દેરી માઈ માખન તનકેદરી માઈ, તનક મુખમાં
દુધકી દ્તાયાં; બોલત હે તોતડાય, માખન ૦ ૧ તનકસે મ
ન માહતા હો, નેત્ર પકડો જાય. કંપીઓ જાણે શેષ કં
પીઓ, વશુધા ઉઠી અકળાય. માખન ૨ તનક માગો
બોહોત દીનો, લીએ કંઠ લગાય; સુર પ્રભુકી તનકી ચો
ટીયાં, ગુથત માત બોલાય. ૩ માખન તનક દેરી માઈ,

ઘોળ ૧૫૪

શ્રી કૃષ્ણ કમલ મુખ નિરખવા ચાલો શ્રી જનંદજીને ઘેર
રે, જસોદાએ શ્રી કર્ણ જનમીયા, હરખીયા આનંદ મેહોર
રે. ૧ ચઉદ ભોવન કેરાં ભુશણાં, નંદસુત શ્રી ગોકુળ આ
વ્યાંરે, કુતી ફરે વરજ સુદરી, ગોપીગોવાળને મન ભાવ્યાં
રે. ૨ ગોપીકા સરવ ટોળે મળી, હરીને વધાવાને જાયરે.

અંતર ઘટ ઉતાવળા, હરીની જોવાની અપેક્ષાયરે. ૩ પુન્યપ
વિત્ર પ્રભુજી તણ્યાં, ગાય છે નઉતમ ગીતરે; ગીત ગાએને
સ્વર સોહામી. થયાં છે એકાગ્રહ ચિતરે. ૪ ભેઠ લાવ્યાં
ખડું ભામની, આંદલો લાલાને કીજેરે, હરખતા નિર
ખતા પ્રિતયુ, મોહનને યોછંગે લીજેરે ૫ ભીડ ભાઈ ધર
આંગણે નાં જસોદાને મન લાવ્યારે; વરજ ભોમીનાં મુખ
શાં કહું નાથને મોતીડે વધાવ્યારે. ૬ માધવદાસના પ્રભુજી
પરીવાર સ્થીર કરી સ્થાપ્યારે; દાસ ઉપર દયા કરી, વાસ વર
જમાં આપ્યારે. ૭ શ્રીકરશ્ચ કમળ મુખ નિરખવા.

ધોળ વૃષ્ટ

જે શ્રી વલ્લભ દેવકી, જે એ પ્રાણ પ્યારેકી; જે શ્રી વ
લ્લભ નંદકી દેવ. પાકરત ધરમ રહી મહા પ્રભુ, અપ્રાકરત
વધુ જાણુ; શ્રી હરી અનલ પ્રગટશે, શ્રી વલ્લભ રૂપ વખા
ણુ, જે શ્રી વલ્લભ દેવકી. ૧ શ્રી હરી આજ્ઞા પાલકે, ભુત
જ પ્રગટયો આએ; દેવીજી અરપણ કીઓ, નિજમુખ માત્ર
સુનાએ. જે શ્રી વલ્લભ ૨ શ્રી વીડલ પદ પરસ કે, હોત
સરસ મુજાતા, અધવ રતન આનંદ મેં, કરત અમીરસ
પાન, જે શ્રી વલ્લભ ૩ શ્રીમદ વલ્લભ રૂપ કે હો, કોન
કરી શકે વાજાન; ગુઠ ભાવ નીજ સ્વામની, પ્રગટ કરશ્ચ
મુજાન. જે શ્રી વલ્લભ ૪ શ્રી ગીરધર ગોવીંદનું, બા-
ળકરશ્ચ મોહુજેશ; શ્રી રઘુપતી જઢુપતી ધનસ્વામજી, બા
ળક સખ હુમેશ જે શ્રી વલ્લભ ૫ પરોઢ ભાવ ગી
રીવર ધરે, શ્રી નવનીત પ્રીયાજી બાળ, શ્રીમશ્વરનાથની કુંજ

મે, શ્રીવીઠ્ઠલેશ રશાળ, જેશ્રીવલભ ૬ શ્રીદવારકેસ તત્વ ભા
 વમે, ગોકુળ શ્રીવરજભુપ; અદભુત, ગોકુળ ચંદ્રમા, શ્રીમદ
 ન મોહન સ્વરૂપ, જે શ્રીવલભ ૭ બુલત પાલન મે મોદશુ,
 શ્રીઆગકશન રસરાય; માર સકટ ઊધો કીઓ, રસ સખ
 કીઓ ગીરી રાય. જે શ્રીવલભ ૮ માટ લીઓ માખન
 લીઓ, નેપુર બાજત પાય; નર તત્વ લાલભુ, ત્યાં હરખત
 જશોદા માય. જે શ્રીવલભ ૯ ગોપીઓ એહી જગતમે,
 ચલત ઉલટી રાન; તોનકે પદ બંધન કીઓ, બઠત કશન પ
 ર પ્રીત્ય, જે ૧૦ ધન્ય ધન્ય ગીરીશ્રી રાજબુ હરીદાસ નરો
 રાય; શાંતિધ્ય શેવા કરત હે, તુમ બળ મોહનરાય; જે ૧૧
 નમો નખ ખચીત કચનભયે; શ્રી બંદ્રાગનકી ભોમ, કલપ
 મુધી ભુતળ બહે; ત્યાં કુળાગળ ભુમ, જે ૧૨ ઉભે નીજ
 કુળ ખંભદોડે, તરંગશ્રીડી, જન, શ્રી ભુમનાંજ વધકુંઠડા,
 ક્યમ કરી કરે બખાન. જે ૧૩ સુરદાસ કશનદાસભુ,
 ખરમાનંદ કુંભનદાસ ચતરૂ ભુજનંદદાસભુ; છીતર સ્વામી
 ગોવીંદદાસ, જે શ્રીવલભ દેવકી જે પ્રાણ પ્યારેકી ૧૪

ધોળ ૧૫૬

રાગ સાખી સાધન સખ મુને ભયે, મુને ભયે જબ
 જાય; કળીકે ઢંડ ખંડીત કીઓ શ્રીવલભ કુળકી છાપ જેઓ
 શ્રી વલભ જેઓશ્રી વીઠલ, ૧ શ્રી વલભવર શેમરે નહી;
 બોલે અડપડા બોલ; તાકી જનની ભારે મુઠ, વરથા બજા
 વે દોલ. જેઓશ્રી વલભ ૨ શ્રીવલભ બોલ જાજો કહે. શ્રી
 વલભ અમરત વેન, ગ્રાવર્લભ તજે ઓર ભજે, તાકે ફટ ગ

(૧૫૫)

એ દા નેન, જેએશ્રી વલભ. ૩ શ્રીવલભ વલભ જે કહે,
બસે હજારો કોસ; તાકે પ્રાશ્રીત ઉજરે, જ્યું સજરસે ઉજે
શ. જેએશ્રી વલભ. ૪ શ્રીવલભ સમરણ વિના; મીથ્યા સ-
ખ વિચાર; મુઠ વાગદ કે નાવમે, કહો ક્યમ કરો ઉતરે પાર
જેએશ્રી વલભ ૫ શ્રી વલભ આપ તમે શુનો, કંછુ ન રહે
કંછુ દુર; નેન પલકશુ ઝારીએ, વા મારગકી દુર. જેએશ્રી વ
લભ ૬ શ્રી વલભ કહો, તેહને સખ લહયો, સકળ શાસ્ત્રકો
ભોર, શ્રી વલભ કુળ જાણો નહી, કુળ્યો કુટુંબ સમેત. જે
શ્રીવલભ ૭ શ્રીવલભ વલભજે ભજે, સદા સોહસો હોય,
દુઃખ ભાજે દળીદ્ર હરે; વેરી ન ગાજે કોય; જેશ્રીવલભ
શ્રીવલવકુળકુ છાંડકે, ઝોર દેવકુ ધામ તામુખ પટીઆ કુટી
એ જખ લગ તુટી જાય, જેશરી વલભ. ૯ જે વલભ કુળ
કુ છાંડકે, ભજે ભધરવભુત. અંતે ફજેતી હોયમી, જુઓ
શીઆકો પુત, જેશ્રીવલભ ૧૦ શ્રી વલભ પરચ્ચી નહી;
નહી વધશનવપર રનેહ, તાકો જન્મ વરદા ભઓ, જ્યું
ફાગણકો મેહ; જેશ્રીવલભ ૧૧ હરીજન આએ પારણે, હ
સી ન જોડ્યા હાય, તે નર ભુતળ ભોરંગ થશે પેઠ ધશે
દીનરાત. જેશ્રીવલભ. ૧૨ હરીજન આએ પુરણ, માગે ધા
ર રતન, વાણી પાણીને સારથી, સમઠ સાથે અન. જેશ્રીવ
લભ દેવકો ૧૩

ધોળ ૧૫૭

શ્રીવીઠલનાથ નામ રસ અમરીત, પાન સદા તું કરે
રસના. ૧ વારંવાર કહું હુતોશું, એહી નામ જે ધરે રસ
ના ૨ એ રસમાં પ્રતીબંધ પરેતો તામુતુ અતી ઉરે રસના

(૧૫૬)

૩ હરીકો બીમળ જશ ગા નીરંતર, જાત વીધન સખ ટળે
રે રસના ૪ શ્રીગીડલનાથ જોતુ અપનો ભલો ચાહો તો એ
મારગતુ સારરે, રસના ૫ ચતરુજ પ્રભુ ગીરધરલાલકો,
આનંદ ઉરનાં ભરરે રસના. ૬

ધોળ ૧૫૮

શુંદીર ગોકુળીયું જવાના મુજને કોડ તે મુજને દેખાડ
જોછ, ૧ જ્યાંજે લાલ ગીરધારીજની જોડ, તે મુજને ૨ એમ
તુ શુંદીર શેહામણું રૂપ, તે મુજને, ૩ એમનેઓળખે અ
વની કેરા છુપ, તે મુજને, ૪ શુંદીરત્રી જુમનાંજતુ નીર,
તે મુજને ૫ વળી શોભા બેઠીજના વીર તે મુજને. ૬ શું
દીર શ્રી ઠક્કરજીની ધાટ તે મુજને. ૭ મહારો વાહાલો કરે
જ્યાં પાડ, તે મુજને ૮ નયણાં ભરીને નીહાણું ગારીરાજ,
તે મુજને ૯ જેણે સારી માધવદાસનાં કાજ, તે મુજને દે
ખાડજોછ, ૧૦

ધોળ ૧૫૯

રાગ કાફી-શ્રીગોકુળ સુખ બાશ બશીજે, શ્રીવલ્લભ વી
ઠલ ચર્ણ સ્પર્શી કીજે, અતી પુનીત જુમનાં જળ પાંજે. ૧
શ્રીગીરધર ગોવીંદ બાળકશ, શ્રીગોકુળનાથ નીરખાં સુખ લી
જે; શ્રીરઘુપતી જડુપતિ ધનસાવળ, સખ મંદીર દરશન ની
ત્ય કીજે. ૨ રમણ રેતી અતીપરોમ મનોહર, ટીલનપે બાએલો
ટી લીજે; વલ્લભ છોકર છાંય નીરંતર, વધશિવ સંગ ઘેરાં
રસ લીજે. ૩ શ્રીગોકુળ સુખ બાજ બશીજે.

— ❀ ❀ —

(૧૫૭)

ધોળ ૧૬૦

(વપ્ર શીરોમય તમલંગ નાથ તેમાં શ્રી લક્ષ્મણ ભટ્ટી
જ્ઞાત. પત્ની શ્રીઅલંબાજી સંત તે કુળ પ્રગટ્યા શ્રી વલભ
નાથ તે, વાત મુણે વશુધાનવીરે ૧ દેવનાં દું ભી વાજ
વાળે તો પુરુષની પ્રસ્ટી ઉપર હવીરે; ચંદ્ર ઉમે કમોદની
કુટ્યાતો કમળ કુટ્યાં નવિ જોઈનેરે, ૧ તેમ તેમ જાકત તણાં
મન કુટ્યાં. જગત પુરુષ પ્રગટ્યા સોશીએ. કળમુગ જીવ
ઉધારવા કાળે તો. વધશ્રવને મુખ આપવા . શ્રીવલભ દરશ
ન દુરલભ હોય તો ભાગ્ય ભલાં જે પામીરે, ૨ કપાદસ્તી
જે ભણી ભલે તો. કોટી મહાદુષ પામીએરે ભાગ્યાં શંકટ
ને દુર ગયાં દુષ શ્રી વલભ જેતા રસીમુખ આણુ પાન
કરતાં ભાગીછે ભુખ એ ચરણે જે આવ્યા જીવ તે ચરણક
મળ હોડી મળ્યાંરે. ૪ ભવ સાગરજન ગાંગા નાખરીએ
તોળંગતાં વાર કેટલીરે ઉજવળ નિર્મળ એ ચારગ તો જેમરે
ગંગાજળ ઝિલતાંરે. ૫ અનેક કોટી મારગ જોતાં, એવાં
અધીક અમને છાજતારે. નામ શમરપણુ આપ્યાં જે જનને
તો, અનન્ય શેવક થયા. ભાવશુરે, ૬ ગેર ગેર શેવા સો
પી ભકતને પ્રેમ ભાવ લડાવશુરે, ત્રણવાર પ્રત્ય પચિસ
માયાવાદીના ભાગાંછે બ્રહ્મા, ખંડ ખંડમાં રાધા ધર્મ તો,
મરમ ન જાણે એ કુળતણુરે ૭ આ મુખ નિત્ય છાંડે તો
લીલા લલીત એ કુળતણુરે, આનાંદ મંગળ નિત્ય આછ
વો, ત્યાં પ્રગટ્યા શ્રીગોકુળ ધણીરે; ૮ પા દસ્ટા છે કામ દુર્ગા
તે, કલ્પદ્રુમ શ્રીવલભરે, ગાંગા પ્રભુ શ્રીદેવકીનાંદન કલ્પદ્રુમ

(૧૫૮)

શીરઢાળીયારે વિપ્રશીરોમણ શ્રીતેલંગનાથ.

ધોળ ૧૬૨

શ્રી વલભ વીઠલ શ્રીજીરે રમવાને આવો. શ્રી નવનિત્ય પ્રિયાજી નાહાનારે, સંગે તેડીને લાવો, ૧ શ્રી બાળ કરશ્રી બાહુડારે બેલડીએ આવો. શ્રી નટવરજી પ્રાણ પ્યારારે અમ ને તેડીને લાવોરે, ૨ રમવું જમવું રંગેરે વાલાની સંગે ક હયાં હમારાં માનોરે, શુ' થાઓ છો ઢંગે. ૩ શ્રી ગોસાહજી મહારાજ તમને કહુંછુંરે, ગુજરાત પધારો. ૪ ત્યાં સરવેને દરશન દધનેરે, પુરટી મારગ વધારો. ૫ ત્યાં સરવેને સમરપણુ આવોરે, તેહેવાં અમને આપો; સઉ વધશનવને તારયાંરે એવાં અમને તારો, ૫ મધ રાતે મંદીરમાંરે વાંસલડી વાગી ભર નીંદ્રામાં સુતીરે ઝબકીને જાગી, ૬ ઓચીંતી અજાણી રે બારણેરે આવી, પાડોશજીને પુછ્યુંરે, મોરલી કયાં વાગો. ૭ જો તહારા મંદીરમાંરે, વાંસલડી વાગી; જીમનાંજીની તો રેરે મોરલી ત્યાં વાગી. ૮ શ્રી પૃથ્વીશતમજી મહારાજ ત મને કહુંછુંરે, શ્રીજી દવાર પધારો, શ્રી ભામની વહુજનાં દાસીરે જીમનાં પાન કરવા સધારો. ૯ ચરણ સરણુ અમને રાખોરે, એટલું છે કામ; અહરનીસ દરશન ... જોરે દેઉ મરાડું નામ. ૧૦ શ્રી વલભ વિઠલ શ્રીજીરે, રમવા આવોરે.

ધોળ ૧૬૨

સરવે સમયર સમાણી મળી આવોરે, ગીરધારી લાલજી ને મોતીએ વધાવોરે. ૧ ચરણુલવો શ્રી પ્રજાસુખજીના

(૧૫૯)

લાલરે; ૩ નિજ વધશનવ કેરા વાલારે. રૂમઝૂમ રૂમઝૂમ
ધુધરી વાજેરે, લીલા જોયા વિના મન દાજેરે. ૩ દાણુ ક્ષ
ણું કરપા દરશટી જીએરે, વાહાલ ઉપજાવે વાહાલો મીઠી
વેણેરે. ૪ મુખ પુનમ સરઃ સશી રાજેરે, જોતા સજજન
અકોર વિરાજેરે. ૫ અતી ઠટી તટી હીએ જીણી ધોતીરે, ક
જી કામનો રમળ મુખ જોતીરે ઉપરણા ચોઢી ઉભા પ્રભુ
પાસેરે, કરતા આરતીરે નીરખ્યા ગોકુળદાસેરે ૭ સરવે સ
ધયર સમાણી મળી આવોરે.

ધોળી ૧૬૩

શ્રી વલ્લભ દુરલભ યુગમાં કહીએ, તે પ્રગટયા આણી
વારજી, ભુટયા જીવ પોતાના, તેહની કરવા સંભાળજી. ૧
ચરણ કમળ મકરંદ લોભાણા, તેહનાં ભાગ્ય અપારજી; વ
ચન મુધારસ અવણે સીચો શ્રી સૂખોધની સારજી. ૨ શ્રી
ગોકુળને ફરી વસાવ્યું, શ્રી વલ્લભરાજ કુમારજી સેવા શ્રી
ગીરધરલાલની, કરવા બહુ પરકારજી. ૩ કરી શણગાર વ
હાલો ગીરીથી ઉતરયા, ચાલી આંસુની ધારજી, પલક એક
રહેવાય નહી પીઉ વીના એછે પરાણ આધારજી. ૪ મનુ
ષ તન ધરી લીલા કીધી, પુરણ બ્રહ્મ સાકારજી; ત્રણવાર
પરથવી પરિક્રમા, ઉતારયો ભુમીનો ભારજી. ૫ એ વીના
એવી કોણ કરપા કરે એ છે પરમ ઉવારજી, રખે એમાં
સંદેહ આણો, સકળ સારમાં સારજી; દાસ ગોપાળદાસ
ક્યાં લગી વરાજું, શકળ વેદ ધારીજી; શ્રી વલ્લભ દુરલભ
યુગમાં કહીએ; તે પ્રગટયા આણીવારજી. શ્રી વલ્લભ ક
લ્લભ યુગમાં કહીએ.

(૧૬૦)

ધોળ ૧૬૪

ગોકુળની ગોપીઓરે ચાલી જળ ભરવા, સામળીઓ
સનમુખરે; આવ્યા માફ મન હરવા. ૧ આવે શું અચરજ
રે આવ્યા મારી સેરડીએ; કાંઈ હું નવ જોતુરે; એ બોલા
વેછે. ૨ મોહન મોહનીરે માયા લાગીછે; છત્રકુંજ જોડનેરે
ધર ધંધો ભુલી ૩ મારે મન સખળ ગમેછેરે એ વરના લ
ટકો. આંગળીએ વળગ્યોરે વહાલો આવેછે. ૪ આ અમે
વહુઆરે. લાલા લાજ ભર્યા, બોલનાં બીંદરે કંથે કેદ
કર્યાં ૫ શાશુલડી શુણ્ણરે; નજુદલ નહાનાં છે સાધવના
સ્વામીરે અમરતની ઘડીએ. ગોકુળની ગોપી, ચાલી
જળ ભરવા.

ધોળ ૧૬૫

સાચા સંખંધીડા, શ્રી ગોકુળ ક્યારે જમણુ, આપણુ જે
એલડીએ વળગી, શ્રી જીમનાજીમાં નાહીશુ સાચા સંખંધી
ડા. ૧ ગોકુળીઆની ગલીએ, ગલીએ, ગુણુ ગોવીંદના ગાઈ
શુ. સાચા ૨ શ્રી ગીરધારી અલળેલા જોડજોડ, મન ચીત
વ્યા લાડ લડીશુ, સાચા ૩ ભીમના ઠાકોરને જાળને ભેટી
શુ, સદા સોહાગણુ થઈશું. સાચા સંખંધીડા શ્રી ગોકુળ
ક્યારે જમણું ૪

ધોળ ૧૬૬

ભલે ગોપાળ ભુલમત જાઓ, મનુસ્યા દહીકો એહી
હે લાવો. ૧ ગુરશેવા કરી ભકત કમાઈ. જખ તે મનુસ્યા
દહિ પાઈ ૨ એ દહિત મુકરો દેવા, દહુ ધરાં કરિ એ હ

(૧૬૧)

રી શેવા. ૩ સુનીહિા શંત શેવાકી રીત, કરો કોઝ્યેઝ્ રાખો
 પ્રીત, પ્રતી ઉઠી શ્રોકસ્ત કેવે, જોહી પ્રળ માગે સોઝ પાવે
 ૫ જને ઠાકોરકો દરશન કીઝો જવન જન્મ સકળ કરી
 લીઝો. ૬ જે ઠાકોરકી આરતી કરે, ત્રીન લોક તાકુ પાયપ
 રે. ૭ જે ઠાકોરકો કરે પ્રણામ, વધકુંઠ હોય તાકુ નીજ ધા
 મ. ૮ જો શ્રી હરીકો સુમરે નામ, તાકુ કુશળ નીત્ય પુરણ
 કામ. જે ઠાકોરકો ધ્યાન લગાવે, વૈશ્વ પ્રદહાકકી પદવી પાવે
 જને ઠાકોરકોરકો ચરણાશ્રિત લીઝો, વધકુંઠ લોક અપનો ધર
 કીઝો. ૧૧ જે હરી આગે આજીવ બજાવે, ત્રીન લોક રાજ
 ધાનો પાવે. ૧૨ જો હરીકો સ્નાન કરાવે, ગરબ યોનીમાં ક
 જુહુ ન આવે. ૧૩ જો શ્રી હરીકો કરે અંગાર, તાકુ પુરણ ક
 રે અંગોકાર. ૧૪ જે ઠાકોરકુ તીલક ધરાવે, તાકો મહીમાં
 કહુત ન આવે. ૧૫ જો ઠાકોરકો કીરતન સુનાવે, તાકુ ઠાકો
 ર નીકટ બોલાવે. ૧૬ કદી મંદીરમાં દીપક કરે, અંધકુપ ભ
 વમાં નહી પર ૧૭ જે ઠાકોરકી સેજ બાંધાવે, નીજ પદ પા
 વે દાસ કહાવે. ૧૮ જે ઠાકોરકો પાલને જુલાવે, વધકુંઠ સુખ
 અપને ધર લાવે. ૧૯ જે ઠાકોરકો ધરાવે લોગ, તાકુ પરમા
 નંદ નીત્ય જોતરો પાયપદમી જશોદા માતા, તા સુખકી કહુ
 કહી ના જાત. ૨૧ ગ્વાલમંડળી સોગોપાલજી આવે સો ઠા
 કોરકો સખા કાહાવે. ૨૨ ગોકુળ ગોવર્ધનજો ભીલા ગાવે, ચ
 રણ કમળ રસ તખલી પાવે ૨૩ જો વર્ધસનવ વિવેકી હોય
 તાકી સંગત નીત્ય પ્રતી હોય. ૨૪ શ્રી ભાગવત સૂતો આઠ
 ર કરો; તાકે રદે બસે શ્રીહરી રપ જે ઠાકોરકુ ભોગ ધરાવે;
 સેવાકો કળ તખલી પાવે. ૨૬ જે કરે જુમનાં જળ પાન;

(૧૬૨)

સો ઠાકોરકે રહે સનીધાન ૨૭ હરી મંદીરમાં કરે બુહારી;
કબહુ નપાવે જમકી યારી. ૨૮ જેણે ઠાકોરકો મગર આ
ણી; વધકુંઠ અપને સ્થાન ઠરાની. ૨૯ અને ઠાકોરકો મંદીર
લાગ્યો; મનુશા જન્મ તેહેજન હત્યો. ૩૦ અને ઠાકોરકો
શીધો બીનો, જે તે તીરથ તેહને કીનો. ૩૧ જેઠાકોરકો જે
ને કુવ; સદા બસે દાળાંત્રી કુળ. ૩૨ જે ઠાકોરકો માળા પેહે
રાવે; સદા સરવદા ભગતહી હોવે ૩૩ જે ઠાકોરકો ચંદન લ
ગાવે; ત્રીવીધ તાપ સખ મન કે જાવે. ૩૪ જે ઠાકોરકો આ
સન ધુવે; સદા સરવદા નિરમળ હુવે. ૩૫ જે શ્રી હરીકો
કીરતન કરે; સુમતી ચાર તાકે પાય પરે. ૩૬ સેવામાં જે આ
બસ કરે; કુકળ હોય ફેરફેર મરે. ૩૭ મનશાસુ જે સેવા
કરે; તમહી સેવા પુરી પરે. ૩૮ સેવાકો જે આસરે રહીએ
દુખ દુર બચત સખહી સહીએ. ૩૯ સેવામાં જે શશય લા
વે; તે કોલોક જન્મે પ્રાશ્વીત પાવે. ૪૦ વેદ પુરાણ શ્રી ભા
ગવત ભાખે; સચરા સખવરજ જન આખે ૪૧ સેવા કીજે અ
દભુત રીત; શ્રીવિઠલનાથશું રાખે પ્રીત. ૪૨ માહાપ્રભુને પ્ર
ગટ બનાધ; કપા ભધ તમ મત આધ. ૪૩ સેવાકો ફળ કહ
યો નવ; એ સુખ સમરો શ્રીવલભરાય. ૪૪ સેવાકો ફળ સે
વા પાવે; સુરદાસ રાખે બલબલ જાવે. ૪૫ ભલે ગોપાલ
ભુલ મત જાવે

ધોળ ૧૬૭

આવો મળો સાહેલડીજી, હુઝે હરખ ન માય; માં-
હો માંહે વધામણીજી, પ્રગટયા શ્રી વીઠલરાય. ૧ નવ સત

(૧૬૩)

આગ્રહ અંગે સજ્યાણ, ચાલી વરજની નાર; અતી આ
 નંદ ઉમંગી ભરીણ, પેહોતા શ્રી વલ્લ દ્વાર. ૨ ધન્ય
 ધન્ય શ્રી વલ્લ ધનીણ, ધન્ય શ્રી અંકાણ માત; શ્રી ગોકુ-
 ળયંદ પ્રગટીયાણ, ગોપીનાથજીના ભ્રાત ૩ આપણને સુ
 ખ આપવાણ, શ્રી વલ્લ રાજકુમાર; ફરી ગોકુળ પધારી-
 યા, આપજાના આધાર. ૪ દ્વાદશર ઝોળંગીણ, હૃદયમાં
 હુતી હોણ; તે પ્રભુજી પધારીયાણ, પુરવા નીગમના કામ.
 ૫ માનસાર મારા સોહામણીણ, સોહામણો નોમાનો દી-
 ન; કંઈ પખવાડએ પ્રગટીયાણ, શ્રી ગોકુળ માંહી રતન.
 ૬ રાત દીવશ સોલે સદાણ, અદ્યાદીક માહેશ; દરશન
 માત્ર આપેજ નહીંણ, રાપતંતર નવ લેશ. ૭ સેપ સહ-
 સ્ત્ર સુખે સ્તુતી કરેણ, નિગમના પામે પાર; દૈવીના દુખ
 ટળવાણ, પ્રગટયા બીજ વાર. ૮ શ્રી વલ્લજીના લાડી-
 લાણ, શ્રી પદમાવતી વહુજીના કંથ; ભગવદી ભાવે ભે-
 ટીયાણ, અઠગક પુર્ણાનંદ. ૯ ઘેર ઝોચ્છવ અતી ઘણી-
 ણ, વાજે તાલ મરદંગ; માનુની મંગળ ગાયણ, હૃદયે ધરી
 ઊમંગ. ૧૦ કુમ કુમ કેસર છાંટણાણ, ઉલટ અંગ ન મા
 ય; તરીઆ તોરણ બાંધીઆણ, માતીના ચોક પુરાય. ૧૧
 ગાએ ગીત શોહામણાણ, પ્રગટયા શ્રી વીહસનાથ; દાન
 આપે વીવીધ તણાણ, ઉદાર શ્રી વલ્લભનાથ. ૧૨ બંધીજન
 બહુ યશ ભણેણ. ચીરણ જીવો રાજકુમાર; તઈલંગ તીલક
 ત્રીભોવન ઘણીણ, શ્રી ગોકુળપતી આધાર. ૧૩ શ્રી વલ્લ
 ઘેર પ્રગટીયાણ, પુરણ અક્ષ ભુગદીશ; રાકળ કળી કાળ-

(૧૬૪)

માંછ, પ્રગટયા પણ ઇશ. ૧૪ કળયુગ જીવે ઓધારવાછ, યાજવા ભોમોતો ભાર; વદન કમળ અવીલોડીતાછ, પો હોતી મનડાની આસ. ૧૫

ધોળ ૧૬૮

શ્રી વલભ વીઠલ હરી ન જાણ્યા, તેણે સરવસ ખોયું
રે. ટેક. શું લાવ્યા શું લેતી જશો; વારંભવાર વહેવાયા
રે, શ્રીવલભ ૧ પુરથી મારગમાં જે જન આવ્યા વિશ્વાસે
ના વળગ્યારે શેવાનું કળ શેવા થાયે, રૂતુ પ્રમાણે મેવારે,
શ્રીવલભ. ૨ સંપત પ્રમાણે સમરપાંત લેજો, તેનું નામતો
શેવારે, શેવા કરસે ને પાખંડ ધરસે તે અથડાતા મરસેરે;
શ્રીવલભ ઠ ભાવ વીના જે ભડતી કરશે તે પથર કેમ તર
શેરે, મીઠું બોલે આચરણ ખોટાં; તેને તે ખર કહીએરે.
શ્રીવલભ. ૪ માંધવદાસ તો એટલું માગે છે, તેના સંગ
ના કરીએરે, શ્રી વલભ બીઠલ હરી ના જાણ્યા, તેણે શરવશ
ખોયુરે. ૫

ધોળ ૧૬૯

શ્રીવલભ પ્રભુજીને શરણુ ન આયો, જન્મ અપનો ખો
ધારે; પેહેલે તો તે કશું ન વીચારયો, ઉદર ભરી ભરી
સોયારે; શ્રીવલભ ૧ અમરત સુધારસડી ચાહના કીની; મ
ન પાખંડે મોહયોરે, શ્રીવલભ ૨ શુર કહે મે અખડું ચે
ત્યા નેમન ભર ભર રોયારે. શ્રીવલભ ૩ શ્રી વલભ પ્રભુ
જીને શરણુ ન આયો.

(૧૬૪)

ધોળ. ૧૭૦

વળી વેગે દરશન આપીઆં, લાલ ગોવરધન ધારીરે ક
રે પેરે પેરે વારણાં; મુખપર જઉ બલીહારીરે. ૧ શોભા મું
દીર તાહરી સી કહુ, માહારે મુખ રસનાએ કરે, શેષ નાગ
કેહેવા સમરથ નહી; કહો જીવ કોણ વસ કરે ૧ જશોદાને
નમંણે નીંદ્રા તણ, થઈ રહી આતુર નારે, પ્રજના જીવણ
મારો વાલમો, કરજો હમારી સાયરે ૩ થોડા માંહ ઘણું કરો
વીનતી ચીતડામાં ધરજોરે; દિન જાણી દીના નાથજી. તાપત્રી
વીધી હરજોરે, વળી વેગે દરસન આપીઆં.

ધોળ ૧૭૧

શ્રીવલ્લભ કુળ પ્રજાતું જીવણ, બન્ય શ્રી વીઠલ પ્રભુ પ્ર-
ગટીયારે; વેદ વહીતકત શ્રી ભાગવતસત; ભક્ત મનોરથ સ
રવે સરયારે ૥ ઢાળ ૥ જરે ભક્ત મનોરથ સરવે સરીયાં લે
વરજના કાજ. સાસ્ત્ર શકળ એ પ્રમાણે કહે પુરૂષોત્તમ શ્રીવી
ઠસનાથ, ૧એક રસનાએ કયમ કહું રસ તણો અધીક વી-
સ્તાર જીવ જાણવા જોગ નહી પણ શરૂતી ન પામે પાર, ૨
મન ઈછાએ માહારો વાલમો, પધારવા જ્ઞાનાથજી દવાર; અ
ધીકારીરે આશ કહે રથસાજવા નીરધાર. ૩ ભોજન કરી
પધારીઓ વાહાલે વસ્ત્ર પહેરયાં સાર; કંઠમાં આરોપીઓ,
શ્રી નાથજીનો હાર. ૪ રસ ભરયાં સાલગાં, આતુર રૂઢે ભાવ
અપાર હાશ વદને વચન કહેતે, સાંભળે નરનાર, પવઘસનવ
જીથે પરવરયાં શોભા તણે નહી પાર, તોરંગ લીલા વાચુ
વેગે આજીઓ સંગદાર. ૬ પેંગડે પગ દેઘ નાથ અગ્યા, વારૂ

કોઈક કાંમ; ચોપાસ વધશિવ મંડળી શોભા તે શુભનુધામ,
 ૭ સખીશિં પધારીયાં, જઈ નીરખી આનંદકંઠ અકોર
 ની પેરે ભામનો નીરખે શ્રી તે મુખચંદ, ૮ ઘોઝા ગાયે
 ને સ્વર શોભાએ શ્રી જુમનાજીને તીર; દુરથી અવલોકતાં,
 નયણે તે ઢાળે નીર, ૯ વાલમે વેગે નાહાયા બેઠા, પાર
 પોહોયા સાર; ઇંદરાસન વારણે, આ રથ કાંઈ વાર ૧૦
 પદ અષ્ટકોકે કથા પ્રસંગે, ચિંતા સહુની જાય, ભોક રથ
 થાછળ ઘણી; આણંદ અંગ ન માય ૧૧ જરે મારગ શુ
 ખ શાં કહુ કેહેતાં ન પામુ પાર, અલ્પા બુધ્ધિમત મંદમારી
 કયમ કરી કરે વીરતાર, ૧૨ જરે સમેતાં શુખ શાં કહુ, વા
 લમે બેઠા નાય; જેજે દશાના જીવ છે, તેહેને તે તેવો ભાય
 ૧૩ નાગ નીચમે નીકટ પોહોઆ; મનકુળ અંગન માય;
 અતીસોક વાયા આતુર ધણા, વાહાલાજીવેગે નાહ. ૧૪ જરે
 નાહી ઘોતી અંગ પહેરો તીલક કોધાં સાર, ઉપરણા ચોઠો
 કરી, પધારીયા આધાર. ૧૫ પ્રભામ પરવતને કરી, જઈ
 જોયાં શ્રીમુખચંદ; દુખડાં લઈ ડંડવત કરે, અવીલોક શ્રી વ
 લ્લભ નંદ ૧૬ આરતી શેન સજ્જાર ભોજન નિત્યનો વહે
 વાર; એણી પેરે અનુભવ કરે શ્રી વલ્લભરાજ કુમાર, ૧૭
 એણીપ્રકારે જન જે રહ્યા શ્રી નાથજીને દ્વાર આણંદ એ
 અથવ અતી ધણો, મન કુલનો નહીપાર. ૧૮ શ્રીનાથજીને
 નીરખવા નીજ ગ્યાન કરે સહુ સોર; અનુભવીને અનુભવ
 કેહેતાં ન પ્રીછે કોય ૧૯ જરે પરસ્પરના શુભ એહુના અહી
 જણે ભ્રાંત; જીવનો કો આશરે. જે કરે મોહોટી ખાંત. ૨૦
 જરે નાથનીગથી ઉતરયા વરજ ચાલવા નીરધાર, કંઠ હારને

(૧૬૭)

હાથ ખીડી લટકતા વરજરાય ૨૧ છરે નીજ મંદીર પધારયા
ભોજન તણે વહેવાર; વસ્ત્ર પેઢેરી રથ બેઠા, પ્રાણના આ
ધાર ૨૨ પ્રમુચ્છને સનના શોચના ફરતા અધુરરસાળ તેહેને
વેણે ભુજે ચરણ, આતુર રમણ ગોપાળ, વરજમાં તે આવી
વધામણી, સાંભળી સહુ નર નાર; હરખેતે હધડે મલપતી
ગુજરાતી કેરી નાર. ૨૬ વરજ જીયે મન ફુલીતે ઉભી બેવા
પ્રાણ આધાર; ધોળ માધવદાસનુ ગાતાંતે ગુણ વીરતાર. ૨૫
શેરીએ તે શોભીતાં સાથીઓ ચોકમાં ચિત્ર રસાળ મારગ
કદળીના સ્થંભ રોચ્યા આવતા આધાર, ૨૬ પ્રિત્યે તે પ્રભુ
જી પધારીયા, જેહની શેરીએ ન શમાય; શેવા કરી શ્રીનાથ
જી, આવ્યા બેઠક માંહ ૨૭ આરતિ કરે એ વારણાં વા
હાલે ભક્તની પુરી આશ; જીગ જીગ જીવો માહારા વાલમા
બળી જાય ગોપાળદાસ ૨૮ શ્રીવલ્લભ કુળ વરજનુ જીવણ.

ધોળ ૧૭૨

ભલે પ્રગટયા શ્રીગીરીવરનારીલાલ શેવક જન શુભ
કારણેજી છરે આનંદ મંગળ ગાય ઘોરણ બાંધ્યાં બા-
રણેજી. ૧ છરે ધન્ય શ્રી રૂક્ષમણી માય, કુંવર કુ-
લાવે વારણેજી; છરે વરજ બધુ નીરખવાને જાય, નીર
ખી હરખી જાય વારણેજી. ૨ છરે સુરપતી કરે નીરધોશ,
ઢાલ દદામા વામીયાંજી, છરે વધક્ષત્ર જન કરે કલોલ;
પ્રગટયા શ્રી ગોકુળના રાજઆજી. ૩ ઢાળ. ભલે પ્રગટયા
શ્રી ગીરવધારી લાલરે, નીખ શીખ મુંદીર રૂપ રસાળરે,
૪ મુંદીર મુલગ સોહામણા ભાલરે, ભાલ કેસરી તીલક

(૧૬૮)

ખીરાજે લાલરે. ૫ લોચન ચંચળ મીન સમાનરે, નાશીકા
કીર ચંચુ ધનુષ્ય કમાનરે. ૬ તેહને તેજે ત્રીલોચન મોહી
એરે, રત્ન જડીત કાને સોહીએરે; ૭ ઉપર દીસે છે મોતી
રે, વદન સુધારક જોતીરે. ૮ ધર ધર સુંદીર મંગળ ખાય
રે, વાલાજીને નીરખવાને જાયરે. ૯ કંઞહી કંચન કેરી
આળરે, મધ્ય મુકતાફળનો હારરે. ૧૦ આપ્યા શ્રી વીડલ
રાયજીને દ્વારરે, નીરખવા સુંદીર શ્રી ગીરધરલાલરે. ૧૧ ની
રખીએ વાંછે જાયરે, સુખ જોતાં તૃપ્ત ન થાયરે. ૧૨ એ
સુખ અનુભવીયારે પ્રમાણે, વ્રજ ભુખણ કયમ કરી વખાણે
રે. ૧૩ ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીરવરધારી લાલ.

ઘોળ ૧૭૪

અતુરભુજ છે ચાડરે રૂપાળા રશીઆ, સુખ મનોહર
સુંદરરે; શરીતા તીર વશીઆ. ૧ ચરણ કમળ ચીત માડં
રે, ધુધરીને ધમકે; પાય વીછવા પેર્યારે, ઝાંઝરને ઠમકે. ૨
શયેત શરીરે ચંદનરે, આનંદથી અરચ્યું; કરતુરીનું તીલક
રે, ચંદન અંગ ચરચ્યું. ૪ કાને કુંડળ લળકેરે, ચળકે ચુ
ની ચાડં; ભાળ ભરકુટી નિરખીરે, મન મોહું માહાડં. ૫
અતિ અણીઆળી આંખેરે, કાળજ કોરાણું; કીકી કામણ
ગારીરે, ચિત તેથી ચોરાણું. ૬ ખોળા પટકા લળકેરે, ચટ
કે આખડોઆ; જામા છે જરકશીઆરે, કરકશી રાખડીઆ.
૭ મુગટ લટપટ લળકેરે, મોતનની માળા; રત્ન સીંહાસન
રાજેરે, રશીઆ રૂપાળા. ૮ પ્રજ્ઞાશંકરના સ્વામીરે, વશી

(૧૬૫)

આ ગુજરાતે; ભાવ કરો સહુ ભેઠેરે, કરૂણાકારી તે ચતુર
ભુજ છે ચારેરે. રૂપાળા રશીઆ.

ધોળ ૧૭૪

શ્રીવલ્લભને કરૂં પ્રણામજી, જેહુને કરો હોય પુરણ કંઠ
મજી, ૧ રંગ રસોલ અદવીત જેનું નામજી; સકળ છે સાથ
ન લેતા નામજી. ૨ ટેક નામ લેતાં શ્રીવલ્લભ પ્રભુનું કલમી
શનો હોય નાશ; એવી દ્રઢતા આવ્યાધીરે શેહેજ બગ્ત ઉપ
હાસ. ૩ ઉપહાસ સહીત ઉભરામ પામે, અન ભાષણ નવ
કરે, શલક્ષમણ સુતની કપાથી શેહેજે ભવસાગર તરે. ૪
શ્રી વલ્લભ પ્રભુ પ્રગટીઆ, જીવની કરવા પેર; ભવજળ માં
હો મન દેખી થઈ મનમાં મેહુર પ વિચાર કીધો શ્રી વલ્લ
ભ પ્રભુજીએ, પોઆ શ્રી જીમના તીર, આવણ સુદી એકાદ
શી મધ નીશા શ્રી ગીરવર ધીર. ૬ તે સમે શ્રીવલ્લભ પ્રત્યે
ખોડ્યા શ્રીનાથ અધોળ કળયુગ દેખી જીતને સોપુ તમારે
હાથ ૭ અસ્ત્રી શુદ્ધનો નીસ્તાર કરવા વિચારયું મેં જેહુ.
નામ રૂપી નાવ બેશારી, ભવ પાર કરવા તેહુ. ૮ બત્રીસ દો
સની વરતશે. થાસે નીરમળ તન; મારૂ ભજન કીરતન અવ
જી કરતાં સદા પ્રફુલીતા મન હરીગુણ ગાયજી, સ્વરૂપ સેવાનું
તો, ફળ તેહુને થાયજી, ૧૦ અન સમરપી વરતુ જેહુજી
મનમાં જાણી નીગરે હેવી તેહુજી. ૧૧ જ્યમ ગંગાજળ ત્રી
વીધી પ્રકારજી, ત્યમ આ મારગ છે અતી સારજી. ૧૨ નિચા
ફુલે તે નીરવારજી. ૧૩ એમ કહી થયા અંતરધ્યાનજી શ્રી
વલ્લભ પ્રભુજીએ વિચારયું છે જ્ઞાનજી. ૧૪ ॥ દાખ ॥

(૧૭૦)

જ્ઞાન વિચારયું શ્રીવલ્લભ પ્રભુજીએ જીવનું કરવા કાજ; શેવા સ્મરણ સોપીઉં. શ્રી વલ્લભ પ્રભુજી માહારાજ ૧૫ આજ્ઞા આપી જીવને, તમે કરો એહ પ્રકાર; રંક બાણી શીનાથજી એ, કર્યો બાંગીકાર, ૧૫ તે કાળે કુમારજે, સગ જીવ આ લ્યા બાય; શ્રીવલ્લભ પ્રભુની કૃપા થકી; માહા પતીત પાવ ન થાય ૧૭ એવો યશ વિસ્તાર વાઘ્યો, લક્ષ્મીક આસી વા ત; અહમ સબંધના અહણથી, ન હોય કાળની ધાત, ૧૮ યુગ્મી મારગ સોપીએ. પ્રથ્વા તે પ્રગટએ શુર, બત્રીસ દાશ તે જીવના તતક્ષણ કીધા દુર, લદ્દ વિના જ્ઞાને વિના ધ્યાને વિના જોગ આચરણ, જ્યમ ત્યમ કરીને જીવ રહે શ્રીવલ્લભ પ્રભુને શરણુ ૨૦ જોગ ધ્યાન જપતપ વિના જપે નીરંતર એક, સરવસ છાંડી નામ નાંર્યે રાખીએ મન ટેક ૨૧ હું કરગરીને કહું વીનતી, મુને શરણે રાખો આજ; હરીદાસકો કંચણી, રાખો બાંહય અહેકી લાજ, શ્રી વલ્લભ પ્રભુને ક હું પ્રણામજી.

દોષ ૧૭૫

વેણુ મધુરી વાય, તેણે મુધ જીવ મારી બાય. ૧ અંત ૨ ભેદ્યુરે વાહાલે, તેડ્યાં ત્રહે તણાં તેચાલે ૨ અવળાં ભુ પણુરે ધર્યાં, પગના નેપુર કાને પહેરાયાં. ૩ દુધઉઠાળેરે આ લ્યાં, બાળક ધાવતાંરે મેદ્યાં ૪ પ્રતિકુળ લબ્યારે સોપી, મ નહુ પુર ખોટા મને સોપી. ૫ આનંદે ચાલીરે હેલી, થમ છે કાનુડાને ભેલી. ૬ વળતા બોલ્યારે વાણી, સાંભળો ગ્ર પોજન મન આણી. ૭ અરથ નીશાએરે આગ્યા, લોક વીરૂ

(૧૭૧)

ધ તમે ક્યમ કહાવ્યા ૯ કુળનો ધરમ નહી એ રીતે; વેદ મ
 યાદા તણી એ સીતે ૯ કંથ તમારે જાણે, ઠમકો દેશે કોઈ
 ક ટાણે ૧૦ લાંછત લાગેરે કુળને, જાઓ પાછી આપણ ગા
 કુળને; ૧૧ વાત વીચારીરે તોલો; અણ ઘટતુ પ્રભુ શાનુ યો
 લો. ૧૨ વરજ વીનતારે બોલ્યાં; અંતરપટ મન સરવે યો
 લ્યાં. સરણ તમારેરે આવી, વેદ રૂપી સાંકલડાં તોડાગ્યા
 ૧૪ લાંછત તેહેનેરે આવે, સ્વરૂપ સખંધી નહી મન લાવે.
 ૧૫ દેહીના સખંધી વાહારેલા. તેનુ શુ ઉપજે છે કાલા. ૧૬
 આત્મા સખંધીરે વાહાલો, સરવે તજને તે અમને જાહાલો,
 ૧૭ ચરણ કમળનીરે આશા, આવી પ્રેમ તણી પાસા. ૧૮
 વચન સુણીનેરે રીઝ્યા ગાપી સમોવડ નહી કોઈ બીજા. ૧૯
 રમત માંડીરે હરીએ; સુદીર સંકેત વનની ગલીએ. ૨૦ સર
 દયુનમનીરે રાતે, રશમંડળ રચ્યો બહુ ભાતે. ૨૧ તતાથેઈ
 તતાથેઈરે તાળી, સ્વખંધનગાએ નરનારી. ૨૨ ગીડગીડગીડરે
 રંગે, થુંકથુંક નાચે ઊર તીરપને સંગે. ૨૩ ગતીની ભેદમાંરે
 જાણે; કર્યાની શી ગત પોહોચે તે વખાણે. ૨૪ ગાપીએ અ
 ભીમાનરે આણ્યું, અમ સરખુ કોઈએ ન જાણ્યું. ૨૫ અંત
 રધ્યાનેરે પામ્યા; સંગ લેઈ ગયા એક શ્યામા, ૨૬ તેમનુ મ
 નડરે કુલ્યું, સુજ વિના સરવેછેરે કુડુ. ૨૭ ચરણ ચલાએ ન
 હોરે સ્વામી ખાંધ ચડાવો અંતર્યામી, ૨૮ અભીમાન એ
 વુરે આણ્યું; તેથી પ્રભુજીએ મનમાં જાણ્યું. પ્રભુજીએ મેલ્ય
 રે વનમાં, તજગચ્છા દુખ પામ્યા મનમાં. ૨૯ એટલે મખી
 જનરે આવી, હળીમળીને સાહામાં બોલાયા. ૩૦ જલુપ
 એ દીડીરે બાળા, લોચન સુદીર બદન રસાળાં ૩૧ મનમાં મ

(૧૭૨)

ન જ્યારે આઠ્યું, તજ ગયાં તમને સું કહાઠ્યું. ૩૩ નેત્ર વ
હે છેરે નીરે, ચાલો ભેગાં જીમનાં તીરે, ૩૪ દરમને પુછેરે હે
હી, કંઈ દીઠો છે વનખાલી. ૩૫ કદમના પ્રક્ષતેરે પુછે, કહો
એ પોતખારની સુધ્ય કહે છે. ૩૬ એમ પુછતાંરે જાય, દેહ
ગતી ભુટ્યાં કાંઈ ન લવાય. ૩૭ એમ કરીનેરે બેઠાં રૂઢન ક
રે છે મળી એકઠાં ૩૮ સુધ્ય રહી નહીરે લગાર પ્રગટ્યા હર
જ તેનીવાર ૩૯ આનંદ મંગળરે થાય. પ્રજની જીવંતી રા
સ રમીએ ૪૦ રસની હેલીરે થાય, સ્યામ પાવત હુને અ
પાય. ૪૧ શ્રી વલ્લભ કૃપાએરે ગાય, દાસ મનોરથ પુરો થા
ય ૪૨ વેણુ મધુરીરે વાય, તેને સુધ જીવ મારી જાય.

ધોળ ૧૭૬

આજ માહારે ઘેર આવીઆરે, સુંદીર શ્રી પ્રજજીખજી
લાલ; શી સુખ જોતાં મહારં મન હર્યુરે, ચંચળ નદણું
રે વીશાળ. ૧ નવરંગ મોળીડુ મસ્તક શોભીતુરે, ઉપર
પેચ કેસરી રંગ; સ્વેતનો જામોરે અંગે બેસતોરે, પરકે બ
સમા જુડી સારંગ. ૨ લટકે ને મટકે લાલજી પધારીઆરે,
બેઠા ગાદી તકીએ અહો ધાજ; ચાલોને સહીયરો વાહાલા
જને નીરખીએરે, તજએ કોક કુટુંબની લાજ. ૩ શેવક જ
ન ચોદોસ નીરખતારે, મનમાં આજી અતીસે ઉત્તાસ; અની
હો સુકી મરયાદા આનંદ ઉલટયોરે, એ સુખ નિરખે વલ્લભ
દાસ. ૪ આજ માહારા ઘેર આવીયારે.

ધોળ ૧૭૭

પોતી પ્રગટ્યા શ્રી પ્રજજીખજીલાલ, વાહાલો નખશી

(૧૭૩)

ખ શુદ્ધેર રૂપ રસાળ; ૧ વાહાલો શેવક જન પ્રતિપાળ,
વાહાલો દાસલડાની કશી સંભાળ, ૨ હરે માધશર માસ
શુકલ પક્ષ દીન, હરે મંગળવારને બોજનો દીન ૩ શ્રી ગી
વંધરલાલજી હરખ્યા મન, હરે ઉદય થયો કુળ દીપ રતન,
૪ હરે રતનાગર મીત્ર વંદાજી વહુ, હરે પુત્ર જન્મ સુખ
પામ્યા સહુ ૫ હરે ચારોમતી વહુજીને ઉલ્લાસ બહુ, આ
પે આજુબાજુ વસેનો પાર ન લહુ. ૬ હરે કુમ કુમ હાથા
તોરણ બંધાય, હરે વાજંત્ર વીવીધ પ્રકારનાં વાય. ૭ હરે
નરનારી મળી મંગળ ગાય, કેસર અરગજ કુમ કુમ શરી
રે છંદાય. ૮ હરે જાત કરમ નિગમ કૃત થાય, હરે જા
ચક જન જાયવા જાય ૯ શ્રી ગોરંધરલાલજી આપે દાન,
હરે જાચક જન બહુ પામ્યા માન. ૧૦ હરે આશીશ દે
વરજ વેદ દાન, હરે વલસદાસ સદગુણ ગ્યાન ૧૧ પોરી
પ્રગટયારે શ્રી વરજભુખજીલાલ.

ધિાળ ૧૭૮

વંદુ શ્રી વલસનાથનો વંશજી, પુરણ બ્રહ્મ શ્રી કૃષ્ણ
બ્રહ્મશાળ. ૧ જ્યમ રવી કુળ રધુ રાધવજી, વળી ચંદ્રવંશી
ને બહુ જાદવજી. ૨ તેમાં તે તથાલંગ તીલક કુળજી, શ્રી વી
હલ પ્રગટયા શ્રી ગોકુળજી, ૩ સમત પંદર બોહોતરા વરસ
છે સારજી, માગસર વદી નોમો બ્રહ્મવારજી, ૪ ઘડી એ
કવીશ ને વળ પચીસજી, હસ્ત નક્ષત્ર ઘડી છવીશજી, ૫
પળ ચંવાલીને તથાતલ કરજીજી, પ્રગટયા તે સમે સ્યામ
વરજીજી. ૬ જેમ નંદ જશોદાજી હરખ્યાજી, ત્યમ શ્રી વ-

(૧૭૪)

દસલ અંકાં હરખ્યાં. ૭ બાળ લીલા કરી લાડ લા-
ડાવ્યાં, પછે તે વહુજને પરણાવ્યાં. ૮ વડાં તે વહુ-
જ શ્રી રૂક્ષમણીજ, પુત્ર છ બેટો ચાર તે તણાજ. ૯
શોભા જીમના બેટો એ વડાંજ કમળા દેવ્યદા બેટી નાને
રાંજ. ૧ બીજાં શ્રી પદમાવતી વહુજજ, તેના એક પુત્ર શ્રી
ધનસ્થામજ ૧૧ શ્રી રૂક્ષમણી વહુજએ પુત્ર ખર જાયાજ.
જીજીવા શેવા સહીત લેવાયાજ. ૧૨ પ્રથમ પ્રગટ શ્રી ગીર
ધરજ શેવા શ્રી નવનીતયરાયની ગમેજ. ૧૩ શ્રી મધુરાંનાથ
સદા સુખદારજ, શ્રીનરવરરાય કુંજ બીહારીજ. ૧૪ બીજા
તે પુત્ર શ્રી ગોવીંદજ, શેવા શ્રી વોઠેશરાય મુકંદજ. ૧૫ ત્રી
જા તે પુત્ર શ્રી બાળકશનજ; શેવા શ્રી દ્વારકાં નાથ સમરજ
જ. ૧૬ ચોથા તે પુત્ર શ્રી ગોકુળનાથજ, શેવા શ્રી ગીરધારી
શાજ. ૧૭ પાંચમા તે પુત્રશ્રી રંધુર કહીએજ, શેવા શ્રી
ગોકુળચંદ્રમાજની લહીએજ. ૧૮ છઠા પુત્ર શ્રી જદુનાથજ
માહારાજજ, શેવાશ્રી બાળકશનજ વીરાજેજ. ૧૯ શ્રી પદ
માવતી વહુજના તનજ, શ્રીધનસ્થામ શેવા મદન મોહન
જ. ૨૦ એ લીલાએ શ્રી ગોકુળચોખુજ. ત્રણલંગ બીજી વં
દરાવન ચોખુજ. ૨૧ મુળ શ્રી વલભરાયજ કંપાળજ,
શ્રીવીરક કદપ વરક્ષ રસાળજ. ૨૨ પ્રસરયો સાપ્ત શખાએ જ
કતજ, નભ અંકુરને પ્રળ કુલ યંત્રજ ૨૩ હેવુ નીત્યે જાણી
શીતળ જાએજ, આઠ્યા તે જુલ્યા ભવદારજ. ૨૪ મનમાં
રાખી તે મોટી આશાજ, નીશાયે કરશે તરૂ તળે નીવારા
જ. ૨૫ કુંડકળ સ્વાદ મુગંધ જે જાણેજ, મુખ શંકરને ની

(୧୭୪)

ગમ વખાણેજ રદ સુધી ધ્યાયો ચોદીશાથી નરનારીજ આ
વ્યા તે ચરણ શરણ વરણ ચારજ રજ એક કુળ શરણ ગમે
ઘણ સુખજ એવુ બહી અમે થયાં સન મુખજ રઃ જે ગા
એ શાખે આરાધેજ, પ્રસન્ન થઇ ફળ આપે તેહનેજ. રદ
પ્રાપ્ત પ્રીત્ય વીના પરમ ક્યાંથીજ, નિશ્ચય કરે ભક્તી એ
વ્યાનમાંથીજ રં એ ફળ પ્રથમ પ્રસર્યો ત્રણેકજ, સ્વાદ
આખે તેહનો જય શોકજ. ૩૧ જઈ ગહી પાંચમી જે રાજ
જ, જાય કરી શોદવી નંદના લાલજ, ૩૨ દયા કરી શીકશ
ન ફળ દીલુજ તે મેહતો અવણ મદીએ રસ પોધુજ એ સ્વા
દ પ્રસર્યો અંગોઅંગજ. નીત્ય નીરખુ ને નવલો તોરંગજ.
૩૪ રહુકુળજેજદુકુળ આનંદજ ગંગ, પ્રભુ શોગોકુળચંદ્રજ. ૩૫
વદુ શ્રી વલસનાથનો વંશજ.

ସୋ. ୩ ୧୭୫.

હરીજસો હરીજસો હરીજસો મેરે અઘે નેનમેં હરી-
જસો, ટેક, અંતની કયા કરોરે કેશવરાય, હરીજન હોય તે
હને દુર કરો. ૧ મેરે આપ બહાદુર ચોર પરનિંદા તે માહા
રા ચિતમાંથી દુર કરો. ૨ મેરે સેવા નહી શ્રી કૃસ્ન ચંદ્રકી
તે નર જગમાં કયાં જસો. ૩ મેરે મુરદાસ પ્રભુ ભક્ત ભ
જન વિના સ્થાન થઇ ઘર ઘર જસો. ૪ મેરે આઘે નેન
મે હરી જસો. ૫

ସି. ୧୮ ୧୮୦

વાંકે અંખોડે શી નાથજી, મુને મળીયા મારગમાંય;
હમ નીનેર લીધાંજી, મનકું તે માફે મોહી રહ્યું નિરખી

(૧૭૬)

છબીલાને તાંચ, મન હરી લીલાંછ, ૧ વાંકી તે પાથે વરણા
ગીઆને, વાંકી ચાલે ચાલ. મન ૦ વાંકાં તે નેણ સોહામણાં
ને વાંકી વેણ રસાળ. મન ૦ ૨ નર્મણાં તમારાં શી નાથજી,
હું તો કઈ પેરે કરે વખાણ; મન ૦ જોનાં તે શુધયુત્ર લી
શરી, માતુનીએ મેહેલ્યાં માન. મન ૦ ૩ કાળંદરીને કાંઠડે
વાહાલો ગીરવારી ચારે ગાય; મન ૦ કદમ કેરી છાંયડી, વા
હાલો મીઠી મારલીરે વાય. મન ૦ ૪ વંદરાવતની કુંજમાં
અમને રંગભેર રાસ રમાડ. મન ૦ આંહિ બાળુમંધ ઘેરખા
રે, પોહોચી છે રત્ન જડાય. મન ૦ ૫ કાને તે કુંડળ ઝગમ
ગે, હરીના ખેટલીઆળા કેશ, મન ૦ મન શોભા તે શો ક
હું મારા સ્યામની, માહારો વાહાલો તે નટવર વેશ. મન ૦
સઉ મળીને ચાટ્યા શ્રી જીમનાંજીને ઘટ, મન ૦ મારગ જા
તાં મોહન મળીયા, ને રાકી ઢિસા છે વાટ. મન ૦ ૭ જીમ
નાં જળ કીસતાં, મારો તુટ્યો નવસર હાર. મન ૦ મોતીને
સઘળાં વેરાઇ ગયાં, એક હારલો લાગ્યો છે હાથ. મન ૦ ૮
શોખા સહસતર મુખ સ્તુત કરે, એનો નિગમ ન પામે પા
ર. મન ૦ શ્રી વસલ પરભુ મને અહીં મળા, મારૂં મન પા
મ્યું હુલાસ મન ૦ ૯ દાસનો દાસ વીનતી કરે, અમને રૂળે
વરજમાં વાસ. મન ૦ દીન જાણી કરજી કરે, તો, પોહોચે
મનની આશ. મન ૧૦ વાંકે અંખોડે શ્રી નાથજી, મુને મલા
સા મારગ માંચ,

ધોળ ૧૮૧

આવોરે આવોરે શુહાગી, શ્રી વસલીઆથાલ ;સ

(૧૭૭)

સખી મેવાડે પધાર્યા, શ્રી જોવરધન નાથ. ૧ સખી મન
કરમ વચ્ચને, તમે ધરનાં કાજ; મેરો વેદ મરીયાદા, ને કું-
ળની લાજ. ૨ છાંડો મન વિના પતી, સુત અને પરિ-
વાર; આપણુ નયણુ નિરખો, શ્રી નંદકુમાર. ૩ વાહાલો
રૂપે છે રૂડા, ને ભીનલે છે વાન; ગળસ્થળ મંડીત, કું-
ડળ લળકે કાન. ૪ ખીરાજે અલક તીલક, જાણીએ કંચ
ન રેખ; નાશા ગજ મોતીના, નટવર લેખ. ૫ શીશ પાત્ર
સોરંગી, ઉપર ચંદ્રીકા મોર; વાહાલા મનોહર મુરતી,
ચાતકાનો ચોર. ૬ વાહાલો ખંક અવી લોકની, હારગુટી
કમાન; એહુના નયણુ અણીઆળાં, જાણીએ મદનશ્યાં
ખાણુ. ૭ વાહાલો ચંચળ ચપળતા, વાળુ ખંજન ચીન;
શોભા જોધને, અગ થયા આધીન. ૮ ખીંચા ધરે છે અરી
અરણુ પ્રવાહ; મુખ મધુરી માધુરી, વૈવાંસલડી રસાળ, ૯
છરે કુશમ ઝરે, મદ મુશકની હાંસ; ઝળકે દંત દાઢમ,
જ્યમ ખીજ પ્રકાસ. ૧૦ કંઠે કટેશરી, ગળે ગુંજાનો હાર;
ખાણુખંધ પોહોચી, ને જીમક સાર. ૧૧ પાએ પોહોળ ને
પુરનો ઠમકાર, ચાલે ગજની ચાલ, ધુધરી ધમકાર ૧૨ કટી
કાછની, કીંકણીનો ઝમકાર; પાચ અણુવટ, વીંછનાનો ઠમકા
ર. ૧૩ છરે સોળ કળાએ, ઉગીએ ચંદ; વરજ જીવતી સું-
દરી, હશે મંદ મંદ. ૧૪ છરે એહુની આરતી, ઉતારે શ્રી
વદ્ધભાય; શોભા જોધને જન વલલ. બલીહારી જાય. ૧૫
આવોરે આવોરે સોહાગી, શ્રી વલભીયાનો સાથ.

(૧૭)

ધોળ ૧૮૨

હરી ભજન વિના જીવે સો નર કેસા, ટેક અંતર
પ્રીતી નહીં પુરૂષોત્તમ, નર ખર કુકર જેસા. હરીભજન ૧
નહીં વા કુસંત સમાગમ, નહીં ગુરૂ ઉપદેશ. હરીભજન ૨
હું હું કર જન્મહી ખોયા, અનુપ્યા જન્મ અધેશા.
હરીભજન ૩ અસો અવસર ખોહોત નહીં આવે, તખ
કંઠ નામ કબ લેગા. હરીભજન ૪ ગુરદાસ ભગવત ભ
જન વીના, કહા જઇ ઉત્તર દેગા; હરી ભજન વીના જીવે
સો નર કેસા. ૫

ધોળ ૧૮૩

જય ખોસો શ્રી પ્રજરાય લાલની, મીઠી મધુરી વાણી
વાહાત્રાની, જય ખોસો શ્રી પ્રજરાય લાલની. ટેક.
શ્રી નરવરજાલ સ્થામજાલની, શેવા કરવા પ્રગટયા કાકાજી;
મહાગજને ત્યાંથી રટકયા. ઓ ખેહેની ૧ શ્રી દોરાજી
મહારાજના લાલજી કહાવે, ઓ ખેની વઘશ્વરને મન લાવે.
ખેહેની ૨ શ્રીરાણીજીની વહુજીની કુખે રતન જાયા, શ્રીપ્રજ
કેર માજીએ ગોદ ખેલાવ્યા. ઓ ખેહેની ૩ શ્રી મહાલ-
ક્ષમી વહુજીના પ્રાણપની કહીએ એ વાહાલાતું મુખ જોઇ ૨
હોએ ઓ ખેહેની ૪ શ્રીમહાલક્ષમી વહુજી સક્ષરે સોહાગી,
લાલજી જનમ્યા છે ખડસાગી. ઓ ખેહેની ૫ ખડા પુત્ર
શ્રી બાળકંઠજી લાલ છે, પદમાવતી વહુજી સરદાર છે. ઓ
ખેહેની ૬ શ્રી ગુરનાથ લાલજી સેવાના રશીઆ, જાનકી

(૧૭૯)

વહુજીને મન વસીઆ. ઓ બેહેની ૭ શ્રી મહાલક્ષ્મી
વહુજીએ મહા તપ કીધાં, એ લાલજી વહુજીનાં સુખ લી-
ધાં. ઓ બેહેની ૮ શ્રી નટવરલાલ સ્યામલાલે આનંદ
લીધો, શ્રી ગોકુળ માંહે આઠ માસ કીધો. ઓ બેહેની ૯
પરદેશ પધાર્યા દઈયો જીવને ઓધાર્યા, ભવસાગરમાં કુ-
બેલા તાર્યા. ઓ બેહેની ૧૦ લાલજી વહુજીને લેઈને
રાજનગર પધારે. શેવકને સુખ વધારે. ઓ બેહેની ગુરૂ
પ્રતાપે હુતો વિનતી કરૂ છું ચાત મારૂ ચરણે ધરૂ છું ઓ
બેહેની માહારી જય બોલો શ્રી પ્રજલાલની.

ધોળ ૧૮૪

આનંદ સાગર ઉલર્યો, રસનાએ વહે છે પ્રવાહ;
ગોકુળ પતો પામીએ. ૧ શ્રી વલભજીનારે લાડીલા, પુષ્ટી
ના પુષ્ટ મહારાજ. ગોકુળ ૨ શ્રી અંકાજીનારે લાડીલા,
જગતના પ્રાણ આધ. ૨. ગોકુળ ૩ તેલ અભ્યંગ કરાવી-
એ, વધશ્રવના હરખ ન માય. ગોકુળ ૪ કેસરે નાદ્યા
શ્રી વાંકલવર, ચોકીએ બેઠા સોહાય. ગોકુળ ૫ અંગ વ
સ વાહાલે અંગે ધરયાં. ધરયા તીલક મુદ્રા ભાળ. ગોકુ-
ળ ૬ ઘોતી ઉપરણા રે કેસની. ખેહુરોને પ્રાણજીવન. ગો-
કુળ ૭ અપરસ ગાદી પંચારીયા, મુખે ભણે છે વાહાલો
પાઠ. ગોકુળ ૮ માગેરાશ્રીજીને ચરણે નમે. રશીયા બેઠ
બેઠ મોહે. ગોકુળ ૯ વધશ્રવ સમાજ આજીવ કરે,
ખસીહારી માધવદાસ; ગોકુળપતિ પામીએ. ૧૦ આનંદસા-
ગર ઉલર્યો.

ધોળ ૧૮૫

શ્રીમદ્દન મોહનલાલ આગળ વિનતી કીધી, રાજનગર
 પધારયાની આજ્ઞા લાધી શ્રીનાથજી પધારયાની શી કહ્યું વી
 ધી, કશનજાલે સુખ આપીયાંરે. ૧ રાજનગરમાં વધાર્યા ગ
 વાય, વધશનવને મન હરખ ન આવ, વરજરાયજી પ્રભુ સા
 મા જાય, શ્રીઆળકશનજાલે. ૨ બેઠક ધામ ભોમીના ધનરે,
 તે રંગ બેલે તેમ ઉડે પવન, જય જય શબ્દ બોલે વધશન
 વ જન, શ્રીઆળકશનજાલે. ૩ રજા બેઠીજી પારણે હુલે, સા
 ત સ્વરૂપની મધ્ય બીરાજે; એ શોભા મારા નાથ વર જા
 જે, શ્રીઆળકશનજાલે. ૪ મંગળા સમે વાહાણે મંદીર પ
 ધારે, અધીકારીને મન આનંદ થાય; જળગડીયામાં ઠાકોર
 કેસરે નહાય; શ્રીઆળકશનજાલે. ૫ શ્રીમાહાલક્ષ્મી વહુજી
 ની કુબે રતન જાયા, શ્રીવરજકોર વહુ માણ્યે ગાદ બેલા-
 ળ્યા એમને મશતક શ્રી નરવરલાલ પધારાવ્યા, શ્રીઆળકશ
 નજાલે. ૬ શ્રીરઘુનાથજીના કહીએરે ભરાત, શેવા વિના બી
 જી જાણે નહી વાત; શ્રી રાજા બેઠીજીના અખંડ તાત, શ્રી
 આળકશનજાલે ૭ શ્રીપદમાવતી વહુજીના કંથજ કહીએ, એ
 વાહાલાને શરણ જઈ રહીએ; કેટી જન્મનાં પાપ નિસ્ક-
 ણ થઈએ શ્રીઆળકશનજાલે, ૮ શ્રીગુરૂ પ્રતાપે હુતો વિનતી
 કરજી ચરણ કમળ પ્રભુ ચીત ધરજી એમની કપા થકી વર
 જમાં કરજી શ્રીઆળકશનજાલે સુખ આપીયાંરે.

ધોળ ૧૮૬

શ્રીગોકુળ ગામરે અતી રળીઆમણુંરે, ત્યાંહાં મારા વા
 હાજીનો પાસ વરજ વીનતા સરવે ટોળે દમજીરે. આવી

(૧૮૧)

રંગભેર રમવા રાસ, ગોકુળ ૦ ૧ નવ જોખન નવ સત વ-
રસનીરે; સુંદરીએ કીધા સોળ શણગાર; સહુ મળી આગ્યા
રે આકુલ વ્યાકુલીરે નોરખવા શ્રી ગોવીંદ રાજકુમાર ગોકુ-
ળ ૦ ૨ હરીમુખ જોધને આનંદ પામીયારે, હૃદયે હરખ ન
માય; સુંદર જમનાજી કાંઠરે. હમચી કુદને વળી ગાય ગો-
કુળ ૦ ૩ રાસ મંડળ પ્રભુજી ત્યાં રચોરે, રૂડી રૂડી સરદપુન
મની રાત, જીવંતીના જીથ વચે માહારો વાલમોરે તતા થઇ
નાચેને વળી ગાય. ગોકુળ ૦ ૪ રશિક શિરોમણ શ્રી કલ્યા-
ણરાયજીરે, રસીયા જન કેરો વિસરામ; શ્રી વલભરાસ જા-
ય વારણેરે, પુરો માહારા મનમાંછીત કામ. શ્રીગોકુળગામ અ-
તી રળીઆમણરે.

ધોળ ૧૮૩

શ્રીગોકુળનાથ શોહામણજી, એમનાં લીજે ઘેરઘેર ભા-
મણજી, શ્રીગોકુળનાથ ૦ ૧ ગજ શીરોમણ રસીયારે, દેખી
સોલ દળા સસા લાજીઆરે, શ્રીગોકુળ નાથ જીરે તનમન
ધન કરૂ વારણેરે, પ્રભુ પ્રગટયા છે ભક્તને કારણે; શ્રીગોકુ-
લનાથ ૦ ૩ કોડ પુરાવી તે ભક્તતણી સખી પોચી છે હૃદય
ની હામ ધણીરે. શ્રી ગોકુળનાથ ૦ ૪ જીરે માધવદાસ કરે
ચિનતીરે ચરણે રાખોને શ્રી ગોકુળ પતી શ્રી ગોકુળ
નાથ ૦ ૫

ધોળ ૧૮૮

જ્ય જ્ય લાલ ગોવરધન ધારી, સુંદીર રૂડુ નામજી.
શ્રી પુરૂષોત્તમ પ્રગટયા હો વાસી, શ્રી ગીઠલ વર નોધાન

(૧૮૨)

જી. પ્રજસુંદરીના પ્રાણજીવન, શેવકના પ્રાણ આધારજી; દો
જે મળી સરવ સુંદરીને, સોળ કીધા શણગારજી. ૨ બત્રીસ
મો એકે નહી એાધા, સોળ કળા મુખ ચંદ્રાયજી; થાળ લ
રી સગ મોતીએ, વધાવો શી વલભરાયજી. ૩ વધાવીને શ્રી
મુખ નીરખો, નીમીત અળમાં થાયજી; પ્રેમ સુધારસ પીઓરે
પદમની, હુળીમળી મંગળ ગાયજી. ૪ શ્રીવલભ સુતજો વાહા
લા કરીએ તો ભવસાગર તરીએજી; અનેક દેવ ઉપાસન
તજીને વર વીઠલને વરીએજી. ૫ તનમન ધન સમર પણ ક
રીને વર્ધનવને અનુસરીએજી, માધવદાસ એટલુરે માગે શ્રી
ગોકુળમાં અવતરીએજી. ૬ જે જે લાલ ગોવરધન ધરી સું
દીર રૂઠુ નામજી.

ધોળ ૧૮૯

સખીરે શ્રીવોઠલ નંદન આવો મહારે બારણે, હુંતો જોઉંજી
માહારા વાહાલાની વાટ, શ્રી પ્રજભુખણુ ઘેર પધારીયાજી
૧ મેહુતો પ્રેમે પથાણાં પાથરયાં, તે પર પધારયા શ્રી વીરહ
વરજીતા લાલ; શ્રી વરજભુખણુ લાલ પધારીઆ. ૨ મેતો
કુમકુમ કેસર ઘોળીઆં, હુતો પુખું માહારા વાહાલાજીના
પાય, શ્રી પ્રજભુખણુ ઘેર પધારીઆ. ૩ સખીરે સધયરો સ
રવે દોળે મળો, ભાવે ભેટ કરેને મંગળ ગાય; શ્રી વરજભુખ
ણુ ઘેર પધારીયા. ૪ હુતો આરતી ઉતાર કપુરની, હુંતો વ
ળીવળી નીરખુ વાહાલાનું વદન; શ્રી વરજભુખણુ ઘેર પધા
રીઆ. ૫ માહારે ગુજ કરતા રેહણી વહીગઈ, એટલે ઉદીત
થયો આદીત ભાણુ; શ્રી વરજભુખણુ ઘેર પધારીઆ. ૬ દો

(૧૮૩)

સ મુળનો સ્વામી મળ્યો, વાહાલે માહારે કિતાર્યા છે ભ
વસાગરને પાર; શ્રી વરજહુખણ ઘેર પધારીઆ.

ધોળ ૧૯૦

તહારા ફલકેરી વાત મે જાણીરે, ગીરધર ઢાણીરે. ટેક.
સઉકોને તમે મન કરી જાણો, નવ જોયાં દુધને પાણીરે ગી
રધર. ૧ વંદ્રાવંતને મારગ જતાં, માહીરી નવરંગ ચુંદરી
તાણીરે. ગીરધર. ૨ કાંકરડો માં માહારો માહારાવાહાલા, તો
દેખે છે સધયર સમાણીરે. ગીરધર. ૩ બાંચ મરડી મા મા
રો વાહાલા, તો દેખે છે નંદળી રાણીરે. ગીરધર. ૪ નર
સોહના સ્વામીની સંગે રમતાં, એના મુખની તો મીઠી વા
ણીરે. ગીરધર.

ધોળ ૧૯૧

કોમળ અંગેરે એ સુજની, શ્યામળકક્ષીય દીકા; રંગ
રસ લીનેરે એ સુજની, શ્રીમદન મોહનજ દીકા. ૧ શ્રી મુ
ખ શોભા શીઃહુને મેરમુખ વરણવી ન જાયરે; અઊરે સ્યામ
તો અંગ બીરાજે; શોભા વરણવી ન જાય, કોમળ અંગેરે.
૨ મોરમુગટને કાન કુડળ, નાકે સોહીએ માતીરે; એ વાહા
લાને કારણે હુતો, મંદીર હીડુ જોતી, કોમળ અંગેરે. ૩ કંઠે
સોહીએ કંઠસરીને, લીલાવટ જડાયરે, સીર સોહીએ અલ
કાવલા. ટીપાળો સોહીએ અનુસાર, કોમળ અંગેરે. ૪ બાં
હું બાજુખંધ બેરખાને ધ્રુમત પ્રકે ચારેરે; રતન જડીત માં
હું હોરલા જડીઆ ને નંગ ધરો લખ ચાર, કોમળ અંગેરે.
૫ કેહુંડે સોહીએ કટી મેખલા ને ઝાંઝરના ઝમઝરે; મંદી

(૧૮૪)

રમાં ધુટડીઓ ખેલે. નામ ધરો નંદલાલ, કોમળ અંગેરે ૬
રત્ન જડીત સીદાસન બેઠા, કળસાસોહીએ નવ નીત્યરે; ની
ત્ય નવા શણગાર નીત્ય નવા ભોગ ધુલની માળા ધરાય,
કોમળ અંગેરે ૭ વરજવલભ શણગાર ધરાવે, લાલ મણી
છ બેલ ખસાવેરે વરજપાલ લાલછ ચોપાટ ઢાળે, વચ્ચલા
લ પંખો તાણે, કોમળ અંગેરે ૮ ગોપેશરછ ભોગ ધરાવેને
ગોકળેસછ ભોગ સરાવેરે; દ્વારકાનાથછ બાડકાં ધરાવેને, છ
વણલલછ આરતી ઉતારે. કોમળ ! અંગેરે ૯ સેનસમે શ્રી
મહુલાલછ પધારે, શંખનાંદ ઘંટા થાયરે; શંખનાદ સુણીને
ભીતર પધારે ઝારી બંટા બદલાય. કોમળ ! અંગેરે. ૧૦ છવ
ભુલાલછના મંદીરમાં કંઈ આનાંદ ઓછવ થાયરે; દહી દુ
ધની કાવડ લડને, આવે સહુ ગોપ ગોવાળ. કોમળ અંગે
રે ઓ સુજની. ૧૧

ધોળ ૧૯?

શ્રી દામોદરદાસ હરસાની અતી હરખે ભરયા, ઉપર
બેઠા જોતા હતા વાટ જો; ભાઈ સરવે ધન કાહાડીને ઢગ
લા કર્યા, તેહેના સામાં જોયાં નહાં લગારજો. શ્રી દામોદર
દાસ ૧ એટલામાંતો પ્રભુ પોતે પચારીયા, આવતાં ની-
રખ્યા પોતાના નીજ નાથ જો; દ્વિદોટ મેલીને દોડી પારો
આવીઆ, પડયા પાયને જોડયા છે બેઉ હાથ જો. શ્રી દા-
મોદરદાસ ૨ હાથ સાહીને પ્રભુને પોતે ઉઠાડીઆ, પુછ્યું
દમલા આવો તેહેની વાર જો; શીખ્ય નમાવો સ્વામી પ્રત્યે
બોલીઆ, વાટ ક્યારની જોતો હતો મહારાજજો, શ્રી દામો

(૧૮૫)

દાસ૦ ૩ ત્યાંથી સાથે તેડી પોતે પધારીઆ, આવ્યા
શ્રી ગોકુળ માંહે શ્રી ગોવીંદ ધાર જો; બ્રહ્મ સમંધની આ-
જ્ઞા પ્રભુજીએ કરી, વચન સુણ્યા પણ સમજ્યા નહીં તલ-
માત્ર જો, શ્રી દામોદરદાસ૦ ૮ ત્યાંથી શ્રી ગોવરધન ઉપ-
ર પધારીઆ, આવી પોહોડયા છાકર છાયા માંહ જો; પછે
પધાર્યા શ્રી ગોવરધન નાથજી, હાથ થંભીને રાખ્યા વેગ-
ળા ત્યાંહ જો, શ્રી દામોદરદાસ૦ ૫ ત્યારે શ્રી વલ્લભ ખીજ
ને યોલીઆ, દાસપણું તે જાણીને અપરાધ જો; ત્યારે શ્રી
સુખેથી થીજ યોલીઆ, દાસ ધર્મ રાખ્યો મારે નહીં બાદ
જો, શ્રી દામોદરદાસ૦ ૬ એક સમે શ્રી વલ્લભ પોતે યોલી-
યા, પુષ્ટી મારગ ચક્ષાવ્યો પ્રદાશ જો; તે તો દમજા તાહ
રે સારું જાણજે, રેહેસે રહેમાં રહેશે કરીને વાસ જો શ્રી
દામોદરદાસ૦ ૭ એવો ક્રીયા જાણી શ્રી ગોસામજીએ, પોતે
કરાવ્યું પોતાનું ત્યાં મામ જો; દ્વંદ્વ ભાગી ત્યારે પોતે ક-
હું, સોદ્ધાંત સાક્ષના ઢાઢ રસોકની વાત જો, શ્રી દામોદર
દાસ૦ ૮ એવી ક્રીયા જાણું શ્રી વીઠલનાથજી, બેસાડતા
તો ગાદી અડધો હાથ જો; ચરણા અત તો પોતાનું આપે
જ નહીં, એવા મોટા જાણુ શ્રી વલ્લભદાસ જો, શ્રી દામોદર
દાસ જો૦ ૯ ત્યારે શ્રી વલ્લભ સુખેથી યોલીયા, સુજ માંને
શ્રી ગોસામજીમાં નથી કાંઈ લેદ જો; માટે ચરણાઅત તો
તું લેજે સદા, શ્રી વલ્લભ વાણી કહીં તે જાણીને વેદ જો, શ્રી
દામોદરદાસ૦ ૧૦ ત્યારે પોતે આવીને વિનતી કરી, સુને
કૃપા કરી પોતે શ્રી મહારાજ જો; ત્યારે પોતે કૃપા કરી આ

(૧૮૬)

ધીઆ, વલભદાસના સરીઆ સધળા કાજ જો. શ્રી દામોદર
દાસ હરસાની અતી હરખે ભરયા. ૧૧

ધોળ ૧૬૩

ગોરધનેશ ગુરૂને ચરણે નમું હોજરે, પ્રથમ લાગુ છું
પાય; દીન જાણીને કરૂણા કરો, રાણો ચરણની પ્રાંય. ગોર
ધને ૧ સેવા સ્મરણમાં નથી જાણતા હોજરે, નવી જા-
ણતો ધરમ; વીષય વાસનામાં વળગી રહ્યો, એવા અનુ-
ચીત કરમ. ગોરધનેશ ગુરૂ ૨ અમ સરખા અધમને એ
ધરવા હોજરે, તમે કીધો છે શ્રમ, અભેદાન દેવાને કારણે;
પ્રગટયા પુરણ બ્રહ્મ. શ્રી ગોરધનેશ ગુરૂ ૩ ઇચ્છા કરીને
હરી અવતર્યા હોજરે, કરવા દધવની સહાય; મહા ઉદ્ધાર
કરૂણા નીચી, 'શ્રો વલભ અવતરા. શ્રી ગોરધનેશ ગુરૂ ૪
નામ આપીને નીરમળ કરીશ હોજરે, કરવા બ્રહ્મ સબંધ;
તોય તમને નથી જાણતો, એવો થઈને બેઠો અંધ. શ્રી ગો
રધનેશ ગુરૂ ૫ કાળ કરમમાંથી કાઢીઆ હોજરે, મોટા
જમનોરે ત્રાસ; જે જન શરણે આવીઆ, રાખ્યો દ્રઢ વી
સ્વાસ. શ્રી ગોરધનેશ ગુરૂ ૬ તમે તો તમારું ખીરદ પા
ળસો હોજરે, કરવા જનનો આધાર; દોષ ન વીચારશો
જીવનો, તેહનો નહીં આવે પાર. શ્રી ગોરધનેશ ગુરૂ ૭ શ્રી
બાળકૃષ્ણજના લાલીલા હોજરે, જગન મગનના તાત; શ્રી
બાળુરાય શ્રી મગનલાલજના કાકાજી, શ્રી વીઠલેશજના બ્રા
ત. શ્રી ગોવરધનેશ ગુરૂ ૮ દાસના દાનની વીનતી હોજરે,
પ્રભુ તમે ધરજો દાન; દુષ્ટ બુદ્ધી હુમારો દુર કરો, ગાઉ

(૧૮૭)

તમારા ગુણ ગ્યાન. શ્રી ચરધનેશ ગુરુને ચરણે નમુ હો-
છરે. ૬

ધોળ ૧૮૪

પદ ગરમી.

જુમનાં જાતાંરે ઘાટે, આજ મને પ્રભુજી મળીયા વા
ટે; ૧ મુજ એકજગરે જાણી, હરીને જોલ્યા સારંગ, પ્રા
ણી ૨ હરીનું હસવુંરે મીઠું. એવું રૂઠું કોઈએ નોહોતું દી
ડું. ૩ આજનાં સારાંરે સુખડાં, પ્રભુજીનાં જોયાં સરખાં
સુખડાં. ૪ મુખડું પુનમરે ચંદ્ર, વાસા તારી આંખડીમાં
જંત્ર. ૫ મધુરીશી મોરલીરે વાજે, તે તો માહારા રયાંમ
સુંદીરને છાજે. ૬ હાપણુ આંધુરે ખચકે, રામકૃષ્ણ પ્ર-
ભુને નિરખવા અચકે. ૭ માધવદાસરે ગુણ ગાય. તેથી
ભવના પ્રાશ્વિત જાય, જુમનાં જાતાંરે ઘાટે.

ધોળ ૧૮૫

રાગ સાગેરી

આલો આલોરે શ્રી મહારાજ, મોતી માડ આલોને;
મોતીને જોતીને હાર પરોતી, તો હું વંદસવન જોતીયે. આ.
લો આલોરે નંદના લાલ, મોત માડ આલોને ૧ મોતિરે
નીપજે ભવસાગરમાં, તાર મુખ જોતાં રોવાણરે; મોતી માડ
આલોને. ૨ આઈ મીરાં કહ્યે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમ
ળ મુખ જોતીરે. મોતીમાડ આલોને.

ધોળ ૧૮૬

ભલે આવી લાગી માજમ રાતકે, ચઈતર વહી એકા

(૧૮૮)

દર્શીછ; પુછ્યાં પુછ્યાંરે ત્રમલંગ નોવાર્યાં, શ્રી લક્ષ્મણ ધેર
પધારયાછ. ૧ કીધી કીધી અસ્ટી સું પ્રીત્ય, મરજાદા મુકી
મળ્યાંછ. ભાગા ભાગારે જીવના પ્રહમ, આનંદ સાગરમાં
ભળયાછ. ૨ માડ માગુ આપો મહારાજ, અદ્યેષુ યુધ હુ
છું દીનછ, મને શેવા સૂખ દીજેછ નાથ, મન માડ પોતુ
રજીછ. ૩ બલીહારી તે માધવદાસ. એ લીલા મારે મ
ન વશીછ; જાસે આવી લાગી માઝમ રાત કે ચઘતર વઢી
એકાદશીછ. ૪

ધોળ ૧૯૭

પાંચ રંગ પ્રભુજીના ગાઠએરે, ગાતાં અંગમાં તિરમળ
થઈએરે. ૧ પેહેલો લાલ ગુલાબીનો રંગરે, તેહેનો સઘળો
બનોછે સંગરે ૨ લાલ રંગનુ મોળીયુંછે રાતુરે, હરીનુ મુખ
હુ દીશે અતી માતુરે ૩ લાલ મોરલી રંગ રસાલ, લાલ કોટ
માં ગુંજની માળરે, ૪ લાલ જામા પેહેરયા જરફસીરે લા
લ લોલજી લાવને અગવસીરે. ૫ લાલ મોજડી કનકએ પે
હેરીરે, લાલ દીસેછે લાલ લેહેરીરે. ૬ લીલો રંગ પ્રભુજીનો
ન્યારેરે. રાતા રંગમાં શોભે છે સારેરે. ૭ લીલા લીલમ
મુગટમાં જડી છે, હરીના તેજની કાન્તી બીછે. ૮ લીલા પાં
ન બોહલા બવાસરે, આપો પ્રેમ ભક્ત કોમળે દાસરે, ૯ લી
લા રંગનો મુંઝણી સારીરે, લીલો રંગ બન્યોછે ગીરધારીરે,
૧૦ લીલા પટકા બાંધ્યા છે કેડેરે, વરણાગીમાં જાવછે લેહેરેરે
૧૧ લીલા તુગશીના હાર શરીરેરે હરી શોભેછે હજવર વીર
રે. ૧૨ લીલા વાઘ તે સારંગ પ્રાણીરે, લીલુ અમર રાખા રા

(૧૮૫)

હીરે. ૧૩ સખી પ્રીતમ પીળો રંગરે, સરખી સુંદરી શર
વે સંગરે. ૧૪ પીળાં તીલક કેસરનાં કરીયારે, અંગે નેપુ
ર સરવે ધરીઆરે. ૧૫ પીળો પાધ કેસરનો લિનોરે, હ
રીનો લટકો બન્યો છે તોનોરે. ૧૬ પીળાં સોના કડાં કર
માહીરે, પિળાહીમ બાબુબંધ બાંહીરે. ૧૭ પીળી સોના
ની સાંકળી સારીરે; માહી રખ જડી રહીયાળીરે. ૧૮ પીળાં
પીતાંબર પેહર્યાંરે, વરણાગીમાં જાઓ છો લેહરેરે. ૧૯ પી
ળાં સોના પાવલડા ચરણેરે, મોહોરા સંત નમે હસીને ચર
ણેરે. ૨૦ હવે ઉજળો રંગ વખાણુરે, મોરલીધર મનમાં આ
ણુરે. ૨૧ ઉજળાં બુધનાં કુલ બેહુકેરે, હરીએ હાર ધસ્યા
કંઠ લેહુકેરે, ૨૨ ઉજળાં મુકતાઈના કાનેરે, જોગ્ય સ્વરૂપ ધરયુ
છે ધ્યાનેરે. ૨૩ ઉજળાં ધુધરા ધનકારરે, ચરણે શોભી રહ્યા
છે ઠમકારરે. ૨૪ ઉજળી આંખડી અણીયાંળીરે, કાળી કીકી
દોસે છે રૂપાળીરે. ૨૫ હવે કશનનો રંગ વખાણુરે; સ્યામ
રંગ રૂદ્રમાં આણુરે. ૨૬ સ્યામ ખીટળીઆળા કેશરે, એમના
જેવા સરખા વેશરે. ૨૭ સ્યામ નંદણા કમળ અતિ ભારીરે
કાળી કીકી દોસે છે રૂપાલીરે ૨૮ સ્યામ ગોરીમાં ગોરસ ભ
રીઆરે, ૨૯ પરમે પ્રભુજના આગળ ધરીયારે. ૩૦ સ્યામ મેઘ
ગરજના કરતારે, પાણી ગોકુળ ઉપર ભરતારે ૩૧ જેને ડાકો
રમાં કર્યાં દરશનરે, તેહને રણછોડરાય પ્રશનરે. ૩૨ પાંચ રં
ગ પ્રભુજના ગાશેરે, વધમાન બેશી વધકુંઠ જાશેરે. ૩૩ પાંચ
રંગ પ્રભુના પુરાંરે, તેહમાં એકે નથી અધુરાંરે. ૩૪ કરબ્બે
ડી કવીજન કેહુછેરે, એતો અહરનીશ શરણે રહેછેરે. ૩૫
પાંચરંગ પ્રભુજના ગાથએરે.

(૧૯૦)

ધોળ ૧૯૮

જય શ્રીકૃષ્ણરેલાઈ બોલો વધસનવરાય, તેતો કાગી કા
મળો સાઈ, જય શ્રીકૃષ્ણરેલાઈ. ૧ વલલી વધસનવની એ રી
ત જયશ્રીકૃષ્ણ ધણા પવીત્ર, તેથી પ્રશન થાય નવ નીત્ય.
જયશ્રી ૨ જેણે જયશ્રીકૃષ્ણ ગાયા, તેતો અડસઠ તીરથ ના
હ્યા; તેથી પાંચ પદારથ પાયા જયશ્રી ૩ નામતણે પ્રતાપ
જ મોહોટો, તેથી આ બુગ લાગે છે ખોટો, સરવે વરજલુ
મીમાં કોટો, જયશ્રી ૪ જે જન જસોગાં ધણુ જાણે, એમ
ના સુતનો ઉદય વખાણે; મનમાં મેર કરીને માને, જયશ્રી ૫
જ શોદા સુતને પાન કરાવે; ગોપીજન સઉ આનંદ પાવે,
વાહાલો મારો વરજમાં લાડ લડાવે; જયશ્રી ૬ સુતનો પા
રણમાંથી જાગ્યા, સઉ ગોપીજન આનંદ પામ્યા; વાહાલા
મારો તનના તાપ સમાયા. જયશ્રી ૭ વંદાવનની તે વાટે
મારગ રોકો છા શા માટે; વાહાલે મારે રાસ રમાડ્યાં છે રા
તે જયશ્રી ૮ જેણે જયશ્રીકૃષ્ણ ગાયા, તેની સફળ થઈ છે
કાયા; તે તો પ્રમદાર મથ પાયા, જયશ્રી ૯ રાખે ચરણ
કમળની છાય, તેનો ભવનો ફેરો જાય; તેતો હરીદાશ ગુણ
ગાય, જયશ્રી કૃષ્ણરેલાઈ. ૧૦

ધોળ ૧૯૯

શ્રી ગોવિંદરાયણે રસીયા, મારી ફેરે કમળમાં વશીયા
૧ શ્રીમુખ સુંદીરે દોસે, જોતાં પ્રજનનના મન હોસે, ૨
લાળ તોલકરે ખીરાજે; બ્રહ્મટી ધનુસ કમનુ સાજે. ૩ નાકે
મોતીરે લગકે, જાણે જયજા પીજળી ચમકે. ૪ સામળ વર

(૧૯૧)

હોરે સોહીએ, જોતાં ભવનાં દુખનાં ખોધએ. ૫ શ્રીમુખ મ
ધુરે બોલે શ્રી વચના મૃત નહી કોઈ તોલે ૬ શ્રી વીઠલેસ
રાયજીરે માથે જુગ જુગ જોડે બીરાજે; સાથે. ૭ અનુભવ
અંચ તણા વીચાર; શ્રોહરનાથ પ્રગટયા બીજવાર. ૮ શ્રી વી
ઠલનાથજીરે લોલ, શ્રીગોકુળ ઓછવજી સુત ધણું વાહાણા. ૯
ષઉત્ર શ્રી ગોપેસ્વરજી છોગાળા; શ્રી લક્ષ્મીને દીન દયાળા.
૧૦ ચચળ ગતીએરે ચાલે. હસનાં વધશ્રવ સામુ ભાળે.
૧૧ એ ધણું નીજ જનને સુખ દે છે; શ્રી ભાગવત નીરંતર
કહેછે ૧૨ એવા સ્વામી સમરથ રાજે, પ્રગટયા દઈવી જીવ
હીત કાજે. ૧૩ એમના ગુણનેરે ગાઉ; ચરણ કમળ રજ લેવા
ધાઉ ૧૪ પ્રગટયા પુરષોત્તમ અવતાર, એમની લીલા અપર
મ પાર. ૧૫ પ્રજ શેવકનારે સ્વામી, ચરણ કમળ વંદુ શી
ર નામી; ૧૬ ગોવિંદરાયજીરે રસીયા.

ધોળ૨૦૦

શ્રી લક્ષ્મણજી સુતનેરે ગાઉ, શ્રી વલ્લભનાથને વારણે
જાડી ૧ પ્રગટયા પુરષોત્તમ અવીનાશી, શ્રી વંદાવન કી-
ધુ બીલાશી. ૨ એતો પુરણ પરમાનંદ, શ્રી મહાલક્ષ્મી
પતી અતી આનંદ. ૩ સુત ગોપીનાથ શ્રી વિઠલ કહીએ.
એમના યુગ જસનો પાર ન લહીએ. ૪ શ્રી વીઠલનાથ
પ્રગટયા પુરષોત્તમ, જણ પ્રગટ કર્યા શ્રી પુરષોત્તમ. ૫
એ તો કહીએ પરમ ઉદાર, શ્રી મહાલક્ષ્મી પદમાવતી ભ
રથાર; ૬ એમના સાત કુંવર સુખદાતા, કરવા દઈવીને સુ
ખસાતા. ૭ પ્રથમ શ્રી ગોરધરજી મહારાજ. શ્રી ભામની

(૧૯૨)

૭ વહુજ એ રીરતાજ. ૮ શ્રી ગોર્ગિંદરાય ઘણું રસ ભ
રીયા; તે શ્રી રાણીજ વહુજ વરીયાં. ૯ શ્રી બાળકૃષ્ણજને
ભીનેવાન, શ્રી કમળાવતી પતી ચતુરસુજણ. ૧૦ શ્રી ગોકુ
ળનાથ જગત જશ જણે, શ્રી પારવતી પતી અતીરશ માને.
૧૧ શ્રી રઘુપતી રૂડા રૂપે જણું; એ તો શ્રી જનકી જવ
ણ પ્રાણ. ૧૨ શ્રી જહુપતી જુગતી જગતમાં જણાવે, શ્રી
માહારાણી પતી અતી મન ભાવે. ૧૩ શ્રી ધન સ્યામજી
પુરણ કામ. શ્રી કૃષ્ણવતી અતી રસ દાન. ૧૪ શ્રી લક્ષ્મી
જ બેટીજ સતમામા, સોભા ચમુના દેવકી નામ. ૧૫ એ
શ્રી વલ્લભનો પરિચાર, નિત્યે પ્રત્યે સમરે નરને નાર, ૧૬
શ્રીમદ વલ્લભ પદ અનુરાગી; જે જન ગાએ તે બહાગી.
શ્રી લક્ષ્મણ સુતનેરે ગાઇ.

ધોળ ૨૦૩

કૃષ્ણદાસમે ધનમન મોદ કરે ઘણું શ્રીવલ્લભ શરણુ થઈને
સહુ દુખ વામ્યાળે, કપા કરોને પોતે પાસે રાખીયા; સદા
સમીપ રહીને બહુ મુખ વામ્યાળે. કૃષ્ણદાસ ૧ મારગ જા-
તાં પાહાડથકી સદ્યા પડી, તેને ત્યાં પણ હાથે થાંભી રાખી
જે; શ્રી વલ્લભપર વાહલ્યતા કીધી ધણી, પોતે પ્રસન્ન થઈને
વાણી ભાખીજે. કૃષ્ણદાસ ૨ મારગ મારગ જે માથે તે આ
પુ તુને મારગ દ્રઢ હોય મુખ રતા નથ આવીજે; બે આપી
ને તીજની ના કહી ગુરૂ દ્વાર તે વેઠ વંરૂધ કહાવી જે ક
રુનદાસ ૩ વાસ ગફામાં પ્રણુ પેતે પધારીયા, બાહારમાં દો
રહેજે એમ કહી બોલ્યાજે ત્રણ દીવસ લગી અહો રાત ૪

(૧૯૩)

૬ા રહ્યા પોતે પ્રસન્ન થઇને કહ્યુ મન ખોલીજો, કસ્નદાશ
૪ માગ કહ્યુ ત્યારે તેહતુ તે માગીયું; તે માંહે બે આવા
તેતો અપારજો; ગુરુ ઉદ્ધારની પોતે તો નાહી કરી શ્રીવલ્લભ
સરવેસ્વર સધળે વ્યાપીજો; કસ્નદાસ૦ ૫ ગંગાસાગર પ્રભુ
પોતે પધારીઆ, ધ્યાન મરમરાની ઈચ્છા મન કીધીજો; પાર
જઇને શીધ કરાવી લાવીઆ, પોતે પ્રસન્ન થઇને આજ્ઞા દી
ધો જો. કસ્નદાસ૦ ૬ પુછ્યું ત્યારે તેહતું તેહ માગ્યું, પો
તે કહ્યું જે જીવ શું માગી જાણે જો; ગુરુ આગળ સમ ખા
ધા તે સાચા ખરા, શ્રી વલ્લભ પુરૂષોત્તમને વેદ વખાણે જો.
કસ્નદાસ૦ ૭ પ્રીય અપ્રીય તે પ્રભુજીને શું પુછીયું, ગોરસ
સ્નેહપર અતીશે પ્રભુજીને પ્યાર જો; ધુંવા ધરોહ કલેશ પ્ર
ભુજીને ન ગમે, શ્રી વલ્લભ સુખથી બોલ્યા નીરધાર જો. ક
શનદાને ધન મન મોદ કરે ઘણું. ૮

ધોળ ૨૦૨

સંભરવાળા દાસ દામોદરને હરી, પત્ર પમાડી શ્રી
વલ્લભ શરણે લીધો જો; શેવા પધરાવી શ્રી દ્વારકાનાથની,
વલતી ભક્તી રસ ભાવ ધરીને પીધો જો. સંભરવાળા૦ ૧
જળ સેવા પણ પ્રભુજીની પોતે કરી, લોક લાજ કુળ મા
ન સસુરની મેહેલી જો; સન્યા મંદીર માંહે સન્યા સમા
રતા, વીપરીત વાસના ચક્ર મનસે ફેલી જો. સંભરવાળા૦
૨ રાજભોગની થાળ ભરો ચોક થકી, પ્રભુજીએ લાત મા
રીને પાડી નાંખી જો; શેવા કહ્યું કરતુ કહીને ખીજ્યા
ઘણું, વળતી નાક ધરીને દીનતા ભાખાજો. સંભરવાળા૦

(૧૯૪)

૨ ઉષ્ણકાળમે ચોપારે સુતાં જઇ, પ્રભુ ઉપર વાંછલતા
કાંઈ નવ લાગ્યા ને; દાણી ઉપર દયા પ્રભુ પોતે કરી, મં
દીર ખોળાવીને પંખો કરાવ્યો ને. સંભરવાળાં ૪ મંદીર
સીદ્ધ કરાવી પ્રભુ પંચરાત્રીયા, રાજ વર્ધલવ પેરે સેવા સુ-
ખ માની ને; અમરીખ રાજ સરખો એને જાણુને, એવું
શ્રી વલભ સુખથી બોલ્યા વેણુ ને. સંભરવાળાં ૫ દાસ
દામોદર હરસાણી ઘેર આવીઆ, અણુસુખડી લેવરાવી પુર-
ણ પ્રીતે ને; સુખડીની વીનતી તો પોતે ના કરો, શ્રીમહા
પ્રભુજને રીસ ચડી તે રીતે ને. સંભરવાળાં ૬ ઘરમાં બે
ઠા એવું પોતે જાણીયું, શ્રી વલભ પાસ જઈ અપરાધ સ
માવે જો; માટે સઉ શ્રી વલભ પદ શેવા કરે, અનાશ્રયનો
દાસ ધણો બતાવે જો, સંભરવાળાં ૭

ધોળા ૨૦૩

પદમનાભ તે દાસ વ્યાસ સુખ અતી ધણું, શ્રી વ-
લ્લભ શરણુ રહીને બહુ સુખ લીધુ ને; અથવા વ્રત કરીને
સેવ્યા શ્રી મધુરેસણ, વેહેપારીને ધન કરજ કાહાડી દીધુને.
પદમનાભ તે દાસ ૧ બેટી છોટી કુંવારી પોતા તણી, વધ
શ્રવ જાણી પરજ્ઞાતીમાં દીધી ને; કરી સગાઇ તુલસાં
બોલી તે સમે, પોતે કહ્યે અમે કીધી તે તો કીધી ને. પદ-
મનાભ તે દાસ ૨ એવું સાંભળી તુલસા મન હરખી ધ
ણું, વધશ્રવ ઉપર વાહાણ સરવેને એવો ને; પારવતી શે-
વ્યાથી પ્રભુ રીઝયા ધણું, સુત રૂઘનાથદાસ તે કહીએ તેવા
ને. પદમનાભ ૩ એવા ધૈર્યવાન તે બીજા કો નહીં, શ્રી

(૧૯૫)

વલભ શરણ થઈને ભક્તી રસ પીધો જો; દરશન કરવા સારું
અદેલમાં, છાલા સમરપી પ્રભુજી પ્રસન્ન કીધો જો. પદમનાભ
તે દાસ સુખ અતિ ધણું. ૪

ધોળ ૨૦૪

પુરૂષોત્તમદાસ સુખ અતી ધણું, શ્રી વલભ કૃપા
કરીને સુખ દાંધુ જો; પોતે શરણ થયા તે સહુ પરવારી
શું, શ્રી મદન મોહનજી સેવોને સુખ લીધું જો. પુરૂષોત્તમ
દાસ ૧ ઓચ્છવ જન્મ તે પ્રગટ પ્રભુ પોતે કરે, નદ જ
સોદા ગોપ ગોપો સહુ આવી જો; દેવી જીવપર દયા પ્ર-
ભુ પોતે કરી, પ્રગટ કટપની લીલા સહુ દરસાવી જો. પુરૂ-
ષોત્તમદાસ ૨ ઓચ્છવ જોયા સારું શ્રી માહાદેવજી, આ-
વી પોતે પ્રસાદ મારો લીધો જો; ધર ચોકી સારું આજ્ઞા
પોતે કરી, દાળ ભઠ્ઠાવને હુકમ પોતે કીધો જો. પુરૂષોત્તમ
દાસ ૩ પુત્રી પુત્ર પત્રીએ એક પોતાતણો, નામ તે બા-
ઈ રક્ષમણી કહીએ તેહેનું જો; કારતગ રનાન કરી હરી સે-
બ્યા હેતશું, એવું મોહોડું ભાગ્ય તે કહીએ તેહેનું જો.
પુરૂષોત્તમદાસ ૪ નામ દવાની આજ્ઞા પ્રભુ પોતે કરી,
દર્ધવી જીવ જન જે કોઈ આવે તેહેને જો; વળતી શ્રી વલ-
ભ પોતે પધારીઆ એવી કૃપા કરી તેહેના કહીને જો. પુરૂ-
ષોત્તમદાસ ૫ યત્રાવલંબન ગ્રંથ પ્રગટ પ્રભુએ કરી, મા-
યાવાદી તતક્ષણ જીતી લીધો જો; બાહીર મુખ સાથે સં-
ભાશણ નવ કરયા, પુરણ બ્રહ્મ શ્રી કશી પ્રશીધ તે કીધો જો.
પુરૂષોત્તમદાસ ૬ ગોપાળદાસ ગુણ ગાઉ ઉલાસમે, પુત્ર

(૧૯૬)

સેઠના એવા તે વળી કહીએ જો, માટે શ્રી વલભ ચરણ સ
દા સેવા સહુ, વધશ્રવ જન તે સદા તરણ છે લહીએ જો;
પુરપોતમદાસ સદા સુખ અતી ધણું. ૮

ધોળ ર૦૫

ગદાધરદાસ કપીલ કડા માંહે ખરા, ક્ષત્રી કોસડના પ
રોહીત તે જાણજો; શ્રીવલભ શરણ થઈને સુખ પામ્યા ધ
ણુ આવ્યા પ્રત રહીને શેવ્યા રસ માનજો, ગદાધરદાસ ૧ જે
આવે તે સરવે શમરપે નાથને, ધરમાં વાશી તે કાંઈએ નવ
રાખેજો; ગુણ ગાએ તે શ્રી ગોવરધનનાથના, કરી દીરતનને
પોતે મુખથી ભાખેજો. ગદાધરદાસ ૨ કોઈ સમે વળી વળતી
કાંઈ આવે નહી; સરવ ભોગ જળ ભોહી સમરપણુ કીધી
જો મધ રાત્રે જનમાને આપીઉ, લાવી જલેખી આપી ધરાવા
દીધીજો ગદાધરદાસ ૩ પ્રસાદ લેતાં વર્ધનવ ખલુ પ્રશન થ
યા, એ સ્વાદ તે અમે નથી કાંઈ ચાખ્યોજો, જેવી ભાવ્યા
તેવી કૃત પોતે કહી, સત્ય વચન તે મુખથી પોતે ભાખેજો
ગદાધરદાસ ૪ માધવદાશ વીસઘ ભાજી લાવીયા આરાગ્યા
તે પ્રભુજી પુરણ પ્રીતેજો; મુખથી આશીરવાદ પ્રશન થઈને ક
હ્યુ, હરીભકત દ્રઢ થઈ રંગની રીતેજો. ગદાધરદાસ ૫ એ
વો જસ ભગવદીનો પ્રભુ પોતે કર્યો. શ્રીવલભ પ્રભુ કપા
થકી સહુ જાણેજો, માટે સહુ શ્રીવલભ પદ શેવા કરો, વર્ધ
નવ ઉપર વાહાલ ધણુ તે આણેજો, ગદાધરદાસ કપીલ કડા
માંહે ખરા ૬

(૧૯૦)
ધોળ ૨૦૬

આવણુ સુદી એકાદશીનું લખ્યું છે—ધન્ય ધન્યરે આળુ
નો દીન, આવણુસુદી એકાદશીનું. ધન્ય ધન્ય આળુની રેન
ધન્ય આળુની માહાણીસીનું. ૧ ધન્ય ધન્ય શ્રીમુખ કેરા વા
યક, બહુ સખધ કરાવોઆણું સોખ્યા, શ્રી પુરસોતમ હાથ
મનડાનો આશા પુરણુ થઈનું; ૨ જીવો જીવોરે જીવ્યાના ભા
ગ્ય; વિના સાધન મુખ પામીયાનું; માહા શ્રીવલ્લભ શરણુ
પ્રતાપ, સેહેજે શકળ દુખ વામીઆણું ૩ વિના સાધન જ
પ તપને નેમ, સકળ જીવ ઉધારીઆણું; માહા હીન પતીલ
ચંડાળ નસ્ટ્રી સઉદ્રાવીક તારીઆણું. ૪ માહા કઠણ કાળ ક
ળી માંદા. અતી કડ્ડાએ પ્રગટીયાનું. ૫ ચરન જીવો શ્રી લ
ક્ષમણુ નંદ, સદા ભક્ત શીર ખીરાજતાનું; નિત્ય પ્રજમાં,
અખડ ખીહાર, સદા પ્રજ શેવક શીર ગાજતાનું. ૬ ધન્ય ધ
ન્યરે આળુનો દીન, આવણુ સુદી એકાદશીનું.

ધોળ ૨૦૭

વધશાખ સુદી એકાદશીનું લખ્યું છે.

વધશાખ સુદી એકાદશી, પ્રગટ્યા શ્રીવલ્લભરાય સુરી ન
ર સુરીજન હરખીયા, હરખીઓ વરજ શહુ સાથ. ૧ દેવના
દુહમી વાગીઆ, ગાંજ્યાં ભેર મરદંગ; અવછરા નરત્ય કરે
બણુ, સ્થાન તે ગાંધરવ સંગ ૨ નીજ સ્વરૂપ પધારીયા ચંપા
તે રણુમોહાર; સોહાસન પધરાવીઆ, કીધો અનમંડળાકાર
૩ તાત નીરખી વીરમે યયાં મંડળ મધ્ય સ્વરૂપ, મુખપર

(૧૯૮)

સ્વીશસી વારણે, શોભા અતીશે અનુપ. ૪ શ્રીલક્ષ્મણભટ્ટ
વીમાશીને, આળખ્યા પુનમચંદ; પુત્ર ભાવ હુલસાવીઆ,
ઓછંગે ગોવીંદ, ૫ વરજની માંહી ગુપ્ત છે, પ્રગટ્યા બોલ
વાર; લોક પ્રશીધ જણાવીએ, માત ગરભવાસ. ૬ મંડળ દર
શન માત્રથી આધારયા છત્ર અનેક; શ્રીવલ્લભ નામ ધરાવીને
રાખ્યો તે સરવેનો ટેક. પારુન પામુ લીલા તણે, રસનાએ
કચમ કહેવાય; હરીદાસ શોભા નીરખીને, પરમ મુદીત મુ
ણુ ગાય. ૮ વર્ધશાખ મુદી એકાદશી, પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભ રાય.

ધોળ ૨૦૮

શ્રી વીઠલનાથજીના લાલછો અતી લટકાળા, |વધસ્થુવના
પ્રાણ આધાર સહુને છે વાહાલા. ૧ શ્રી ગોવીંદરાયજીના પુ
ત્ર, સહુકો એમ કહે છે, વહાલે દીધાં અઢળક દાન, મનવાં
છીત દેછે, ૨ શ્રી ગોપેસ્વરજીના બ્રાત, રૂપે રૂડાછે; નીરખે ન
હી જે નરનાર, તે નર કુડાછે. ૩ એવાં પ્રકૃલીત વૃદ્ધન વી
શાળ, સું કહું શોભાને, જાણે ઉદ્ધિયો પુનમ ચંદ, થયું મન
લોભાને ૪ એમનું સુંદર ભાળ વીશાળ, તીલક સોભેછે ની
રખીને જોજો મોરાર, ચીતડાં લોભે છે. ૫ શ્રી કંઠે માળ કું
મુમ તણી, અતી રાજેછે, નીરખતાં વધસ્થુવ જનને મોહ ઉ
પજાવે છે. ૬ ચંચળતા ચાલે છે ચાલ, ભારે દીસે છે, જાણે
મદગજ કમળ સમાન, મન જોઈ હીસેછે. ૭ છબીપર જાઉં
બક્ષીહાર, હું તમને વાર, પ્રગટ્યા શ્રી વીઠલનાથ સેવક જ
ન સાર. ૮ મને હરખ ધણેરો થાય છે, ગુણ ગાવાને, મારા
તનના તાપ સમાવ, ભવ દુખ જાવાને. ૯ છેલ છબીલા લા

(૧૯૯)

લ છે, અતી સારારે, હીંડે છે લટકા કરંતા કાન કામજુગારા
રે, ૧૦ શ્રી સહુડ નગરમાં વાસ, સહુડો જાણે છે, જશ થ
ચો જગત વીક્ષાત, દાસ વખાણે છે, ૧૧ શું કહે પ્રજાજુખણ
ગુણ તમારારે; અવગુણ ન જોશો નાથ ધણી અમારારે. ૧૨
શ્રી વીઠલનાથના લાલ છે અતી લટકાળા.

ધોળ ૨૦૯

અથ શ્રી કકાનો ભાન લખ્યો છે શ્રી કૃષ્ણાયનમ કકા
ક્રિયા કરજો શ્રી વલભ, તો તેને કાંઈ નહીં દુરલભ. ૧ કશણ દ્ર
સ્ટાએ કરીને જીવે, તો તેનાં દુખ દાળીદર ખુવે. ૨ ત્યાંહાં
તેને થાય સુરલભ, કકા ક્રિયા કરે શ્રી વલભ. ૩ ખખા ખ
રી જો પ્રસી કરે પુસી ભકતી માંહે પરવરે, ૪ અમ સખધ
તે કરજો રીતે શેવા સમરણ કરજો પ્રીતે. ૫ પ્રભુ પદ કમ
ળ રૂદેમાં ધરી ખખા ખરી દ્રષ્ટી કરી. ૬ ગગા ગુરુ ગોવીંદ
ગુણ ગાય શ્રી વલભ શ્રી વીઠલરાય, એવું નારાયણ કમળની
ત્યે ભજો, અન્ય દેવ ઉપાસના તજો. ૭ પ્રભુ મળવાનો કરો
ઉપાય, ગગા ગુરુ ગોવીંદ ગુણ ગાય. ૮ ધધા ધજીં ધનસ્યામ
સંભાર, લઉકીકમાંથી ચીત નીવાર. ૧૦ વીશયા શકિતથી દુ
રજ રહે ત્યાં ધટ મેઘ નીરમગ લાહે. ૧૧ એવું મનમાં કરી
નીરધાર ધધા ધજીં ધન સ્યામ સંભાર. ૧૨ નના નેહ નંદલા
લ શું થાય તે માટે એક કરવો ઉપાય. ૧૩ એની લીલામાં
મન જો ભમે તેતો એને અતીસે ગમે. ૧૪ પરેમ ધરી
તે નીશદીન ગાય, નના નેહ નંદલાલ સું થાય. ૧૫ અચ્ચા
ચિત અતુરાર્થથી આણુ, શ્રીગોવરધન નાથ વખાણુ. ૧૬ ચીત

તણી ચંચળતા તબ્બે પુરણુ પુરસોતમને ભજો. એછે અમરૂત
 રસની ખાણુ, ચચા ચીત ચતુરાઈથી આણુ, ૧૮ છઠા છબી
 છબીલાની જોઈ. ૨૧ જળ જગતમેં જસ વાધે, જો આવા
 પ્રભુને આરાધે. ૨૨ જો મુખથી શ્રી કૃષ્ણ શ્રી કૃષ્ણ કહે, તો ય
 જ વંદાવનનું સુખ લહે, ૨૩ મનકમ વચન કરીને સાધે, જ
 જો જગતમેં જસ વાધે. ૨૪ ઝઝા ઝાણું શું વળી કહીએ
 સુખ દુખ દુર વચન સામ સહીએ. ૨૫ કામ કરોધ મદ મો
 હને ટાળી. ચરણ કમળ ચીત દેજો વાળી. ૨૬ તે સુખ સ
 રવે સેહેજમાં લઈએ. ઝઝા ઝાણું સું વળી કહીએ. ૨૭ ટ
 ટા ટગમગ ટગમગ જોસો, પ્રભુને ભજયા વાંતા જનમજ
 ખોશો. ૨૮ ઉતમ દહ જો મનુષ્ય ધરી, એ અવસર નહી
 આવે ફરી, ૨૯ નહી ચેતોતો આગળ રોશો, ટટા ટગમગ
 ટગમગ જોસો. ૩૦ ઠઠા ઠગતો કાલ ઠગાય, હવે કંઈ એક
 મનમાં ભય ખાય. ૩૧ કપટ કરોધ નિંદ્યા પરહરી, પોત પો
 તાનું સાધન કરી. ૩૨ નીરમલ ચીતે હરીગુણ ગાય, ઠઠા ઠ
 ગતો કાલ ઠગાય. ૩૩ ડડા ડહાપણુ એવું કરી શીવલભ વી
 ઠલ ચીત ધરી. ૩૪ ભલું ચેતો જો પોતા તણું, પ્રભુથી ચી
 ત રખે જો ટાળો ક્ષણું. ૩૫ તો ભવ સાગર સેજ તરીશ; ડડા
 ડહાપણુ એવું કરો, ૩૬ ઢઢા ઢીઢાઈ ના કીજે, સેવા કથા ઢ
 રતન મન દીજે. ૩૭ ભય સાગર ઉતરવો ખોટો, તે તરવા
 નો મારગ મોટો. ૩૮ રસના ગુણ ગાઈ રસ પીજે; ઢઢા ઢીઢ
 ઢીઢાઈ ન કીજે. ૩૯ જીણા નઈણાં સફળજ કરો, માધુરી મુર
 ત મનમાં ધરી. ૪૦ નખ શીખ રાખો એહનુ રૂપ, શુદ્ધ

(૨૦૧)

શ્રી વંશરાવન ભુપ. ૪૧ હવે રખે વીસારે હરી, ભુણા નધ
 છાં સફળજ કરી. ૪૨ તતા તનની તપતજ ટળે, જો ગીરી
 ગોવરધન ધર મળે ૪૩ જો પોતાનો જનમ સધારો, તો એ
 સાથે પ્રીત વધારો, ૪૪ પોતે પોતા તણું સંભાળે, તતા તન
 ના તાપજ ટળે, ૪૫ થયા થડ મહી થાક નીવારો, મનુસ્થા
 જનમ તરવાનો આરો. ૪૬ ભવ સાગર ઉતરવો પાર, ના
 મ રૂપી છે નાવજ સાર. ૪૭ શ્રી ગુરુ શ્રી વલભ વીઠલ ધારી
 થયા થડ મહી થાક નીવારી. ૪૮ દદા દયા કરી દેશે દાન,
 એ આગળ જો ધરશે કાન. ૪૯ વંશ વંશાદીક કરસે આધાર,
 ભવ સાગર ઉતરશે પાર. ૫૦ દીજ જનને અતીશે માન
 દદા દયા કરી દેશે દાન. ૫૧ ધધા ધન્ય દીવસ છે આજ,
 મંદીર પધારયા શ્રી મહારાજ. પર નીરખી નીરખી સૂખ અ
 તો ધણું થાય તે મુખ કથા કહાં લગી કહેવાય. ૫૩ એચી
 ત ધરે સરે સરવે કાજ, ધધા ધન્ય દીવસ છે આજ. ૫૪ ન
 ના નીશદીન જો જપે, એવું ફળ નહી કોઇ જનમ તપે, ૫૫
 તપ કરીને કાં કરે કાપ, કૃષ્ણનામ ભજે સરવે સફળ થાય
 ૫૬ આખર એ બહુ આવે ખપે, નના નીશદીન જો જપે
 ૫૭ પપા પ્રીતમ પ્રાણ આધાર; જીગમે જીવણ નંદ કુ-
 માર. ૫૮ માત જશોદાતું જીવન, ચોરી લોધુ વરજ જ
 નતું મન. ૫૯ વરજમે નીશદીન કરે વીહાર, પપા પ્રીતમ
 પ્રાણ આધાર. ૬૦ ફક્ષ ફગતું ના મેત્રીશ ચીત રખે વી
 સારી મોહન પ્રીત. ૬૧ એ વીસારે મુખ નવ લહે, તેતો
 વેદ પુરાણે કહે. ૬૨ વળી વળી શુ કહીએ નિત્ય; ફક્ષ ફગ

(૨૦૨)

તુ ના મેલીશ ચીત. ૬૩ બખા બહુ બળતુ નહી કામ, શર
જુપણે વશ થાયે સ્યામ ૭૪ શ્રીવલ્લભ વરનો મારગ ગ્રહયો
મન વાંચીત ફળ સરવે લહયો. ૬૫ ચરણ કમળ કરીઆ
સમ, બખા બહુ બળતુ નહી કામ, ૬૬ લલા ભગવદી સં
ગત લલી, શ્રીરીઠલ ગુણ ગાએ મળી. ૬૭ એવું ચીતન ની
સહીન કરો, બીજી વાત ના મનમાં ધરો, ૬૮ મોટો ગુણ ની
રખ્યો છે કળી, લલા ભગવદી સંગત મળી. મમા મુક્તી
થકી છે મોટું, ભક્તી વીના બીજી સાધન બોટું. ૭૦ શ્રીવ
લભ વરણુ ગમનજ કરી, પોતાના જનને ચીત ધરી ૭૧ તે
કારણ પદરજ લોટું, મમા મુક્તી થકી છે મોટું. ૭૨ જજા
જાવક રંગ જયમ દંત, તેમાં રંગ રાખે શ્રી રાધા કંથ. ૭૩
જેમ રંગ ઉપર મજા, તેમીશે રંગમાં ચીત ચોળ. ૭૪
પ્રભુ રસમાં રહ્યુ રસવંત, જજા જાવક રંગ જયમ દંત. ૭૫
રેરા રશીક રશીલા નાય, બ્રહ્મભાન દુહારી સાથ. ૭૬ એ
નીત્ય રસમાં રસબસ નીરખુ રૂઢે કમળમાં રાખી હરખુ ૭૭
એવુ રતન આગ્યુ છે હાથ, રેરા રશીક રશીલા નાય. ૭૮ લ
લા લાડણુ લાલ ન સંગ છખી અવલોકી વાધો ઉછંગ. ૭૯
લલોતાજી મન લીલા ધરે સકળ મનોરથ પુરણ કરે, ૮૦ ત્ર
પત રેલ કરે શીતળ અંગ, લલા લાડણુ લાલ ન સંગ ૮૧
વવા વશ થાજે વરજયંદ. ત્યારે રળે સકળ દુખ દંદ ૮૨ દુ
ખ ધણુ છે આ સંસાર, પ્રભુ વના કોઈ ના કરે વાહાર. ૮૩
મનથો મુકી દેજે સરવે ફંદ, વવા વશ થાજે વરજયંદ. ૮૪
શસા સ્યામ સુંદર સુખકારી, નીરખી નીરખી છખીપર બ
લીકુ રો, ૮૫ નીરખતાં તપત રળે તન તણી, મનમાં થાય

(૨૦૩)

શીતરતા ઘણી. ૮૬ તનમન દીજે સરવે વાળી, શશા શ્યામ
 મુંદીર સુખકારી. ૮૭ પપા સાચુ સગપણુ એહ, જન્મ જન્મ
 તે એ શું ર્નેહ. ૮૮ ભમીભમીને હારી હામ, ચરણ કમળ
 થાએ વીશ્રામ. ૮૯ ફરી ફરીને કહું છું તેહ, પપા સાચુ સગપ
 ણુ એહ. ૯૦ સસા સુખમાં સુતે રહે ને પ્રભુ ભજ્યાનો મ
 રમ ના લહે. ૯૧ માહાર તાર કરતો ફેરે, ઉંદર ભરયાતુ
 સાધન કરે દર તેતો જન્મ પ્રથા સહુ કહે, સસા સુખમાં સુ
 તો રહે. ૯૩ હેહા હેત હરી સાથે સાચું, એ રંગે હુ અતીશે
 રાચુ દૃઢ દીન જાણી પ્રભુ કીજે સાર મારે તો ખેડેનો આ
 ધાર. ૯૫ દ્રઢ આશરા વિના ચરવે દાચું, હેહા હેત હરી
 સાથે સાચું. ૯૬ લલા લક્ષણુ સુત કરોદયા તેજ થકી સં
 પુરણુ થયા ૯૭ દીન દયાળ કરુણાનીધો સાગર મનવાંચ્છીત
 ફળ પુરણુ આગળ. ૯૮ બહોળતકર રાખો બમયા લલા લક્ષ
 ણુ સુત કરે દયા ૯૯ ક્ષણુ ક્ષણુ એ ચીતમાં ધરી બાળ વા
 ત સરવે પરહરી. ૧૦૦ શ્રી મથુરેશ મનોરથ પુરે દુખ દાળીદ્ર
 સક્ષળે ચુરે. ૨૦૧ ધ્યાન નીરતર એઉતો કરી ક્ષણુ ક્ષણુએ
 ચાતમાં ધરી ૧૦૨ જ્ઞ જ્ઞાન પણુ નવ જાણુ રસના શ્રીવલ્લભ
 નામ વખાણુ ૧૦૩ હરીદાસ પરીપુરણુ કામ શેવા નીરખા પો
 હોચી હામ. ૧૦૪ શ્રી મદન મોહન છબી તે ઉર આણુ, જ્ઞ
 જ્ઞાનપણુ નવ જાણુ ૧૦૫ ઈતીથી કકનો ભાવ સંધુરણુ

ધોળ ૨૧૦

મેહોતો તમે મેહોતો તમે જાણીયા, એ શ્રી ગોકુળ કેસ
 રાય; શ્રી ભાગવતમાં સાંભળીઆ એ, વરજમોથી અળગા

(૨૦૪)

નવ થાય. ૧ શ્રી વંદાવનમાં કરોરે વિહારે, શ્રી રાધાજી તણેરે આધાર; ગઉ ચરણમાં આરે હું ગોવાળ, ગોપીતણા અંગીકાર. ૨ ઇંદ્ર તણું મરડયુરે માન, શ્રી ગોવરધન વરણ પાળ; દ્વિજ કુળમાં વહાલો પ્રગરીયા એ, શ્રી વીઠલ મહે અવતાર. ૩ વધણુવ વલભીએ જાણીઆ એ, શ્રી પુરૂષોત્તમ નીરધાર; જીવ જાતા તમે રાખીઆ એ, અખળા તણા આધાર. ૪ માધવદાસ શોભાગીઆ એ, અખંડ એવા તણ નીરધાર; આપો વ્રજમાં વાસો એ, કહેતાં ન આવે પાર. મહેનો તમે.

ધોળ ૨૧૧

સજની ચાલો ઓજીવ આજીજી, જન્મ દીવશ શ્રી વલ્લભ રાજી. ૧ તોરણ દ્વજ પતાકા દ્વારજી, ધવળ મંગળ ગાએ સારજી. ૨ ઘેર ઘેર તોરણ બંધાયજી, મોતીના ચોક પુરાયજી. ૩ કુમ કુમ હાથા તે દેવરાવીયાજી, કેસર સ્નાન પ્રભુજીને થાયજી, ૪ વાજંત્ર વાગે અવનવી ભાતજી, મળી ઓ તે રાજજન કુટુંબ ગાત્યજી. ૫ ભીડ મચી ઘર આંગણમાંજી, નીજ જન નાચે આનંદ સું ગાયજી, ૬ કેસરે નાહે શ્રીલક્ષ્મણનંદજી, જાણે પુનમ પુરણ ચંદજી. ૭ વધશ્રવ જન આભરણ કરાવેજી, ચરણોદક લઇને તાપ સમાવેજી. ૮ કોમળ વસ્ત્ર ઓઢાજી અંગજી, ધોતી ઉપરણાં તે કેસરોરં ગજી. તીલક મુંદ્રાદીક શોભીત ભાળજી, કંઠે ઉપવીત ને તુળશીની માળજી. ૧૦ તેહ સમે જે ભાગ્યવાન હોયજી, આરતી તે કરતાં શ્રી મુખ જોયજી. ૧૧ મારકંડય ભાગ્ય વિચારે

(૨૦૫)

મનજી, અમને શ્રી વલભ કરે પુજનજી. ૧૨ પુન્યે આ
પે તે બહુ વીધી દાનજી, ભુદેવ જલચક્ર ગન સનમાનજી.
૧૩ દેવતા તે કરે પુષ્પની વૃષ્ટીજી, જુગ જુગ જીવે શ્રી
વલભધીશજી. ૧૪ ચોકી તે મંડળી મધ્યે બીરાજેજી, એ વર
વલભ માથે છાજેજી. ૧૫ સજની ચાલો આચ્છવ આજજી.

ધોળ ૨૧૨

રાગ સારંગ.

જ્યાકું બેઠ રત, બ્રહ્મા રત સેષ રત; નારદ શુક
વ્યાસ રત, પાવત નહિ પાર. જ્યાકું ૧ ધનત પ્રહ્લા
દ રત, કુંતાજીકે કુંવર રત, દ્રઉપદ સુતા નારથ રત;
અનાથન કે નાથ. જ્યાકું ૨ ગુણકા ગજ વિપ્ર રત, ગઉ
તમાકી ગ્રહણી રત; રીજ રવની રત, સુત રાખત હુલ
રાવે. જ્યાકું ૩ નંદાસ સોહી વિલાસ, શ્રી ગીરીવરધારો
રશીકલાલ; જ્યાસો મતીકો પુત્ર પ્યારો, રાધાકો ઉર હાર.
જ્યાકું ૪

ધોળ ૨૧૩

રાગ કાનુડો.

ઉત્તમ કુળ અવતાર કહ્યા જો, શ્રી વલભરાજ કુમાર
ન જણે; ચર્યા ન કિની બર વલભકી, રચ્યો પાખંડી
કીનો બહુ બન્યો. ૧ રશોક કથા શ્રવણે ન સુણી, વિષયા
માં રહ્યો લપટાણો. ખીટ્યો ન સોચ ઉર અંતરકો, સમજ
સમજ મનમાં પર્યાનો. ૨ ગીરીવર ધરન પ્રજ વંદરાવન,
કબહુ નયન નીરખી શરાન્યો; કશિદાસ પ્રભુકો ગુણ મહિ-

(૨૦૬)

મા, ફીગરગ મુની જાત બખાન્યો. ૩ ઉત્તમ કુળ અવતાર
કહ્યા જે.

ધોળ ૨૧૪

શુભો સમયરો મુંદીર વરને જોઈએ. સોહીએ કરો સ
જુગાર; ટેક. શ્રી અંકજના કુંવર કોડામણા, સોહયામણા
મુંદીરનાથરે; આપડા કાજરે પ્રભુજીએ કરયા, મનડું મો-
હુંરે પ્રજ સાથરે. ૧ આપડે ઘેરે સરવે એમ કરો, ભરો
ભરો ભેટ અમુદ્યરે; કળશ ઉપર સ્વન ઘણી, ત્રિભોવન
સમ તુલ્યરે. ૨ શ્રી વલભજીને ઘેર વધામણા, રળિઆમણા
રંગભેર; ગાયરે પાલણે પોઠાડે પ્રભુજી રમે, એ મુખ કહ્યાં
નવ બ્રયરે. ૩ સઘલો પરિવારે આપડા શ્રીનાથજીરે, બ-
લીહારી માધવદાસરે, કરજોડીને કરે વિનતી મને વરજમાં
આપો વાસરે. ૪

ધોળ ૨૧૫

પરમકૃપાળ શ્રી વલભનંદન, કરત કૃપા નિજ હાથે
ને માથે; જે જન સરણે આએ અનુસરહી, ગ્રહો સુવત શ્રી
ગોવરધનનાથ. ૧ પરમ ઉદાર ચતુર ચોંતામણી, રાખત ભ
વદારાની શાખ ભજે કશનદાસ કાજ સખ સરહી, જો બજે
શ્રી વીઠલનાથ. ૨ પરમ કૃપાળ શ્રી વલભનંદન.

ધોળ ૨૧૬

॥ રાગ ધનાશ્રી ॥ વધાઈ ॥

મોહો જુગ બેઠ વચન પ્રતીપાલો, ધમ ગલ નાભહી
જળ તબહી તમ તમ તમ વ્યપુ ધરી ૧ સતયુગ શૈવ વત

(૨૭)

રાહ રૂપ ધરી, હરણાકુશ ઉર મારયો; ત્રેતારામ રૂપ દશરત
બ્રહ્મ, રાવણ કુળ સંહારયો. ૨ દ્વાપર બરજ છુડતેત રા-
ખ્યો સુરપતી પાર ન પાચો, કંસાદિક દાનવ સખ મારી
અસુધા ભાર ઉતારયો. ૩ કળયુગ શ્રી વલભ ગરેહ પ્રગટ
યો, માયા વાદ નીવારયો- માણકચંદ્ર શ્રી વીઠલ પુરૂષોત્ત
મ, જગના પુરૂષ નિહારયો. ૪ મોહોયુગ બેદ વચન પ્ર
તીપાડ્યો.

ગોળ ૨૧૭

શ્રી વલભ વિઠલ હી ના જણ્યા, તેણે સરવસ ખોયુંરે
શું લાવ્યા શું લેધને જાશે, વારંભવાર વહવાયારે. ૧ પુષ્ટી
મારગમાં જે જન આવ્યા; વિશ્વાસે ના વળગ્યારે સાધન
સરવે છુટી જાશે, હરીથી રહેસે અળગારે. ૨ શેવા ફળ શેવા
થાશે, રૂતુ પ્રમાણે મેવારે સંપત પરમાણે સમરપી લેજો, તે
તુ નામ તે સેવારે. ૩ શેવા કરશે ને પાખંડ ધરસે તે પથ
૨ કેમ તરશેરે, ભાવ વીના જે ભડતી કરસે, ને અથડાતા
મરશેરે ૪ મીઠું ખોલેને આચરણ ખોટાં તેને તે ખળ કહી
એરે. ૫ શ્રી વલભ

ધોળ ૨૧૮

તમારૂં જોવા સરખુ રૂપ, શ્રી ગોવરધનનાથજીરે; રૂપે
મોહ્યા મોટા ભુપ, શ્રી ગોવરધનનાથજીરે ૧ વાહાસો મારા
નવાનગરનાવાસી. શ્રીગોવરધનનાથજીરે, બીજી નગર વસાવ્યુ
કાશી, શ્રી ગોવરધનનાથજીરે. ૨ સાથ મહનમોહનજી બિરા
જે, શ્રી ગોવરધનનાથજીરે. ૩ સાથે બહુ ખેટીઓનો સાથ,

(૨૫૮)

શ્રી ગોવરંધનનાથજીરે સામગ્રી કરતાં મારી માત, શ્રીગોવરંધન
નાથજીરે. ૪ ભોગ ધરાવે દીનાનાથ, શ્રી ગોવરંધનનાથજીરે,
ખીડતા આવે જમણે હાથ, શ્રી ગોવરંધનનાથજીરે. ૫ એમ
કરી કહે છે વલ્લભદાસ, શ્રી ગોવરંધનનાથજીરે; એ સુખ ના
આવે મારી પાસ, શ્રી ગોવરંધનનાથજીરે ૬ જાય બલીહારી
માધવદાસ, શ્રી ગોવરંધનનાથજીરે; ૭ તમારૂં જોવા સરખુ ૩૫.

ધોળા. ૨૧૬

ચાલો સખી આજ વંદાવનમાં જઇએ, જોઈ જોઈ સ
ઉ મન સૂખીયાં થઇએ. ૧ વાહાલોજીતો બેઠા છે કુલવાડીજો
તાં માહારીં આખણી થાય રાહાડી ૨ કુલના તકાળા ને કુ
લની ગાદી, કુલના બારસાતને બારી. ૩ કુલનાં છજ મેડી
ને અટારી, કુલની ફરતી મેલો જળી. ૪ કુલની વહુજને પે
રણુ સાડી દરશન કરીએ દાહાડી દહાડી. ૫ કુલ્યાં કુલ્યાં કુલ
ડીઆં બહુ બેઠુકે થોડે થોડે પવન પદારથ લેહેકે. ૬ વન
માં મોર કોડીલા બોલે. ના આવેકોઈ વલ્લભકુળને તોલે ૭
હારે વાહાલો જગન મગનીઓ બેલે, હારે વાહાલો બાળલી
લા રસ રેલે. ૮ હારે વાહાલો પાઘ છોગારીને તોરા, હારે
છોટાલાલજી તે ઠકોર મોરા ૯ હારે વાહાલો નામ સમરપ
ણુ આપ્યાં, હારે વાહાલો પોતાનાં કરી સ્થાપ્યાં. ૧૦ હારે હુ
તો વલ્લભકુળની દાશી હારે મને કપા કરો. મજવાશી. ૧૧
હારે મને વરજમાં તો આપો વાશ, હારે બલીહારી જાય મા
ધવદાસ. ૧૨ ચાલો સખી આજ વંદાવનમાં જઇએ.

—૬૦૦—

(૨૦૯)

ધોળ ૨૨૦

શ્રી પુરસોતમજી પ્રગટ હુઆ તે, જોતાં લાગે વાહાલા,
નખ શીખ સુદાર રૂપ અનોપમ, શ્રી ગોકુળનાથજીના લાલા
૧ શ્રી પારવતીમાજી ગોદ ખેલાવે, ચુખન લેઈ હુલરાવે; સુખ
હાં પુનમચંદસી જોતાં, નિરખીનેન સરાવે ૨ આંખલડી અ
ણીઆરી સોહે, ધુધરવાળા કેશ; દ્વિજ વર રૂપે જુજ અનો
પમ ત્યાસે છે લધુવેશ. ૩ ચંપક વરણી નાશીકા સોહીએ;
ગાલ ગલીઆ ઝીણા; દાદા દાદા કહીને બોલે, કોમળ મધુ
રા વેણ, ૪ શ્રી વરજભુખણની બલ ખેલે જોતાં લાગે વા
હાલા; બાળ લીલામાં પારણે જુલે, દાશ મનોહર ગાય. ૫
શ્રી પુરસોતમજી પ્રગટ હુવા તે, જોતાં લાગે વાહાલા

ધોળ ૨૨૧

શ્રી વંદ્રા તે વનની વાટેરે, ગીરધારી લાલ; મચકો કી
ધો તે સા માટેરે ગીરધારીલાલ. ૧ બાંધી નઠણાંની પ્રીતરે!
ગીરં સામળીઆ જાણે રીતરે ગીર. ૨ કદમ કેરો છાંયરે, ગી
રં વલસવરનો બાંહયરે ગીરં ૩ રંગભેર રમતા શ્રીજગદી
શરે, ગીરં પાઘ કચુખી શીશરે; ગીર ૪ કાનમાં કુંડળ ઝળ
કેરે, ગીરં ગળે મોતીના હાર લગકેરે ગીરં ૫ બાંહે બાજુખં
ધ પોહોચીરે, ગીરં રતનજલવની ચોકીરે ગીરં ૬ શ્રી વંદ્રા
વનની કુંજમાંરે; ગીરં ઉભા વાંશલડી ધરી ભુજમાંરે; ગીરં
૭ શ્રી જીમનાજીની તીરે ગીરં ઉભા હળધર વીરરે; ગી
રં ૮ વરજ બધુ જોવા જાયરે, ગીરં વધ્ધનવ જન સુખીઆ
થાયરે; ગીરં ૯ બસીહારી જાય માધવદાસરે, ગીરં ગ્રા વંદ્રાતે

(૨૧૦)

વનનીં વાટેરે, ગીર૦ ૧૦

ધોળ ૨૨૨

રાગ ગરબી.

રસીયો રસ ભરયોરે, વાહાલો શ્રી વીઠલ વરણાગીઓ
રે; વરજ વીનતાએ વરયોરે, એમની છપ્પી ઉપર લહે લા
ગીરે ૧ નાગર નંદતણા નટવર નાચે, ને તે ગીત ગા-
યેરે; વાહાલો લાગે ધણીરે, પ્યારો પરમ ઉપજાવે પ્રીતેરે.
૨ સુંદીર શામળારે, હરી માહારા હરી માહારા હૃદય કેરા
હારે; પ્રીતમ પાતળારે, મારા માહા પ્રાણજીવન આધારે.
૩ લાગે હરી મીઠડા, રસીયો રાસ રમણના ભોગીરે; વ-
લભ પ્રભુ દીઠડારે, તેવી સદા રહીએ સંજોગીરે. ૪ રસી
ઓ રસ ભરયોરે, વાહાલો શ્રી વીઠલ વરણાગીયોરે.

ધોળ ૨૨૩

રાગ ગરબી,

લાગી મને નેહુ જડીરે, એથી અળગા કયમ રહેવાય
રે; નીરખું ધડી ધડીરે, સુખડાં કેહેની આગળ કેહેવાયરે.
૧ લીડી મહને ઘેહલમારે, વાહાલો શ્રી વદ્રાવન ચંદરે;
સહીયર શાથમારે સોહીએ, તારામાં જયમ ચંદરે. ૨ ઉભો
અલખેલડારે, જીવણ જીમનાજીની તીરે; લાલચ બેલડારે,
વેણ વગાડે હળધર વીરે. ૩ સખી ટાળે મળીરે, જોવા
જસોદાજીના કાંનરે; મરજશ ટળીરે, વદલભ પ્રભુ શું લા-
ખું ધ્યાનરે. ૪ લાગી મને નેહુ જડીરે, એથી અળગા
કયમ રહેવાયરે.

(૨૧૧)

ધોળ ૨૨૪

રાગ ગરબી ૩.

ધેસી થઈ ફરે, ઘેહલા ગીરધારીની સંગેરે; ધીરજ ન
વ્યું ધરે, આતુર કીધું મનરે. ૧ જળ ભરવા મસેરે, જા
વું શ્રી જીમનાજીને ઘાટેરે; હરી હરખે હસેરે, આરે આવી
રોકે વાટેરે. ૨ નીરખું નઈણું ભરીરે, સુજની સામળીયા
તું રૂપરે; હરખુ હરખડાં ભરીરે, સરવસ કાહાનવર સ્યામ
સ્વરૂપરે. ૩ બાજું મહને નવ્ય ગમેરે, માહારે સરવસ નંદ
કુમારે; મન કેડે ભમેરે, દાસ વલભ પ્રભુ પ્રાણુ આધારે.
૪ ઘેહસી થઈ ફરે.

ધોળ ૨૨૫

ગરબી ૪ થી.

પ્રીતની વાતડીરે, જેહને લાગી હોય તે જાણેરે; તુજ
ઘેર જાતડીરે, નીરલજ થાય તે એશ માનેરે. ૧ નેમ ત્યાંહાં
પ્રેમ નહીંરે, જ્યાંહાં પડે ત્યાંહાં શાની પ્રીતરે; પરેમ ત્યાં
હાં નેમ નહીંરે, જગત ભક્તનો અવળી પ્રીતરે. ૨ પ્રીત છે
માહારેરે, સુજની સામળીયા સાથેરે; એવી નથી તાહારેરે,
અમે વેચાણા એઉ હાથેરે. ૩ નમન સોંપીયું, હવે જે થ
નાર હોય તે યાયરે; ભવો ભવ અરપીયું, દાસ વલભ પ્રભુ
જીગ જસ ગાયરે. ૪ પ્રીતની વાતડીરે, જેહને લાગી હોય
તે જાણેરે.

ધોળ ૨૨૬

ગરબી ૫ થી.

કારણ શુંએ કહુંરે, સુજને કાહાનુશના કોડરે; કોઈથી

(૨૧૨)

નવ ડરે, હરખે હૃદય મોહ મોહરે, ૧ પ્રીત પ્રમદ કરે,
સુજની તેને રાખુ જાનુરે; હરખ હૃદયે ધરે, માહારા મનના
માન્યા માનુરે. ૨ આ ભવ દાખ દગીયુરે, હૃદય જવમ સુ
ળી કેર સાસરે; દુગીજન દેખી ભણેરે, માહારા શીર નંદ
લાસરે. ૩ પ્રાણના પ્રાણ સખીરે, જીવણ જશોદાજીના કા-
હાનરે; રાખુ હૃદયે લખીરે, વલસ પ્રભુ સુ લાગ્યું ધ્યા
નરે. ૪ કારણ ૯

ધોળ ૨૧૭

માહારા રૂપાળા રણછોડ, તમારી મને લેહુ લાગી, ત
મારુ મુખ જોવાના કાડ, તમારી ૧ ગને ઘરમાં નવ રેહુ
વાયરે, સેવકને રાખો પાસ, તમારી ૨ હરીદાસના પુરજો
આશ, તમારી મને લેહુ લાગી. માહારા ૩

ધોળ ૨૨૮

અથ શ્રી જગનનાથજીના સણગાર.

શ્રી ગુરુ ગણપતોને સારદા પ્રેમે લાગુજી પાય બેડી કર
જોડીને વરણુવુ, દરસન આપો માહારા ૪, માહારા મન મો-
હયું જગનનાથજી. ૧ ઝોડીસા ગામ સોહામજી, ત્યાં જગન
નાથજીનો વાસ, ઘેર ઘેર કુતની વાડીઓ નાળાઓર કેળાંતા
આય. માહારા ૨ ચાર દરવાજા ચોધણા મંડપ રચીઆ
જી સ્થાન; રામે દરવાજે લક્ષ્મી વસે, જાણીએ પુનમ ચં-
દર, માહારા ૩ કે પેહુલી તે પોળમાં પેસતાં પતીત પાવન
થાય; બીજીને પોળમાં પેસતાં વરજ વરજ રાયરણછોડ નો
ત્ય નીત્ય કીરતન થાય. માહારા ૪ મજરે મંદીરની શોભા

ધણી દીસે ઝાક ઝમાળ, ચંદરવારે કટારના લખીયા દસ
 અવતાર, સોહીએ ચીંત્રામણ સાર માહા૩૦ ૫ નધણાં તમા
 રા જગનનાથજી જાણીએ કમળનો પાંખ જેતાં તે સુદ બુદ
 વીશરી બગલદ્ર સુરજરાયની કાંત માહા૩૦ ૬ અમો તેવડે
 સોહોમણારે તેની સીતળ ધીય વીસામો વધસ્થવ તમારે
 પોહોડયા પરસોતમરાય માહા૩૦ ૭ દુલનો તે મુગટ કુંડળ
 બન્યા દુલના બની બાજી હાર દુલના બાળુબંધ ઘેરખા
 દુલનો ચારસ હાર માહા૩૦ ૮ કાને તે કુંડળ ઝગમગે લી
 લાવટ તોલકે જડાવ અંધર તખોળ રાચો રહયું કર ઉપર
 જાઉં બલીહાર, માહા૩૦ ૯ વરણા તે વરણ જાણે નહી
 કીધો એજ પ્રકાર, નહાના મોટા ગણ્યા નહી, પ્રસાદ વરણ
 ંયો નજાય; માહા૩૦ ૧૦ ઉર ઉપર સોહીએ પામરી ઉપર
 કસબની કોર, વદન દીસેજી હુરીના દુટકાં, જેતાં રસીઆજી
 કાજ માહા૩૦ ૧૧ દુલની તળાઈ દુલની પછેવાઈ; દુલનાં
 ઉસીકા સાર દુલનાં તે ગાલ મુશરીયાં પોઢ્યા પરસોતમ
 રાય માહા૩૦ ૧૨ દુલના જામા દુલની કાંચળી દુલનાં દુમ
 તાં ચાર પીળાં પીતાબર પેહેરંયાં, કંઠે તુળશીના હાર મા
 હા૩૦ ૧૩ હરખો નરખીને ભુલો ભમુ, કોને કહીએજી વા
 ત, ઘેરથી આવી હુંતો એકલી, સનમુખ થયા જગનનાથ.
 માહા૩૦ ૧૪ જેઠ તે માસ અસાડીલો, સુદ પુનમ ચંદ બેઉ
 વીર નહાવાને ઉતરયા આસન આપ્યાં આભરણ મા૩૦ ૧૫
 જેઠ તે માસ અસાડીલો, સુદ પુનમનો ચંદ વાસો તે માંહે
 વશી રહ્યાં ચંદન મેલાજી છાંટે મા૩૦ ૧૬ ચઉવા છંદન કે
 વડો; વળી મરૂવો મચકોડ અરગમને અતર ધણાં, દુલ લી

(૨૧૪)

ધાં મરદંગ. માહા૩૦ ૧૭ કંચનના કળસ ભરાવીઆ,
તેનાં નીરમળ નીર, શોનાના કળશ ભરાવીયા. વી
પ્ર લાવે છે નીર, માહા ૧૮ વીપ્ર તે નીર ભરી લાવીઆ
કરમાં લીધાં શ્રીફળ, વાજાં વાજાં વાગીયાં મુખે આંધ્યાં
છે વસ્ત્ર, માહા૩૦ ૧૯ ઉજગાં વસ્ત્રનાજ, અંગુઠા સોહીએ
ન્યામ શરીર લાસ પીતાંબર પેહરીયાં નવલો દક્ષણી ભાત;
કમર કંચનના પાટ, માહા૩૦ ૨૦ નવાં તે ફુલજી નવરંગા,
તેહડું નવરે જાણું નામ લાલ તે ફુલ સોહામણા ધરીઆ હ
સ્તીના રૂપ. માહા૩૦ ૨૧ છપન ભોગ તાંહાં નીપજે, પેહ
લો ખીચડી સાર; સીરો પુરીને લાખશી, કંચન માલપુવા
સાર; માહા૩૦ ૨૨ દુધ પુરીને જલેખી ધણી, લાડવે ના આ
વેજી પાર; વેદમી પુડાને ઢોકળાં, પીડા આવેજી સાર, મા-
હા૩૦ ૨૩ નાળીએર કેળાજી અતી ધણા, ભાડા કેળાનુ શા
ક, જાળ દાળને ભાજી ધણી, અટકાં દીવસને રાત માહા૩૦
૨૪ મોળાં તે દહીં જમાવીયાં, ધી તાવ્યાં તતકાળ; અગરના
ધુપ ઉકાળીઆ, ગરવે લોલા દીપન માહા૩૦ ૨૫ તુળશી
દળરે સમાવીઆ, જમીયા જદવ રાય; શોનાની ઝારી જળે
ભરી, આચમન લેજે મહારાજ, માહા૩૦ ૨૬ લવીગ સોપા
રી એલચી, ખીડલે ખાસટ પાન, ખીડલાં તે વાદ્યા ખરાસ
ના, આખ્યા લક્ષમીજી હાથ; માહા૩૦ ૨૭ જમી ખેલીને ઉ
ઠ્યા, આવ્યા વ્રજ મંદીર માંય, લક્ષમી સાથે ખોદ્યા નહીં
સાધુને ન આધ્યાં દરશન, માહા૩૦ ૨૮ પડ્યા એ પટરે દે
ખાડીઆં, ધરીઆ દશ અવતાર, પંદર દીવશ ગયા દોહલા
નેતરે ના આખ્યાં દરશન; સોહીએ ચિત્રામણ સાર; માહા૩

(૨૧૫)

૨૯ દહી તાપનીરે તાણે ઘણું, આગળ પડીને જોર; જાત્રા-
ળું હાથ જોડી રહ્યા, પડ્યા પડે છે સોર; તેડા તે કોઇના
આવે નહીં, એવા જુગલ કીશોર, મહા૩૦ ૩૦ વીધ શોખ
સહુ પોતે કરી, પછે ચઢીઆ શ્રીનાથ, સહુકોતેરે સાથે તેડી
આ, લક્ષ્મીજીતેરે ના લીધા સાથ, મહા૩૦ ૩૧ અટકી મ-
ટકોતે ચાલે ઘણું, લટકે ધરોયાળ પાધ; મુલદરા કોઈ જાણે
નહીં, બળભદ્ર શ્રી જગનનાથ, મહા૩૦ ૩૨ અમાંવાસ્યાદી
નરે સોમામણી, નેત્ર આખ્યાં દરશન; અંગ ઉપર હાથજ
ફેરવે, ઉર ઉપર લીધા શ્રીનાથ; મહા૩૦ ૩૩ સામળે રથ
શણ્ગારીઆ, લાલ ધજાળ સાર; પરીકમારે પોતે કરી; તેહ
નાં સરીઆંજ કાજ, મહા૩૦ ૩૪ માહાકુંડમાં નાહીતે,
મોરલી સમુદ સાથ; ઇંદર દમણમાં નાહીતે, યાત્રયા પરીઆ
નાં પાપ, મહા૩૦ ૩૫ ઇંદ્ર દમણનીરે જાતરા, ચાલ્યા જાદ
વરાય; પશુ પક્ષીને પાવન કર્યા, તેહના સરીયાં કાજ. મ
હા૩૦ ૩૬ તેરશે રથરે ચલાવીયા, બીજે આગ્યાળ ત્યાંહાંય
સીધ પોળે રથ રાખીયા, વાજ વાગેજ સાર, મહા૩૦ ૩૭
કે પાંચમે રથરે ચલાવીયા. દશમે આગ્યાળ ત્યાંહાં; સીધ
પોળે રથ રાખીઆ, લક્ષ્મીજીએ ભોડ્યા દરબાર મહા૩૦
૩૮ વળતી તે બળભદ્રજી બોલીઆ, લક્ષ્મીજી ઉઘાડો દર
બાર; બારણે ઉભારે જગનનાથજી, ઇંદ્ર વરસેછેજ ધાર. મ
હા૩૦ ૩૯ વળતાં તે લક્ષ્મીજી બોલીઆં, સાંભળો બળભ
દરજેઠ; મંદીર પધારો પોતા તણે, ચલાવીશું દરબાર; મહા.
૪૦ કે પરસાદ અમેરે ચલાવોશું ચલાવીશું દરબાર; કાળો
એ કપડી સઢાયનો અમને ના લીધાં સાથ; અમને દીધાજી

(૨૧૬)

છે, માહા ૩૦ ૪૧ કે પરસાદ તમથી ચાલે નહીં નચાલે દરબાર
કાળો એ બંધવ એમ તણા, કાળાવિના કોણ કરશે રાજ;
માહા ૩૦ ૪૨ વળતારે જગનનાથજી બોલીઆ. સાંભળે સા
ભળો દેહ; મોહોટા બળસદ્ર વીર લબ્યા તે તેમની રાખી
નહી સાગે સુભદ્રા બેહેન માહા ૩ ૪૩ વળતારે જગનનાથ-
જી એમ બોલીઆ, સાંભળે સાંભળો દેહ; પતીત પુરાવજી
તમતણા, મીથા શદ કરે વાર માહા ૩૦ ૪૪ મોહોરો આપુ
રે હુતો રોકડી ઉઠો કરે સજ્જગાર; પ્રદુમન પુત્રજી તમ તણા
તેહેને મોતીના હાર. માહા ૩૦ ૪૫ હરખોને લક્ષ્મીજી ઉઠી
આ જઘને ઊંઘાડોયા દરબાર, પેહેલી આરતી પોતે ઠરી
હરખી ઉઠ્યા જગનાથ. રત્ન સીંહાસને પધરાવીઆ, હર
ખી બેઠા જગનાથ. માહા ૩૦ ૪૬ વડોરે શણગાર જગનના
થજી કેઈ પેરે કરે વખાણ, કાયર કુટોજી અતી ઘણા મારે
છડીઓનો માર. માહા ૩ ૪૭ હાર શણગાર ગાયે સાંભળે
તેહનો પુરીમાં વાસ, નવ ગાયે નવે સાંભળે તેહેનો પશુનો
અવતાર; ગાય માધવદાસ માહા ૩ ૪૮, શ્રી ગુરુ ગણપતીને
સારદા પરમે લાગુજી પાય બેહુ કરબોડીને વરણવું, દરશન
આપો માહારાજ માહા ૩ ૪૯

ધોળ ૨૨૬

શ્રીજીમાવા લગકાળા, જીરે સરસ્વતીને લાગુ પાય, શ્રી
જીને સનમુખ નીરખ્યા બધ, શ્રીજીખાવા. ૧ તમે ચઉટા
પાસે રહોઢો, વધસ્તવને દરશન દોઢો, શ્રીજીખાવા. ૨ ચઉ
ટાની શોભા સારી, ત્યાં ફરતી મેલાવો જાળી, શ્રીજીખાવા.
હાથે કડાં સાંકળાને વેઠ વીઠી, એમની શોભા નજરે દીઠી,

(૨૧૭)

શ્રીજીઆવા. ૪ એમની દશે આંગળીએ વેકરે, એમને કેહેડે કદીમગ મેખરે. શ્રીજીઆવા૦ ૫ એમને નાકે નકરાં મોતી એમના મુખની છબી જોતી. શ્રીજીઆવા૦ ૬ એમને કાને કુંડળ લળકે, મોતીના તોરા ઝળકે. શ્રીજીઆવા૦ ૭ કેસરી પાધ મોતીના તોરા, મારા પ્રભુજીના પગછે જોરા. શ્રીજીઆવા ૮ એમને આરતી ઉતરે જ્યારે, વધસ્તવ દરસને આવે ત્યારે. શ્રીજીઆવા. ૯ એમનો શ્રી ગોકુળમાં વાસ, પૂજણીહારી જાય માધવદાસ, શ્રીજીઆવા૦ ૧૦

ધોળ ૨૦

આજ આનંદ મારે ઉર ના સમાયજી, પ્રગટયા શ્રીવલ્લભ રાજકુમાર, ૧ ભુતજી ભાગ્ય તણે નહી પારજી; દઈ વી તે જીવનો કરવા આધારજી. ૨ મંદીર માંહીતે ચોક પુરાવોજી. તોરજી આરણીએ મંધાવોજી. ૩ હુંતો કરું વીવીધ ના શણખારજી, આજ મારે હૃદયે હરખ અપારજી. ૪ નાચુ જાતું ને તાળો લે પાકુ હાથજી; હરખે તેડાવું તે સહીયર સાથજી, ૫ કોને કોહો કોહો તે ના કહેવાયજી, ઇઓપર જ ન રસોક બળ જાયજી. ૬ હરખે શ્રી વલ્લભનંદને ગાઉજી શ્રી વીઠ્ઠલનાથને વારણે જાઉજી. ૭ એમના નામ તણે મહીમાયજી, સકળ અમંગળ અજગા થાયજી. ૮ છરેવાહાલે પુસ્તીનાં કીધા દાનજી. ટાલ્યાં ટાલ્યાં જીવ તણાં અજ્ઞાનજી. ૯ જીવને તો અમસઅંધ કરાવ્યાંજી, તેજ થકી પુરસોતમ મન ભાવ્યાજી. ૧૦ કીધો કીધો ભકતીતણે ઉપદેશજી. ૧૧ રાખ્યા રાખ્યા અ

(૨૧૮)

જુસમરપીત વસ્તુ ખાતાજી. વારે વારે અન્ય આશ્રય જીવ
જાતજી. ૧૨ મનડાની આશા પુરજી કીધીજી, શીક્ષા તે સે
વા કરવાની દીધીજી. ૧૩ ખાંધી ખાંધી ભક્ત સીધુની સ્વેત
જી. ઈધી તે જીવનું કરવા હેતજી. ૧૪ કીધો કીધો મહા મ
હોટો ઉપગારજી, ઈધી તે જીવનો કરવા વીસ્તાર. ૧૫ જીરે
વાહાલા સપ્ત તે લાલ કેરા જે તાતજી, શ્રી ગોપીનાથજી કે
રા એ ભરાતજી. ૧૬ શ્રી અંકાજીના ગરભ તણે એ છે ૨
તનજી. શ્રી વલ્લભજીએ કીધાંછે જતનજી. ૧૭ તેમની ભક્તી
તણે શીર સોહીએજી, નીરખતાં નીજ જનનાં મન મોહીધે
જી. ૧૮ જીરે વાલા શ્રી ગોકુળના વાશીજી, જીરે હુંજી વલ્લભ
કુળની દાશીજી. ૧૯ જીરે વાહાલા વ્રજમાં તે આપો વાસ-
જી, હુંરે બસીહારી તે માધવકાસજી ૨૦ આજ મારે આન
દ ઊર ના સમાયજી.

ધોળ ૨૩૧

તો તે જાની ભજે વનવારી, શરણુ આએકી તાપ નીવા
રી. ૧ જન પ્રહલાદ પ્રતીજ્ઞા પાળી, હીરણ્યકસ્યાપુકી દેહ વી
દારી. ૨ ધરૂવ નીરભટ પદ દીઓ મોરારી, અમરીખની ગ
રભ ગતી ટાળી. ૩ દરૂપદ સૂતા જખ પ્રગટ પુકારી, બ્રહ્મ
ચીત હરી નામ ઉવારી. ૪ ગજ ગણીકા જઉતમ ત્રીયા તારી
સુરદાસ સદ સરણુ તુમારી. ૫

ધોળ ૨૩૨

દેખો હરી જયુકો એક સ્વભાવ, અતી ગંભીર ઉદાર
ઉદભી; પ્રભુ જાણુ શીરોમણી રાય. ટેક રાયજીતની શેવાકો ફ

(૨૧૯)

લ માનત મેરૂ સમાન; સસીદાસ અપરાધ શીઘ્રું સમ બુદ્ધ
ન એકે, સમાન, ૧ દ્રશ્ટી પારસકો હોત ચરણપર જનત હો
છએ એસો, વિમુખ ભએ કૃપા આ મુખકી જળ ચેતાવો
તખ તેસી, ૨ ભકત વીરહ કાતર કરૂણામય; દોલત પાછે
લાગે; સુરદાસ અઘસ સભુકો કેતે દીજે પીઠ અભાકે. ૩

ધોળ. ૨૩૩

અથશ્રી આસરાનાં પદ લખ્યાં છે.

પદ ૧

શ્રી વલભજીકો ભારી ભરૂસો, શ્રી વલભ જીકો ભા
રી; કાયકુરે મન ભટકત ડોલત, જયો ચાહાંએ ફલકારી ભ
રૂસો, શ્રી વલભ જી. ૧ શ્રી વીઠલ ગીરધર સખાળક, જગત
કીઆ આધાર; પુરસોતમ પ્રભુ નામ મંત્રદે ચરણ કમળસી
રધારો; ભરૂસો શ્રી વલભ જીકો ભારી. ૨

ધોળ ૨૩૪

પદ. ૨ રાગ બીહાગ.

શ્રી ગોવરધનકી રહાંએ તલેટી, શ્રી ગોવરધનકી રહાંએ. ની
ત્ય પ્રત્યે દરસન મદન ગોપાળ લાલકે, ચરણ કમળ ચીત
લહીએ, તલેટી શ્રી ગોવરધનકી. ૧ તન પુલકીત વરજમાં લો
ટત, ગોવીંદ કુંડમાં જયું નાહી; રશીક પીતાંબર સખશકી
બતીયાં, શ્રી ગીરધારીશું કહીએ; તલેટી શ્રી ગોવરધનકી ૨.

ધોળ ૨૩૫

પદ. ૩ રાગ બીહાગ.

તુમ શરણાંગત આયો, શ્રી વલભ તુમ શરણાંગત આયો

(૨૨૦)

સખ દુખ દુર ગયો જખ દેખત, શુખકો પાર ન પાયો. શ્રી
વલભ ૦ ૧ આજ્ઞા તે શ્રી ગોવર્ધન ધરકી; અમસંખન કરવા
યો; લીલા અપની સરસ દેખાઇ; શેવા સુખહી ખતાયો.
શ્રીવલભ ૦ ૨ શ્રી ભગવત સુખોધની મધકે, અપનો પંથ જ
નાયો એસા ઉંગર શ્રી લક્ષમણ સુતકો, રશીક કે મન ભા
યો. શ્રીવલભ તુમ શરણાંગત આયો, ૩

ધોળ ૨૩૬

પદ. ૪

હમતો શ્રી વીઠલનાથ ઉપાશી, હમતો શ્રી વીઠલનાથ ઉ
પાશી; શાદશેવું શ્રી વલભ નંદન, કહા કરૂ નછ કાશી. હ
મતો ૦ ૧ ઈનકુ છોડ અવરનકુ જો ધાવે સો કહીએ અસુરા
રો, ચીત સ્વામી શ્રી ગોવર્ધન શ્રી વીઠલનાથ ઉપાશી.

ધોળ ૨૩૭

પદ. ૫ રાગ બીહાગ,

દ્રઢઈન ચરણુન કેરો ભરૂસો, દ્રઢ ઇન ચરણ કેરો. શ્રી
વલભ નખચંદર છાખીના સખ યુગમાં જયું હંધેરો, ભરૂસો
દ્રઢઈન ૦ ૧ સાધન ઓર નહી આ કલીમા, જસુ હોત નવે
રો, શુર કહોતમાહા દધી આંધળે, ખીના મુલકો ચેરો. ભ
રૂસો દ્રઢયન કેરો ૧

ધોળ ૨૩૮

પદ. ૬ રાગ બીહાગ

એક પલક જો રહીએ વંદરાવન, એક પલક જો રહીએ,
જનમ જનમકો પાપ કટતહે, શ્રી કૃષ્ણ સુખ કહીએ વંદરાવ

(૨૨૧)

ન એક પલક ૧ માહા પ્રસાદ ચોર જળ જમનાકે, તનકપુર
લહીએ; સુરદાસ વધકુંઠ મધુપુરી લાગ્ય વીના ક્યાંથી પાઘ
એ, વદરાવન એક પલક જો રહીએ. ૨

ધોળ ૨૩૯

પદ, ૭

શ્રી વીઠલનાથ બસેતજી, આજ્યાકે, તાકી પ્રીત છબી ન્યા
રી, પ્રફુલીત બદન કરી કરણામાં બનમાં ઝલકે ગીરધારી,
શ્રી વીઠલનાથ ૦ ૧ ઉગ્ર સ્વભાવે પ્રેમ પરમારથ, સ્વારથ લે
શ નહી સંસારી. આનંદ રૂપ કરત એક ક્ષણમાં, હરબુકી ક
થા કહેત બીસ્તારી શ્રીવીઠલનાથ ૦ ૨ મન કંમ બચન તાકો
કીજે, પાછાવત બીરજ સુખકારી, કમ્પદાસ પ્રભુ રશીક મુગ
ટ મણી, ગુણ નીધાન શ્રીગોવરધનધારી ૦ ૩ શ્રીવીઠલનાથ બ
સત અજ્યાકે, તાકી પ્રીત છબી ન્યારી,

ધોળ ૨૪૦

પદ ૮ રાગ બીહાગ.

હરીજનક હરી નામ બડો ધન, હરીજનક હરી નામ;
બીના રખવાળ ચોર નહીં ચોરત, સો મત હે સુખ ધામ.
બડો ધન ૦ ૧ દીન દીન બઠત સવાઈ, ધડત નહીં કથુ
દામ; સુરદાસ પ્રભુ સેવા જ્યાકી, પારસસાકો કામ. બડો
ધન, હરીજનક હરી નામ ૦ ૨

ધોળ ૨૪૧

પદ ૯ રાગ બીહાગ.

શ્રી વીઠલનાથ ધણી અમારે, શ્રી વીઠલનાથ ધણી; ભવ

(૨૨૨)

સાગર તો કાહાડે શ્રી મહા પ્રભુ, રાખો શરણુ અપને અ-
મારે ૧ નીસદીન રત્ન, પાર નહીં પાવત; શેષ સહસ્ર ફ-
ણી, છીત સ્વામી, ગીરધર ને શ્રી વીઠલ, ત્રીલોવન મુગટ મ-
ણી. ૨ અમારે શ્રી વીઠલનાથ ધણી.

ધોળ ૨૪૨

પદ રાગ બીહાગ.

શ્રી ગોવર્ધન ઓર ડીંગર ચાલો, શ્રી ગોવર્ધનનનકી
ઓર મારગ બીસ મળો મોહન, નાગર નંદ નંદકીસોર,
ડીંગર ચાલો ૧ ઠોર ઠોર દરમ વેલ ફુલી, કુંજ કોકીલા
મોર; કુંભનદાસ ગોવર્ધન ધર, રશોક રાય શીર, માહારે ૦
૨ ડીંગર ચલો શ્રી ગોવર્ધનકી ઓર.

ધોળ ૨૪૩

પદ ૧૧

ભલ્યો શ્રી વલભલકે ચરણુ, ભલ્યો શ્રી વલભલકે
ચરણુ; સકળ પતીત ઓધારણુ, કારણુ પ્રગટ લીઓ અવતા
રણુ, ભલ્યો ૧ ગુઠ શ્રી ભાગવત પ્રતી પદ. અરથ પ્રગટ
કરત; અખીલ લીલા પ્રેમ સંયુક્ત, દેખાડે ગ્રામીરીધરન. ભ
લ્યો ૨ આશરો કરી રહે જે જન, મોટે જન્મને મહું; ક
હત હે હરીદાસ અમકુ, ઓર નાહીને શણું. ૩ ભલ્યો શ્રી
વલભલકે ચરણુ.

ધોળ ૨૪૪.

પદ ૧૨.

શ્રી ગોકુળ રસ ચાખે, તાકો ચીત અનંતા; ભરકે લો

(૨૨૩)

ભ દેખાવન લાખે; જે કોઈ. ૧ પોહોડી રહો છોકરકી છ-
ધ્યાં, નિરખત તરવર સાખે; શ્રી જીમના જળ પાન કરત
હે, શ્રી વલભ મુખથી લાખે જે કોઈ. ૨ શ્રી વીઠલ ગીરી
વરધર સખ બાળય. ધ્યાન રૂદેમાં રાખે; રસીક પ્રીતમ જી
કી બાળક ઉપર, વિશ્વવારણ નાખે. ૩ જે કોઈ શ્રી ગોકુળ
રસ ચાખે.

ધોળ ૨૪૫

૫૬ ૧૩.

શ્રી વલભ માહારાજ, બીરાજે શ્રી ગોકુળ ગામ; બી-
રાજે શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વીઠલ, ભક્ત જન પુરણ કામ. બી
રાજે જે. ૧ બીરાજે ગીરીધર ગોવીંદ શ્રી બાળકશ્ન, શ્રી
ગોકુળપતી અક્ષીરામ; શ્રી રઘુપતી શ્રી જદુપતી, શ્રી ધન
સ્થામ પુરૂષોત્તમ પ્રભુ નામ. શ્રી વલ્લભ માહારાજ; બીરાજે
શ્રી ગોકુળ ગામ.

ધોળ ૨૪૬.

૫૬ ૧૪.

સમજ સોચ બીચાર મનરે, તું સમજ સોચ બીચા-
ર; ભક્તી વીના ભગવાન, દુરલભ કહેત હે નીગમ પોકાર;
મનરે તું સમજ સોચ બીચાર. ૧ સાધુ સંગત ડારાપાસા
કરે, રસ્તા સાર; ડાલ અબકે પડો પુરો, છત પાંછલી
હાર. મન તું ૨ છાંડ સતરે મુત અઢારે, પ્રેમઠાકો માર;
દુ તેરતજતી ન કાંને, અમક ચોક બીચાર. મન તું ૩
લોભ માયા જંજળ ભુલ્યો, ડગો ડગની નાર; સુરદાસ કહે
હરી ૫૬ ભજન વીના, ચલો દાઉ કરઝાર, મનરે તું સમજ

(૧૨૪)

સૌથ ખીચાર. ૪

ધોળ ૨૪૭

પદ ૧૫

આજ કામ કાલ કામ, પરસુ કામ કરનો; પેહેલે દીન
બોત કામ, કામમાં પીછે મરનો. આજ કામ૦ ૧ જાગત કા
મ મુવત કામ, બેહેર મુખ હમએ; ચલનો છાંડ ધામ, સમર
સ્વામ સુર કહે કરનો. ૨ આજ કામ કાલ કામ.

ધોળ ૨૪૮.

પદ ૧૬.

નીશદીન લેહેરી ગાવીંદ ગા, નીશદીન લેહેરી ગાવીંદ
ગા; જન્મ જુઠો દેહ ગંદી, શાવન કાગ ન ખાય. લેહેરી૦
૧ પાણીમાં જ્યુ પડત ખીંદુકા, પાણીમાં જ્યુ સમાય એ
હ; માયા લોભ લાગે, લાગે ઘેરો આયે. લેહેરી૦ ૨ કરમ
કાગદ બાંચ દેખો, જોતે મન પટ જાય; કોટી બ્રહ્માંડકો ખો
જ; દેખો લખો મોટ હુ ન જાય લેહેરી૦ ૩ દેહકે દસ દ્રા
૨ રૂપે, અવધ પોહોચો આય; સુરજ પ્રભુકો ભજન કરતે,
જન્મકો દુખ જાય. ૪ લેહેરી નીશદીન ગાવીંદ ગા.

ધોળ ૨૪૯

પદ ૧૭

જો બસુદેવ કીએ પુરન તપ સો, ફળ ફળત શ્રી વલભ
દેવ; જો ગોપાળ હુતે ગોકુળમે સો, અખ અહીં બસે ની
જ પ્રહ. જો બસુદેવ૦ ૧ જો ગોપ બધુહી બ્રજમે સો,
અખ બે ધરમાં ભાઈએ છીત; સ્વામી ગીરધરન શ્રી વીઠલ,
એઈ તેવું એઈ કહું ના સંગે, જો બસુ દેવકીએ પુરન તપ.

(૨૨૫)
ધોળ ૨૫૦.

પદ ૧૮.

ખીના ગોપાળ નહીં કોઇ અપનો, કુળ માત તાત શું
ત ધરની; એ સખ જગત રેનકો સપનો, ખીના ગોપાળ૦
૧ ધન કારણ સખ નીશદીન. ભટકત વ્યથા જન્મ હુ અ-
હીં અપનો; અંતે સાહે કરે નહીં કોઇ, નીચે કાળ અગ્ની
મુખ જપનો. ખીના૦ ૨ સખ તજ હરી ભજ જીગલ કમ
ળ પદ, મોહન ગાડો ચરણહી અપનો, કહે હરીદાસ શ્રી
વદસલ શ્રી વીઠલ, દૂરસનાચે શ્રી વદસલ નામ જપનો,
ખીના૦ ૩

ધોળ ૨૫૧

પદ. ૧૯

જીવત જેસે ભજન વીના પ્રેત, મલીન મદ ઘેર ઘેર ડા
લત, આદર ભરમ કહેલ ભજન. ૧ મુખ કટુવત કરત પરનં
દા, સંતનકુ દુખ દેત; સેવા નહી જ્યાં ગોવીંદ ચરણકીભો
વન ગલનકો ખેત ભજન૦ ૨ કબલુ પાપ કરી પઇસો પાવ
ત ધડ ધુળમાં દેત, સુર રસના કહાં લોખડગુ, છુટક કુટમ સ
મેત ૩ ભજન વીના જીવત જેસે પ્રેત.

ધોળ ૨૫૨

પદ ૨૦

નેનમાં આજેરી. ખશો મેરે નેનમાં આજેરી; સુંદીર સ્યા
મ કમળ દળ લોચન, શ્રી જાણુભાન કીસોરી. ખશોમેરે૦
માર મુગઢ મકરાકત કુંડળ, પીતાંબર જકજોરે, રશીક પ્રીતમ

(૨૨૬)

પ્રીયા નંગ અમુલ કતકાબર મન થોરી, ૨ બસો મેરે નેન
માં આજેરી.

ધોલ ૨૫૩

પદ. ૨૧

કહાં ચરાવત ગઊવાં, શામ તુમ કહાં ચરાવત ગઊવાં.
આ વનમાં હું નીત્ય કીરતહુ કાંહાં ન દેખી થઈયાં સ્યામ, ૧
આખનમે અમ ન ધેન ચરાવત, શ્રીવંદાવત છઈઆં; રસીક
પ્રીતમ પ્રીઆ લાલા હુશો બોલો, દેવી બેચન તુમ અહીઆં, ૨
સ્યાંમ તુમ કહાં ચરાવત ગઊવાં

ધોળ ૨૫૪

પદ ૨૨

શ્રી ભાગવત વીચારી કોહી, શુક શ્રી ભાગવત વીચારી
કોહી; હરીકી ભકતી જુગ જુગ બાંધત, અન્ય ધર્મદીન
ચાર શુક ૦ ૧ કથાશુનો કીરતન મુખ લાવો છોડો મીથ્યાવા
દ, ખડ વગ બે ગાડીમાં મુકત, તીહારે રહો દીન સાત સુ
ક ૦ ચીંતા તજહો પરીક્ષત રાજ, માનને સીક્ષા હુમારી, ક
મગ નેનકી લીલા ગાવે, તરંગ એ અનેક બીહારી શુક ૦ ૩
સત્યયુગ સત્યે તરેતા તપ કીનો દવાપર પુજા ચોરી, સુર ભ
જન કરી કેવળ કીરતન, લગળ કોન નીવારી શુક ૦ ૪

ધોળ ૨૫૫

પદ ૨૩.

હોત ગોપાળ એ ગાયે, જે સુખ હોત ગોપાળ એ
ગાયે; જ્યાં કહુ નહી જપતપ પ્રત, કોટીક તીરથ નાહો;

(૨૨૭)

જે સુખં ૧ ગદગદ કંઠ લોચન જળ ધારા, પરમ પુલકીત
તન છાએ; દીઓ નનો લેત ચાર પદારથ, વરી કો વરસ ઉર
જાએ. જે સુખં ૨ ત્રીસાક તરણા કર લેખું, નંદ નંદ ઉર
લાય; સુરદાસ કહે પ્રભુ તોહારે મીલનકું, ચલન મલન ચ
લાય. જે સુખં હેત ગોપાળ એ ગાએ.

ધોળ રથક

પદ. ૨૪ રાગ બાહ્યાગ.

કાહાકીઓ તેં આય જુગમે, કાહાકીઓ તેં આય; ના
હરી ભજ્યા ના હરીજન પોખે જન્નપદારથ પાય. જુગમે
૧ નહી દ્રઢ એક આસરો કીનો શ્રીવલ્લ વરજરાય નહી
ન આરાધન રાધાવરકો કરીમન લાડલડાય જુગમે ૨ ગુરુ
શેવા નહી નાસે રંટો મુખ ભાવ સહીત ગુણગાય શેવા કે
રમ માનશે કરતા નામ ન ગાયો આતાય જુગમે ૩ કી
નો નહી નિવેદન હરીકો દીન ભાવ મનલાય; ભુલ્યો નહીં
પરપંચલીલાકું, ચીત્ર નકીઓ ખનાય જુગમે ૪ નહી ન શ્રવણ
અનન મુખ હરીકી ટીકા શ્રવન સુનાય તાપ ભાવના ભ-
ક્તિ કપારસ ન કીનો ચિત ખતલાય જુગમે ૫ સાધુ સં
ગત કખહુ નકીનો દ્વિઅંતર કપટ મીઠાય દુષ્ટ ભાવના ઉર
અંતરકી; સોના શકો મીઠાય; જુગમે ૬ ઠરી વધરાગ ન-
હી ન કીનો, દુષ્ટભાવ છટકાય વંદાવન; ગોકુળ ગોવરધન
મધુખન ખસો ન જાય જુગમે ૭ સાધન ખળ કખહુ ન
હી છાંડ્યા પુષ્ટી ભકતી ઉરલાય; કીનો નહી કાજ પરમારથ
સ્વારથ સખ વીશરાય જુગમે ૮ કખહુ ન નીરખ્યા નાથ
નેનભરી મુઘ રહ્યો નીત્ય ખાય પરદુખ દેખી દયા ન હિપ

(૨૨૮)

જી જીએ ના દીનો તાય જીગમે ૯ ધન કહેત સદા જમ
 ડાલત, ઓર ના કહુ ઉપાય રંચક સ્વાદ વિષય કે લાલચ
 શરવસ દીએ ગમાય જીગમે ૧૦ સુખ કહેત ઉપાય કરત
 નીત્ય પરસુખ સો અકળાય; ઉંચી બાત દેખી ઓરનકી અં
 ગો અંગ મરજાય ૧૧ શ્રીવલભ શ્રી વિઠલ ગીરધર સો
 સુખ સકે ન ગાય પુત્ર પુત્રાદોક જાણી અપને દેખી બો
 ત હરખાય જીગમે ૧૨ ઘડી એક દીન માસ વરસદીન,
 ગનતો ગનત ગોનાય; ઈતિ ઉત બોલત બીન સ્વારથ આ
 ચુસ્ય દીએ ગમાય જીગમે ૧૩ અપને સુખ કુતી બાત ક
 રત બનાય કહો ભયો સખ લોક હસારથ, પુખ
 દેહી બઝાય. જીગમે ૧૪ જનતહે હરી ઉરકો બાત, વેંચતુર
 શીરોમણી રાય ઇન બાતનમે અટક બાહ્યાવરે; દાએ જન્મ
 ગમાય જીગમે ૧૫ ખાનપાન મેરી તેરી મેટે કરી નીસખા
 શ ઉઝાય; સોય બીચાર નહી મન કાંતો ભુલ્યો નીપટ
 અથકાય જીગમે ૧૬ ઉંચવસો કહો આપ અંતરકી, બાત
 કહી સુનાય; તા મારગ ચલીએ મન ધરીએ કોમળ રહે
 બનાય જીગમે ૧૭ શુકરો કહી પરીક્ષત રાજા મારગ સુ-
 ગમ બનાય. કળીમાં નામ અધીકારી ઓર ન કહુ ઉ
 પાય, જીગમે ૧૮ કહીએ કાહાં બનાય બાતની, બેરબેર શ
 મળાય સખકો મુગ એક હરો ભજવો ઓર સખે છીટકાય
 જીગમે ૧૯ ધર સુખ દેખી બોત કુતત મને સુત સુખ બ
 ચન સુનાય; એ સંપત સ્વપનેકી જાણો દેખત મોહા જસી
 રાય. જીગમે ૨૦ ધીક જીવન જોકો તાકે મન, રહો વી
 ધય લપટાય; સુરદાસ ચરણ ઉર જાણો, શ્રીગીરી ગોવર્ધનરા

(૨૨૯)

ય, જુગમે કાહા કીયો તેં આય જુગમે, કાહા કીયો તે
આય. ૨૧

ધોળ ૨૫૭.

પદ ૨૫.

અખ મોરી કોણુ ગતીં બ્રજનાથ, અખ મોરી કોણુ ગ
તીં બ્રજનાથ, ભજન બીમુખ અરૂ સરણુ નાહી, શીરત બી
શીયા સાથ, અખમોરીં ૧ અખહુ પતીત અપરાધી પુરણ
આચર કરમ બીકાર; કામ કરોધ અરૂ લોભ ચીતવંત; નાથ
તમહી ભીસાર. અખમોરી. ૨ અખ મેં ચરણ સરણુ લપટા
યો રાખી દ્યો મહારાજ, સુરદાસ પ્રભુ પતીત પાવન; સરણુ
કો બીરદ સંભાર. ૩ અખ મોરી કોણુ ગતી.

ધોળ ૨૫૮

પદ ૨૬.

રાખો તેસે રહુ, જેસે તુમહુ રાખો તેસે રહુ. 'જાનત
હો દુઃખ સુખ સખ જનકો, સુખ ધકી કહા કહુ જેસે તુ
મં ૧ કખહુક ભોજન દીયો કૃપા કરી, કખહુક ભુખ સહુ
કખહુક ચડન તોરંગ માહાગજ કખહુક ભાર સહુ, જેસેંર
કમળ નેન ઘનશામ મનોહર, અનુચર લયો મેં રહુ, સુર
દાસ પ્રભુ ભક્ત કપાનીધી, તુમારે ચરણ ગ્રહુ જેસેં ૩

ધોળ ૨૫૯

પદ, ૨૭

બેર બેર નહી આવે અવસર બેરબેર નહી આવે. જો
જાણેતો કરલે લલાઈ, જનમે જનમ શુખ પાવે અવસરં ૧
ધન જોખન અંજલીકો પાની, વણસતાં બેર ન લાગે; તન

(૨૩૦)

છુટે ધન કોણ કામકો, કાયક કરપીછુ કહાવે. અવસર૦ ૨ જા
કો મન ખડો કૃષ્ણ સુનાકું, જીઠ કમલુ ન આવે. સુરદાસકા
એહ વીનતી; હરખ નીરખ ગુણ ગાવે. અવસર૦ ૩.

ધોળ ૨૬૦

૫૬. ૨૮

સુંદીર ભેખ બન્યો ગોપાળ, સુંદીર ગાણું સખા સંગ
સુંદીર; સુંદીર ભેખ બન્યો નંદલાલ સુંદીર પંથ સુંદીર હરી
અવની, સુંદીર મોરલી શબ્દ રશાળ સુંદીર. ૧ સુંદીર લોક
સકળ પ્રજા સુંદીર, સુંદીર નંદ જસોદાજી કે લાજ, સુંદીર
ભોજન બચન થતી સુંદીર, સુંદીર હળધર કૃષ્ણ કપાળ, સું
દીર૦ ૨ સુંદીર ચીતવન સુંદીર ગુન, માધવ કે કરહી બીચા
૨, સુરદાસ પ્રભુ સખ બીંધ સુંદીર સુંદીર સ્યામ શુભ અ
વતાર. સુંદીર૦ ૩

ધોળ ૨૬૧

૫૬. ૨૯

કોપત રાખે મેરી સ્યામ બીના કો પત રાખે મેરી, અ
ધકો અંધ દુસ્યાશન આન સભા મધ્ય બેરો, સ્યામ૦ મહા
મતોહીન ભયે એ રાજા પકર લાઈજી ચોરી લીસ્મ દેરો
છુ કરણ દુરીયાધન ફીનહુ ન પાછો ફેરી સ્યામ૦ ૧ જો વી
સ્વાસ રહ્યો મે ભજ્યામે કહુ કરૂણામય તેરી સ્યામ આ
ઈ સાહે કરો કરૂણા નીધી. બુડત રાખો એ બેરો. સ્યામ૦ ૩
તજ ખાનુ આતુર ઉઠ ધાએ જેસે ગજકી બેરી સુરદાસ પ્ર
ભુ ભકત કે કાજે, કહી અંબરકી દેરી સ્યામ૦ ૪

(૨૩૧)
ધોળ ૨૬૨.

પદ ૨૦

કરી મન ઉર સંતનકી સેવા જનકે ચોર ભરૂશો નહી
ભજેનીરંજન દેવા, શીળ શાંતોસ સદા ઉર જનકે સ્યામ
નામ કે લેવા, કરી૦ ૧ જીવન મુક્તી ફીરે જીગમાંહો જથું
નારદ સુની દેવા, જનકે ચરણ કમળકું વંદન, ગંગા જીમ
ના રેવા કરી૦ ૨ સુરદાસ ઉનકી સંગતી મીલે નીરંજન દે
વા કરી૦ ૩

ધોળ ૨૬૩

પદ ૩૧

શ્રી ગોકુળમાં રહીએ, સદામન શ્રી ગોકુળમાં રહીએ
ગાત્રીંદ ઘાટ છાકરકી છમ્યાં, બેઠાં દસન પામ્યે સદામન ૦ ૧
શ્રીજીમના કુલીંગ સુખંગશી વંદાવનગીરી ગોવરધન ગાધ્યે, ઘેર
ઘેર ભક્તી ભાગવત સેવા તનમન પ્રાણ બે કહીએ સદામન ૦
૨ શ્રી વીઠલનાથ બીરાજત નીશદીન, ચરણ કમળ ચીત લ
ધ્યે, શ્રી વલ્લભ પ્રભુ કમળ ફીરપા, ઉનકે દાસ કહેવાઈએ સ
દા મન ૦ ૩

ધોળ ૨૬૪

પદ ૩૨.

જેસો હું તેસો તીહારો, શ્રીવલ્લભ નંદન અખ, જીવ
છાંડ દહો મોહક તે, બાંહે ગહેકી લાજ મન ધરહો, નરણે ભ
રૂસો મોહે સાધન ભવ દર તે જેસો. ૧ તુમ તજા ચોર ઠો
ર નાહી મેર, જ્યાંસો જાય કહું દુઃખ લરકે, રશીક શીરો

(૨૩૨)

મણુ શ્રી વલભ મહાપ્રભુ રાખો મોહે ચરણ શરણુ ભવદરે
જેસો. ૫

ધોળ ૨૬૫

પદ. ૩૩

રાવલ કે કહે ગોપ આજ પ્રજ ધુનીપર કાનદેહે સુનો
બાળે ગોકુળમાં મુડલરા, જશોદાકે પુત્ર લયો ભરખુભાન
જયાસુ કહો, જયાં ત્યાંથી ધાએ ગોપ દધી દુધ ગગરી. કા
હાતાં ૧ આજે ગોપ વંદાવન પાછે તરીયા મનોહર; ચ-
લન શતકો પીવત ન ડગરા ચતુરભુજ પ્રભુ ગીરધારી કે જ
ન્મ સુની ટુલીટુલી ક્રીત નારદ જેશે ભમરા રાવલ કે કહે
ગોપ આજ આધુની ઉપર.

ધોળ ૨૬૬

પદ. ૩૪

નઉતર લીલા હોતી જુની, નઉતર લીલા હોતી જુની,
જો શ્રી વલભ પ્રગટ ન હોતે, બસુધા રહેતી સુની, નઉતર
૧ દીનદીન પ્રગટ કાણું રાજત હે જયો કંચન બીચ સુની;
છગનદાસ આગરાકો સેવક, ગાયત જયાકો મુનીં ૨ નઉ
તર લીલા હોતી જુની.

ધોળ ૨૬૭

આસરાનાં કીરતન રાગ બીહાગ.

કેતે દીન હરી સ્મરણુ બીના ખોએ, કેતે દીન હરી સ્મ
રણુ બીના ખોએ, પરનીંદા રસના કે રસમાં, આપનો કર
તવ ખોએ, કેતેદીન ૧ તેલ લગાય કીયે રૂચી મરદન, બસ

(૨૩૩)

તર બનાય કે. ધોયે, તીલક બનાય સ્વામી હોય નીકષે, વે
સ્થનકે મુખ જોયો, કેતેદીનં ૨ કંપત કાળ વ્યાળ મુની ૩ર
પત, બ્રમાદીક શીવ રાએ, શુરધનકી કાહાગત વહુગી ઉદ
૨ ભરભર સોએ કેતે દીન હરી સ્મરણ બીના ખોએ ૩

ધોળ ૨૬૮

રાગ બીહાગ.

કેતી કહી સમજાઇ, તોશુ કેતી કહી સમજાઇ, નંદનનં
દન કે ચરણ કમળ ભજ, તજ પાખંડ ચતુરાઇ. તોશુ કેતી
કહીં ૧ શુખ સંપત દારા શુત વેહે, જીઠ સખે સમુદાઇ
ક્ષણમંશુર એ સખે સ્યામ બીન અંતે સંગ નહી જાઇ, તો
શુ કેતી કહીં ૨ જગમ મરણ ખોહોત યુગ બીતે, હજીહુ લા
જ નહી આઇ, શુરદાસ ભગવંત ભજન બીન, જઇએ ગાં
ઠ ગમાઇ, તોશુ કેતી કહી સમજાઇ ૩

ધોળ ૨૬૯

રાગ બીહાગ.

દોઉનમે એકો નહી ભાઇ, દોઉનમે એકો નહી ભાઇ
ન હરી ભજ્યા ના ગ્રહે શુખ પાયો, પ્રથા ખાંહુ ગઇ દોઉન
મેં ૧ જયુ શુવા શીમળ ફળ લગકે, લાલચ દાહ દહી; ૫
સ્તાનો જયમ ચાંચ શુદાને નીકસત તુળ મહી દોઉનમેં ૨
હરી વિમુખવે ચંદ્ર ચકોર જયુ ચગત અગાર મહી; દરાક્ષ
કાંહાંતે ખાએ, શુર પ્રભુ ખોહે ખંખોર મહી, દોઉનમે એકો
નહી ભાઇ ૩

(૨૩૪)

ધોળ ૨૭૦

રાગ બીહાગ.

મન તું જાયગો અમ જાની મન તું જાયગો અમ જાની,
જોગીપતા તપી સખે જાયગો.અઃ જાગેએ અલીમાની મનતું
૧ રાજય કરતે રાજ જાયગે, અરૂં રૂપ તોગાની; વેદ ભણતે
બ્રમા જાયગે, કથા સુનત તે જ્ઞાની મનતું ૨ આવેગી એક
લેહેર લોભકી, બુડેગો બીન પાણી. શુરદાસ એક ભકતીન
જાયગી, જ્યાકી મતા ઠરાણી; મત તું જાયગો અમ જાની.

ધોળ ૨૭૧

રાગ બીહાગ.

કોહુ કામ નહી આયો, ભજન બીના કોહુ કામ ન
હી આયો; આ જુઠી માયા કે કારણ, રતનશુ જન્મ ગમા
યો, ભજન બીના ૧ ઉંચે ઉંચે મેહુલ ચિત્ર વીચીત્ર કા-
ના, રૂચી રૂચી ભોવન બનાયો; તા હુમોસે પકર નિકશે
ક્ષણભર ન પાયો ભજન બીના ૨ તરીઆ કહતહે સંગ
ચલુગી ધુત ધુત ધન ખાયો ચલતી વેર રહી મુખ મુડે ડ
ગકચુ નહીં પોચાયો, ભજન બીના. ૩ જેતે સંગી તેરે હેત
કરતહે, તીનકે હાથ બંધાયો; કાહાડ લીએ કંઠહુ કે દોરા
કુકી કુકી બદન જલાયો, ભજન બીના. ૪ અમતુ સચ કર
ત હે અધર્મી પેહેલે કહુ ન કમાયો; સુર કહે ભગવંત ભ
જન બીના ઉંચે શિર લટકાયો ભજન બીના કોહુ કામ
નહી આયો ૫

(૨૩૫)
ધોળ ૨૭૨

રાગ ખીહાગ

જીવન એસે જો ખની આવે જીવન એસે જો ખની આ
વે; શ્રી વલ્લભ શ્રીવિઠલ પ્રભુકી સરણ તાતજો પાવે જીવન૦
૧ દ્વાદશ તીલક સહીત મુદ્રાધરો તુલસી કંઠ ધરાવે; પ્રભ સ
હીત જો નંદ નંદનકો, દીન જન્મ કર્મ ગુણ ગાવે. જીવન૦
૨ શ્રીભાગવત મુખ રસ ટીકા, અનુદીન શ્રવણે કરાવે; ભુશ
ણ નિશાન ખીચીત્ર ખહુરંગ પ્રભુકુ લાડ લગાવે. જીવન૦
૩ આછી ભાત સામગ્રી કરકે પ્રભુકુ ભોગ ધરાવે પ્રભુકે ભ
કત નસુ હીલિ મીલકે વેપ્રસાદ જયો પાવે જીવન૦ ૪ શ્રીગો
કુળ ગોવર્ધન ખસકે શેવદ્રઢ મન લાવે; શામા સ્યામ સં-
ગમકી લીલા ધ્યાન રૂઢેમાં આવે જીવન૦ ૫ શ્રી ભુમનાથ
શું અંધીક રતેહુ કરો મુખ જળ પાન કરાવે; રસીક કહે
પાય ખાંધી ધુવરો અપનો અંગ નચાવે જીવન એસે જો
ખની આવે ૬

(સમાપ્ત.)

વર્ધશ્રવને નિત્ય નીયમ રાખવાની શિક્ષા.

શ્રી કૃષ્ણાય નમઃ; શ્રી ગોપીજન વલ્લભાય નમઃ

વર્ધશ્રવને પ્રાતઃકાળે વેહેલું ઉઠવું; સુર્યોદય સમે નીં-
દ્રા નિશેઢ છે. પ્રથમ ઉઠીને કંઠમાં જો માળા, તેહેના દર-
શન કરવાં; હાથ ધોવા, તીન કોગળા કરી ચરણામૃત લેવું;
ત્યાર પછી જય જય શ્રી વલ્લભ પ્રભુ શ્રી વીઠલેશ; સાથે
તથા જય જય શ્રી વલ્લભનંદન પ્રાતઃસમે ઉઠી કરીએ; શ્રી

(૨૩૬)

લક્ષ્મણ સુત ગાન પ્રાતઃ સમે ઉઠી કરીએ. શ્રી વલ્લભ સુત
ગાન ધન વીના ઝોરજે આપને કીરતન આવડત હોય તે
ગાઈએ, શ્રી જીમનાજીના પદ તથા વલ્લભાખ્યાન પછે દીશા
જંગલ જઈએ, જતાં વખતે બે માળા કંઠમાં હોય તે અગ
ર જનોઈ હોય તો તે કાંને લગાવવી. ત્રીનવાર અતીકા લે
ઈ ગુદા ધોવી તથા દીશા જંગલ જઈએ. તે પછી ડાબા
હાથથી લોટો ન ઝાલવો તથા ઠાપો હાથ બીજે અડકાડ
વો નહીં. દશવાર અતીને લેઈને હાથ ધોવા, પછી પગ ધો
વા, ત્યાર પછી અતીકા લેઈ બે વાર સુધ જગો ઉપર લોટો
ચુકી દાતણ કંપું, હાથ ધોવા, બાર કોગળા કરવા, પછી
દાતણ કરવું, દાતણ કરતાં એઠો હાથ લોટો લગાડવો નહીં,
કુણી વતી હાથ ધોવા, પેહેલાં કોગળા કરી મોઢું શુદ્ધ કરી
ને હાથ ધોઈને પછી કપાળ ધોવું, સ્નાન કરી વાશી કપડે
અટકવું નહીં. અપ્રશમા રહેવું, પછી એકાંત જગાએ સુક
વેલું ધોતીયું જે તેને કોઈ અડચું ના હોય તો તે ધોતીયાને
પેહેરવું, અથવા મુગટો પહેરવો, પછી જ્યાં શેવાનું ઠેકાણું
હોય ત્યાં આશન બીઠાવવું, પછી આપણે બેસવું, બેશીને
તોલક કરવું, તીલક કરવાની રીત.

૨ લોક પ્રમાણ.

કુ મ કુ મ નચરે ધીમા તીલકાની દાદ શીવ
નુઃ ॥ લલાટે ઊધં પુદ્ગુ સ્યાતુ પદમાકારંતુ
વક્ષશીમેષુ પત્રનીલં બાહુ અવ્ય દીપા
કૃતી ભવેતઃ ॥

(૨૩૭)

અર્થ—પ્રસાદી કંકુ ચકી દ્વાદસ તીલક કરવાં ઉર્ધ્વ પુંદ્ર જે ભારતી ગ્રંથમાં શ્રી ગીરધરજી માહારાજ કાશીવાળાએ નિરૂપ કર્યું છે. લેસાટને પુંદ્ર વિશે ઉર્ધ્વ કરવું, ઉર્ધ્વ પુંદ્ર ભગવાનના ચરણકતી દંડાકાર કરવું. એ તીલક નીચણુ એટલે શેણુ કરકે રહ્યો હોયી રીતે કરવું એ તિલક શુદ્ધ છે રૂદ્ય કમળ વિશે કમળના કુળની વ્યાકૃતિ અથવા ભુજને વિશે વાંસામાં પટા સરખું. આર ઠેકાણે દીવાની જેત સરખાં એવી રીતે તિલક કરવા તેહેની ઉર્ધ્વપુંદ્રની બીતર એક ગદા ધારણ કરવી છાપ કરવા વિના રહેવું નહીં.

કહ્યું છે કે:—

પુ ॥ ઉર્ધ્વત્રવા મધ્યે શુન્ધન કારયતે ॥

અર્થ—તીલક વચમાં સુન્ધ ન રાખવો, ચાંદેલો કરવો, એ શાસ્ત્રમાં કોઈ જગ્યાએ વચન નથી, તેથી ચાંદેલો ન કરવો, ભગવત નામ રૂપો છાપાં જરૂર ધારણ કરવા. જેટલી વાર નાહીએ તેટલી વાર તીલક કરીએ, તેટલી વાર છાપા કરવા શ્રી માહા પ્રભુજીએ નીમંધમાં કહ્યું છે તે.

શ્લોક.

॥ શંખ ચક્રાદિકં ધાર્યં મુજંગ મેવતત ॥

॥ તુલશો કાષ્ઠજ માલો તિલક લિંગ મેવવત. ॥

અર્થ—શંખ ચક્રાદી ધારણ કરવાં મૃત્યકાવતી કરવાં એટલે ગોખીચંદન કદાપી ન મળે તો ભ્રમાંન્ડ ખાટની રજ વતો કરવાં તથા તે પણ ન મળે તો તુલશીજીના થડ બી-તરની મૃત્યકા વતી કરવા પણ છાપા વિના ન રહેવું. તુલ શીના કાષ્ઠની માળા પહેરવી; તથા તિલક ઉર્ધ્વપુંદ્ર કરવું.

(૨૩૮)

નિબંધ તત્ત્વ દ્વિપ રસોક

વનિહ નર્ધવતુ સંયુક્ત ચક્રમાયાદ વધણુવ ॥

ધારયતે સર્વવર્ણાતાં હરીજા લોક્ય કામ્યયેતિ ॥

તે થકી તત્પ્રમુદા ધારણુ ન કરવી.

સંખાદિ ચિન્હ રહિત, પુજાં વસ્ત સમાચરેત ॥

નિસઃ ક્રાપુજન તસ્મ હરિનાપિન તુષ્યતિ. ॥

અર્થ—તે થકી છાપ વિના શેવામાં ન જાવું. શેવામાં જાય તો હરી જે ભગવાન તે પ્રશન ન થાય તેથી છાપાં કરવાની જરૂર છે, વધજનવને સેવા જરૂર કરવી.

રસોક

વિબંધ તત્ત્વ દ્વિપનેશે એક કાલં દ્વિકાલંવા ત્રીકાલ
ખાવાપો પુજયતે. ॥

અર્થ—અપને ધરમે પુજિ મારગની પરનાળીકા યુક્ત શેવા ન બીરાજતી હોય તો ગુરૂની હું આજ્ઞા પ્રમાણે સુક્ષ્મ સેવા કરવી, શેવા વિના રેહેવું નહીં. તે સેવાની રીત લખતા નથી. એક કાળ જાય તો બીજા કાળમાં અથવા બીજા કાળ જાય તો ત્રીજા કાળમાં, શેવા કરવી પણ સુક્ષ્મ સેવા કર્યા વીના ખાવું નહીં, આપણા શ્રી જે ભગવાન તે થકી બહીરમુખ થાય. સેવાના અવકાશમાં સંધ્યા કરવી. કાળનો ત્યાગ થાય પણ કરમનો ત્યાગ ન થાય, તેથી શેવાના અવકાશમાં કરવી, પછી જપ કરવો. પછી આપણે જે શ્રી સરવોતમજીનો પાઠ અમર બીજા કોઈ પણ પાઠ આવડતો હોય તે જરૂર કરવો. સરવોતમજીનો પાઠ તો જરૂર કરવો, કેમ કે તે વધણુવની ગાયત્રી છે, જે રીતે

(૨૩૯)

આપણે શેવા કરતા હોઈએ તે કર્યા પછી માહાપ્રસાદ લે
વો ભોગ ધરીએ અથવા છ પ્રકારના જે પ્રાસાદ કહ્યા છે તે
માં એકે પણ જરૂર લેવો. તે છ પ્રાસાદ કયા કયા તેની
વીગત, ૧ શાક્ષાત પ્રસાદ. ૨ સ્પર્શ પ્રસાદ. ૩ દ્રષ્ટપ્રસા
દ. ૪ મિશ્રીત પ્રસાદ. ૫ ચરણામત પ્રસાદ. ૬ અક્ષ પ્ર-
સાદ, એ રીતે છ પ્રકારના પ્રસાદમાંથી એક પણ લેવો. અ
સમરપિત વરતુ લેવી નહીં.

સાંજની રીત--ત્રણ વાગ્યા પછી જે રીતે આપણે શેવા
કરતા હોઈએ તે પ્રમાણે કરવી તે પછી શ્રી ગોવર્ધન વાશી
તું ગ્યાન કરવું પછી વલ્લભાજ્ઞાન અથવા મુળપુરૂષ અથ
વા શ્રી ભાગવતની અનુક્રમણિકા આધારે આપણને જે ઘા
ળ આવડતાં હોય તેનો પાઠ કરવો પછી વધસ્તવમાંડળીમાં
જવું, તેનો નીયમ રાખવો; ને ત્યાંહાં જે વચ્ચક થાતુ હોય
તેહુંતુ ધ્યાન રૂઢેમાં રાખવું, ને તેમાં જે સંસય હોય તેનો
ખુલાસો જે કોઈ મોહોટા વધસ્તવ હોય તેને પુછી કરવો,
ને તેજે પ્રમાણે કહે તે પ્રમાણે ચાલવું સતસંગ કરવાની જ
રૂ છે, વધસ્તવને મુખ્ય દયા રાખવો, સંસાર વિષે વર્ષા
ગ્ય રાખવો એટલે સંસાર વિશે આશકત ન થવું. કામ,
ક્રોધ, લોભ મદ, મત્સર વિગેરેથી રહિત રહેવું કોઈની
હીંસા ન કરવી, તથા નિંદા ન કરવી. કોઈ ઉપર દ્વેશ
ન રાખવો. અસત્ય ભાષણ ન કરવું અનાશ્રય ન કર-
વો. અસત્ય સંગ ન કરવો. ખોટી ક્રિયા ન કરવી, ભગવત
ધર્મ સમાન બીજો ધર્મ ન જાણવો પરસ્પરીતું ગમન ન ક
રવું, જે કરે તો હુબર વરસની તપાસ્યા નારતી થાય હુબર

વરણની શેવા નિસ્ફળ થાય, દરશન કર્યા વિના સ્વસ્થાન ન રહેવું પરશ્વી સાથે એકાંતમાં એક પળ પણ બેસવું ન હોઈ, જો બેસેતો કામ ઉત્પન્ન થયા વિના રહે નહી તે થકી શ્રી ભાગવતાદીકમાં ના કહીછે, આપણી દોકરી હોય અથવા બેહેન હોય માતા ગુરૂપત્ની અથવા સાસુની જો કે પણ એકાંતમાં ન બેસવું—શ્રી માહા પ્રભુજીએ આજ્ઞા કરી છે.

ભાસ્લોક, વિષયા કાત દેહના નાવેશસર્વથા હરે ॥

અર્થ—જેહેવું મન લોકીક વિષયને વિશે છે તેના રૂઢ્યમાં કોઈ કાળ ભગવાન પધારતા નથી વધસ્તવને શ્રી ઠાકોરજી શ્રી વલ્લભકુળ એમને વિશે સામાન્ય જુદી રાખવી તાઠ વધસ્તવે હમેશાં પોતાના ધરમમાં જીજ્ઞાસીતી તથા ગાયતી સેવા કરવી.

કીરતન સુતી વખત સમરણ કરીને કહેવું-

જયશ્રી વલ્લભ જયશ્રી વીઠલ જયશ્રી જીમના શ્રીનાથજી. કળયુગના તો જીવ ઓધારયા મુસ્તક ધરોઆ હાથજી, વધ સ્તવ જનપર કૃપા કરીને દેજો વરજમાં વાસજી, આગે પાછે ગઉ બીરાજે, બીચમે મોરો નાથજી, મોર મુગટ પોતીંબર સોહીએ, મોરલી શોભે હાથજી, જય શ્રી ગીરધર જય શ્રી ભોવીંદ, જય શ્રી બાળકંશ્રીજી. જય શ્રી ગોકુળપતી, જય શ્રી રઘુપતી, જયશ્રી જદુપતી, શ્રી ધનસ્યામજી, શ્રી ગોકુળવાળે નાથ, મેગી દારી તમારે હાથજી; જયશ્રી જીમનાજી. શ્રીગોવ રધનનાથ, શ્રી મહાપ્રભુજી શ્રી વીઠલનાથ, જેજે શ્રી ગોકુળે શ, શેર્ય ન રહે કલેશ, કાણું કાણું પળ પળ સમરણ કીજે

(૨૪૧)

નામ નીરંતર લીજેછ, ચરણ શરણ રાખે મારો વાહાલો,
શ્રી ગોકુળ અવતરીએછ; શ્રીગોકુળમાંતો વારો વસીએ, સં
ત સખતીમાં રહીએછ. શ્રી વલ્લભકુળ વસલ મુખથી કહીએ
ભવ સાગરતો તરીએછ. નીત્ય પ્રત્યે રમણ રેતીમાં રહીએ,
ગુણાખ છડી દરશન કરીએ. જે દરસન ધ્રુમાને દુરલભ તે અ
પને અંગે કરીએ શ્રી વંદરાવન ગોવરધનવાશી રાધા માધવ
શુદંરસામ હરીદાસ હરોજનકો સેવક દરશન દીજે આઠો જા
મ એટલુ કહી મુખ ચરણામરત લેવું.

શ્રી મહાપ્રભુજીએ અપના નિબંધમાં જે આજ્ઞા કહીછે
તે પ્રમાણે તે શાસ્ત્રે મુખ્ય જાણવા. ૧ વેદ, ૨ વ્યાસમુત્ર, ૩ ગી
તા. ૪ શ્રીમદ્ભાગવત એ ચારેનં સર્વોપમા માનવા.

પેસાખ કરીને હાથ પગ ધોવા ને ત્યાર પછી કોગળા ત્ર
ણ કરવા ને જમીને કોગળા આઠ કરવા, વિશય કરીને કો
ગળા કરવા, પ્રસંગે પ્રસંગે કોગળા કરીને ચરણામ્રત લેવું.
અસુધ રહેવું નહી.

શ્રી હરરાયજીની શીક્ષા પત્રીનું	}	વધશ્રવને વારંવાર વી ચાર કરવો, અને જરૂર સાંભળવું.
શ્રી ગોકુળનાથજીનું વચનામ્રત		
શ્રી દ્વારકેશની ભાવના.		

શ્લોક.

ચકંઠ લગ્ન તુલશી નદીના ક્ષમાલા ॥

થેવા હમલપરીશોભીત શંખ ચક્રા ॥

એવા લલાટ પરલેલ સરદુર્દ પુંઠાસ્તે ॥

વધશ્રવા ભુદન માશુ પવિત્ર યતિ. ॥

(૨૪૨)

અર્થ—જેહેને કંઠમાં તુગશીની માળા છે, અથવા કમર કાકંડીની માળા છે, બાહુને વીશે શંખ ચક્રાદી ધારણ કર્યાં છે. લલાટને વીશે ઉર્ધ્વપુંદ્ર તીલક છે એવા જે વર્ધશ્રવ તે જ્યાં જાય ત્યાંહાં એક માસ સુધી તે ભોવન પર્વત રહે.

અધ્યાય તથા શ્લોક તથા પ્રકરણનું પ્રમાણ સ્કંધ વિષે.

રાગ કાફી.

શ્રી વસભ ચરણે લાયજી, ગુણ ગાયું વાંણી હેવી મા ગુણ, ૧ શ્રી વીઠલનાથજી પુરો આશજી, જન્મ જન્મની જાણી દાસજી. ૨ અનુક્રમ તે શ્રી ભાગવતનું કહીએજી, સ્કંધ તે દ્વાદશ લહીએજી, ૩ અધ્યાય ત્રણસોને બત્રીસજી. પ્રાકૃત અધ્યાયજી મળી ત્રણસો પાંત્રીસજી. ૪ શ્લોક અઠાર હજાર પ્રમાણજી, પ્રકરણ તેતાળીશ પ્રમાણ નીરવાણજી. ૫ આગણીશ અધ્યાય પ્રથમ સ્કંધજી ત્રણ, પ્રકરણ કહયાં પદ બંધજી. ૬ હીત પ્રકરણ ત્રણ અધ્યાય લગી થાયજી, પેહેલા અધ્યાય સ ઉત્તમ પ્રકરણ કહેવાયજી. ૭ બીજે અધ્યાય સુત પુરાણી ઉત્તમ દીઘાજી ભક્તિ યોગ તે ઉત્તકરક કીધોજી. ૮ ત્રીજે અધ્યાય કથા અવતાર ચોવીસજી બીજી પ્રકરણ મધ્યમ કહુ નામી શીશજી, ૯ ચોથે ચીંતા વ્યાસજીને શ્રદ્ધ નારદ આપ્યાજી ઉપદેશ કરી પાંચમે સમજાવ્યાજી. ૧૦ કીજેજી શ્રીભગવત પ્રકાશજી તેણે થાય તાપ તીમરનો નાશજી. ૧૧ છઠે પોતાનું પ્રતાંત નારદે કહયુંજી આગળ જન્મે જે સુખ દુખ લહયુંજી. ૧૨ ત્રીજી તે પ્રકરણ ઉત્તમ જાણોજી તેર અધ્યાયમાં એહ વખાણોજી. ૧૩ સાતમા અધ્યાયમાં બાંણ અસ્વસ્થા

મા કેરાંજી રક્ષા કરી સરવેને રાખ્યા નેરાજી. ૧૪ આઠમે ઉતરયા ગરભ રક્ષા કરી લીધીજી. કુંતાજીએ પ્રભુની સ્તુતી કીધીજી; ૧૫ હીરમ પીતાએ યુધીસ્ટીરને ઉપદેશ કીધોજી. તે સરવેને વચે અધ્યાય પ્રસિધોજી, ૧૬ દશમે અધ્યાય યુધીસ્ટીરને રાજ્ય બેસારયાજી પછે શ્રીજી પોતે દવારકાં પધારયાજી. ૧૭ એકાદશ અધ્યાય સગાં સહોદર સરવે મળીયાંજી માંહોમાંહે પરસ્પર ભળીયાંજી. ૧૮ ભગવત ભકત પરીક્ષત રાંચજી, જન્મ વરણ દવાદસ અધ્યાયજી. ૧૯ ત્રયોદશી વીદુરજી હસ્તીનાપુર આવ્યાજી, તારથ યાત્રા કરી સરવેને મન ભાવ્યાજી. ૨૦ ધતરાસ્ટર ગાંધારી લઇ સાથજી, વીદુરજી આલ્યા ઉતરા પંથજી. ૨૧ ચઉદમે અધ્યાય દવારકાંથી અરણ્ય ન આવ્યા ગ્રહજી મુખ જોઇ યુધીસ્ટીર પ્રસ્ન પુછ્યા જેહજી ૨૨ પંદરમે અધ્યાય યાદવ કુળ ક્ષય થાયજી, પરીક્ષતને રાજ્ય દઇ પાંડવ ઉતમ પંથ જાયજી, ૨૩ સોળમે અધ્યાય પરીક્ષત દીગવીજે કહ્યાંજી, પ્રથવી ધર્મ કલીયુગને તહાં લહ્યાજી. ૨૪ ધરમ રક્ષા સતરમે અધ્યાય કીધીજી, કળીયુગને સ્થાન દઇ શીખ દીધીજી. ૨૫ પરીક્ષતને વીપ્ર શ્રાપ થયો અવિરજી. ઓગણીસમે અધ્યાય જઇ બેઠા ગંગા તીરેજી. ૨૬ સરવે રાજ્ય તે ત્યાગ કીધુંજી; શુકજીને પુછીને વ્રત લીધુંજી. ૨૭ અધીકાર લીલાએ કહેવાયજી, એક રસના કયમ કરી ગુણ ગવાયજી. ૨૮ હરીદાસ પ્રભુશ્રી ગોવરધન ધારીજી શોભા નીરખી નીત્ય વ્રતે જાઉં બલીહારીજી. ૧૯ ઇતી પ્રથમું ધોળ આખ્યાન સંપૂરણ.

(૨૪૪)

અથશ્રી દ્વીતીય સ્કંધ અનુક્રમ આગ્યાન

પ્રારંભ.

જાને લીલા દ્વીતીય સ્કંધ છે અધ્યાય દસ માંહે પ્રકરણ એના ત્રણ છે તત્ત્વ ધાન પેહેલું ત્યાંહે. ૧ પેહેલા અધ્યાય માંહે કહ્યા સાક્ષાત યોગ સાન પોતાનાજ કારણે રથુળ સ્વરૂપનું ધાન છે તેનો અધ્યાય બીજોઈ પ્રસાદ પ્રકરણ બીજું એનું વરણન ત્રીજે. ૩ ઉતરી દેવતા સરવની થઈ ભકતી તે સકામી સરવે તજી, પ્રભુને ભજ્યે એછે અંતરયામી. ૪ મન વાંછીત કૃપા પુરસે પુરણ કામજ એહ, મંગળાચરણ શુકલ કરચું ચોથે અધ્યાય જેહ. ૫ તેમાં શ્રીજીની સ્તુતી કરી તે કયાં લગી કહીએ, ત્રીજી મનનું પ્રકરણ છે તે છ અધ્યાયમાં લહીએ. ૬ એક ઉત્પત્તી પ્રકારનો કીધો છે ઉચ્ચા ૨. ૭ નારદે પુછયું બ્રમાજીને કહ્યું પાંચમે કરોમાન અધ્યાત્મક જ્ઞાની પંચીકરણ રથુળ સુક્ષ્મ જ્ઞાન. ૮ આઠ સ્વરૂપ વધરાગ્યનાં છઠે અધ્યાય જાણો સરવે ઉત્પત્તી પ્રભુની થઈ તે કહી વખાણો. ૯ સાતમે અધ્યાય શેવા વરણવ ચોવીશે અવતાર આઠમે અધ્યાયથી જાણોએ ઉત્પત્તી પ્રકાર. ૧૦ નારદજીએ બ્રમાજીને પુછયું તે એમાં કહીએ, પોતાની ઉત્પત્તી કહી તે નવમે અધ્યાય લહીએ, ૧૧ ચતુર રલોક શ્રી ભાગવતનો, બ્રમાજીએ ઉપદેશ કીધો નારદજીએ રદે ધરી શ્રવણે રસ પીધો; ૧૨ તે ઉપદેશ શ્રી શુકલજીએ, પરીક્ષતને કહ્યો; શ્રીભાગવત રસ સાંભળી; કૃતારથ થયો. ૧૩ આ અધ્યાય જો વરણવું આશી દધવક સ્વરૂપ; દશમે અધ્યાય વરણવું તે કહીએ અનુપ. ૧૪ શ્રવણે સુધારસ પીજીએ, રૂઢીયા માંહે

(૨૪૫)

ધરી, હરીદાસ પ્રભુ શોભા નીરખીએ શ્રી કુંજ બીહારી, ૧૫
 ઇતીશ્રી ભાગવત દ્વિતીયસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂર્ણ;

— ❧ —

અથશ્રી ત્રીતીય સ્કંધ પ્રારંભ.

(એની ચાલ વન યાતરાના ઘોળની છે.)

સ્વરગ લીલા ત્રીતીય સ્કંધ કહીએ, અધ્યાય તેતરીસ
 પ્રકરણ છ લહીએ. ૧ પહેલું અધીકાર પ્રકરણ કહ્યું અ
 ધ્યાય ચારે, વીદુરજી તીરથ યાત્રા કરી આવ્યા ત્યારે. ૨ વીદુ
 રજી ઉંચવજી જીમતાં ત્રઠમાં મળ્યા સહી, બીજે અધ્યાય બા
 ણ ચરોત્રની લીલા કહી- ૩ ત્રીજે રાજ લીલા ચોથે પ્રભા
 સ લીલા કહેવાય. પછી ઉંચવજી ત્યાંથી ઊતર પથે જાય. ૪
 બોલુ પ્રકરણ ગુણ નીત્ય પાંચમેથી જે વીદુરજી મીત્રને પુછ
 ભાગવાન માયા તત્ત્વે તે, ૫ છઠે માયા નીરૂપણ મધંત્રીને કી
 ધું, ત્રીજે સકગુણ પ્રકરણ અધ્યાય ત્રણમાં સીધું; ૬ સાતમે
 ભાગવત ચરીતર અવતાર; કથા પ્રશ્ન પુછ્યા જે; આઠમે મુળ
 પુરૂષી અમાજીની ઉત્પત્તી થઈ તે. ૭ નવમે અધ્યાય અમાજીની
 સ્તુતી કીધી, દરશન થયાં શ્રેયી કરવાની આજ્ઞા દીધી. ૮ ચો
 થુ કાળ પ્રકરણ પશુ શ્રેયી વખાણો ૯ પરમાણું કાળ ગતી
 અધ્યાય અગ્યારે નવ અધ્યાયમાં લાભ મુળ જીવ પ્રકરણ
 અધ્યાય ચારે. ૧૦ અમાજીને અંગથી શ્રેયી થઈ સનકાદી
 ક મર્યાદા દોળે, સરસ્વતી સ્વાયંભુ મનુશતરૂમાં તે. ૧૧
 તેરમે અધ્યાય વારાહજીનો જનમ થયો, ચઉદમે કસ્યપજી
 અર્હીતી સંવાદ કહ્યો, ૧૨ પંદરમે જય વીજયને સનકાદીક
 ના શ્રાપ, સોલમે સનકાદીકને દરશન દીધું વધકુંઠ નાથે આ

(૨૪૬)

૫, ૧૩ સતરમે હીરણ્ણાક્ષ વારાહ યુધ થાય. અઠારમે અધ્યાય પણ એ લીલા કહેવાય. ૧૪ ઓગણીસમે હીરણ્ણાક્ષને મારી પ્રથવી લીધી, વીશમે અધ્યાય વારાહની સ્તુતી કીધી. ૧૫ ખર તત્વ પ્રકરણુ તેહનો ભેદ છે એ, તેર અધ્યાય કરી વરણુ વ થાય તે. ૧૬ એકવીસમે સ્વયંભુનમ્ આવ્યા કદમ રૂશીની પારથના કરો મન ભાવ્યા. ૧૭ કદમરૂશીની દેવહુતીનો વીવાહ કરી. બાવીસમે સ્વાયંભુ આવ્યા પ્રરી. ૧૮ તેવીસમે કદમરૂશીએ વિમાન રમ્યું યોગ્યા અભ્યાસને બળે રત્નથી જડયું ૧૯ વધભવ મુખ ભોગ દેવહુતીનાં કહ્યાં, નવ કન્યાના જનમ તે થયા, ૨૦ કર્પીલ દેવજના જનમ ચોવીસમે કહીએ, વર કન્યાના વીવાહ લહીએ, ૨૧ પછે કદમ રૂશી નવ જઠ સાધન કીધાં, પંચવીસમે કર્પીલજ માતાને ઉપદેશ દીધા, ૨૨ છવીસમે તત્વ સંખ્ય વરણુવ જોહુ, સતાવીસ લગ વરણુવ છે તેહુ. ૨૩ યોગ્ય ધ્યાનમાં જોવા સ્વરૂપનું ધ્યાન કરવું, આઠવીસમે અધ્યાય તે રહે ધરવું; ૨૪ ઓગણીસમે ભક્તી યોગ વરણુ કહુયા, ત્રીસમે વરણુવ કરમ વિલકત લહુયા ૨૫ એકત્રીસમે અધ્યાય જીવની અવસ્થા કહી, ગરભ સ્થોતી જનમ મરણુ પરીયંત લહી, ૨૬ જ્ઞાન ભક્તિ નિરૂપણુ અધ્યાય બનરીશે દેવહુતી શ્રીદ્ધ પદ પામ્યાં અધ્યાય તેતરી સે, ૨૭ માતાએ જ્ઞાન ભક્તી ઉપદેશી ચિત ધરબો, ત્યારે કર્પીલ દેવજ ઉતર પંથ પધારયા, ૨૮ તેર અધ્યાયમાં તત્વ પ્રકરણુ થયું, તેનાં બે પ્રકરણુ છે તે પણ કહુયું. ૨૯ પેહુલા ચાર અધ્યાયમાં ઉરરસ મુક્તી પ્રકરણુ જાણો, હરીદાસ પ્રકભુની લીલા વખાણો. ૩૦ ઇતિશ્રી ભાગવતે ત્રીતીય સ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુરણુ

(૨૪૭)

અથશ્રી ચતુર્યસ્કંધ પ્રારંભ.

ચતુર્યસ્કંધમાં વિસરગ લીલા કહીએ, પ્રકરણ ચાર અધ્યાય એકલીસમા સહીએ. ૧ ધર્મ અર્થ કામ મોક્ષ પ્રકરણ ચારછેરે, સાત પ્રકરણમાં ધર્મ પ્રકરણનો વિસ્તાર છેરે. ૨ એના અધીકાર તે દસ પ્રજાપતીરે, પેહેલા અધ્યાયમાં મનુશંતતીરે. ૩ તેમાં શોભ દતાત્રય દુરવાસા જાણીધરે, નારદ નારાયણ ઇત્યાદિક વખાણીએરે. ૪ વિસ્વાસરૂ જાનાયજ્ઞ માદશ પ્રજાપતી આવીયારે, બીજા અધ્યાયમાં સરવે આદર કરી બોલાવીયારે. પરીવળ ઉઠ્યા નહીં તે દક્ષ પ્રજાપતીએ રોશ કીધોરે વિખવાદ કરતાં એક બીજાને શ્રાપ દીધોરે, ૬ ત્રીજે દક્ષના યજ્ઞમાં જવા શીખ માગી સતીરે; ત્યારે તે સમે ના કીધી પતીરે, ૭ ચોથે આજ્ઞા ઉલંઘન કરી સતી ગયારે, દેહ મુકી પરવતની પુત્રી થયારે. ૮ પાંચમે નાદળ શિવ આગળ સરવ વાત કરીરે; કરોધ યજ્ઞનો કીધો વિધ્વંસલુ વાન રૂદ્રે ધરીરે. ૯ છઠે બ્રહ્માદિક શિવજની સ્તુતી કરી અહીંરે; સાતમે દક્ષનો યજ્ઞ પુરણ છે તહીંરે ૧૦ સરવે મળી શ્રીજનો સ્તુતી કરી તે જાણીએરે બીજી અર્થ પ્રકરણ અધ્યાય પાંચમે વખાણીએરે. ૧૧ આઠમે અધ્યાય ઉતાનપાદનો વસ કહ્યોરે, ધરવળ અપરમાને વચને તપ આરાત્રીયુરે, ૧૨ નવમે પ્રભુ મળયા વરદાન લઈ આઠ્યાધર લાણીરે; સરવેને ધરવળ સાથે પ્રીત વાધી ધણીરે. ૧૩ દશમે ઉતાન પામ્યા મૃત્યુ દુઃખ રૂદ્રે ધરયુરે, જ્ઞાતનુ વધર લેવાની મત્યે ધરવળએ જીવ કરયુરે. ૧૪ એકાદસમે અધ્યાય પ્રભુજ આવીયારે, કરી ધરવળનું સમાધાન ઘેર બો

(૨૪૮)

લાવીયારે. ૧૫ ધરૂવજીએ રાજ કર્યું સંપુરણ દયાદશમે અ
ધયાય કહ્યુરે. ૧૬ ધરૂવજી માનીતા પરપદ પામ્યા તે બ્ર
હ્મેરે, ત્રીજી કામ પ્રકરણ અધયાય અગિયારમેરે, ૧૭ એતા
અધિકારી તે પ્રથુરાજ સહીએરે; તેહના ચરિતનો કથા હેમા
કહીએરે. ૧૮ ધરૂવનો વંશ અધયાય તેરમે કહ્યોરે, ચઉદમે
રાજ વેન બ્રહ્મ શ્રાપે માર્યોરે. ૧૯ પંચદશમે પ્રથુનો જન્મ
પતિ વિચારીછેરે. ૨૦ સોળમે પ્રથુનુ ચરિત્ર થયા એકવિસ
મેરે, સન કુમારથી આત્મ યોગ્ય વિસમેરે. ૨૧ એતા આઠ
અધયાયમાં છે તે કહ્યારે, તેહના ભેદ તે બે અમે લહ્યારે,
૨૨ બ્રહ્મ તત્ત્વ દરશી ત્રણ અધયાયમાં ધાયછેરે, કૃત્તન સાચુ
જય પાંચ અધયાયમાં કહેવાયરે ૨૩ અનુક્રમ પુરવે ઉતર
જાણીએરે, હવે ચોતીસમે અધયાય પ્રથુવંશ વખાણીએરે, ૨૪
પ્રચેતાને શ્રી માહાદેવજી મળ્યારે, ૩૬ ગીત વરણુવ કહુ એ
વા હજ્યારે. ૨૫ પ્રાચિન બહીરશને નારદ મળ્યા પચવિસ
મેરે, પુરંજન આજ્ઞાન કહ્યું; છવીસથી અઠાવિસમેરે ૨૬
પુરંજન આજ્ઞાન સાંભળી ઓગણત્રીસમે દુખ પામ્યારે.
કપીસાશ્રમ જઈ પ્રાચિન બહીરસ મુખ પામ્યારે. ૨૭ પ્રચે
તાને ત્રિસમે પ્રભુ પસન થયા કારજ સીધુંરે. કર્ણે દશ હ
જાર વરશ રાજ્ય એ વરદાન દીધુંરે. ૨૮ એકલીસમે નારદ
જી પ્રચેતાને ભગવદ વારતા કહારે; એ કથા સાંભળી હ
સ્તીનાપુર ત્રિદુર આન્યા સહારે ૨૦ હરીદાસ સોભા વિચા
રીએરે, સદા એમના ગુણ કોને જ્ઞાન રૂદેમાં ધારીએરે ૩૦
ઈતીશ્રી ભાગવતે ચતુર્થ રકથે અનુક્રમ આજ્ઞાન સંપૂર્ણ.

(૨૪૯)

અથ પાંચમસ્કંધ પ્રારંભ.

રાગ કાફી.

પાંચમ સ્કંધ અધ્યાય છત્રીશ કહેવાય સ્થાનલીલાનુ વ
રણુન થાય. ૧ ત્રણ પ્રકરણુ દસકાળ સપ્ત કહીએ, પેહેલે ૪
સ પ્રકરણુ અધ્યાય ત્રણ લહીએ, ૨ પ્રીયવ્રતનો વંશ કહ્યો
પેહેલા અધ્યાયમાંહે સપ્ત સમુદ્ર દ્વીપ કહ્યાં ત્યાંહે, ૩ બી
જામાં અક્ષીધુમા નવ પુત્ર કહ્યા, તે નવખંડના રાજા થયા
૪ નામી રાજાને પુત્રનુ વરદાન દીધું, ત્રીજા અધ્યાય માંહે
પ્રસીધું. ૫ એકવીશમા અધ્યાયમાં બીજી કાળ પ્રકરણુ જા
ણા, ચોથા અધ્યાયમાં રશમ દેવનો જન્મ વખાણે. ૬ રશ
મ દેવને નાભીરાજે રાજ દીધુ જ્યારે, પોતે પરમપદ પામ્યા
ત્યારે. ૭ રશમદેવના પુત્ર સોને ગ્રાહમણુ એકાશી, નવ ચો
ગેસ્વર દેશ રાજા સુખ ગણિ. ૮ પાંચમે છઠે રસમ દેવ ચરિ
ત્ર લહીએ સાતમે ભરથને પુત્ર કહ્યો તે કહીએ. ૯ અસ્તમે
ભરત ચરિત્ર કહ્યાં પ્રકાસ, મૃગ સંગત મ્રગ થયા તે પા
મ્યા નાશ. ૧૦ જડભરથ ચરિત્ર નવમે મુગા થઈ ચાલ્યા.
દશમે રગુગણુ વેઠમાં ઝાલ્યા ૧૧ ભરથને જ્ઞાન અપુર્વ રણુ
ગણુ પુછ્યું અગીચ્છર. તેજ કથા કહીએ અધ્યાય બાર.
તેરમે જડ ભરથ કથા ચરીત્ર કહી, રહુગુણુ આરમ્ભ વિદ્યા
પામ્યા ચતુર દીસે સહી ૧૩ પાંચ દશમે સુમતીનો વંશ વ
ખાણીએ, તેમાં ગયા રાજાનો જન્મ તે જાણીએ. ૧૪ શોળ
મે ભુગોળ વરણુન થાય, તેમાં નાંબુદ્વીપ નવ વર્સ મેરૂ પ્રભા
યું. ૧૫ સતરમે શેષ શેવક કહેવાય, તે કથા આગણીશમે

(૨૫૦)

તે થાય; ૧૬ વિસમે સપ્ત સમુદ્રનું પ્રમાણ, વીસમે એકવીસ
મે જ્યોતીશ ચક્રનું પ્રમાણ તે વખાણ. ૧૭ બાવીશ તેવીશ
સુગ્રી એ ચરિત્ર કહીએ, ચતુરવીસમે રાહુનું પ્રમાણ તે લ
હીએ ૧૮ ત્રીણ સ્વપન પ્રકરણ બે અધ્યાય લેઢ એહ.
એક જીવાત્મા બીજા પરમાત્મા તેહ. ૧૯ પંચવીસમે જુપાતા
બે લોક વરણન કહ્યો નરક વરણન છત્રીસમે લહ્યો ૨૦
હરોદાશ પ્રભુ ગુણ ગાન કીજે નીત્ય, શોભા નીરખી ધરલી
જીએ ચિત. ૨૧ છાત્રી પંચમસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન
સંપુરણ.

અથશ્રી સષ્ટમસ્કંધ પ્રારંભ.

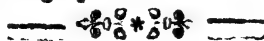
રાગ ધનાશ્રી,

એનો ચાલ (શ્રીમદ્ વલ્લભ પ્રભુને દરૂં પ્રણામજી.)

સષ્ટમસ્કંધ અધ્યાય આગણીસમા પોષણ લીલા વરણ
ન કહી, નામ ધ્યાનમે અરચણે ત્રણે પ્રકરણ એના છ
સહી. ૧ અજામીલેનું આખ્યાન અધ્યાય પહેલે, બીજે વી
જણું દુત યમદુત સંવાદ થયો, માહા દુષ્ટ આચરણ કર્યું
તોહ પ્રભુ નામ પ્રતાપે વચકુંડે ગયો. ૨ ત્રીજે ધરમરાજે
પોતાના શેવકને; નામ માહાત્મ કહ્યું. હરી; શ્રવણ કથા
કીરતન નામ સ્મરણ કરે, ત્યાંહાં જાઓ રમે ફરી. ૩ પે
હેલું નામ પ્રકરણ કહ્યું, હવે બીજું ધ્યાન પ્રકરણ કહે
વાય છે; ચોથા અધ્યાયમાં વરણન તેનું, તેનો ચઉદશ અ
ધ્યાય લગી થાય છે. ૪ પ્રચેતાનો વંશ કહ્યો તે પણ ચો
થા અધ્યાયમાં જાણીએ, દક્ષનો જન્મ થયો તે સરવે, એ-
માં કહી વખાણીએ. ૫ પ્રભુજી પ્રસન્ન થયા પણ, દક્ષે એ.

(૨૫૧)

‘તુ’ તપ કીધું પ્રસત વદને શ્રીનાથજી. સંતાન થયાનું વર
 દાન દોષું. ૬ પાંચમે દક્ષના પુત્ર સરવે મોક્ષ પામ્યાઃ
 નારદજીએ ઉપદેશ કીધો, દક્ષને ત્યારે કરોધ ચડીઓ; નાર
 દજીને શ્રાપ દીધો. ૭ છઠે દક્ષને કન્યા થઈ તે, કહુ પતી
 સંતતી એમાં વખાણીએ; સાતમે ઇંદ્ર ગુરૂ અહસ્તપતી
 રોશાણા; વિશ્વ રૂપનો ગુરૂ કીધો તે જાણીએ. ૮ આઠે ઇંદ્ર
 ને નારાયણ કવચ દીધું, નવમે વિશ્વરૂપને મારયો તે કથા
 કહી; વત્રાસુરનો જન્મ એમાં કહ્યો. દશમે દધીચીના અ
 સ્પોતું વજ કીધું સહી. ૯ એ વરજ લેઇ ઇંદ્રે જીદ્ર કીધું,
 વત્રાસુર સાથે ત્યાં, એકાદશમે પરસ્પર યુધમાં પ્રસનતા
 ના વચન થયા ત્યાં. ૧૦ દ્વાદશમે વત્રાસુર મારી ઇંદ્ર જી-
 ત્યો, ત્રयोदશમે બ્રહ્મહત્યા થઇ ઇંદ્રે બચારે યજ્ઞ કીધો; ત્યા
 રે બ્રહ્મ હત્યા ગઇ. ૧૧ પુર્વ જન્મ વત્રાસુરનો ચિત્રકેત
 રાજ, એહુ કથા ચઉદમે કહી, પંચદશમે પુત્ર શોક થયો,
 ચીત્રકેતને નારદજીએ સમાધાન કરયું સહી. ૧૨ સોલસે
 પુત્ર શોક સાંભળી, વધરાગ ઊપન્યો સાધન કીધું પ્રભુ મ
 હ્યા ત્યાં; સતરમે વર્ધમાન બેશી કમલાશ ગયો, પારવતીજી
 એ શ્રાપ દીધો ત્યાં. ૧૩ ત્રીજા જે અરચન પ્રકરણ, તે
 તે અઠારમેથી થાય છે; અદિતીને અદિતીના પુત્રનો, એહુમાં
 વંશ કહેવાય છે. ૧૪ મરૂત ગણની ઉત્પત્તી થઇ ઓગણી
 શમે, પુરાવત વ્રત ઠરયું, હરીદાસ પ્રભુ નીરખી શોભા,
 ગુણ ગ્યાન કરી રૂઢે ધર્યું. ૧૫ ઇતિ શ્રી સજ્જમ સ્કંધ અનુ
 ક્રમ આખ્યાન સંપૂર્ણ.

(૨૫૨)

અથ શ્રી સપ્તમસ્કંધ પ્રારંભ.

(લક્ષ્મણ સુત શ્રી વલ્લભરાયજી.) એ ચાલ.

સાતમ શકંધ અધ્યાય પંદરમે થાયછે રે, એના પ્રકર-
ણ ત્રણ કહેવાય છેરે. ૧ અસદ વાસદના કહીએરે, સદ્વાસ-
ના પ્રકરણ ત્રીજી લહીએરે. ૨ પેહેલું અસદવાસના પાંચ
અધ્યાય લગી જાણેરે, પેહેલે જય વિજયના શ્રાપનું કારણ
એ વખાણેરે. ૩ બીજા અધ્યાય માંહે હીરણાકશ વધ ક-
ર્યુરે, માતાને આખ્યાનમાં સમાધાનજ્ઞાન કર્યુરે. ૪ ત્રિજે
આતનું વેર લેવા નિમીત્તરે, હિરણાકશયપે તપ કીધું ધરી
ચિતરે. ૫ બ્રહ્માજીએ આવી વરદાન કીધુરે, જે જે હીર
કશપે રાજ કીધું જ્યારેરે. ૬ દેવતા ભાગી ગયા તે વારેરે
૭ ભગવત ભક્ત પ્રહલાદ પુત્ર થયારે, પંચમે અધ્યાય ભ
જીવાને ગયારે. ૮ ભણ્યા ભગવદ નામ તે સારરે, બીજી
કાંચ ન કરે ઉચારરે. ૯ સદવાસના પ્રકરણ બીજી કહીએરે,
તે પણ પાંચ અધ્યાયમાં લહીએરે. ૧૦ છઠે પ્રલાદજી ભણ
તા નિશાળરે, શ્રી હરી નામ જપે બાળરે. ૧૧ સાતમે પ્ર
હલાદજીને બાપે પુછ્યું ત્યારેરે, તમે એ ભણ્યા છે ક્યારે
રે, ૧૧ માતાજીને ઉપદેશ નારદે કહ્યોરે, મેં તો ગરભમાં
થી તે કહ્યોરે ૧૩ આઠમે પ્રહલાદજીને પીતાએ કરોધ કરી
વાર્યોરે, સ્થંભથી પ્રગટ થઈને હીરણાકશપ માર્યોરે. ૧૪
દેવતાએ પ્રભુજીની સ્તુતિ કરીરે, નવમે પ્રહલાદજીની સ્તુતિ
રૂઢ્યે ધરંરે. ૧૫ દશમે ભક્તિ વરદાન સ્તોત્ર કીધુરે, રાજ્ય
બેસાડી સર્વ કાજ કીધુરે ૧૬ મયનામા દર્શતા ત્રીપુર તા
વ્યો જેહુરે, બાળી ભસ્મ કર્યું ત્યાં તેહુરે ૧૭ સદવાસના

(૨૫૩)

પ્રકરણ ત્રીજી ત્યાં થાયરે, એકાદશમે ચાર વરણ કહેવાયરે.
૧૮ દ્વાદશમે કહ્યા બ્રહ્મચારીના ધરમરે, વાનપ્રસ્થમાં કહ્યા
સરવે કરમરે. ૧૯ ત્રયોદશમે પતિવ્રતાના ધરમ કહીએ અ
જગરને પ્રહલાદજીનો સંવાદ થયોરે. ૨૦ ચતુર્દશમે બ્રહ્મસ્થા
શ્રમ કહે. પંચદશમે ત્રીજી ધરમ કહેવાયરે. ૨૧ ઉત્તમ મ-
ધ્ય કનીષ્ઠ સરવ પ્રકારે, ઉત્તી લીલા કહી વિસ્તારરે ૨૨
હરદાસ પ્રભુ સોભા નિહારીરે, ગુણ ગાવું તે વળી વળીરે.
૨૩ ઈતિ શ્રી સપ્તસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુરણ.

અથ શ્રી અષ્ટમસ્કંધ પ્રારંભ.

રાગ ધનાશ્રી,

જય જય લાલ ગોવરધન ધારી, સુદીર રૂડાં નામજી.

એ દેશી,

અષ્ટમસ્કંધ મનવંતર લોધા અધ્યાય છે ચોવીશજી;
પ્રકરણ કહ્યા છે એનાં તે, કહું નામી શીશજી. ૧ તામસ
સાત્વિકતરાજસ લક્ષિત, ચાર પ્રકરણના નામજી; પહેલું તા
મસ પહેલે અધ્યાયથો, વરણવું સરવ તજી કામજી. ૨ સ્વ
યંજી મનુ સ્વારોચિસ મન; ઉત્તમ મનુ તામસ મનુ કહ્યા
જી; બીજે અધ્યાય ગજેન્દ્રન, જનમાં ગ્રાહે બ્રહ્મજી. ૩ ત્રી
જે શ્રી હરીની સ્તુતી કીધી, બ્રહેથી મુકાવ્યો ગજેન્દ્રજી ગ્રી;
સક્ત હેતુ પ્રભુ પોતે ધાયા, છપ્પીપર વારૂં કોટીક ચંદ્રજી.
૪ ચોથે ગજ ગ્રાહના પુરવ જન્મનું કહું, મોક્ષ થયા તે
એમ કહીએજી; પાંચમે રેવત મનુ ચોકસ મનુ થયાં, તે
કથા સરવ લહીએજી. ૫ દેવતા દ્વય ગયા કિર સાગર,
અમહત મથ નીમીતજી; સરવ મળી પ્રભુની સ્તુતી કીધી,

(૨૫૪)

નિરમળ કરીને ચિત્ત. ૬ છઠે પ્રભુ પ્રસન્ન થઈ કંઠા, દે-
વતા મંદ્રાચળ ગીરી લેવા આવ્યા; ઉપાડી ન શક્યા તે
જોઈ, પ્રભુ ગરૂડે ધરી લાવ્યા. ૭ સાતમે કુરમ અવ-
તાર ધરીને, સમુદ્ર મથન કીધું; કરતાં મથન હળાહળ
નિકળ્યું, તે શીવજીને દોધું. ૮ આઠમે રત્ન ચઉદ નીસ-
ર્યાં. દેવ દાંતવ યુધ કર્યું; દેવતાને અમરત પાવાને કા-
ળે, મોહની રૂપ પ્રભુ ધર્યું. ૯ નવમે અધ્યાય અમરત
દેવતાને પાઈ, રાહુતું છેડ્યું શીશ; દેવતાને અમરત દધ-
ત્યને ટાંણે, અંતરધ્યાન થયા જગદોશ. ૧૦ દશમે દધ-
ત્ય પરસપર વહીઆ, એકાદશમે દેવસુર સંગ્રામ; દ્વાદશ
મે મોહની સ્વરૂપ ધર્યું, શીવહીત કોટીક કામ. ૧૧ ત્ર-
યોદશે ર્ધવસ્વત મનુંતા રાજમાં, શ્રી વામનજી પ્રગટ થ-
યા; પછે ભવિષ્ય મન વંતર આગળ થાશે, તે પણ
સરવ કહ્યું. ૧૨ સવરણ મનુંદત્ત સાવરણી, મનું બ્ર-
હ્મા સાવરણી કહીએ; ૩૬ સાવરણી દેવ સાવરણી, ઈંદ્ર
સાવરણી તે લહીએ. ૧૩ ચતુરદશે માવાદી મનુના
પુત્ર ઈત્યાદિ, સરવે ભગવદ અંશ જાણીએ; હવે
નવ લાગી પ્રકરણ તે તોજી રાજસ કહી વખાણીએ
૧૪ પંચદશમે બળી રાજે રાજ્યંતે કીધું, અસ્વમેધ યજ્ઞ કી-
ધો બ્યારે; સોડસમે વિજ્ઞપ્તિ આદિતિ કરો પતિની, પુત્ર
ની કામતા જે કાજ તમારે, ૧૫ પુત્ર થશે વરત કરો કહ્યું
પતી, થયો વરત વિધીજી આદીતીએ કર્યું પયોગ્રત ત્યારે
સરવે વીધી રૂઢ કહ્યું. ૧૬ સપ્તદશે પયોગ્રત કીધે, પરસન
થયા જાણી, ગરભ વિશે આબ્યા પ્રભુ ત્યારે, અમાદિક સ્તુ

(૨૫૫)

તિ કરિ વખાણીજી, ૧૭ અષ્ટદશે વામનજી પ્રગટ્યા પદાસ્યા
બળી વામની પાસજી, યજ્ઞસાળામાં સનમાન કરીને, અવલો
કયા અપિનાશજી, ૧૮ જોગણીસમે ત્રણ પદ પ્રથવી સંકટપી
કીધો એહજી; બે પદમાં સ્વરગ ઋત્યુ સરવે લીધું વિસમે એ
ક પદની મેળે જાગ્ય તેહજી; ૧૯ તીજ પદનું રહજી ન ઠે
કાણું પરસ્પર વિવાદ વચન થયાજી; એકવીશમે બ્રમાજી સ્વ
રગમાં શ્રીજીનાં વરણ લહ્યાંજી, ૨૦ અગુષ્ઠ દેખી અભોષિક
હીધો, ગંગાપ્રવાહ અર્ધ પ્રાથ્વપર બ્રમાજી બળીરાજાને વરણ
પાસથી બાંધ્યો, તે પ્રસન્ન એમાં કહ્યાંજી, ૨૧ બાવીસમે બ
ળી આત્મનિવેદન. સત્ય વચન આટે કીધુંજી, શીસ ધરયું શ્રી
પ્રભુ પરસન થયા, રાજ્ય સુતળનું દીધુંજી ૨૨ તેવિસમે બ
ળીને જીતી દીધું દેવતાને રાજ્ય ગયું હતું જે એહજી, સર્વ મ
હી રતુતી કરી, પ્રભુની મધુહીત મન થયું તેહજી, ૨૩ ચોથુ
પ્રકરણ જે કરીએ ચોવિસમે અધ્યાયજી, વર્ધશ્રવનું રાજ્યમાં, મ
હા અસ્તાર થયો તે કહેવાયજી, ૨૪ હરીદાસ પ્રભુના ગુણ ગા
તા તનની તપત તે જાણી નીત્ય પ્રતે એની શાલા નીરખી
હૃદયું ટાકું થાયજી,

અથશ્રી નવમસ્કંધ પ્રારંભ.

એ રાગની ચાલ,

નવમસ્કંધ વર્ણવ કરે, અધ્યાય ચોવીશ જાણી પ્રભુ કૃપા
થી ઈસાનુ કથા, પ્રકરણ બે વખાણી. ૧ સુર્ય વંશ મહા
પ્રકરણ તેતો પેહેલું કહીએ અંદ્રવશ પુસ્તો પ્રકરણ છે તે સાં
જાળી સુખ લહીએ ૨ પેહેલે અધ્યાયથી પેહેલું સુર્ય વંશ

તે કહીએ વખાણો વૈવસ્વતમનુને પુત્રદશ થયા ઇસ્વાકુ આ
 થી જાણો. ૩ એક કન્યા થઈ તે એમ હવે, કહુ ખીંજી આ
 ધાય ચાર સુતનેસંતાન થયાં નહી, તે પણ કહેવાય, ૪ આ
 પછી ત્રણ પુત્રનો વંશ થયો તે એમાં કહીએ નરતા ભગતા
 રી સંતતી તે દ્રસ્ટના લહીએ ૫ ત્રીજે સયાતીનો વંશ કહી
 રેવતી કન્યા જેમાં એથે નરપતો વંશ કહયોરે રાજા અમા
 રાંશ તેમાં ૬ ભકતને દુરવાસાએ દુખ દીધું પોતે દુખ પા-
 આ ત્યારે પાંચમે દુરવાસા સધળે ફરી આઘ્યા અમરિશ
 પાસે ૭ થ રે ૭ સુદરશનને સમાધાન કરીને વારયું ત્યારે સુ
 ખ થયું છઠે અમરીશનો થયો તે સર્વે કહયો પછે ઇસ્વાકુ
 નો વંશ કહયો, તેહના વંશમાં માનઘાતા તેહની વંશમાં
 મુજકંદ થયા તે કહુ. ત્રિમાતા ૮ સાતમે માનઘાતાના પુત્ર
 પુર કુછનો વંશ જાણો, તેમાં હરીચંદ રાજા થયા, આઠમે એ
 નો વંશ વખાણો ૧૦ જેમાં સગર રાજા થયા નવમે એનો
 વંશ તેહના વંશમાં ભાગીરથ રાજા ગંગાજી લાવીયા
 જેહ ૧૧ ભાગીરથ વંશ કહયો ખડવાગ થયો દશમે રઘુનો
 વંશ કહયો રામા અવતાર કહયો ૧૨ એકાદશમે રામજીવ
 ર.જમ વરણવ દવાદશમે કુસનો વંસ કહો પુષ્ટી પ્રકરણ અ
 ધ્યાય બારમે તેરમેથી જહો ૧૩ ઇસ્વાકુના નીમી તેહના વં
 સમાં રાજા જનક થયા જાણો ચત્વરેમે ચંદ્રમાંથી યુધ થયા,
 તેહના પુત્ર પુરવા વખાણો ૧૪ પંચદશમ પુર કરવાના વંશ
 માં શ્રી ક્રસુરામજી થયા, શોળમે ક્રસુરામ ચરીત્રને વિરવામિ
 ન જન્મ લહયા ૧૫ સપ્તદસમે પુરવાના પુત્ર મોહોટા હુશનો
 વંશ એમાં રાજા થયાતીનો વંશ કહો અધ્યાય અઠારતેમાં ૧૬

(૨૫૭)

ઓગણીસમે યયાતી પરમ ગતી પામ્યા વિશમે પુત્રનો વંશ ક
હ્યો તેમાં એક વીશમે દુસકતનો પુત્ર ભારથ તેહનો વંશ લ
હ્યો ૧૭ રતીદેવ જેહમાં થયા ગરગાચાર્ય વંશ કહ્યો; રાજ
પંચાગના કપાચાર્ય કહ્યો લહ્યા ૧૮ આવીશમે ધરપત કહ્યો
પછે અજમીઠનો વંશ જાણો જેહમાં જરાસંધ થયા પછે
સંતનુ વંશ વખાણો ૧૯ પાંડવ કઉરવનો વંશ કહી પછે જ
રાસંધ વંશ કહીયે; ત્રેવીશમે બાહી યયાતોના ચાર પુત્રનો વંશ
કહીયે ૨૦ તેહમાં યદુનો વંશ થયો મેઘાવી રૂશી જેહમાં ચો
વીશમે જાદવનો વંશ, ને અકુરનો વંશ તેહમાં ૨૧ ઉગ્રસેનને
દેવકનો કહ્યો વંશ એ માંહે વરણવ કહ્યો છે; જન્મ તે
કંસ ૨૨ સુરસેનનો વંશ કહ્યો છે જેહનાં સુત વાસુદેવ તે
હેના સુત પ્રગટયા શ્રીકૃષ્ણ ચંદ્રો નિત્ય કીલ્એ શેવ ૨૩ હ
રીઠાસ પ્રભુ ગુણ ગાઇને, ચીતમાં ધરી લીજે નિત્ય પ્રતી શો
ભા નીરખીને તરણે રસ પીજે. ૨૪

અથ દસમ સ્કંધ પ્રારંભ.

શ્રી લક્ષ્મણ સુતને હું નમું, કરું તે પ્રમાણ; વાણી તે
મુજને આપજે, ગુણ ગાઉ તે વીસ્તાર.

શ્રી લક્ષ્મણ સુત ગુણ ગાઈએ. શ્રી વલ્લભ પરમ ઉદાર;
શ્રી વિઠલ વરને સમરીએ, દ્વિજકુળ ધરીએ અવતાર. ૧
એહના પદ વંદન કરી, માગુ તે વાણિ સાર; દસમ સ્કંધ
રૂઢે ધરી, અનુક્રમ કરું ઉચાર. ૨ અધ્યાય સત્યાશી એ
હના ત્રણ મનવંતર કહેવાય; સરવે મળી કહેવાય છે નવું
તે અધ્યાય, ૨ નિરોધ લીલા નિરૂપણ છે પ્રકરણ પાંચ

(૨૫૮)

તે જાણી તામસ રાજસ સાત્વીક ગુણ પ્રકરણ વખાણી. ૪ જન્મ પ્રકરણ પેહેલું પેહેલા અધ્યાયથી ચાર અધ્યાય લગી તેહ રાજાએ પ્રશ્ન પુછ્યું ત્યારે, શ્રી શુકદેવજી ઉત્તર દીધો તેહ. ૫ શ્રી વસુદેવજીને દેવકીજી પરણ્યાં કંશરાય કરી પ્રીતી; જાજે અધ્યાય કંશે દેવકીજીના પુત્ર માર્યા તે કહી રીતી. ૬ શંકરશાણ ગર્ભ માંહે પધાર્યા તે કહું, પછે પ્રભુ પધાર્યા ગરભ માંહી; ત્યાંહાં સર્વ દેવતા મળીને સ્તુતી કીધી છે તાંહી. ૭ ત્રીજે શ્રી કૃષ્ણજી પ્રગટ થયા મથુરામાં કાળાગ્રહ શ્રી વાસુદેવજીને શ્રી દેવકીજી સ્તુતી કરે છે તેહ. ૮ પુત્ર લેઈ શ્રી ગોકુળ પધરાવ્યા. શ્રી યશોદાજીને અંક કન્યા લેઈ તે આવીઆ મનમાં તે થાય શંક. ચોથે માયા ઉડી ગઈ, આકાશે કંશને થયો પશ્ચાતાપ; પછે બેનનું સમાધાન કીધું, જોઈને સંતાપ. ૧૦ દઈત્યને તે ડી એમ કહ્યું. મારોને દુઃખ દો એહ તામસ પ્રકરણ છે, અહાવીશમા થાય તેહ. ૧૧ એના ભેદ ચાર પ્રકાર, પ્રમાણ પ્રરમ્ય કહેવાય; સાધન ફળ એ ચાર છે. પ્રમાણ પેહેલું થાય. ૧૨ પાંચમે શ્રીજીના આચ્છવ વ્રજ ફુલું અંગ ન માંય; પછે કંસને કર દઈને, અહાવીયા આનંદ રાય. ૧૩ છઠે પુતના મોક્ષ સાતમે સંકટ ભજન જાણી; વ્રણ વાત મરદન વિશ્વરૂપ કીધું લીલા એહ વખાણી. ૧૪ આઠમે ગર ગાચારય નામ કર્મ, ચઈદમે લીલાને મૃતી ભક્ષ; વિશ્વરૂપ હરસન દેખાડ્યું, જનુનીને તે પ્રત્યક્ષ. ૧૫ નવમે ઉલુપલ બંધન દાશમય, મળીએ કમળા અરજીન; ભંજલ કુખર ખણી મટવ ઉધાર, એકાદશમે નંદ ગામની લીલા વચ્ચાસુર

(૨૫૯)

બકાસુર વધનો પ્રકાર, ૧૬ પક્ષાતર કલમશ ભેદના ત્રણ
અધ્યાય, વિદ્ય વાક્ય જેહ દ્વાદશે, અગાસુર વધ ત્રયો-
દશે ગોવાળ મંડળી તેહ, ૧૭ ભોજન શિલ્લા બેરી ભો-
જન કીધાં, બ્રહ્માજીએ હરયાં વછખાળા; ચઉદમે પ્રભુ લી-
લા જેહ બ્રહ્માએ સ્તુતી કીધી તત્કાળ. ૧૮ બીજી પ્રમેય
પ્રકરણ છે તેહના સાત અધ્યાય; દ્વાદશે વન કીડા કરી,
પ્રભુજીએ ચડાવી ગાય. ૧૯ ત્યાં ઘેનુકનો વધ કરી, વિશ-
જળથી રાખ્યું સરય; ત્રયોદશે કાળાદ મથન કીધું, વિષદુર
કીધું નિવારયો ગરવ. ૨૦ ચઉદમે કાળી રાદ્યા ત્યાં તેહનો
તે કહ્યો પ્રકાર; દાવાદળનું પાન કીધું, સરવતી કરી સાર.
૨૧ પંચદશમે બાળ લીલા, પ્રભુ કરી ચડાવી ગાય; અિરમ
રૂતુ વરણવ કરીને, પ્રલબ વધ કહેવાય. ૨૨ સોલમે દાવા
અગ્નીનું પાન કીધું, વનથી પધારયા બહે; સતરમે વરશા
રૂતુ વરણવ સરદરૂતુ વરણવ તેહ. ૨૩ અષ્ટાદશે વેણું ગીત,
પછી ત્રીજી સાધન પ્રકરણ કહેવાય; ચિત ધરીને સાંભળો,
એના તે સાત અધ્યાય. ૨૪ ઓગણીશમે હેમંત રૂતુ, કા-
ત્યાયની વ્રત વખાણી; વરજ ભક્તને વરદાન દીધું, એમાં
તે એ જણી. ૨૫ વિશમે રૂશી પત્તિનું અન્ન આરોગ્યા,
એકીસમ ઈંદ્રનોત્રજ યાગ; ભોગ ધરાવ્યો ગીરી રાજ્યને,
પ્રભુજીએ કરી અનુરાગ. ૨૬ અન્યાશ્રય દુર કરાવી, પોતા-
ના આશ્રય કરાવ્યો નાથ; બાવીસમે ઈંદ્ર કોપ પ્રગ્લીથી,
રાખ્યો સરવ સાથ. ૨૭ ત્રેવીશમે એણું પ્રાક્રમ જેહ, સ-
રવને આશ્રય જ્ઞાન એણું થાય; ચોવીસમે ઈંદ્ર સ્તુતી અભિ-
શંક કરી ગાવીંદ, નામ ધરણું કહેવાય. ૨૮ પચીશમે શ્રી

(૨૬૦)

નંદજી વરજ પાસથી, યુક્તિયા વરજ ધી; વરજ ભક્તને
 બ્રહ્મ રૂપમાં નિજ ધાસ દેખાવું શ્રી જગદીશ, ૨૯ ૨જ
 પ્રકરણ કહું ચોથુ, સાત અધ્યાય માંહે એક; છત્રાસમે
 વેણું નાદ કરો, વરજ ભક્તને તેડ્યા તેડુ. ૩૦ નાસ કીડા
 આરણ કરો, અંતરધ્યાન જ્યાને વખાણી; સત્તાવીસ વરજ
 ભક્ત લીલા સમરણ કરો, ધરમને સરવે મુકનાં કન્યા ભ-
 ણી, ૩૧ અડાવીસમે વરજ ભક્ત મળો, સરવે કાચું ગાથી
 કા ગીત જ્યાન; ચોમણત્રીસન દિન થઇ રૂઢન કોહું, તત
 કાળ પનારયા સગવાન, ૩૨ ત્રોયમે રાસ રખણ કરો, મુ
 ખ દીધું વરજ ભક્તને નાથ; એમ્ત્રાસમે સર્પ ડંશણી નંદ
 રાયજી, યુક્તિયા તે દાહું સરવ સાથ, ૩૩ બાદદેવળનો રા
 સ વજ્રજ્યો, તેમાં સંખ સુડનો વધ કહેવાય; જત્રોડમે દી
 વસ વિયોગ તાપસ દુર કરવા, વરજ ભક્ત ગુણો ગીત
 ગાય, ૪૪ ગુણ જ્યાન નિશ્ચીન કરયું, પ્રભુજી એ સદા
 મન હાસ; હરદાસ પ્રભુ શોભા નીરખા, માગે ચરણ રજ
 માં વાસ, ૪૫

અથ બીજી પદ,

એની ત્યાસ રૂક્ષમણી હરણની.

બીજી પ્રકરણ તે રાજસ જાણો, અધ્યાય અડવાસી માંહે
 વખાણો. ૧ તેના પણ ભેદ છે ચાર, પ્રમાણ પ્રમેય સાધન
 કુળ સાર. ૨ તેહમાં પેહેલું પ્રમાણ પ્રકરણ થાય. તેના જા
 ણીએ સાત અધ્યાય, ૩ તેત્રાસમે વરસાલાસુર વધ કહીએ,
 નારદે કંઈને ઉપદેશ કર્યો તે લહીએ, ૪ ચોત્રાસમે કેશી
 કુર્મવ વધ જાણી, નારદે નંદ મહે ભવિષ વારતા વખાણી, ૫

(૨૬૧)

પછે બ્યોમાસુર વધ થયો જેહ, પાંતરીસમે અકરૂર મજા કી
 થો મેલ્યો તેહ, ૬ પછે કુશળ પ્રસન પુછ્યાં ત્યારે છત્રીસમે
 અકરૂર સાથ મથુરાં પધારો. ૭ ૨ ૧૦ સમે ગારગમાં ફરસ
 ન હીધું, અકરૂર સાડતરીસમે સ્તુતી ફી મુખ લીધું. ૮ અ
 ઠનીસમે મથુરાં પ્રવેશ, રજક મારયો મુંદીર મરાં વેશ, ૯ વા
 વસને પ્રભુ દીની મુકતી, દીધી માળા અદામાને ભકતી. ૧૦
 આગણુચાળીસમે કુમળ કીની સ્વરૂપ; ધનુસનો ભંગ સાંભ
 લ્યો કંસ જીપ, ૧૧ કંસા ૭ ૧ કુમ્પત ગાયત્રે ભાવી, રંગમંડપ
 માં પધાર્યા ગીરધારી ૧૨ સાત અધ્યાયમાં પ્રમેય પ્રકરણ
 થાય, ચાળીસમે કવલ્યા પીડ વધ કહેવાય. ૧૩ રંગ મંડપ
 માં પધાર્યા પ્રભુ, ઇહાં જેને જેવો ભાવ તેવાં તેને દરશન
 દીધાં તીહાં, ૧૪ પરસ્પર મળી મહાત્મ્ય વખાણે, એકતાળી
 સમે મલ યુધ થયું તે યાણે. ૧૫ કંસ મામાને મારી દોડ્યા,
 માત પિતાના બંધન છોડ્યા, ૧૬ માત પીતાનું સમાધાન
 એકતાળીસમે કીધું, ૧૭ નંદાદોકને મજા મોકલ્યા નાથે; વસુદે
 વજીને ગહીદાન દેવરાવ્યાં હાથે. ૧૮ જન્મશમે સંકલ્પ કીધો
 જેહ, પ્રભુજીએ ગાય દોવરાવી તેહ. અવંતીકા ગયા વીધા
 ભણ્યા કાળે. ગુરૂ પુત્ર ભાવી દીધો માહારાજે, ૨૦ તેતાલી
 સમે ઉધવ વરજ આવ્યા, કુશળ વારતા કરી નંદજી મન ભા
 વ્યા, ૨૧ પ્રાતઃ વ્રજજનને ઉધવ મથ્યા સહી, ચુંવાલીસમે
 જ્ઞાન વારતા ઉપદેશ કહી. ૨૨ વચન આશકતીનાં કહ્યાં વ
 રજજન, મુધ સત્વ ઉપન્યુ મન, ૨૩ દ્રષ્ટાંત ભમરનું દેખને ક
 હ્યું, તે સરવે ભમર ગીતમાં લહ્યું. ૨૪ ખીમતાળીસમે ક

(૨૧૨)

બળ ઘેર પધાર્યા હરી. ત્યાંથી મનોરથ ચુરણ કરી. ૨૬
અકરૂર પાંડવની સુધ લેવા ગયા તેહ, છેતાળીસમે હસ્તીના
પુર આઠ્યા અકરૂર એહ. સરવની શુધા લીધી. કુંતાજીએ
દુખની વારતા કીધી. ૨૭ આવીને પ્રભુજીને કહ્યું, પુરવારધ
સંપુરણ થયું, ૨૮ હરીદાસ પ્રભુ શોભા ગુણ ગાવું,
શોભા નીરખા કુત્તી અંગ ન સમાવુ ૨૯

અથ ત્રીજી પદ.

એની વ્યાસ રતી વહુને સુપ્તું છે રાણી રૂક્ષમણી.

ઉત્તારધ સાધન પ્રકરણ અધ્યાય શાતનું, તેતો ઉત્તારધ
માં થાય છે; સુડતાળીસમે અધ્યાય, જરાસંવ યુધ થયું, સ
તરમી વાર, તે કહેવાય છે, અઠારમીવાર જીવને કાળે આવ્યો
ઇહાં. દ્વારીકાં સમુદરમાં પ્રભુ વાશા સરવને મોકલ્યા તીહાંઉ
પછે પોતે પધાર્યા તહાં થકી, મુચકંરને વરદદીધો એણે રતુ
તી કરી, ઓગણ પંચાશે મુચકંદ ભદ્રીકાશ્રમ ગયો બળદેવજી
દેવતીજી પરણ્યાં જાણીયે, શ્રી રૂક્ષમણીનો સંદેશો મીકૃશનજી
ને પોહાતો, પંચાશે રૂક્ષમણી હરણ વખાણીએ. ૪ એકાવ
નમે યુધમાં શ્રી કૃસ્નજીની સામે રાજા સરવે છે, રૂક્ષમણી
ના મુજ મસતક મુડી કૃસ્નજીએ બાંધ્યો નીવારી ગરવ છે પ
ત્યાંથી પ્રભુજી દવારકાં પધાર્યા. વીધી પુરવક વીવાહ કર્યા
બાવનમે પ્રદ્યુમનજી પુત્ર પ્રગટ્યા, સંવર દ્વિત્યે તે હરીઆ.
૬ યુધ કરી સંવર દ્વિત્યને મારી રાણી રતીજી લેઈ ગેર આ
ઠ્યા, ત્યાં સરવ જન જોવા મળીઆ. રૂક્ષમણી મન ભાવી
આ ૭ તેપનમે મણી પ્રસંગમાં જાણવતી સભામાં બેદુયરીયા
ફળ પ્રકરણ અધ્યાય શાતમાં, ચોપનથી વરણવ કરીઆં, ૮

(૨૬૩)

પ્રભુજી પાંડવની શુધ લેવા પધારીઆ. ત્યાં સાંભળ્યું જે સ
તરાજીત મારીયો સહી. સતધનવાને મારી મણી લીધી, તે
સતભામાને પુતરે સરવે લહી, ૯ સતભામાના આગ્રહથી શ્રી
કૃષ્ણજી ફરી પધારીઆ, સતધનવાને માર્યો મણી મળી નહી
અપવાદ થયો અકરૂરને તેડાવીઆ અપવાદ ગયો મણી આ
વી નહી. ૧૦ ચોપનમે શ્રી કસ્તુર ઈંદ્ર પ્રસ્થ પધાર્યા, ને કાલી
દરીજી પરણ્યાં તે કહ્યું પાંડવ વનનો દાહ કંધો, મિત્રવંદા
પરણ્યાં તે કહ્યું. ૧૨ સત્યા ભદ્રા ને લક્ષ્મણ; તે છપનમે
ભોમ્ય માર્યો છે હરી. શોળ સહસ્ર કન્યા રોકી હતી, તેતો
પ્રભુજીને વરી. ૧૨ સતાવનમે હાર્ય વચન તેતો રક્ષમણીજી
ને કહ્યાં, પ્રતી ઉતર ફરી દીધો, તેતો સરવ એમાં રહ્યાં
૧૩ અઠાવનમે સરવ સ્ત્રીને, પુત્ર દસ થયા છે તે જાણીએ, ૫
દરાણી આઠ જે મુખ્ય તેના પુત્રનાં નામ વખાણીએ, ૧૪ પ્ર
દુમન પુત્ર તે રક્ષમણીના, તેહના સુત અનીરૂધ છે, મામાની
કન્યા પરણી લાવ્યા, તેતો કીધું યુધ છે. ૧૫ ઓગણ સાઠમેઅ
નારૂધજીને, ચીતલેખાએ હર્યા, શોણીતપુરમાં બાણાસુર તન
યા, સુપનાતરમાં વર્યા, ૧૬ ત્યાં હરણ કારણે પધાર્યા, બાં
ધોઆ નાગ પાસ છે, સાઠમે બાણાસુર સંગરામ થયો પછે
અનીરૂધ પરણી પધાર્યા, પુરી આસછે, અનીરૂધજી
પરણી પધાર્યા; ગુણ જ્ઞાન કરી ચીત ધારીએ; હ
રીદાસ પ્રભુ શોભા નીરખીએ, તનમન ધન સરવે વારીએ
૧૮ ઈંતોશ્રી દસમસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન ત્રીજી પદ સંપુરણ
અથ ચોથુ પદ.

એની આલ ધન્ય ધન્ય શ્રી જીમનાંજીનુ નીરજી.

આથુ પ્રકરણ શાસ્ત્રીક તેવીસ અધ્યાયજી. સાત અધ્યાયમાં

(૨૬૪)

પ્રમેય પ્રકરણ પેટેહું થાયછ. ૧ એકસટે કુપમેપથી કરકલાસ
નો ઉધાર કીધોછ, તેહેના પુરવ જન્મ વસ્તાંત પ્રસીધછ. ૨
અમ અંશ કહણ ધણુ તે કહીએછ, બાસટે બળદેવછ વરજ
પધારયા તે લહીએછ. ૩ શરવેને મળી રાજ રમણ સુખ લી
ધુછ, શ્રી જીમનાંછતુ આકરશણ કીધુંછ. ૪ ત્રેસટે પુંડરીક
કાશીનો રાજ જેવછ, તેનો પુત્ર સુદક્ષણ વધ કર્યો તેહછ.
૫ કાશી બસ્મ કરી છે જ્યારેછ. ચોસટે બળદેવછ દ્રાવીધ
માર્યો ત્યારેછ. ૬ પાંસટે દુરયોધનની કન્યા લક્ષમણા બણો
છ, જાંબુવંતીનો પુત્ર શ્યામ પરણ્યો તેવખાણોછ. બળદેવછ
ત્યારે હસ્તિનાપુર વાંકું કીધું તે લહીએછ. છાસટે નારદછ
આવ્યા શ્રી કૃત્ત્ર બ્રહ્મ, બ્રહ્મસ્થા ધરમ જોતાં ચાક્યા એહ
છ. ૮ સોળ સહસ્ર ઘેર ફેરે નવ જાયછ, બ્રહ્મ પ્રત્યે નઉ-
તમ લીલા થાયછ. ૧૦ સડસટે પ્રભુજની આહુક વિધીછ;
જેમ કરતા તેમ કર્યું પ્રસિધછ, ૧૧ નારદછએ આવી ક
હું જેહછ, પાંડવને રાજ્ય મનોરથ તેહછ, ૧૨ સાધન પ્ર
કરણ અધ્યાય સાતછ, અડસટે પ્રભુછએ ઉધવછ કરી વા
તછ. ૧૩ દુતને નારદછએ કહ્યું તે ચિત ધરીછ, પાંડવ
પાસે ઇંદ્ર પસ્થ પધાર્યા શ્રી હરીછ. ૧૪ અગનોતેરમે
રાજસુયજ્ઞ નિમીત દિશાઓ છતીછ, જરાસંધ મારી પુત્ર
રાજક બેસાડ્યોછ. ૧૫ બંધનથી રાજ સરવ કરી પ્રીત મુ
કાવ્યાછ, શિતેરમે વસ્રભુવણુ ભોજન કરાવ્યાછ. ૧૬ અ
લેહાન ઇંદ્રપસ્થ પધાર્યા શ્રી નાથછ, ઇકોતેરમે યજ્ઞમાં
મીશુ'પાગ વધ કરી રાખ્યો ચરણ સાથછ. ૧૭ બોહોતેરમે
આદ્ય પ્રદુમનછ, માહા મુદ્ધ કારણ મથુંછ. ૧૮ ચુંબોતેરમે

માટેય મારયો, કરી ગદા પ્રહારજી. હવે સાત અધ્યાયમાં
 કુંજ પ્રકરણ પ્રકારજી. ૧૯ પંચોતેરમે વીદુરથ દંતવક્ર તે મા
 ર્યોજી, પછે પ્રભુ માહા ભારથ યુદ્ધમાં પધારયાજી, ૨૦ છોતે
 રમે બળદેવજી તિર્થ યાત્રા કરી આઠ્યા તે કર્ણજી, યુધિસં પુ
 ર્ણત્યારે તે થયુંજી. ૨૧ સીતાતેરમે સુદામા સ્ત્રીની યાજ્ઞાથી,
 દારોકા આવી લાહો લીધોજી. ૧૨ ઇઠોતેરમે પ્રભુ પ્રસન્ન થઈ,
 સુદામાને વધુભવ દીધોજી. ૨૩ અગન્યાશીમે સુર્ય ગૃહણ
 જાણી કુરુક્ષેત્ર પધારયા તેહજી, વરજતા સરવ મળી કુશળ
 પુછે સમાધાન કીધો એહજી. ૨૪ એંગીમે પાંડવને મળી કુ
 શળ વારતા કીધીજી. પટરાણી સરવેને દરોપદીએ પાણી મહ
 ણ વારતા પુછી લીધીજી. ૨૫ એકાસીએ રૂશી મુતી પુજા કરી
 પ્રભુ મન લાવ્યાજી. વસુદેવજીએ નારદ પાસે જ્ઞાન ઉપદેશ
 કરાવ્યાજી. ૨૬ ચક્ષ કરાવ્યો વીદાય શરવેને કરીજી. પછે પોતે
 દ્વારકાં પધારયા શ્રી હરોજી. ૨૭ ગુણ પ્રકરણ અધ્યાય છમાં
 થાય એહજી. બાસીમે દેવકીજીના પુત્ર લાવ્યા તેહજી. ૨૮કંસે
 છ પુત્ર મારયા તે જાણીજી, પાતાળ જઈ બળી રાજ પાસેથી
 આજ્યાજી. ૨૯ સ્તનપાન કરી પુત્ર સ્વરગે પધારયાજી, દેવકી
 જી માતાના મોહ નિવાર્યાજી. ૩૦ ત્રાસીમે સુભદ્રા હરણ તે
 અરણ્યને કીધુંજી, પ્રભુજીએ સુત દેવ જનક ઘેર પધારી સ્થળ
 દીધુંજી. ૩૧ ચોરાશીએ સરવ રૂશી મળી પરીક્ષાકરીજી, બ્રમહ
 વિશ્વ સિંચ તેમાં મોહોટા કી હરીજી ૩૨ નીરુએ કરી
 ઠરાવ્યું એ નકીજી, વેદ શત્રુતી કરી તે કહીજી ૩૩ પંચાશીએ
 ભજન કેહોતુંશરેસ્ટ તે કહીએજી; વક્રાસુરનું આખ્યાન ક
 હજી તે લહીએજી. ૩૪ લોકા લોક જઈ વિપ્રનો માર્યો પુત્ર

લાંચા તેહજી ઉપ છાશીમે અધ્યાય સગી ચરીત્ર કહયાં
જેહજી ૩૫ સતાશીએ ગરહસ્થાત્રમ પ્રકારજી, ગ
જુના ન થાય યાદવકુળ બહુ વીસ્તારજી, ૩૬ શ્રી વલ્લભજીના
ચરણ કમળની આશજી. શોભા નીરખી ગુણ ગાય હરીદાસ.

અથ એકાદસ સ્કંધ પ્રારભ

એની ચાલ શ્રીવલ્લભ ગુણ ગાવુંરે, કે લીલા છે ધણી,
સ્કંધ એકાદશમાંરે લીલા મુક્તી કહી, પ્રકરણ બેનારે
જીવ મુક્તી બ્રહ્મ મુક્તિ સહી. જીવ મુક્તી પ્રકરણ પેહલુરે
તેના ભેદ બે બાણીએ, અધ્યાય ઓગત્રીસ લગીરે, એહ વ
ખાણીએ. ૨ એતો સરવ સંપુરણરે એકત્રીશ અધ્યાયછે, બ્ર
હ્મભાવના અધ્યાયરે પંચ કહેવાયછે. ૩ પેહલા અધ્યાય
માંહયરે યાદવ કુળને બ્રહ્મ આપ થયો, બીજે વસુદેવજીનેરે
નારદે જ્ઞાન ઉપદેશ કહ્યો. ૪ નવ યોગેસ્વરનારે સંવાદ જ
નક થહ્યે થયો, તે ફરીને હરીએ બહુ વચને કહ્યો, ૫ ત્રિજે
અંતરિક્ષ પ્રભુવરે, કહ્યું તે એમાં લહ્યું થોથે યોગેસ્વરે
ત્રિગુણ અવતાર કહ્યા, ચોવીશ અવતાર એમાં વરણવી લ
હ્યા. ૭ પાંચમે સ્વમસકરરે, ભાભા જનો સંવાદ થયોએમાં
બાણીએ. સાયુજ્યમુક્તિ અધ્યાય બેમાંરે તેકહી વખાણીએ
૮ છઠે દેવતા સરવે સ્તુતો કીધીરે, યાદવને આજ્ઞા કીધી શ્રી
હરી; પ્રભાસ જમ્બ યજ્ઞાદિક કરોરે, એ વાત સરવે ચિત્ત ધ
રી, ૯ ઉધવ આવા પ્રસન્ન કીધોરે, સાતમે અવધુતનો ઇતિહા
સ કહ્યો ચોવીશ ગુરના ગુણ લીઆરે. રાજ્યપદનો સંવાદ
થયો, ૧૦ આઠમે ચોવિશ ગુરતું કારણરે, દશમે ઉધવજીને જ્ઞા
ન ઉપદેશ તે સહી એકાદશમે ભક્ત શેવા કરોરે, તેને માયા

(૨૬૭)

ખાંધે નહીં, ૧૧ દ્વાદશને સાધુ સંગતરે એમાં એવું ભા
 યે ત્રયોદશમે તત્ત્વ જ્ઞાન કેરીરે સરવે વિશે સામાન્ય દ્રષ્ટિ
 રાખે; ૧૨ ચતુરદશે ભક્તિનો યોગ ઉત્કૃષ્ટ કરેરે પછે ધ્યાન
 સ્વરૂપ કહ્યું પંચદશે અસ્ટાદશ મુધીરે પ્રાપ્તી થાય તે લહુ,
 વિભુતીનું સ્વરૂપરે સોળસમે અધ્યાય તે જાણેા સપ્તદશે અ
 સ્ટાદશરે વરણાશ્રમ ધરમ વખાણેા. ૧૪ ભક્તીયોગ એ નિ
 યમેરે અધ્યાય ઓગણીસમે જ્ઞાનયોગ કરમયોગને ભક્તિયોગ
 રે વિધી લક્ષમણુ વિશમે ૧૫ વિધી નિશેધ કરતવ્યરે એકવિ
 શ કહેવાયછેરે. તત્ત્વ નિશ્ચયાત્મકાદીક કરેરે ખાવીશમે થાય
 છે ૧૬ ભિક્ષુ ગીતાનું વરણુવરે અધ્યાય તેવીસમે શાંખ
 યોગાદી લક્ષણાદિરે વરણુવ ઓવીસમે ૧૮ પંચવીશમે યોગ
 લક્ષણાદીરે છવિશ ઇલોપાખ્યાન સહી પુરુષારાધન વિધીરે
 સતાવીશમે અધ્યાય કહીરે ૧૯ યોગાચાર વરણુવરે અઠાવી
 શમે કહેવાયછે ઓગત્રીસમે યોગ મારગ કહીએરે ઉધ
 વજનો વિવાદ થયોછે ૧૯ બ્રહ્મ મુક્તિ પ્રકરણુરે અધ્યાય એ
 નારે તેહેના છે એક એત્રિસમે મમતા ત્યાગરે. દ્વારીદાંથી
 ચાલ્યા પ્રભાસ લીલા કરી ૨૦ એકત્રીસમે અહંતા ત્યાગરે
 તેતો બ્રહ્માદીક સ્તુતી કરો હરીદાસ પ્રભુ શોભા નિરખીરે
 નિજ ધામ પદાર્થા શ્રોહરી ૨૧

અથ દ્વાદશ સ્કંધ પ્રારંભ,

એની ચાલ સાહેતારે શ્રીજીને નિરખીએ,

દ્વાદશસ્કંધ એના અધ્યાય તેરછે, અધ્યાય એ લીલારે
 પ્રકરણુ પાંચ જાણી; સદા ગુણ ગાઈએ એક લોકાશ્રય ખીજે

(૨૬૮)

વેદાશ્રયરે લીળુ પ્રકરણ વખાણી સદા ગુણ ગાઘઝે. ૧ ચો
થુ શાખદાશ્રય પાંચમું અરથાશ્રય પાંચમાં પેહુલુ લોકાશ્રય
એહુ. સદા ગુણ ગાઘઝે. ૨ પેહુલા અધ્યાયમાંરે રાજ તે
કહયા બીજા અધ્યાયમાં આગળ થસે તેહુ. સદા ગુણ ઠ
બીજી પ્રકરણ વેદાશ્રય અધ્યાય, ત્રિજેથી તેમાં તેયુગ યુગના
શરવ ધરમ કહેવાય, સદાગુણ ૪ ચોથે યુગ યુગના પ્રમાણ
કહયાં, પ્રલય કાળનારે એમાં વરણવ થાય. સદાગુણ ૫
ત્રિજી પ્રકરણ ભગવદાશ્રય ત્રણ પ્રકરણ અધ્યાયમાં પુરણરે,
ભગવદાશ્રયણી સદાગુણ ૬ પાંચમે પ્રમાણ લક્ષણ પરિક્ષત
ને સરપ ડંશ કહયો, છડે પરિક્ષતનેરે મોક્ષ થયો નિરવાણ.
સદાગુણ ૭ સરપ યજ્ઞ વેદ સંખ્યા વરણવ કહું સાતમે
પશુરે વેદ સંખ્યા વરણવ. સદાગુણ ૮ ચોથુ પ્રકરણ શાખદા
શ્રય અધ્યાય ત્રણમું એનો શ્રી ભાગવતનો આશ્રય કરવો
એહુ, સદાગુણ ૯ ભાગવત શરૂપ શ્રી ભાગવત છે સહી,
ભાવ કરારે કાળે નીત્ય ગ્યાન સદાગુણ ૧૦ આઠ અધ્યાય
શ્રી મારકંડ આખ્યાન છે, નવ વશ લગીરે મારકંડ આખ્યાન
છે સદાગુણ ૧૧ એકાદશે સુર્યદવારદશે પુરવોકત થયું, તે
સંક્ષેપ કહયા સદાગુણ ૧૨ ત્રયોદશે પુરણ સંખ્યા કહીરે,
દ્રુળ શરૂતીપણ એમાં થાય સદાગુણ ૧૩ નિષ્કોક્ત સરવ
આખ્યાન થયાં શ્રી ભાગવતરે મહીમાંય અપરંપર સદાગુ
ણ ૧૪ હરીદાસ બહુ શોભા નિરખાને ગુણગાઘઝરે જાવુ
બલીહરી સદાગુણ ગાઘઝરે. ૧૫

સમાપ્ત.

